Sfântul Nicodim Aghioritul

Noul Theotokarion

Canoanele aghiorite ale Maicii Domnului

Doxologia

Sfântul Nicodim Aghioritul

NOUL THEOTOKARION

Canoanele aghiorite ale Maicii Domnului

Traducere de Laura Enache

Tipărită cu binecuvântarea
Înaltpreasfinţitului
TEOFAN,
Mitropolitul Moldovei şi Bucovinei

DOXOLOGIA
Iaşi, 2012

Icoana Maicii Domnului-Hodighitria de la Mănăstirea Neamț

Sfântul Nicodim Aghioritul

Cuvânt introductiv

Această culegere a Sfântului Nicodim Aghioritul, alcătuită „cu multă trudă şi osteneală” în anul 1796, este socotită drept una dintre cele mai înalte doxologii care au fost închinate vreodată Maicii Domnului, rod şi sinteză a evlaviei Sfântului Munte de-a lungul mai multor veacuri de vieţuire creştină. „Cartea celor 1000 de nume, sau cartea celor 1000 de laude ale Maicii Domnului”, cum este supranumită în Sfântul Munte, este pentru vieţuitorii monahi care-i urmează rânduiala mai mult decât o simplă carte de cult, care se înscrie în rânduiala tipiconală, este o carte de suflet, reunind cele mai frumoase canoane ale Maicii Domnului, scrise de imnografi şi retori bizantini, cu artă şi cu trăire duhovnicească. Talentul de antologist şi gustul artistic al Sfântului Nicodim Aghioritul, manifestat şi cu prilejul altor antologii, *Apanthisma,* Culegerea de Cuvântări la Adormirea Maicii Domnului etc., pentru a nu mai aminti de *Filocalia,* au atins în *Theotokarion* covârşirea tuturor harurilor.

Canoanele Maicii Domnului, Cununa Pururea Fecioarei sau Noul Theotokarion, reprezintă o carte de cult care se citeşte la sfârşitul Pavecerniţei Mici peste tot anul, structurată pe cele opt glasuri. În ţara noastră circulă astfel de canoane alcătuite însă de un alt mare imnograf ortodox, Sfântul Ioan Damaschinul. Acestea, fiind mai populare, au pătruns în cult foarte de timpuriu, devenind canonice.

Theotokarion-ul Sfântului Nicodim este însă altfel conceput, autorul adoptând o metodă antologică, ce compilează cele mai frumoase canoane bizantine către Maica Domnului, alcătuite de imnografi ai Sfântului Munte, şi chiar anteriori consacrării Sfântului Munte, cum ar fi: Sfântul Ioan Damaschinul, Sfântul Andrei Criteanul, Sfântul Teodor Studitul, Iosif Imnograful, Patriarhul Fotie, monahia Tecla, Sfântul Ioan al Evhaitelor, Mitropolitul Mitrofan al Smirnei, Gheorghe al Nicomidiei, Patriarhul Atanasie, Arsenie Monahul, Teoctist Studitul, Teofan al Niceei Graptul, Ilie Criteanul Ecdicul, Patriarhul Ignatie, Marcu al Efesului (Evghenicul), Calinic al Heracleei, şi alţii, nume mai mult sau mai puţin cunoscute, altele pe nedrept uitate, pe care Sfântul Nicodim le-a restituit, prin această antologie pomenirii posterităţii.

Cartea era destinată atât pravilei personale, de chilie, în condiţiile semieremitice de la Sfântul Munte, cât şi celei comune, în Biserică. Astfel, înţelegem îndemnul unui părinte duhovnic din Sfântul Munte către ucenicii săi de a nu se lipsi la chilie de lectura *Theotokarion*-ului Sfântului Nicodim Aghioritul: „...Şi să introduci în fiecare zi *Theotokarion*-ul. Vei fi bineplăcut atât Stăpânei, cât şi Sfântului Nicodim Aghioritul, care le-a adunat. Ia aminte la gândul acesta, care mi-a venit în timpul citirii *Theotokarion*-ului. De-ar trece cerul şi pământul, *Acatistul* şi *Theotokarion*-ul să nu fie lăsate în nicio zi a anului. Dar cui se adresează aceste imnuri? Vistieriei tuturor darurilor lui

Dumnezeu"[1]. Fiecare cântare pentru rânduiala unei seri a săptămânii[2] este alcătuită potrivit unei structuri binecunoscute a unui Canon din nouă cântări, după cântarea a 9-a urmând obișnuit, stihirile numite în greceşte *prosomia,* pentru care nu am găsit un termen corespunzător în limba română și, prin urmare, am păstrat termenul ca atare din greceşte. Structura lor condensată și mai ales extrema simplitate le-au asigurat notorietatea în Sfântul Munte, uneori lauda curgând, ca dintr-un izvor nesecat de evlavie, în simple enumerări ale celor mai importante atribute, numiri și metafore, chipuri veterotestamentare ale Maicii Domnului, dar care sunt atât de înalte, încât nu poți să nu exclami alături de Sfântul Ioan Teologul „har peste har" și revărsare de har este pomenirea numelor Maicii Domnului cu care din veac a fost numită. Aceste numiri și metafore sunt o doxologie prin ele însele, și totodată o teologie și dogmatică marială, începând cu chipurile Maicii Domnului din Vechiul Testament și încheind cu plinirea făgăduințelor în Noul Testament.

Multe dintre aceste rugăciuni au circulat în Sfântul Munte și mai înainte de a fi fost antologate de Sfântul Nicodim Aghioritul. Fragmente din aceste rugăciuni am regăsit în *Omiliile* închinate Maicii Domnului ale Sfântului Grigorie Palama; astfel paragraful al 3-lea din *Omilia la Nașterea Maicii Domnului* este alcătuit în întregime sub inspirația unei rugăciuni din ceea ce mai târziu avea să devină *Theotokarion,* unde fiecare numire a Maicii Domnului este tâlcuită și amplificată prin prisma teologiei palamite. Dar fundamentul întregii tâlcuiri o reprezintă aceste numiri – laude ale Maicii Domnului, subliniindu-se încă o dată legătura dintre teologie, dogmatică și imnografie.

Nu se poate înțelege deplin evlavia Sfântului Munte față de Maica Domnului decât citind această minunată antologie aghioritică. *Theotokarion*-ul este măsura celei mai adânci evlavii, prinosul cel mai sfânt pe care Sfântul Munte l-a cules de-a lungul sutelor de ani de slujire și închinare către cea plină de har, cartea cea însuflețită, mlădița lui Iesei, toiagul lui Aaron, rouă de dimineață care strălucește ca mana, lâna cea de Dumnezeu rourată. *Theotokarion*-ul reprezintă chintesența rugăciunilor Sfântului Munte, Grădina Maicii lui Dumnezeu, cununa cea nevestejită a laudelor Împărătesei cerului și a pământului. Teoclit Dionisiatul în cartea lui, *Maica Domnului în imnografia ortodoxă,* privește *Theotokarion*-ul în contextul zilei de astăzi, când vede că majoritatea blasfemiilor și a ereziilor o au drept țintă pe Maica Domnului. El vedea în *Theotokarion* răspunsul la toate aceste erezii.

În traducerea acestui *Theotokarion* am folosit două ediții grecești, una

---

[1] Monahul Teoclit Dionisiatul, *Maica Domnului în teologia și imnografia Sfinților Părinți,* Editura Bizantină, București, 2002.

[2] Aceste Canoane, ca și cele alcătuite de Sfântul Ioan Damaschin, se citesc în fiecare seară, la Pavecernița mică, după Crez.

veche şi alta modernă. Ediţia veche pe care am folosit-o este cea din anul 1849, purtând titlul: Στέφανος τῆς Αειπαρθένον ἤτοι Θεοτοκάριον, νέον, ποίκιλον καὶ ὡραιοτατον ὀκτωῆχον περιέχον ἐξήκοντα δύω κάνονας πρὸς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον μελουργηθέντας ὑπὸ εἴ κοσι δύω ἱερῶν καὶ Θεσπεσίων μελῳδῶν ἐκ τῶν τοῦ Αγίου Ορους χειρογράφων Βίβλων, μετὰ σπουδῆς καὶ πόνων συναχθὲν καὶ μετ ἐπιμελείας διορθωθὲν ἐξεδόθη παρὰ Νικοδήμου Μονάχου τοῦ Ναξίου, [Cununa Pururea Fecioarei, adică *Theotokarion*-ul cel nou[3], felurit şi preafrumos, octoih, cuprinzând 62 de canoane către Născătoarea de Dumnezeu, alcătuite de 22 de sfinţi şi de Dumnezeu insuflaţi melozi, adunate cu multă trudă şi osteneală din cărţile manuscrise ale Sfântului Munte şi cu îngrijire îndreptate, a fost editat de Nicodim Monahul din Naxios], tipărit în Constantinopol la tipografia Patriarhiei în anul 1849. Ediţia modernă a *Theotokarion*-ului prezintă mai puţină acurateţe decât cea din 1849, având multe greşeli şi din acest motiv am folosit mai mult textul ediţiei din 1849.

Laura Enache

[3] Titlul, *Noul Theotokarion,* se justifică prin faptul că ediţia îngrijită de Sfântul Nicodim are la bază vechea colecţie de canoane imnografice bizantine închinate Maicii Domnului, întocmită de Agapie Landos în 1643, pe care Sfântul Nicodim o îmbogăţeşte considerabil, cf. Elia Citterio, *Nicodim Aghioritul, personalitatea, opera, învăţătura ascetică şi mistică,* Deisis, Sibiu, 2001, p. 259. Ediţiile *Noului Theotokarion* sunt în ordine, Veneţia, 1796, Constantinopol, 1849, pe care ne-am sprijinit şi noi în realizarea prezentei traduceri, Veneţia, 1864, 1883; Atena, 1906, urmate de ediţii moderne Volos, 1949, 1959, 1966, 1974, 1984 şi ultima, cea editată în Agion Oros, 2002.

Prefaţa Sfântului Nicodim la ediţia a doua a *Theotokarion*-ului

Feţei tale se vor închina bogaţii poporului[4]*,* spune în mod profetic, referindu-se la Fecioara şi Născătoarea de Dumnezeu, David Prorocul, strămoşul ei, şi prin ea, strămoşul lui Dumnezeu, care este cel mai insuflat de Dumnezeu dintre toţi cântăreţii din veac. *Bogaţii poporului* pot fi socotiţi în chipul cel mai propriu şi mai potrivit sfinţii şi cuvioşii melozi adunaţi în acest *Theotokarion,* fiindcă ei sunt cei aleşi din popor, şi cu adevărat bogaţi, plini nu numai de harurile înţelepciunii şi ale cunoştinţei, ci mai vârtos de ale sfinţeniei şi ale celorlalte felurite daruri dumnezeieşti ale Duhului Sfânt. Aşadar, ei sunt cei ce se închină şi laudă faţa Pururea Fecioarei Maria prin cântările lor aplaudate de Dumnezeu şi care picură miere.

Mă refer la Andrei Criteanul, căpetenia tuturor melozilor, lebăda Bisericii cu grai răsunător; Ioan Damaschinul, privighetoarea cea mai melodioasă şi cu dulce glas a lui Hristos; Teofan al Niceei şi Graptul, mierla cea cu dulce grai şi bine viersuitoare; Iosif imnograful, rânduneaua mult glăsuitoare, cu limpede glas a credincioşilor; Ioan al Evhaitelor, sirena cu glasul ca mierea şi fermecător a Duhului Sfânt; Mitrofan al Smirnei, cocoşul bine glăsuitor al Bisericii; Teodor Studitul, greierele cântător al ortodocşilor; Fotie al Constantinopolului, pasărea triluitoare şi cântătoare a Bisericii; Gheorghe al Nicomidiei, alăuta cea răsunătoare şi frumos cântătoare; Teoctist Studitul, psaltirea cea cu zece coarde; Pavel de Amorio, lira cea limpede a Duhului Sfânt; Nicolae Cataschepinul, harpa cea duhovnicească şi armonioasă; Atanasie al Constantinopolului, organul cel insuflat de adierile Mângâietorului; Ignatie al Constantinopolului, timpanul cel sfânt şi cuvântător; Marcu al Efesului, trâmbiţa cu mare glas, Teodor Lascaris, naiul cel cu dulce glas; Manuil Retorul, chimvalul cel răsunător; Clement, alăuta cu glas de miere a Duhului; Ilie Ecdicul, harpa cea desfătătoare a harului; Calinic

[4] Ps. 44, 14.

al Heracleei, fluierul cel păstoresc şi dulce grăitor; celălalt Nicolae, cinteza cea primăvăratică limpede glăsuitoare, şi Tecla, preadulce răsunare.

Şi aşa cum în vechea Lege împăratul profet David, urmat de fiii lui Asaf şi ai lui Idithum şi de restul cântăreţilor şi psalmiştilor, a cântat psalmii înaintea Chivotului celui închipuit, iar poporul, urmându-i şi luând de la ei exemplu a cântat şi el împreună cu aceştia, la fel şi în Noua Lege, a Evangheliei harului, bogaţii poporului, sfinţii adică, aceşti scriitori de cântări şi melozi, unii au cântat cântare dorică, alţii lidică, alţii frigiană, şi alţii mixolidică, unii au cântat pe glasurile plagale ale acestora, astfel într-o singură muzică pe opt glasuri au alcătuit aceste canoane de cântări, un singur melos preaarmonios, înaintea Chivotului celui adevărat şi însufleţit al lui Dumnezeu, adică înaintea Împărătesei cerurilor, Născătoarea de Dumnezeu, slujind şi lăudând chipul ei de Maică dumnezeiască prin cântările şi laudele cele mai cuvenite ei, cerând nebiruita ei ocrotire prin cuvintele cele mai mângâietoare şi foarte străpunse.

După modelul celor din corul corifeilor şi întâi-stătătorilor şi cântăreţilor acestora, şi poporul Domnului cu numele lui Hristos numit, împrumutând aceleaşi cântări, cântă şi el împreună şi slăveşte pe Maica lui Dumnezeu, chemând în ajutor ocrotirea ei în toată vremea şi înconjurarea. Pentru aceasta şi Prorocul David, profeţind despre sfinţii aceştia conducători de cor prin cuvântul de mai sus pe care l-am amintit, adaugă imediat că şi celelalte popoare care poartă numele lui Hristos vor lua exemplu de la aceştia de a mărturisi şi a slăvi în veacul veacului pe Pururea Fecioara Maria zicând: „Pentru aceasta popoarele te vor lăuda în veac şi în veacul veacului[5]". Şi acest cuvânt în mod sigur se referă la Născătoarea de Dumnezeu cum îl tâlcuieşte marele Grigorie al Tesalonicului [Palama] în primul cuvânt la Intrarea în Biserică a Maicii Domnului. Aceste canoane de cântări împrăştiate în multe diferite *Theotokarii* manuscrise ale Sfinţilor Sfântului Munte şi adunate într-o singură carte cu multă trudă şi osteneală, un frate evlavios şi iubitor de Hristos le-a dat la lumină pe toate spre slava pururea Fecioarei şi spre folosul comun al tuturor ortodocşilor şi iubitorilor evlavioşi ai Născătoarei de Dumnezeu.

Şi aşa cum cineva împletind dintr-o pajişte înflorită o cunună minunată şi felurită din florile desfătate şi înmiresmate de acolo, ar aduce-o împăratului pământesc ca pe un dar de mulţumire, la fel şi aici, din toate canoanele de cântări ale Născătoarei de Dumnezeu, care se află în Sfântul Munte, Raiul Pururea Fecioarei, am adunat cununa de faţă multicoloră şi înmiresmată din multe flori alese şi am adus-o cu mult dor şi evlavie acestei Împărătese a cerurilor, Născătoarei de Dumnezeu, ca pe un dar pentru ea, mai dorit decât preţioasa coroană de aur a lui Molhom, pe care a purtat-o împăratul David pe cap, şi mai râvnit decât cununa Apocalipsei cea de douăsprezece stele şi, ca să

[5] Ps. 44, 21.

spun pe scurt, mai preţios decât toate cununile împărăteşti de pe pământ bătute cu pietre scumpe.

Primiţi aşadar, fraţilor, acest nou şi preaînfrumuseţat *Theotokarion.* Primiţi-l cu toţii, preoţi, monahi şi laici având bune nădejdi că toţi vom rămâne mulţumiţi, citindu-l pe el cu mai multă evlavie a sufletului şi mai multă râvnă şi pocăinţă şi străpungere şi bucurie a inimii decât vechiul *Theotokarion.* Cu mai multă evlavie fiindcă fiecărui canon îi corespunde alcătuitorul lui care l-a cântat, cu mai multă râvnă, străpungere şi bucurie a inimii din pricina felurimii şi a diversităţii, a faptului că atâţia melozi diferiţi în fiecare zi diversifică privirea şi alungă plictiseala şi desăvârşesc sufletul, potrivit Marelui Vasile, împrospătându-l mereu şi făcându-l înfloritor. Când e un singur autor, adeseori şi sufletul se plictiseşte şi se împrăştie, dar când se schimbă autorul şi psalmodia se diversifică, atunci se împrospătează şi dorinţa şi se înnoieşte şi atenţia.

Fie cunoscut iubirii voastre, fraţilor, că pe măsură ce veţi lăuda pe Maica Domnului prin canoanele acestea de cântări şi cu cât veţi aduce feluritele voastre cereri prin aceste canoane cu mai multă pocăinţă şi zdrobire şi smerenie a inimii către iubitoarea Doamnă, cu atât mai mult veţi primi ajutor de la ea şi haruri, în veacul acesta, fiind izbăviţi de toată înconjurarea potrivnică a vrăjmaşilor celor văzuţi şi nevăzuţi, iar în veacul viitor, vom fi izbăviţi de osândă şi învredniciţi de Împărăţia cerurilor, potrivit teologului Grigorie al Tesalonicului [Palama], căci acesta punând înainte acest cuvânt de mai sus al lui David „Pentru aceasta popoarele te vor lăuda în veac şi în veacul veacului[6]". Şi tâlcuindu-l pe el, zice: „Vezi cum toată zidirea laudă pe această Maică Pururea Fecioară şi aceasta nu în ani număraţi, ci în veac şi în veacul veacului? Este de aici de înţeles că aceea nu va înceta în tot veacul să facă bine la toată făptura..."[7].

Aşadar, bucurându-ne de atâtea bunătăţi prin citirea *Theotokarion*-ului, rugaţi-vă şi pentru cel ce primul l-a adus la lumină şi pentru cel care îl tipăreşte acum deja a doua oară şi încă pentru toţi fraţii care împreună s-au străduit şi au ajutat. Pentru ca toţi asemenea prin mijlocirea Pururea Fecioarei să fie învredniciţi de mult râvnita mântuire, cu harul şi cu iubirea de oameni ale Celui născut din ea, ale lui Hristos, Dumnezeul nostru, Căruia fie slava şi puterea, împreună cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt în veci. Amin.

---

[6] Ps. 44, 21.

[7] Sfântul Nicodim citează aici *Cuvântul I la Intrarea în Biserică a Maicii Domnului,* fiind de fapt vorba de Cuvântul al 2-lea la *Intrarea în Biserică a Maicii Domnului (Omilia 53,* cap. 36) [cf. *Omilii,* Editura Anastasia, Bucureşti, 2007, vol. 3].

Glasul 1

Sâmbătă seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu.
Facere a Sfântului Teodor Studitul

A cărui metodă este aceasta: La troparul întâi al fiecărei cântări, se roagă păcătosul către Maica Domnului. La cel de-al doilea tropar, Maica Domnului către Hristos, iar în cel de-al treilea, Hristos răspunde Maicii Domnului, iar în ultimul Maica Domnului iarăşi răspunde păcătosului.

Al cărei acrostih este[1]:

«Stăpână, pleacă-te la rugăciunea lui Teodor»

Cântarea 1 Glasul 1

Irmosul:

«Cântare de biruinţă să cântăm toţi lui Dumnezeu, Cel ce a făcut minuni fără de seamă, cu braţ înalt, şi a mântuit pe Israel că S-a preaslăvit».

Stih: *Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi!* (se zice după fiecare tropar)

Păcătosul către Maica Domnului:

Vas care ai cuprins firea cea necuprinsă, pe Hristos roagă-L să mă izbăvească pe mine de focul cel întunecat, Curată Fecioară, şi să mă arate părtaş Împărăţiei Sale.

Stih: *Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi!* (se zice după fiecare tropar)

Maica Domnului către Hristos:

Primeşte rugăciunea mea, Fiule şi Cuvântule, şi izbăveşte de osândă pe robul tău care strigă către mine din adâncul sufletului şi-l învredniceşte pe el de

[1] Majoritatea canoanelor în originalul grec sunt scrise în acrostih.

Împărăţia Ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh!

Hristos către Maica Domnului:

Tu, Maică, mă cunoşti pe Mine, izvorul milei, căci pe toţi păcătoşii care-Mi greşesc Mie, Stăpânului, în toată clipa, îi miluiesc, dar acesta mai mult decât toţi mă amărăşte cu fapte de ruşine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Maica Domnului către păcătos:

Prin multe căderi şi fapte străine şi de ruşine ai amărât pe Fiul meu, încât acum mila Lui către tine s-a pornit spre mânie şi urgie.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Fiului, Celui născut fără stricăciune din Tatăl mai înainte de veci, şi mai pe urmă din Fecioară întrupat, fără sămânţă, lui Hristos-Dumnezeu să-I strigăm: Cel ce ai înălţat fruntea noastră, Sfânt eşti, Doamne!».

Întreaga mea viaţă cu adevărat în fapte rele am cheltuit-o, de aceea acum către tine strig: Roagă-L pe Fiul tău, Curată, ca precum pe fiul cel risipitor, să mă cheme iarăşi şi să mă mântuiască pe mine, cel ce zac în nelegiuiri.

Iartă, Stăpâne a toate, Care în chip de negrăit Te-ai născut din pântecele meu şi miluieşte pe robul Tău, precum odinioară pe fiul cel risipitor, şi arată-l pe el fiu al Tău, Preabunule, şi de-a dreapta Ta şezător în ziua Judecăţii.

Slavă...

O, maică, strig şi eu către tine, ascultă-mă şi tu cu luare-aminte: Cel ce a petrecut ca un risipitor, întorcându-se în fierbinţeala pocăinţei, a strigat „am păcătuit”, dar acesta, deşi strigă către tine pocăindu-se, în cele străine se rătăceşte.

Şi acum...

Cele ce mi-ai grăit le-am spus Fiului meu, strigând către El ca pe tine să te învrednicească de Împărăţie, dar El mi-a răspuns împotrivă: că nu s-a apropiat de Mine cu credinţă fierbinte şi pentru aceasta îl lepăd de la faţa Mea pe acesta.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Cu Duhul mai înainte văzând întruparea Cuvântului, Prorocule Avacum, ai propovăduit strigând: Când se vor apropia anii, Te vei cunoaşte, când va veni vremea, Te vei arăta, Slavă puterii Tale, Doamne».

Cugetând, o, Fecioară, la puterea ta, cu frică strig ţie celei uneia bune: Deşi

nu am pocăinţă fierbinte, cu rugăciunile tale către Stăpânul, dă-mi mie desăvârşită îndreptare.

Ascultă, Dumnezeule, prin fire Iubitor de oameni, pe Maica Ta, Stăpâne, strigând către Tine, cu stăruinţă, ca pe robul Tău să îl izbăveşti de osândă şi chiar de nu a dobândit desăvârşită credinţă, pe aceasta, ca un Dumnezeu dăruieşte-i-o.

Slavă...

O, Maică, acestuia de nenumărate ori i-am dăruit prilejuri de mântuire; dar el nu a lăsat păcatele cu care a ajuns până la moarte şi pentru aceasta nici nu poate fi mântuit, până ce nu se va arunca în foc.

Şi acum...

Acum am cunoscut pricina pierzaniei tale, precum spune dumnezeiescul meu Fiu, căci tu cu totul zaci în păcat şi desăvârşit te-ai dat nepăsării. Cine acum te va ridica pe tine care zaci de boală?

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Dumnezeu fiind al păcii, Tată al îndurărilor, pe Îngerul sfatului Tău celui mare, dăruindu-ne pace, L-ai trimis nouă; deci, fiind povăţuiţi la lumina cunoştinţei de Dumnezeu, dis-de-dimineaţa venind, Te slăvim pe Tine, Iubitorule de oameni».

Fecioară, acum însetez a petrece pururea, în cărările pocăinţei, care să mă poarte către viaţa cea fără de sfârşit. Însă, acum degrabă, înfricoşătoarele cete ale vrăjmaşilor demoni mă trag în jos să mă arunce în adâncul păcatului şi în înfricoşatul noroi al pierzaniei.

Omorând moartea, Mântuitorule, mai întâi pe Adam din legături l-ai slobozit, pentru aceea şi acum pe robul tău, Fiule, te rog, smulge-l dintre cetele demonilor celor batjocoritori, căci aceia nu îl lasă pe acesta vreodată cu desăvârşire a se pocăi.

Slavă...

Prealăudată Maică, strig ţie şi Eu: Cu postul şi rugăciunea ar ieşi afară din acela mulţimea atotviclenilor demoni, însă acesta, necurăţindu-şi trupul prin înfrânare, rugăciune şi curăţie, vai, s-a făcut peşteră demonilor.

Şi acum...

Cuvintele de mai înainte ale Fiului meu le-ai auzit prea bine şi cunoaşte cele de trebuinţă pentru mântuire; căci nici ucenicii Lui, când nu au putut să alunge demonul, le-a strigat acestora zicând: Cu post şi rugăciune iese neamul acesta de demoni!

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Proorocului Iona urmând, strig: Scapă viața mea din stricăciune, Bunule, și mântuiește-mă, Mântuitorul lumii, pe mine, cel ce strig: Slavă Ție!».

Sunt plin de cuvinte, dar de fapte bune cu totu-s deșert, căci nu iubesc nici post, nici rugăciune a plini, Mireasa lui Dumnezeu, de aceea acum la tine caut scăpare.

Vezi, mult milostive Fiule, pe Maica Ta, Te rog: Cel ce aleargă la mine, este lipsit de toată fapta bună și strigă mie: Nu am altă nădejde afară de tine, Stăpână.

Slavă...

Cu fierbințeală rugându-te, încetează, Maică, a grăi, căci acesta se întinează, gândind că sunt milostiv, neluând seama la mânia Mea.

Și acum...

Am rugat pe Fiul și Dumnezeul Meu pentru tine, ca să agonisești miluire. Dar El îmi strigă mie să încetez a mai mijloci pentru mântuirea ta.

Sedealna, glasul 1

Mormântul Tău, Mântuitorule...

Rai cuvântător pe pământ te-a răsădit pe tine Hristos, Săditorul Raiului celui dintâi, iar în mijlocul tău a crescut pomul vieții, pe Care și roagă-L să mă învrednicească și pe mine de desfătarea Raiului și să mă adape cu apele odihnei celei desfătate.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Tinerii, în dreapta credință fiind crescuți, păgânească poruncă nebăgând-o în seamă, de groaza focului nu s-au înspăimântat; ci în mijlocul văpăii stând, au cântat: Dumnezeul părinților, bine ești cuvântat!».

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Stăpână, nu mă lepăda în adâncul pierzaniei pe mine cel slăbit, ci întoarce-te, strigând iarăși către Fiul Tău: Nu pierde făptura mâinilor Tale.

Nemăsurat având noianul milei, Stăpâne, primește-mă iarăși, Te rog pe Tine, Care singur ești ușor de împăcat și miluiește făptură mâinilor Tale, Cel ce ai miluit oarecând pe Canaaneeanca.

Slavă...

Miluiesc şi mântuiesc pe oricine vine la Mine cu mult dor, căci Eu nu voiesc vreodată a pierde făptura Mea, căci anume pentru a o mântui M-am născut întreg din tine, dar acesta departe este de zidirea Mea.

Şi acum...

Înţelepciune a Celui Preaînalt fiind mai înainte, Fiul Meu S-a făcut om desăvârşit din mine, ca să îi mântuiască pe cei ce cu credinţă fierbinte păzesc dumnezeiescul botez, dar tu te-ai arătat nepărtaş acestora.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Cel de care se înfricoşează şi Îngerii... ».

Îndrăznind, la tine vin iarăşi, Fecioară, văzând pe Fiul Tău mântuind pe desfrânata şi pe tâlharul, căci nici aceştia nicio faptă bună din Lege nu au plinit în viaţa lor, dar au dobândit iertare.

Din înălţime caută şi vezi şi auzi pe Maica Ta care se roagă Ţie şi izbăveşte de foc pe robul tău acesta ca pe desfrânata mai înainte şi precum ai mântuit pe tâlharul pe cruce.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul!

Tâlharul spânzurat oarecând pe cruce cu credinţă a strigat: „Pomeneşte-mă şi pe mine”, iar desfrânata a vărsat izvor de lacrimi, dar acesta nu este asemenea cu ei.

Şi acum...

Pe desfrânata care plângea, Hristos a mântuit-o, precum şi pe tâlharul care a crezut, pe cruce, dacă, aşadar, voieşti să dobândeşti mântuire, aleargă către Domnul cu lacrimi şi credinţă.

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi preaînalţându-L pe Dânsul întru toţi vecii

Irmosul

«Pe Cel de Care se înfricoşează şi îngerii şi toate oştirile, ca de Făcătorul şi Domnul, preoţi, preaslăviţi-L, tineri, lăudaţi-L, popoare, binecuvântaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Pe norul cel purtător de lumină întru care Stăpânul tuturor, Cel fără de început, S-a pogorât din cer, ca ploaia peste lână, şi S-a întrupat, pentru noi făcându-Se om, să o mărim toţi ca pe o Maică curată a Dumnezeului nostru».

Fiind aflat mai păcătos decât toţi oamenii la un loc, Fecioară, şi pentru aceasta mă ruşinez a mă apropia de Fiul tău, dar tu roagă-L, fă-L milostiv să mă primească în credinţă fierbinte şi pe mine care mă apropii de El cu dor.

Izbăveşte de osândă, Cuvinte, pe robul cel ce se apropie de Tine şi Te rog pe Tine nu pomeni fărădelegile lui, căci chiar dacă a greşit Ţie, Mântuitorule, către mine caută scăpare şi mă rog: Cel ce plineşti cererile tuturor, pentru mine, primeşte-l şi pe acesta.

Slavă...

Maică, cel ce acum aleargă la tine, nu este vrednic de milă, nu este, căci nimeni dintre oameni precum acesta nu M-a întărâtat spre mânie, dar pentru preacuvioasele tale rugăciuni nu îl voi face pe el părtaş osândei la Judecată, dacă Îmi va aduce roade de pocăinţă.

Şi acum...

În iadul cel mai de jos fiind, ai fost urcat la înălţime prin rugăciuni către dumnezeiescul meu Fiu, dar ia aminte, ca nu cumva să mai cazi în învinuirile cele cumplite de la început, ci umblă în căile pocăinţei, ca nu cumva iarăşi să fii aruncat în gheenă.

Prosomii. Glasul 1

Ceea ce eşti bucuria cetelor cereşti

Liman păcătoşilor, bucurie lumii, izbăvirea celor înviforaţi, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, strig ţie: Primeşte şi rugăciunea mea şi cererea, Nepătată, pe care du-le degrabă Fiului Tău, ca să mă mântuiască şi pe mine, risipitorul.

Pricina a toată bucuria fiind, Preaiubitul meu Fiu, iertare de păcate dăruieşte robului Tău, ca să cunoască toţi că eu, ca o Maică, am mare îndrăznire către Tine, de a mă ruga Ţie, Hristoase al meu, mai presus de toţi sfinţii Tăi.

Sălaşul bucuriei, Maică, plecându-Mă la rugăciunea ta, iertare de păcate îi dau orbului acestuia şi dezlegare; dar spune-i să înceteze a mai păcătui şi a Mă mai întărâta spre mânie, căci prin fire sunt Iubitor de oameni.

Iată, ai primit iertare pentru căderile tale, prin rugăciunile şi mijlocirile mele, dar ia aminte restul vieţii să-l petreci în chip plăcut Domnului, ca să ai parte în Rai cu cei aleşi de slava bucuriei şi desfătării care nu are sfârşit.

Duminică seara

Canonul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu.
Facere a Sfântului Andrei Criteanul

Al cărei acrostih este:

«Primește, Fecioară, pârga plânsurilor mele. Da»

Cântarea 1. Glasul 1

Irmosul:

«Dreapta ta cea purtătoare de biruință, cu dumnezeiască cuviință întru tărie s-a preaslăvit; că aceasta, Nemuritorule, ca o atotputernică, pe potrivnici i-a zdrobit, făcând israelitenilor cale nouă, prin adânc».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Vino, suflete, ca pârga plânsurilor să o aducem astăzi Născătoarei de Dumnezeu, căci ea a izbăvit neamul omenesc din blestemul lui Adam și ne-a dăruit nouă binecuvântarea și bucuria.

Cu curgerile Iordanului, lacrimile mele nu pot cu niciun chip să spele întinăciunea păcatelor mele, ci tu, Fecioară, cu mila ta, curăță-mă.

Slavă...

Pe Hristos, Soarele dreptății cel neapus, născându-L, Fecioară, rogu-mă: Luminează-mi ochii cei întunecați de negura patimilor și de îngroșarea păcatelor.

Și acum...

Poruncile Stăpânului călcându-le, tot chipul răutății am săvârșit, iar acum întorcându-mă, nu trece cu vederea pe robul tău cel nefolositor, Stăpână Marie, ci milostivindu-te, mântuiește-mă.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel Ce singur știi neputința firii omenești și din milostivire ai îmbrăcat chipul ei, încinge-mă cu putere de sus, ca să strig Ție: Sfântă este Biserica cea însufletită a slavei Tale celei negrăite, Iubitorule de oameni».

Ca Eva oarecând aflându-mă, șarpele m-a înșelat și prin gustarea din plăcere m-a aruncat afară din Raiul dumnezeiești cunoștințe; ceea ce ai născut pe Hristos, al doilea Adam, întoarce-mă iarăși la viață, Stăpână.

Vătămându-mă în chip nenorocit cu nebunia lui Cain, Fecioară, precum acela pe frate, mi-am ucis mintea, pizmuind rău urcușul ei, folosindu-mă de

sabia iubirii de plăcere, ci tu, ca o iubitoare de oameni, mântuieşte-mă.

Slavă...

Se tânguia oarecând Adam cel izgonit din Eden, căruia un heruvim de foc îi tăia calea. Iar eu care am căzut din cunoştinţa cea dumnezeiască, tânguindu-mă, mă rog ţie împreună cu sfinţii: Mijloceşte, Maica lui Dumnezeu, să fiu izbăvit de patimi.

Şi acum...

Cugetarea morţii o, nenorocitule suflete, să te călăuzească pururi pe tine în faptele vieţii; tânguieşte-te şi plângi, având pe Fecioara cea preacurată şi fără de prihană mijlocitoare către Hristos, Cel Ce S-a născut dintr-însa.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Ca pe un munte umbrit cu darul cel dumnezeiesc, privindu-te Avacum, cu ochii cei mai înainte văzători, a prorocit pe Sfântul lui Israel, Care avea să Se nască din tine, spre mântuirea şi înnoirea noastră».

O, minunile tale, Stăpână, ceea ce nu ştii de nuntă! căci eşti mijlocitoarea muritorilor păcătoşi către Cel Ce S-a născut din tine, pentru aceea roagă-te ca şi pe mine, cel ce am păcătuit mai presus de toţi muritorii, să mă împace cu El.

Omoară, Fecioară, cugetul trupului meu şi năvălirile patimilor şi sfătuirile demonilor fă-le deşarte şi călăuzeşte-mă, ca să umblu pe căile Vieţii, ceea ce ai odrăslit tuturor Viaţa.

Slavă...

Curăţă întinăciunile inimii mele, prin lacrimi, prin rugăciunile cuvioşilor îngeri, Curată, şi ridică sufletul meu din întuneric şi mintea cheam-o din căi lăturalnice şi călăuzeşte-o pe calea nepătimirii.

Şi acum...

Mintea mi-am spurcat prin cugete de ruşine şi sufletul cu plăceri, întrecându-i pe cei din vremea lui Noe prin străine fapte de ruşine, pentru care şi strig acum, Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-mă şi mă izbăveşte de potopul cel înţelegător.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Cel Ce ai luminat cu strălucirea venirii Tale, Hristoase, şi ai umplut de bucurie cu Crucea Ta marginile lumii, luminează cu lumina dumnezeieştei Tale cunoştinţe inimile celor ce Te laudă cu dreaptă credinţă».

Scoate-mă pe mine din văpaia cea cumplită a gheenei, ceea ce ai născut

focul dumnezeirii cel neapropiat, pe Cel Ce S-a făcut ca noi în ipostasul dumnezeu-omenesc, Născătoare de Dumnezeu, Preacurată.

De viitoarea osândă nu mă înspăimânt, eu, ticălosul, nici de întunericul cel preaadânc, nici de viermele cel neadormit şi nici de scrâşnirea dinţilor, nici de focul cel nestins, pentru aceasta îţi cer ţie, Fecioară, de acestea toate, mântuieşte-mă.

Slavă...

Vindecă durerile sufletului meu, Preacurată, ceea ce ai născut pe Cel Ce vindecă toate bolile noastre cu Patimile Lui cele mântuitoare şi preacurate, ca să te mărim pe tine cu credinţă.

Şi acum...

Nu am ucis precum Lameh pe tânăr, nici pe bărbat, Maica lui Dumnezeu, ci, prin căderi, mi-am omorât mintea şi cugetul; aşadar, dreapta mânie a lui Dumnezeu să nu mă predea pe mine Judecăţii, ci aici să mă cureţe.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Înconjuratu-ne-a pe noi adâncul cel mai de jos şi nu este izbăvitor; socotiţi am fost ca nişte oi de junghiere. Mântuieşte pe poporul Tău, Dumnezeul nostru, că Tu eşti celor neputincioşi tărie şi îndreptare».

Trupul mi l-am întinat cu faptele cele viclene, mintea cu poftele, simţurile cu atingerile plăcerilor, dăruieşte-mi mie izbăvire de acestea pentru curgerile lacrimilor mele, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită.

Timpul vieţii mele cu somnul l-am cheltuit, şi în lenevire şi desfătare şi în cugete întortocheate, şi acum măcar, la vremea bătrâneţii, înţelepţeşte-mă, Maica lui Dumnezeu, şi la pocăinţă mă călăuzeşte.

Slavă...

Cugetând la nebunia celor dinainte de Lege, nebuneşte am lucrat fapte de ruşine, una peste alta clădindu-le, ca pe nişte ziduri. Dar tu, Curată, înţelepţeşte-mă prin Duhul Sfânt.

Şi acum...

Capcane mi-au întins în ascuns, Prealăudată, cei mândri cu adevărat, şi cu frânghiile păcatelor mele, laţuri întind picioarelor mele, pe care tu, ca o bună, desfă-le ca pe nişte fire de păianjen.

Sedealna, Glasul 1

Soborul îngeresc

Nădejdea creştinilor nemincinoasă şi tare, dătătoarea milei şi izvorul

milostivirii, cheie care descui bunătatea lui Dumnezeu, deschide-ne nouă tuturor uşile milostivirii şi intrarea în raiul desfătării tuturor ne-o dăruieşte, Stăpână.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Cuptor duhovnicesc te gândim noi, credincioşii, Născătoare de Dumnezeu, că, precum Cel Preaînalt a mântuit pe cei trei tineri, aşa şi pe mine, păcătosul, în pântecele tău m-a înnoit Dumnezeul părinţilor, Cel lăudat şi preaslăvit».

Rupe, curată, legăturile inimii mele, uitarea şi înfricoşata necunoştinţă şi împietrirea sufletului şi nebunia, cu care, legându-se, mintea mea nu poate să alerge la lărgimea contemplaţiei şi la înălţimea dumnezeieştei cunoştinţe.

Vai patimilor şi pornirilor mele! Vai nemăsuratelor mele răutăţi! Care faptă de ruşine nu am săvârşit ca unul fără de minte? Ce păcat nu am făcut din patima plăcerii? Dar tu, Curată, măcar la bătrâneţe, pocăinţă dăruieşte-mi.

Slavă...

Trândăvia în care zac, Stăpână, şi somnul cel îngreunat ai lenevirii mele, rogu-mă, Nepătată, cu privegherile tale către Dumnezeu, depărtează-le cu rugăciunile tale şi miluieşte-mă pe mine cel ce cânt: Lăudat şi preaslăvit este Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum...

Vai, mie, suflete! Cum laşi la o parte ruşinea mai mult decât Ham cel fără de ruşine? Căci nu ai acoperit ruşinea celui de aproape al tău prin fire şi prin har, ci, în chip neomenos, l-ai dispreţuit. Acum, aşadar, cu căldură spre milostivire te întoarce, Fecioară.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«În cuptor tinerii lui Israel, ca într-o topitoare... ».

Mort fiind, ticăloase suflete, din cumplită nepăsare ridică-te ca dintr-un somn şi agoniseşte-ţi mijlocitoare pe cea singură fără de bărbat, pe Născătoarea de Dumnezeu, ca să te învieze prin chipurile pocăinţei şi să îţi arate căile nepătimirii.

Adoarme, dar, poftele cele împătimite şi şterge până în sfârşit închipuirile patimilor celor pierzătoare de suflet, Curată, ca să te slăvesc pururi şi să te binecuvântez pe tine, ceea ce eşti singură pricină a mântuirii tuturor.

Binecuvântam pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh Domnul!

Tot chipul a toată plăcerea am săvârşit nebuneşte şi toate simţirile mele

le-am întinat în chip cu totul de ruşine, dar către tine scap, cea neîntinată, Stăpână, apărătoarea tuturor păcătoşilor, izbăveşte-mă pe mine de focul şi întunericul cel de veci.

Şi acum...

Prin curăţia lacrimilor mele, Curată, spală rănile sufletului meu, ceea ce ai născut pe Hristos, Cel Ce a vindecat pe cei zece leproşi şi pe femeia cea cu curgere de sânge, pentru ca şi eu să aud doritul glas: „credinţa ta te-a mântuit, mergi în pace."

Să lăudăm... Irmosul

«În cuptor tinerii lui Israel, ca într-o topitoare, cu podoaba dreptei credinţe mai curat decât aurul au strălucit, grăind: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.»

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Închipuirea naşterii tale celei curate a arătat-o rugul cel ce ardea cu foc, dar nu se mistuia. Şi acum te rugăm să stingi văpaia ispitelor cea năpustită asupra noastră, ca neîncetat să te mărim pe tine, Născătoare de Dumnezeu».

Iată, deja de sfârşitul vieţii mele vremelnice m-am apropiat, vai, mie, şi îngreunat de păcate, mă duc să fiu pedepsit pentru nesfârşite veacuri, Fecioară, ceea ce ai născut pe Judecătorul tuturor, pe Acesta, fă-L mie milostiv, Stăpână.

Legile lui Dumnezeu le-am călcat şi legii păcatului am supus sufletul meu şi legii minţii nu m-am plecat, eu, nenorocitul; ceea ce ai covârşit legile firii prin preacurată naşterea ta, supune legile trupului meu.

Slavă...

Ridică greaua povară a păcatelor mele, Născătoare de Dumnezeu, Preanevinovată, şi învredniceşte-mă, Curată, să port jugul cel uşor al Fiului şi Dumnezeului tău şi să străbat calea vieţii care duce la odihna cea de sus.

Şi acum...

Ca să arăţi adâncul cel nesfârşit al îndurărilor tale şi al bunătăţii şi milei Fiului tău, Prealăudată, dăruieşte-mi iertare şi mie celui care mai presus de toţi am păcătuit şi sălaş în grădina raiului îmi dăruieşte.

Prosomii. Glasul 1.

Prealăudaţilor mucenici.

Bucură-te, palat însufleţit, preacurat şi purtător de lumină, Prealăudată; bucură-te, cea fără de bărbat; bucură-te, dumnezeiesc acoperământ; bucură-te, zid nebiruit; bucură-te, ceea ce în chip de negrăit ai născut pe Dumnezeu;

bucură-te, îndreptarea lui Adam şi izbăvirea Evei; bucură-te, puterea tuturor credincioşilor.

Bucură-te, tron de foc al lui Dumnezeu, trandafirul cel neveştejit; bucură-te, ceea ce singură ai odrăslit crinul cel cu bună-mireasmă; bucură-te, Preasfântă, prin care suntem izbăviţi de blestemul de la început; bucură-te, Stăpână preaminunată, bucuria lumii; bucură-te, lauda tuturor ortodocşilor.

Bucură-te, pajişte înflorită şi înmiresmată, fără de prihană; bucură-te, viţă înflorită; bucură-te, Fecioară, măslin pururea roditor; bucură-te, mireasma mirului celui bun; bucură-te, livada lui Dumnezeu; bucură-te, munte umbrit şi împădurit; bucură-te, pururi Fecioară, rai binecuvântat de haruri.

Umple de veselie inima mea, Curată, ca o mult milostivă şi sloboade-mă de lacrimi ca una care ai născut bucuria, ceea ce singură eşti Maica lui Dumnezeu. Şi rogu-mă, scoate pe robul tău din toate necazurile, ca să te slăvesc pe tine şi să te preamăresc cu dragoste, pe tine, ceea ce eşti mai presus de toate făpturile.

Luni seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu.
Facere a Sfântului Iosif Imnograful

Cântarea 1. Glasul 1

Irmosul:

«Hristos Se naşte, slăviţi-L! Hristos din ceruri, întâmpinaţi-L! Hristos pe pământ, înălţaţi-vă! Cântaţi Domnului tot pământul şi cu bucurie, popoare, lăudaţi-L, că S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi!

Creştinilor scăpare, celor căzuţi îndreptare tu eşti, Preacurată, jertfelnic de împăcare pentru cei căzuţi; izbăveşte-mă pe mine de înfricoşătoarea judecată şi de focul cel nestins, dăruindu-mi viaţa cea veşnică.

În deznădăjduire pururea zac, cugetând la mulţimea căderilor mele şi la hotărârea dreptului Judecător; Stăpână de Dumnezeu Născătoare, fii mie dumnezeiască mijlocitoare, împăcându-L pe El pentru mare mila Ta!

Slavă...

Fecioară singură vrednică de laudă, Fecioară care ai întrupat pe Dumnezeu, care ai dăruit tuturor viaţa veşnică, luminează-mă cu lumina pocăinţei, risipind întunericul căderilor mele.

Şi acum...

Iată, către tine acum scap, acoperământul şi dumnezeiescul meu sprijin; deschide-mi mie izvoarele harului tău, nu te mânia pe mine, nu mă trece cu vederea, nici nu mă lepăda pe mine, cel pierdut.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Fiului, Celui născut fără stricăciune din Tatăl mai înainte de veci, şi mai pe urmă din Fecioară întrupat, fără sămânţă, lui Hristos-Dumnezeu să-I strigăm: Cel ce ai înălţat fruntea noastră, Sfânt eşti, Doamne!».

Toţi prorocii pe tine, Maica lui Dumnezeu, mai dinainte te-au propovăduit prin taine străine, a căror plinire limpede văzând-o, credem şi cerem să dobândim prin tine dumnezeiasca bucurie.

Mai cuprinzătoare decât cerurile fiind văzută, ai cuprins pe Dumnezeul tuturor şi în braţele tale ai ţinut pe Cel ce ţine toate, Preacurată; pentru aceea mă rog ţie, pe mine, cel ţinut de înfricoşătoare patimi, degrabă mă sloboade.

Slavă...

Tu, Fecioară, celor aflaţi în nevoi şi în necazuri le eşti apărătoare tare,

celor în furtuna vieţii le eşti bună cârmuitoare; de aceea, rugându-mă, strig ţie: Dăruieşte robului tău ajutorul tău, Fecioară preacurată!

Şi acum...

Stăpâna lumii, mântuirea credincioşilor şi apărarea, primind lacrimile mele şi suspinele cele din adâncul inimii trimise către tine, Preacurată, izbăveşte-mă pe mine de multe căderi şi de necazuri.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Toiag din rădăcina lui Iesei, şi floare dintr-însul, Hristoase, din Fecioara ai odrăslit, Cel lăudat din muntele cel cu umbra deasă. Venit-ai întrupându-Te din cea neispitită de bărbat, Cel fără de trup şi Dumnezeu. Slavă puterii Tale, Doamne!».

Pe tine singură, după Dumnezeu, noi, credincioşii, te avem neînfruntată nădejde şi apărare, prin mijlocirile tale, izbăveşte-ne pe noi de vrăjmaşii noştri cei văzuţi şi nevăzuţi, de toată vătămarea şi de ispitele cele de multe feluri, ca pe tine fără de încetare să te slăvim.

De închipuirile cele materialnice, Curată, curăţându-mi mintea, arată-mă plin de dumnezeiasca iubire, pururea cele dumnezeieşti să cuget, cele dumnezeieşti să grăiesc şi cu osârdie cele dumnezeieşti să făptuiesc, ca să scap de înfricoşata, veşnica osândă.

Slavă...

Altă apărătoare şi ajutătoare şi zid nebiruit n-am dobândit pe pământ afară numai pe tine singură, Curată, fără de prihană Născătoare de Dumnezeu: căci tu eşti nădejdea, mântuirea, acoperământul şi ajutorul meu şi iertarea păcatelor.

Şi acum...

Surpă îndrăznirea cea rea a vrăjmaşului şi uneltirile lui cele aduse împotriva mea; îmbracă-mă cu puterea ta, Preanevinovată, păzindu-mă pururea nerănit, teafăr şi nevătămat pe mine, cel ce te cinstesc pe tine cu adevărat.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Dumnezeu fiind al păcii, Tată al îndurărilor, pe Îngerul sfatului Tău celui mare, dăruindu-ne pace, L-ai trimis nouă; deci, fiind povăţuiţi la lumina cunoştinţei de Dumnezeu, dis-de-dimineaţa venind, Te slăvim pe Tine, Iubitorule de oameni».

Îndreptarea tuturor celor căzuţi tu eşti, grabnică cercetare celor bolnavi, pentru aceea pe mine, cel căzut cumplit în păcate şi bolnav cu sufletul, vindecă-mă şi mă mântuieşte îndreptându-mă, Fecioară, cu atotputernică mâna ta, Stăpână.

Drept arme mântuitoare, te rog pe tine, Fecioară, din înălţimi grabnic îmi dăruieşte: dumnezeiasca ta apărare, acoperământul şi puterea ta, cu care, biruind lucrătura începătorului răutăţii, să fiu învrednicit de dumnezeiasca mântuire, de Dumnezeu fericită Fecioară.

Slavă...

Palat dumnezeiesc al Cuvântului, Preacurată, pe mine, care sunt atelier al duhurilor răutăţii prin fapte de ruşine şi care împlinesc în chip fără de minte voia lor, prin pocăinţă arată-mă sălaş al lui Dumnezeu.

Şi acum...

În ceasul cel de pe urmă al ieşirii mele şi al despărţirii sufletului de trup arată-te mie ajutor şi sprijin, alungând de la mine pe vrăjmaşii mei cei nevăzuţi care mă atacă şi du-mă la Dumnezeu.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Din pântece pe Iona, ca pe un prunc, l-a lepădat fiara mării, precum l-a primit, iar Cuvântul, în Fecioară sălăşluindu-Se şi trup luând, a ieşit, lăsând-o nestricată. Că Cel ce n-a primit stricăciune, pe ceea ce L-a născut a păzit-o nevătămată».

Uşă dumnezeiască, rază şi izvor al luminii veşnice te-ai făcut căci plinătatea Dumnezeirii întreagă s-a sălăşluit în chip de negrăit în pântecele tău, Preanevinovată, a căreia energie firească şi strălucire o dai în dar celor ce au nevoie.

Odată cu tine, Fecioară, moartea s-a oprit, căci ai născut pe Hristos-Viaţa Care dăruieşte celor ce cred curat în El nemuritoarea şi dumnezeiasca mântuire; pe Acesta roagă-L, Preasfântă, să izbăvească de păcate pe robii tăi.

Slavă...

Te-ai făcut vas al mirului celui înţelegător care a înmiresmat tot pământul cu buna mireasmă a dumnezeirii, Preasfântă Mireasă a lui Dumnezeu; pentru aceea, cu buna mireasmă a rugăciunii tale alungă din sufletul meu toată urâciunea căderilor mele.

Şi acum...

Focul plăcerilor mă arde cu tărie şi întristează pururea smeritul meu suflet şi mă trage la lucrarea celor nefireşti şi nelegiuite, ci tu, care ai născut

dumnezeiescul foc, stinge focul acesta care mă veștejește, ceea ce ești mântuirea mea, Mireasă a lui Dumnezeu.

Sedealna. Glasul 1

Mormântul tău Mântuitorule

Sfeșnic aurit al soarelui slavei, candelă cu albă strălucire a luminii celei neapuse, nor prealuminat, strălucire a Tatălui, luminează ochii cei orbiți ai inimii mele, cu mărgăritarele cele fără de prihană și cu dumnezeieștile străluciri.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Tinerii, în dreapta credință fiind crescuți, păgânească poruncă nebăgând-o în seamă, de groaza focului nu s-au înspăimântat; ci în mijlocul văpăii stând, au cântat: Dumnezeul părinților, bine ești cuvântat!».

Cleștele pe care l-a văzut oarecând Isaia Prorocul tu ești, Fecioară, care ai purtat în pântecele tău dumnezeiescul cărbune, pe Hristos, Care arde toată materia păcatului și luminează sufletele credincioșilor.

Ca ploaia pe lână, pogorându-Se în pântecele tău, S-a întrupat, râul păcii, izvorul bunătății, picătura cea numărată a ploii: Dumnezeul Părinților noștri, bine ești cuvântat!

Slavă...

Mireasă a lui Dumnezeu, Marie, nădejdea și bucuria celor ce te laudă pe tine, rupe lanțurile păcatelor mele cu rugăciunile tale și leagă-mă cu legătura iubirii de oameni a lui Hristos, ca și eu să înfloresc roadele virtuții.

Și acum...

Ridică-mă, Fecioară, din adâncul faptelor mele de rușine; potolește, Preacurată, valul patimilor mele; dezleagă împietrirea inimii mele și dăruiește-mi izvor de lacrimi.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Cuptorul cel cu foc răcorit... ».

Prihană în frumusețea ta nu este, Fecioară. Căci tu singură fiind văzută din veac prin strălucirile fecioriei tale celei cu totul fără prihană, ai luminat lumea cu lumina fecioriei; pentru aceasta lăudându-te strigăm: Să binecuvânteze toată zidirea pe Domnul și să-L preaînalțe întru toți vecii!

Vas al dumnezeirii care ții mana, te-am cunoscut pe tine, Fecioară, chivot și masă, și sfeșnic, tron al lui Dumnezeu, palat și pod care duci la dumnezeiasca

viaţă pe cei care cântă: Să binecuvânteze toată zidirea pe Domnul şi să-L preaînalţe întru toţi vecii!

Binecuvântăm pe Tatăl...

Ancoră preasigură dobândindu-te pe tine, nădejdile mântuirii noastre întru tine le punem, Născătoare de Dumnezeu; fii, dar, nouă, rugătorilor tăi, liman şi zid nebiruit; îndreaptă-ne ca să strigăm fără încetare: Să binecuvânteze toată zidirea pe Domnul şi să-L preaînalţe întru toţi vecii!

Şi acum...

Ascultă suspinul inimii mele, auzi glasul plângerii mele, Preasfântă Stăpână; nu trece cu vederea zdrobirea sufletului meu, ci dăruieşte-mi desăvârşită dezlegare păcatelor mele şi învredniceşte-mă şi pe mine de bucuria viitoare, ca să te slăvesc pe tine întru toţi vecii.

Să lăudăm... Irmosul:

«Cuptorul cel cu foc răcorit a arătat de demult închipuirea minunii celei mai presus de fire, pentru că focul n-a ars pe tineri, arătând dumnezeiasca naştere a lui Hristos, cea fără de sămânţă, din Fecioară. Pentru aceea, lăudând, să cântăm: Să binecuvânteze toată zidirea pe Domnul şi să-l preaînalţe întru toţi vecii!».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Închipuirea naşterii tale celei curate a arătat-o rugul cel ce ardea cu foc, dar nu se mistuia. Şi acum te rugăm să stingi văpaia ispitelor cea năpustită asupra noastră, ca neîncetat să te mărim pe tine, Născătoare de Dumnezeu».

Ca să te cinstesc pe tine, Fecioară, cu bucurie prin cântări de mulţumire, şi să te preamăresc pe tine prin toată viaţa mea, scoate-mă din gura leului, care cumplit răcneşte, luptându-se să mă înghită pe mine.

Fiind mai înainte văzută templu sfânt şi palat curat al lui Hristos, Care cu adevărat mai înainte de veci împărăţeşte şi stăpâneşte toată făptură; pentru aceasta inima mea de patimile cele necurate o curăţă.

Slavă...

Opreşte cugetele trupului şi potoleşte tulburarea patimilor celui care la acoperământul tău scapă, Născătoare de Dumnezeu, şi care te are pe tine temei al nădejdii, dumnezeiască ajutătoare şi apărătoare.

Şi acum...

Ridică sufletul meu, Stăpână, către tine, căci cu toată credinţa întru tine m-am încrezut; să nu fie ruşinat, Stăpână, în veac robul tău; nici să râdă de mine vrăjmaşii mei cei înţelegători, nici să mă apuce pe mine în ceasul plecării mele.

Prosomii. Glasul 1

Ceea ce eşti bucuria cetelor cereşti

Bucură-te, templu preasfânt al Preasfântului Dumnezeu; bucură-te, a împăraţilor nebiruită îndrăzneală, apărătoarea tuturor pământenilor; bucură-te, adânc nemăsurat; bucură-te, înălţime neînţeleasă; bucură-te, bucuria şi mângâierea celor întristaţi.

Bucură-te, Mireasă a Tatălui celui mai înainte fără de început, Preanevinovată; bucură-te, Fecioară şi Maică a Fiului celui împreună fără de început cu Tatăl; bucură-te, vasul curăţiei. Bucură-te, ceea ce lui Adam ai deschis raiul; bucură-te, norul cel prealuminat, care pe cei credincioşi îi ocroteşti şi îi acoperi.

Bucură-te, templu dumnezeiesc al luminii celei neapropiate; bucură-te, ţarina cea cu bună roadă, care ai odrăslit spicul cel nearat; bucură-te, întărirea celor nenorociţi; bucură-te, îndreptare, Născătoare de Dumnezeu; bucură-te, pod care îi duci pe toţi la viaţă cu rugăciunile tale.

Felurimi de patimi înviforează smeritul meu suflet şi îl trag în adâncul deznădejdii; ci tu, venind mai înainte, mântuieşte-mă ca o bună căci la tine am scăpat; apărătoarea mea cea tare şi puternică, nu trece cu vederea cererea mea.

Marți seara

Canonul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu.
Facere a Sfântului Ioan al Euhaitelor, cel numit Mavropos

Cântarea 1. Glasul 1

Irmosul:

«Cântare de biruință să cântăm toți lui Dumnezeu, Cel ce a făcut minuni fără de seamă, cu braț înalt, și a mântuit pe Israel că S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Umple gura mea, Curată, de dumnezeiască laudă, ca să cânt slava ta, Prealăudată, și să laud mare cuviința celui ce te preamărește pe tine cu cinste toată ziua.

Dăruiește-mi plânsul cel plin de bucurie și pricinuitor de dumnezeiască mângâiere, ceea ce ești bucuria și mângâierea ortodocșilor, Stăpână de Dumnezeu Născătoare, ceea ce ai izvorât bucurie și mântuire lumii.

Slavă...

Ca un cer nou însufleţit, pe soarele dreptății ai răsărit, Fecioară, și ai odrăslit, ca un rai de taină și rai cuvântător, pomul cel de viață roditor, din Care, mâncând, nu gustăm moarte.

Și acum...

Mai înaltă decât toate făpturile te-ai făcut, Curată, întrupând pe Dumnezeu; pentru aceea, te rog, din spurcăciunea patimilor ridică-mă și mă du la dumnezeiasca înălțime a nepătimirii.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce singur știi slăbiciunea firii omenești și din milostivire ai îmbrăcat chipul ei, încinge-mă cu putere de sus, ca să strig Ție: Sfântă este Biserica cea însufleţită a slavei Tale celei fără prihană, Iubitorule de oameni».

Ceea ce singură ai îndumnezeit firea muritorilor, Preanevinovată, prin

naşterea ta cea mai presus de fire, cere pentru noi iertare păcatelor şi bucuria cea veşnică, Preasfântă Fecioară, Prealăudată.

Ţarină care fără de sământă ai crescut spicul vieţii şi nearat L-ai odrăslit, întăreşte sufletul meu cel topit de foamea după dumnezeiasca hrană, cu pâinea dumnezeieştilor făptuiri, îngrăşând-o cu untdelemnul virtuţilor.

Slavă...

Din tine ne-a odrăslit floarea cea neveştejită Care bine a înmiresmat tot neamul omenesc cu dumnezeiescul mir al firii Sale, Cel împreună fără de început cu Tatăl şi Care S-a născut din tine sub ani, Marie, preanevinovată.

Şi acum...

Chipul frumuseţii tale celei cuvioase este închinat de îngeri, mântuitor muritorilor şi duhurilor răutăţii înfricoşat, pentru aceasta, cu credinţă cinstindute şi închinându-ne, Născătoare de Dumnezeu, ne luminăm sufletele.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Ca pe un munte umbrit cu darul cel dumnezeiesc privindu-te Avacum, cu ochii cei mai înainte văzători, a prorocit pe Sfântul lui Israel, Care avea să Se nască din tine, spre mântuirea şi înnoirea noastră».

Munte netăiat mai de demult te-a văzut pe tine Daniil; munte umbrit, Avacum; munte închegat, David; iar altul, munte sfânt şi luminat; munte gras, Prealăudată, întru care Dumnezeu a binevoit a Se sălăşlui.

Dumnezeiesc palat al Cuvântului te ştim pe tine, întru care sălăşluindu-Se cu trupul, ne-a înnoit pe noi, cei stricaţi cu patimile, pentru aceasta, curată Maică a lui Dumnezeu, pe tine te cinstim, şi pe Cel născut din tine Îl slăvim.

Slavă...

Dumnezeiască oglindă nepătată te gândim pe tine, ceea ce ai primit strălucirea dumnezeiescului mărgăritar şi pe aceasta ai fulgerat-o cu trupul tău peste toată lumea, Prealăudată, pentru mântuirea celor ce te laudă pe tine.

Şi acum...

Templu preacurat al lui Dumnezeu, te cunoaştem pe tine al Celui ce a făcut cerurile şi al întregii zidiri; pentru aceasta, ţie îţi strigăm: Fă-ne şi pe noi temple ale dumnezeiescului Duh, pe noi, cei îmbogăţiţi prin rugăciunea ta cea fierbinte.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Cel ce ai luminat cu strălucirea venirii Tale, Hristoase, şi, cu Crucea Ta ai umplut de bucurie marginile lumii, luminează cu lumina dumnezeieştei Tale cunoştinţe inimile celor ce Te laudă cu dreaptă credinţă».

Vindecă durerile sufletului meu, Preacurată, ceea ce ai născut pe Cel ce vindecă bolile noastre cu Patimile Lui cele mântuitoare şi preacinstite, ca să te mărim pe tine cu credinţă.

Curăţă nenorocitul meu suflet, cel spurcat de patimi, cu isopul dumnezeieştei tale rugăciuni, Născătoare de Dumnezeu, fără de prihană, dăruind acestuia strălucită haina mântuirii.

Slavă...

Pe tine te-am dobândit ajutor gata spre mântuire; pentru aceasta, cad la picioarele tale şi strig ţie cu lacrimi, Născătoare de Dumnezeu: Izbăveşte-mă de săgetările celui de alt neam şi de viitoarea osândă.

Şi acum...

Tu eşti tăria mea; tu eşti lauda şi veselia mea, paza şi apărătoarea mea, scăpare şi ocrotitoare nebiruită, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu; pentru aceea mântuieşte-mă pe mine, robul tău.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Înconjuratu-ne-a pe noi adâncul cel mai de jos şi nu este izbăvitor; socotiţi am fost ca nişte oi de junghiere. Mântuieşte pe poporul Tău, Dumnezeul nostru, că Tu eşti celor neputincioşi tărie şi îndreptare».

Fecioară care cu rugăciunile tale împrăştii cu vânturătoarea Duhului mulţimea păcatelor mele, curăţă pleava inimii mele şi depărtează de ea tot cugetul care odrăsleşte neghină.

Văzând, Preanevinovată, răutatea în care zace sufletul meu cel ţinut în Egiptul patimilor şi care face cărămizi din lutul trupului, vino degrabă şi mă izbăveşte din robia cea de necinste.

Slavă...

Mi se sfâşie inima şi sunt răscolit săvârşindu-se vremea vieţii mele şi văzându-mă pe mine sporind mereu în cele mai rele lucruri şi adăugând rană la rană şi pată la pată.

Şi acum...

Acum s-a apropiat sufletul de sfârşit; lasă, dar, suflete, toate faptele cele grozave ale întunericului şi nopţii şi încinge-te cu armele luminii, ca să umbli ca ziua, făptuind cele bune.

Sedealna, Glasul 1.

Soborul îngeresc.

Zi de taină te-ai arătat, Fecioară, pe Hristos soarele strălucind tuturor celor ce stau în întunericul necunoştinţei, Mireasă a lui Dumnezeu. Pentru aceea, toţi cei luminaţi prin tine te fericim după datorie, ca pricina înnoirii muritorilor.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Cuptor duhovnicesc te gândim noi, credincioşii, Născătoare de Dumnezeu, căci precum Cel Preaînalt a mântuit pe cei trei tineri, aşa şi pe mine, omul întreg, în pântecele tău m-a înnoit, Dumnezeul părinţilor, Cel lăudat şi preaslăvit».

Bucură-te, preaminunată, Curată, cămară luminoasă de nuntă a Stăpânului. Bucură-te, zidul credincioşilor; bucură-te, scară care duci la dumnezeiasca odihnă pe cei ce cântă naşterii tale: Dumnezeul Părinţilor noştri, lăudat eşti şi preaslăvit.

Pe Cel pe Care cerurile nu-L cuprind L-ai încăput tu, ca ceea ce eşti mai cuprinzătoare decât cerurile, Născătoare de Dumnezeu, cer cuvântător şi însufleţit al Celui care a zidit cerurile cu voia, podoaba Singurului Dumnezeu al cerului şi al pământului.

Slavă...

Ca să-l facă pe om dumnezeu, din tine S-a întrupat Dumnezeu pe Care şi roagă-L stăruitor, fără prihană şi cu totul nevinovată Fecioară, să-i mântuiască pe robii tăi de batjocoririle pierzătorului şi din văpaia cumplită a gheenei şi din toată întristarea.

Şi acum...

Trândăvia mea, Stăpână, şi somnul cel greu, rogu-mă, alungă-le cu privegherile şi rugăciunile tale către Dumnezeu, fără prihană, şi miluieşte-mă pe mine cel ce cânt: Lăudat şi preaslăvit este Dumnezeul părinţilor noştri.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«În cuptor tinerii lui Israil, ca într-o topitoare... ».

Ceea ce din rădăcina lui Iesei ai odrăslit, de Dumnezeu Născătoare, ai născut pe Hristos, floarea cea nevestejită; pentru aceasta, te rog pe tine: Smulge

toate rădăcinile şi spinii patimilor mele şi sădeşte în mine, Fecioară, frica de Dumnezeu.

Ca pe o minunată, ca pe o preafrumoasă, ca pe o nevinovată, ca pe o aleasă mireasă şi copilă curată, ca pe o Fecioară fără pată şi sfântă, pe tine te cântăm şi cu dor ne închinăm ţie, cea binecuvântată întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Pe tine zid şi scăpare, scară care urci la înălţime firea cea omenească, Fecioară Marie, cunoscându-te, strigăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum...

Pământ sfânt şi ales în care nimeni dintre cei pământeşti nu a călcat, acoperiţi fiind de vălul necredinţei şi de cugete de îndoială, arată mintea mea mai presus de grijile cele pământeşti şi învredniceşte-mă pe mine de pământul celor blânzi.

Să lăudăm... Irmosul.

«În cuptor, tinerii lui Israil, ca într-o topitoare, mai curat decât aurul au strălucit cu podoaba bunei credinţe, grăind: „Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii!».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Închipuirea naşterii tale celei curate a arătat-o rugul cel ce ardea cu foc, dar nu se mistuia. Şi acum te rugăm să stingi văpaia ispitelor, cea năpustită asupra noastră, ca neîncetat să te mărim pe tine, Născătoare de Dumnezeu».

Munte preasfânt al lui Dumnezeu, pe care l-a lucrat mai dinainte dreapta Domnului, căutându-mă pe mine, cel rătăcit în munţii pierzaniei şi tras în prăpăstii şi în adâncuri, călăuzeşte-mă la muntele virtuţii.

Iată, cămara de nuntă este gătită şi patul de nuntă este împodobit şi vor intra cu bucurie cei ce au păzit curăţia lor nestricată. Numai eu, Născătoare de Dumnezeu, mă voi duce în întuneric.

Slavă...

Legile lui Dumnezeu le-am călcat şi m-am supus pe mine însumi legii păcatului, iar legii cugetului nu m-am plecat eu, nenorocitul. Ceea ce ai covârşit legile firii prin sfânta ta naştere, supune legile trupului meu.

Şi acum...

Ca să arăţi adâncul nesfârşit al îndurărilor tale şi milostivirea bunătăţii Fiului Tău, Prealăudată, dăruieşte-mi şi mie iertare şi sălăşluirea în rai, celui ce mai mult decât toţi am păcătuit.

Prosomii. Glasul 1.

Prealăudaţilor mucenici.

Bucură-te, cetate însufleţită a lui Dumnezeu; bucură-te, Maică Fecioară; bucură-te, Mireasă dumnezeiască, Stăpână; bucură-te, rai care ai odrăslit în mijloc pomul vieţii, pe Hristos Dătătorul de viaţă şi Domnul, pe Care şi roagă-L, cu rugăciunile tale de maică, să izbăvească din primejdii pe robii tăi.

Bucură-te, Mireasă nenuntită, munte umbrit al lui Dumnezeu, pe care l-a văzut Avacum. Bucură-te, frumuseţea cea multdorită, Născătoare de Dumnezeu; bucură-te, dumnezeiască masă care porţi pâinea cea cerească, pe Hristos Domnul, pe Care şi roagă-L să izbăvească pe robii tăi din toată răutatea.

Bucură-te, palat al lui Dumnezeu Cuvântul, Preanevinovată, întru care, sălăşluindu-Se, pe toate cele stricăcioase le-a înnoit.

Bucură-te, ceea ce ai odrăslit fără de sământă spicul vieţii, Născătoare de Dumnezeu, Prealăudată, pe Care acum roagă-L să hrănească sufletul meu cu pâinea faptelor virtuţii.

Năvălirile multor chinuri mă înviforează, Mireasa lui Dumnezeu, felurite întristări şi biciuiri, noian de primejdii acum acoperă pe robul tău, fără prihană Fecioară, către cine voi scăpa, eu, nenorocitul? Către tine, cea milostivă. Aşadar, cu mila ta, Stăpână, îndură-te şi mă mântuieşte cu rugăciunile tale.

Miercuri seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Preasfinţitului Fotie, Patriarhul Constantinopolului

Al căreia acrostih este:

«Cea dintâi rugăciune a lui Fotie către Preacurata Fecioară»

Cântarea 1, glasul 1

Irmosul:

«Dreapta Ta cea purtătoare de biruinţă, cu dumnezeiască cuviinţă întru tărie s-a preslăvit. Că aceasta, Nemuritorule, ca o atotputernică, pe potrivnici a zdrobit, făcând israelitenilor cale nouă prin adânc».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi!

Uşă a luminii celei înţelegătoare, deschide-mi mie uşile pocăinţei şi luminează mintea mea, alungând întunericul cel nepătruns al păcatului şi al patimilor, Preanevinovată.

Izbăveşte sufletul meu, Preabună, de stăpânirea diavolului celui amăgitor, care mă aruncă, prin momelile plăcerilor şi prin înşelarea cea rea, în prăpastia pierzării.

Slavă...

Arătatu-te-ai oamenilor dăruitoare a bunătăţilor celor mai presus de minte, Stăpână fără prihană; aşa şi mie, fii dăruitoare a mântuirii veşnice şi a bucuriei.

Şi acum..

Pe Cel Care cu voia Lui a făcut toate cu puterea dumnezeirii, pe Cuvântul cel veşnic, pe Acesta, Curată, L-ai cuprins în pântecele tău, pe Cel întrupat pentru binefacerea pământenilor.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel Ce singur ştii neputinţa firii omeneşti şi din milostivire ai îmbrăcat chipul ei, încinge-mă cu putere de sus, ca să strig Ţie: Sfântă este Biserica cea însufleţită a slavei Tale celei negrăite, Iubitorule de oameni».

Acoperământul şi izbăvirea noastră, zidul şi întărirea celor ce te laudă pe tine, Prealăudată, izbăveşte-mă pe mine din tot felul de întristări şi necazuri ale vieţii, ca să te slăvesc pe tine.

Stăpâna lumii cea bună, pe Cel singur milostiv, pe Cel ce singur are noian de milă, pe Cel întrupat din preacuratele tale sângiuri roagă-L să mă miluiască pe mine cel ţinut de răutăţi fără de număr.

Slavă...

Având multă compătimire şi inimă milostivă şi bunătate mai presus de cuget, arată-mi şi mie unele ca acestea, fără prihană, şi dăruieşte-mi mie, celui ce alerg la tine, iertare pentru căderile mele cele fără de număr.

Şi acum...

Pântecele tău a fost văzut cu adevărat mai cuprinzător decât cerurile, Marie pururea Fecioară, cuprinzând pe Împăratul şi Făcătorul a toate, pe Cel ce este necuprins de toată zidirea prin puterea dumnezeirii Sale.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Ca pe un munte umbrit cu darul cel dumnezeiesc, privindu-te Avacum, cu ochii cei mai înainte văzători, a prorocit pe Sfântul lui Israel, Care avea să Se nască din tine, spre mântuirea şi înnoirea noastră».

Mântuieşte-mă pe mine, Fecioară nenuntită, mântuieşte-mă. Nu mă trece cu vederea, Preabună, pe mine, cel muncit de chinuri, de plăceri, de patimi, de cugete necurate şi pline de răutate şi de tulburările diavolilor.

Cu rugăciune vin la acoperământul tău, fără prihană, şi strig cu fierbinţeală din adâncul chinuitului meu suflet: miluieşte-mă, izbăveşte-mă de focul veşnicei osânde, prin rugăciunile tale cele fără de prihană către Dumnezeu.

Slavă...

Slobozirea trupului meu şi iertarea sufletului, cu puterea tare a ajutorului tău, cuvioasă Stăpână, fă-mă vrednic de acestea, dăruindu-mi vindecare, spre lucrarea dumnezeieştei voiri.

Şi acum...

Marea, preacinstita şi dumnezeiasca taină a voii celei ascunse a lui Dumnezeu întru tine cu adevărat, Curată, s-a arătat: că Însuşi Cel prin fire necuprins de toată făptura în pântecele tău a fost cuprins.

Cântarea a 5-a

Irmosul.

«Cel Ce ai luminat cu strălucirea venirii Tale, Hristoase, şi ai umplut de bucurie cu Crucea Ta marginile lumii, luminează cu lumina dumnezeieştei Tale cunoştinţe inimile celor ce Te laudă cu dreaptă credinţă».

Sfeşnic de aur care ţii dumnezeiasca făclie, risipind întunericul patimilor mele, aprinde focul dragostei dumnezeieşti în inima mea, de Dumnezeu Născătoare.

Dezleagă, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, meşteşugirile cele încurcate şi uneltirile diavolului celui amăgitor, pe care le născoceşte împotriva robului tău cu viclenie, încercând să mă apuce.

Slavă...

Lipsit fiind de orice ajutor omenesc, ceea ce eşti fără de prihană, alerg cu evlavie la grabnica ta apărare. Tu mă învredniceşte de bunăvoinţa şi ocrotirea ta.

Şi acum...

Umbrele şi chipurile cele din lege oarecând au vestit că vei fi Născătoare de Dumnezeu, Curată şi Preanevinovată, iar noi acum având plinirile acestora cu fapta, neîncetat te lăudăm pe tine.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Înconjuratu-ne-a pe noi adâncul cel mai de jos şi nu este izbăvitor; socotiţi am fost ca nişte oi de junghiere. Mântuieşte pe poporul Tău, Dumnezeul nostru, că Tu eşti celor neputincioşi tărie şi îndreptare».

Palat preasfânt al lui Dumnezeu, cu rugăciunile tale, curăţă sufletul meu, trupul şi mintea de faptele necurate şi de cugetele de ruşine şi fă-mă şi pe mine templu al Celui născut din tine.

La liniştea cea înţelegătoare ancorează-mă, potolind furtuna şi tulburarea patimilor mele, Cuvioasă, şi întreitul val al plăcerilor domoleşte-l, ceea ce ai născut dumnezeiasca linişte.

Slavă...

Prin râurile tainice ale rugăciunilor tale, inima mea cea topită de arşiţa păcatelor umple-o şi arat-o roditoare prin cuvintele şi faptele cele iubitoare de Dumnezeu şi bineplăcute Lui.

Şi acum...

Ca una ce eşti curată şi cu totul fără de pată, pe Cuvântul cel nepătat L-ai primit în pântecele tău, Cuvioasă, şi pe Acesta L-ai născut spre izbăvirea pământenilor de blestemul strămoşilor.

Sedealna. Glasul 1

Mormântul tău, Mântuitorule

Fără de sămânţă pe Hristos singură tu L-ai născut, minune mai presus de minte: cum eşti Fecioară şi Maică? De aceea, închinându-ne, pe tine te slăvim drept Născătoare de Dumnezeu, căci tu ai născut pe Împăratul slavei pe Care roagă-L să dăruiască pace lumii şi să mântuiască sufletele noastre.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Cuptor duhovnicesc te gândim noi, credincioşii, Născătoare de Dumnezeu, că, precum Cel Preaînalt a mântuit pe cei trei tineri, aşa şi pe mine, păcătosul, în pântecele tău m-a înnoit Dumnezeul părinţilor, Cel lăudat şi preaslăvit».

Cu credinţă multă şi cu dor vin la acoperământul tău cel dumnezeiesc, Cuvioasă, tu fii mie scăpare; tu, altar de împăcare; tu izbăveşte-mă din primejdii şi din necazuri şi din ispite, Născătoare de Dumnezeu, din boli şi din răutate.

Răsărit al soarelui celui înţelegător, Stăpână, ca o milostivă, tu, cu strălucirea cea prealuminoasă a dumnezeieştei tale rugăciuni, luminează răsăritul pocăinţei mele, alungând negura întunecată a patimilor şi căderilor mele.

Slavă...

Pe noi, care te lăudăm pe tine, izbăveşte-ne din tirania vrăjmaşului care caută nebuneşte să ne piardă şi fă deşartă răutatea lui, Preanevinovată, şi cu puterea ta toceşte toată uneltirea lui.

Şi acum...

Tron al lui Dumnezeu şi pat de nuntă însufleţit, Născătoare de Dumnezeu, noi, credincioşii, care te cunoaştem pe tine cu adevărat strigăm ţie cu credinţă: Mântuieşte pe rugătorii tăi de toată reaua întâmplare, ca pururea să te binecuvântăm, Curată, şi să ne închinăm ţie!

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«În cuptor tinerii lui Israel... ».

Pe piatra cea tare a iubirii lui Dumnezeu întăreşte sufletul meu şi de năvălirile patimilor păzeşte-mă neclintit, Născătoare de Dumnezeu, ca din inimă tare să te cânt şi să te slăvesc pe tine cu credinţă în veci.

Încordează, Stăpâna mea, Curată, puterea inimii mele, încingându-mă cu puterea ta împotriva patimilor, păzindu-mă nevătămat de stăpânirea acestora şi

de amara lor tiranie, ca să te slăvesc pe tine cu veselie.

Binecuvântăm pe Tatăl...

O, Fecioară, Stăpână, Curată, sufletul meu s-a lipit de tine. De aceea tinde dreapta ta cea fără de prihană şi apără-mă în toate, acoperindu-mă, păzindu-mă şi de bucuria cea veşnică învrednicindu-mă.

Şi acum...

Cort purtător de lumină al lui Dumnezeu, te-ai arătat, Născătoare de Dumnezeu, palat însufleţit şi preacurat, Cuvioasă, tron de foc al firii dumnezeieşti celei neatinse. De aceea pe tine te cântăm şi te slăvim noi, credincioşii în veci.

Să lăudăm... Irmosul:

«În cuptor tinerii lui Israel ca într-o topitoare, mai curat decât aurul au strălucit cu podoaba bunei credinţe grăind: Binecuvântaţi toate lucrurile pe Domnul, lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii!».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Închipuirea naşterii tale celei curate a arătat-o rugul cel ce ardea cu foc, dar nu se mistuia. Şi acum te rugăm să stingi văpaia ispitelor cea năpustită asupra noastră, ca neîncetat să te mărim pe tine, Născătoare de Dumnezeu».

Strălucire a curăţiei ai fost văzută care covârşeşti toată firea, Preacurată, primeşte-mă pe mine cel spurcat mai presus decât toţi oamenii, cu întinăciunile plăcerilor şi curăţă cu rugăciunile tale sufletul şi trupul.

Umblând în căile dumnezeieşti, întoarce sufletul meu la pocăinţă din calea care duce la moarte şi cu adevărat la veşnica pierzanie, Marie, Născătoare de Dumnezeu, altar al împăcării pentru cei păcătoşi.

Slavă...

Pentru ce mă părăseşti, lumina ochilor mei şi bucuria inimii mele? Şi pentru ce ispitele mă înconjoară? Ci milostiveşte-te, Fecioară, şi mă mântuieşte, mângâierea celor întristaţi şi necăjiţi.

Şi acum... [2]

[2] Înainte de *Şi acum...,* în textul original mai era un tropar, ceea ce este atipic pentru structura cântărilor canoanelor, şi îl considerăm o greşeală. De altfel, acelaşi tropar se repetă la Cântarea a 9-a a serii de marţi: „Munte preasfânt al lui Dumnezeu, pe care l-a lucrat mai dinainte dreapta Domnului, căutându-mă pe mine, cel rătăcit în munţii pierzaniei şi tras în prăpăstii şi în adâncuri, călăuzeşte-mă la muntele virtuţii”.

Laudă cu evlavie aducem naşterii tale celei fără de sămânţă, Stăpână preacurată, şi pe tine neîncetat te slăvim, rugându-te să izbăveşti de osândă pe cei ce te cinstesc pe tine cu dor şi se închină ţie cu dreaptă credinţă.

Prosomii, Glas 1

Ceea ce eşti bucuria cetelor cereşti

Bucură-te, munte gras şi de Dumnezeu umblat; bucură-te minunea cea vestită a îngerilor, tăria mucenicilor; bucură-te, Cuvioasă, strălucirea preoţilor; comoară neprădată a săracilor; bucură-te, vestirea celor ce te cinstesc pe tine.

Bucură-te, putere împărătească şi zid neclintit; bucură-te, slava credincioşilor, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, îndreptarea celor căzuţi; bucură-te, Curată, căderea diavolului şi a toată deznădejdea, că pe Hristos, nădejdea tuturor ai născut.

Bucură-te, pleiadă, steaua strălucită a Polului, care uneşti ca pe nişte stele pe toţi fiii tăi, pe creştinii ortodocşi şi ca o maică iubitoare îi acoperi ocrotindu-i, învrednicindu-i de sălăşluirea în ceruri.

Cine va putea spune, Fecioară, minunile tale? Căci pe Cel pe Care nu rabdă să Îl vadă ceata îngerilor L-ai purtat ca un scaun de heruvimi. Pe Acesta roagă-L, Preacurată, în ziua aceea înfricoşată ce va să vină, pe toţi să ne izbăvească de osândă.

Joi seara

Canon de pocăinţă către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Andrei Criteanul

Cântarea 1, Glasul 1

Irmosul:

«Cântare de biruinţă să cântăm toţi lui Dumnezeu, Cel ce a făcut minuni fără de seamă, cu braţ înalt şi a mântuit pe Israel, că S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi!

Cântare de mângâiere să aducem noi, credincioşii, Născătoarei de Dumnezeu, cerând iertare pentru greşelile noastre, scăpare de vrăjmaşul şi mântuirea sufletelor noastre.

Ceea ce ai născut adâncul milei îndură-te, miluieşte neputinţa mea, de Dumnezeu dăruită, şi călăuzeşte-mă la lumina pocăinţei.

Slavă...

Înălţându-mă eu, ticălosul, din nebunie, răpit fiind de cuget, am căzut în prăpastia păcatelor, dar, tu, Curată, prin pocăinţă, iarăşi mă îndreaptă.

Şi acum...

Îngreunat de mii de învinuiri ale păcatelor, către tine cad, Fecioară fără de prihană, primeşte-mă pe mine cel ce mă pocăiesc fierbinte şi milostiv fă mie pe Judecătorul, Stăpână.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Să se întărească inima mea, întru voia ta, Hristoase Dumnezeule, Care peste ape ai întărit cerul şi ai întemeiat pământul, Atotputernice».

Cel ce a greşit mai presus decât toţi oamenii singur eu sunt, pentru aceea ţie îţi strig, preanevinovată Stăpână, ajută celui ce se roagă ţie să primească iertare.

Pe mine cel îngreunat de patimi şi scufundat de întreitele valuri, cel cu minte vicleană se târăşte să mă apuce, dar tu, ca o bună, izbăveşte-mă şi du-mă la lumina pocăinţei.

Slavă...

Eu sunt, Fecioară preacurată, pomul cel rău şi neroditor; dăruieşte-mi mie rodul cel bun, dumnezeiesc, şi umple-mă cu harul şi dulceaţa lui Hristos.

Şi acum...

Arată-mi mie calea cea mântuitoare prin care să moştenesc eu, nevrednicul robul tău, Împărăţia cerească, ceea ce eşti bună, şi să aud întreita cântare a trisaghionului bucurându-mă.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-am, Doamne, glasul Tău şi m-am temut, înţeles-am lucrurile Tale, grăia prorocul, şi am preaslăvit puterea Ta».

Ca nişte uriaşi înţelegători, trei patimi mă încolţesc: trândăvia, uitarea, necunoştinţa. Dar tu, Mireasă dumnezeiască, ajutorul meu, pe acestea le doboară.

Cu un cuget trufaş şi o minte înălţată am sfârşit viaţa mea, dar tu smerenie dăruieşte-mi, Născătoare de Dumnezeu, şi mă mântuieşte.

Slavă...

Întinându-mă, mi-am spurcat cu desfrânări sufletul meu, făcându-mă sălaş demonilor, eu, ticălosul; Preacurată Marie, curăţă-mă.

Şi acum...

Preasfântă Mireasă a lui Dumnezeu, mângâierea celor întristaţi, scăparea muritorilor, întărirea credincioşilor, rogu-mă, mântuieşte-mă pe mine, robul tău.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Pacea Ta dă-ne-o nouă, Fiule al lui Dumnezeu, că afară de Tine pe alt Dumnezeu nu ştim şi numele Tău numim, că eşti Dumnezeu al celor vii şi al celor morţi».

Călăuzeşte-mă, Fecioară, prin nevoinţă, să umblu cu uşurinţă pe calea cea aspră a virtuţii, ca să potolesc patimile şi să văd limanul cel liniştit al nepătimirii.

Pe tine singură te-am agonisit scăpare, Curată, toţi cei care am mâniat rău pe Dumnezeu şi ne-am îngreunat de păcate, ca să fim miluiţi de El cu rugăciunile tale.

Slavă...

Cu posturi şi rugăciuni oarecând Ninive L-a făcut milostiv ei prin pocăinţă

pe Cel singur Iubitor de oameni. Dar eu, Maica lui Dumnezeu, către tine scap acum.

Şi acum...

Stricându-mi dumnezeiescul veşmânt al botezului, altul ca mine spurcat nu este. Pentru aceea strig ţie, nu mă trece cu vederea, ci mântuieşte, Fecioară, pe robul tău cel fără folos.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Pe Prorocul Iona l-ai mântuit din chit, Iubitorule de oameni; şi pe mine scoate-mă din adâncul păcatelor, rogu-mă ţie».

Pricinile patimilor nu le-am tăiat cu totul şi caut neîncetat nepătimirea în rugăciuni. Prealăudată, împietrirea mea o dezleagă şi mă mântuieşte.

Pe sodomiteni i-am covârşit cu adevărat cu fapte de ruşine şi mă tem ca nu cumva focul să mă cheltuiască acolo, Mireasă dumnezeiască, de cercarea focului acestuia izbăveşte-mă şi mă mântuieşte.

Slavă...

Suspin, mă cutremur şi strig: Nu mă trece cu vederea, Curată, pe mine, cel ce am căzut cu totul în patimi cumplite, ci mă miluieşte şi la pocăinţă mă povăţuieşte.

Şi acum...

Viu fiind, păzeşte-mă pe mine pururea, izbăvindu-mă de ispite, plecând de pe pământ, spre viaţa cea veşnică mă călăuzeşte, Maică Fecioară, cu mila ta.

Sedealna, Glasul 1

Soborul îngeresc

Dăruieşte-mi, Curată, râuri de pocăinţă, şuvoi de lacrimi îmbelşugat şi bogat, ceea ce ai izvorât noianul milelor şi al bunătăţii, astupă izvorul şi curgerea răutăţilor mele, care picură roşeala patimilor.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Cuptorul se răcorea, Mântuitorule, iar tinerii dănţuind cântau: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat!».

Nor te cunosc pe tine, Mireasa lui Dumnezeu, ceea ce L-ai născut pe soarele slavei, care luminează toate păcatele mele întunecate.

Uscând rădăcinile gândurilor şi ale faptelor mele rele, Mireasă

dumnezeiască, fă-mă şi pe mine pururi să rodesc roadele virtuţii.

Slavă...

Gol sunt de veşmântul virtuţilor şi voi fi aruncat afară din cămara de nuntă, ceea ce ai născut pe Hristos, îmbracă-mă cu haina nestricăciunii.

Şi acum...

Nu încetează să mă biciuiască necontenit conştiinţa, Fecioară, ci sloboade-mă cu ajutorul tău cel grabnic.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Cel de Care se înfricoşează îngerii... ».

Cum stai fără grijă, ticălosule suflete? Cum ai dat uitării faptele cele de ruşine? Descoperă-le pe acestea Maicii lui Dumnezeu, ca să mijlocească pentru tine la Cel ce S-a născut dintr-însa.

Asemenea m-am făcut lui Ismael cel din vechime, fugind de mine însumi ca de un alt Isaac, pentru aceea voi fi izgonit din casa lui Avraam, moştenirea cea de sus.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Înstrăinându-mă de patria cea de sus, am ajuns la străini şi la tâlhari, mâncând străina hrană a porcilor, dar tu, Născătoare de Dumnezeu, ca pe fiul cel risipitor, mântuieşte-mă.

Şi acum...

Peceţile curăţiei le-am rupt fără ruşine, ceea ce ai născut pe Săditorul curăţiei, pe Hristos, fă să trăiesc în curăţie restul vieţii mele, Maica lui Dumnezeu.

Să lăudăm... Irmosul:

«Pe Dumnezeu, Cel de Care se cutremură îngerii şi toate oştirile ca de Făcătorul şi Domnul, preoţi, lăudaţi-L, tineri, slăviţi-L, popoare, binecuvântaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii!».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Pe norul cel purtător de lumină întru care Stăpânul tuturor, Cel fără de început, S-a pogorât din cer ca ploaia peste lână, şi S-a întrupat pentru noi, făcându-Se om, să o mărim toţi ca pe o curată Maică a Dumnezeului nostru».

Avraam a fost învrednicit a vedea pe Dumnezeu, după cum era drept, fiindcă se nevoia cu iubirea de străini. Iar eu, care am zgârcenie şi ură faţă de străini, pe bună dreptate voi fi aruncat în gheenă. Dar tu, Născătoare de Dumnezeu, scoate-mă din osânda de dincolo.

Cu râuri de lacrimi, păcătoasa, ştergând cu suspine preacuratele lui Hristos picioare, îndată a aflat dezlegare din căderile sale, Curată, dar eu, căzând la picioarele tale, suspin din adâncul inimii mele şi cer să fiu izbăvit de patimi.

Slavă...

Mintea şi sufletul şi trupul şi restul simţurilor mele ţie ţi le încredinţez, Curată. Păzeşte-le nevătămate de săgeţile celui viclean şi dă-mi pocăinţă să îmi plâng patimile, mie, celui ce trândăvesc şi trăiesc fără de grijă.

Şi acum...

Căzând din nepăsare în uitare, din uitare în nefrică şi din nefrică în adâncul păcatului, către tine, Maica lui Dumnezeu, strig: Tinde mâna ta şi mă mântuieşte cum a mântuit Fiul tău pe Petru din marea cea amară.

Prosomii

Prealăudaţilor mucenici

Bucură-te, car dumnezeiesc al lui Dumnezeu; bucură-te, Stăpâna tuturor; bucură-te, Doamna făpturii; bucură-te, viţă care ai născut strugurele care picură vinul care îi veseleşte pe cei ce te laudă pe tine cu credinţă, te măresc şi te cinstesc, Prealăudată, ca Maică a lui Hristos, Dumnezeul nostru.

Bucură-te, cort dumnezeiesc al lui Hristos; bucură-te, Preabinecuvântată; bucură-te, preaminunată Stăpână; bucură-te juncă nenuntită, care ai născut viţelul cel fără prihană, pe Hristos, Dătătorul de viaţă şi Domnul, pe Care, acum, roagă-L cu rugăciunile tale de maică să izbăvească din primejdii pe robii tăi.

Bucură-te, carte însufleţită a lui Dumnezeu, care ai purtat scris întru tine pe Cuvântul cel preasfânt; bucură-te, rug nemistuit; bucură-te, Copilă, nor cu totul luminos, ceea ce ai răsărit oamenilor pe Hristos, cu adevărat soarele cel înţelegător; bucură-te, cea fără prihană, ajutor gata celor nenorociţi.

Vindecă, Prealăudată, sufletul meu cel bolnav de cele mai rele patimi, ceea ce ai născut pe Hristos vindecătorul şi Mântuitorul tuturor, pe Cel ce tămăduieşte orice boală, pe Cel ce biruieşte orice răutate a diavolului şi pe Cel ce ne-a slobozit pe noi din moarte.

Vineri seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu
Facere a Sfântului Ioan Damaschin

Cântarea I, Glasul 1

Irmosul:

«Hristos se naşte, slăviţi-L! Hristos din ceruri, întâmpinaţi-L! Hristos pe pământ, înălţaţi-vă! Cântaţi Domnului tot pământul şi cu bucurie, popoare, lăudaţi-L, că S-a preaslăvit!».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi!

Pricina bucuriei, umple de har mintea mea şi luminează cu lumina ta sufletul meu şi cugetul, Curată, ca să strig ţie împreună cu Arhanghelul cântare de mulţumire, de Dumnezeu dăruită.

Vas dumnezeiesc, cu totul de aur, care înlăuntru ţii mana, în chip luminat noi credincioşii te lăudăm, strigând: Bucură-te, curată Maică; bucură-te, nădejdea marginilor lumii şi mântuirea celor ce te laudă pe tine.

Slavă...

Bucură-te, nor prealuminos, care îi umbreşti pururea pe credincioşi; bucură-te, sfeşnic cu şapte făclii, cum te-a văzut mai înainte oarecând Zaharia Prorocul, ceea ce porţi în suflet, Preacurată, energiile Duhului Sfânt.

Şi acum...

Fii mie, Fecioară, putere, întărire şi laudă robului tău, celui acum căzut în felurite necazuri şi ispite; potoleşte valul, nădejdea mea, bucuria şi veselia mea.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Fiului, Celui născut fără stricăciune din Tatăl mai înainte de veci, şi mai pe urmă din Fecioară întrupat, fără sămânţă, lui Hristos-Dumnezeu să-I strigăm: Cel ce ai înălţat fruntea noastră, Sfânt eşti Doamne!».

Bucură-te, ceea ce eşti mai înaltă decât toate puterile cele nematerialnice; bucură-te, Fecioară nenuntită, ceea ce ai născut fără de sămânţă pe Hristos Dumnezeu, Căruia Îi cântăm: Cel ce ai înălţat fruntea noastră, sfânt eşti, Doamne!

Bucură-te, cunună de preţ a împăraţilor celor dreptmăritori; bucură-te, dumnezeiască putere a mucenicilor şi tron în chip de foc al lui Hristos Dumnezeu, Căruia Îi cântăm: Cel ce ai înălţat fruntea noastră, sfânt eşti, Doamne!

Slavă...

Mulţimea căderilor şi a primejdiilor mă scufundă pe mine, nenorocitul. Ci tu la limanul bucuriei şi la ţărmul cel veselitor al harului tău cel atotputernic ancorează-mă, ca pururi să te laud pe tine, Prealăudată.

Şi acum...

O, minunile tale cele mai presus de cuget şi negrăite, Mireasa lui Dumnezeu! Cum şi Fecioară ai rămas, şi ai putut naşte pe Cuvântul cel împreună fără de început cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt! Căruia Îi cântăm neîncetat noi, credincioşii: Sfânt eşti, Doamne!

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Toiag din rădăcina lui Iesei, şi floare dintr-însul, Hristoase, din Fecioara ai odrăslit, Cel lăudat din muntele cel cu umbra deasă. Venit-ai întrupându-Te din cea neispitită de bărbat, Cel fără de trup şi Dumnezeu. Slavă puterii Tale, Doamne!».

Bucură-te, veşmântul preoţilor evlavioşi, de Dumnezeu dăruită, şi podoaba cuvioşilor; bucură-te, bucuria dreptţilor şi lauda mucenicilor. Bucură-te, toiagul bătrânilor şi puterea celor ce strigă: Slavă puterii Tale, Doamne!

Bucură-te, porumbiţă cuvântătoare, ceea ce ai adus încetarea necredinţei şi care ai atras tainic la credinţa în Dumnezeu pe cei ţinuţi de întunericul necunoştinţei, Fecioară, şi care acum strigă cu credinţă: Slavă puterii Tale, Doamne!

Slavă...

Cu toiagul dumnezeiescului tău ajutor deschizând inima mea cea secătuită, Născătoare de Dumnezeu, fă-o să reverse izvoare şi râuri de lacrimi, prin care, spălând-o de întinăciunea păcatului, strălucitoare arat-o Fiului tău.

Și acum...

Vino-ţi în fire, nenorocitule suflete, şi strigă din adâncul chinurilor tale Unuia Dumnezeului nostru: Am păcătuit Ţie, Mântuitorule! Ci îndură-Te şi mă mântuieşte, ca un bun, cu rugăciunile celeia ce fără de bărbat Te-a născut pe Tine, şi numără-mă cu cei aleşi.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Dumnezeu fiind al păcii, Tată al îndurărilor, pe Îngerul sfatului Tău celui mare, dăruindu-ne pace, L-ai trimis nouă; deci, fiind povăţuiţi la lumina cunoştinţei de Dumnezeu, dis-de-dimineaţă venind, Te slăvim pe Tine, Iubitorule de oameni».

Iată, noi, credincioşii îţi strigăm ţie: Bucură-te! Bucură-te, tron în chipul focului al Celui Preaînalt şi uşa mântuirii noastre, a pământenilor; bucură-te desfătarea lumii, Fecioară, şi întăritură dumnezeiască şi cetate de scăpare.

Scara pe care a văzut-o odinioară Iacob, care duce pe muritori de pe pământ la slava cea cerească, tu eşti cu adevărat, Stăpână Marie, de aceea noi cei mântuiţi cu naşterea ta strigăm ţie cu mulţumire: Bucură-te!

Slavă...

Acoperământul lumii şi bucuria tuturor, ceea ce vii grabnic în ajutor şi mântuieşti, miluieşte-ne şi acum, Mireasa lui Dumnezeu, Curată, pe noi, cei ce te chemăm pe tine pururea în necaz, căci alt ajutor afară de tine, după Dumnezeu, nu avem.

Și acum...

Ca ceea ce eşti templu luminos al Stăpânului tuturor şi cort, pe mine, cel ce m-am făcut templu şi peşteră de tâlhari, curăţă-mă tot şi luminează-mă, Fecioară, şi du-mă în cămara de nuntă cea dumnezeiască, Preanevinovată.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Din pântece pe Iona, ca pe un prunc, l-a lepădat fiara mării, precum l-a primit, iar Cuvântul, în Fecioară sălăşluindu-Se şi trup luând, a ieşit, lăsând-o nestricată. Că Cel ce n-a primit stricăciune, pe ceea ce L-a născut a păzit-o nevătămată».

Bucură-te, izvor limpede şi nedeşertat, din care, izvorând apa cea mai curată, mai limpede şi pururea vecuitoare, adapă pe poporul cel însetat şi rourează pe cei ţinuţi oarecând de văpaia păcatelor şi îi duce la dumnezeiasca răcorire.

Bucură-te, râu nesecat al lui Dumnezeu, cu adevărat plin de multe ape,

prin care se adapă toată făptura care te laudă pe tine şi se bucură toate inimile cele ţinute de văpaie şi însetate de apele cele de viaţă dătătoare.

Slavă...

Palat al Stăpânului, lumină plină de strălucire fii mie, celui căzut în chinuri şi celui ce zace în prăpastia deznădejdii şi caută sprijinul tău cel dumnezeiesc; căci afară de tine alt ajutor nu am dobândit eu, robul tău, Stăpână.

Şi acum...

Cer nou te-ai arătat mai strălucit, căci ai răsărit mai presus de cuget şi de cuvânt, pe soarele cel mare şi neapus, Preacurată, risipind noaptea necredinţei. Pentru aceea toată făptura se veseleşte împreună cu tine şi neîncetat îţi strigă ţie: Bucură-te!

Sedealna, Glasul 1

Mormântul Tău, Mântuitorule

Fecioară cu adevărat mai înainte de naştere, Fecioară cu adevărat în vremea naşterii, Fecioară şi după naştere ai rămas şi pururi Fecioară te mărturisim şi nădăjduim întru tine, Fecioară, ca să fim mântuiţi, lauda fecioarelor.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Tinerii, în dreapta credinţă fiind crescuţi, păgânească poruncă nebăgând-o în seamă, de groaza focului nu s-au înspăimântat; ci în mijlocul văpăii stând, au cântat: Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat!».

Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, îndreptare sigură a celor nenorociţi; bucură-te, turn de strajă tare şi întărire a împăraţilor, ocrotire sigură pentru cei ce strigă: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat!

Bucură-te, de Dumnezeu Născătoare, ceea ce ai strălucit cu razele luminii tale lumea cea căzută în păcatele cele întunecate şi luminezi pe cei ce cu credinţă cântă: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat!

Slavă...

Ca roua pe lână pogorându-Se, din pântecele tău S-a întrupat râul păcii, izvorul bunătăţii, Cel ce numără picăturile de ploaie, Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Şi acum...

Ceea ce singură ai născut pe Mântuitorul, Cel întrupat mai presus de

minte, pe mine, cel stăpânit de ispite înfricoşate şi primejduit, sloboade-mă şi mă mântuieşte pe mine cel ce cânt: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat!

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Cuptorul cel cu foc răcorit a arătat de demult închipuirea minunii celei mai presus de fire, pentru că focul n-a ars pe tineri, arătând dumnezeiasca naştere a lui Hristos, cea fără de sămânţă, din Fecioară. Pentru aceea, lăudând, să cântăm: Să binecuvânteze toată zidirea pe Domnul şi să-L preaînalţe întru toţi vecii».

Bucură-te, ceea ce singură eşti mai presus de oştirile cele de sus, Preanevinovată Fecioară; bucură-te, preaminunată; bucură-te, acoperământul pământenilor; bucură-te, pod care duci la viaţa cea nemuritoare pe muritorii care cântă: Să binecuvânteze toată zidirea pe Domnul şi să-L preaînalţe întru toţi vecii.

Bucură-te, dumnezeiesc sălaş al luminii celei neapropiate, Maică Fecioară; bucură-te, pământ roditor; bucură-te, ceea ce ai odrăslit spicul cel cu adevărat dumnezeiesc, Care pe toate le hrăneşte, şi Căruia toţi Îi strigăm cântând: Să binecuvânteze toată zidirea pe Domnul şi să-L preaînalţe întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Iată sfârşitul minunii celei mai presus de fire: Fecioara naşte în feciorie, pe Cel ce S-a făcut om, pe Făcătorul tuturor, pe Cel împreună veşnic cu Tatăl şi cu Duhul, Căruia toţi Îi strigăm, bucurându-ne: Să binecuvânteze toată făptura pe Domnul şi să-L preaînalţe întru toţi vecii.

Şi acum...

Voind să mântuieşti ca un binefăcător firea muritorilor, Cel ce pe toate le-ai zidit cu cuvântul ai luat chipul meu, unindu-Te cu mine întreg, întrupându-Te din Fecioară, Cel mai presus de fire, Căruia toţi, săltând, Îi strigăm: Să binecuvânteze toată zidirea pe Domnul şi să-L preaînalţe întru toţi vecii.

Să lăudăm... *Irmosul:*

«Cuptorul cel cu foc răcorit a arătat de demult închipuirea minunii celei mai presus de fire, pentru că focul n-a ars pe tineri, arătând dumnezeiasca naştere a lui Hristos, cea fără de sămânţă, din Fecioară. Pentru aceea, lăudând, să cântăm: Să binecuvânteze toată zidirea pe Domnul şi să-L preaînalţe întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Închipuirea naşterii tale celei curate a arătat-o rugul cel ce ardea cu foc, dar nu se mistuia. Şi acum te rugăm să stingi văpaia ispitelor cea năpustită asupra noastră, ca neîncetat să te mărim pe tine, Născătoare de Dumnezeu».

Bucură-te, Maica Stăpânului tuturor; bucură-te, pricina bucuriei lumii, Preacurată; bucură-te, juncă ce ai purtat viţelul cel cuvântător, pe Iisus Mântuitorul şi Domnul; bucură-te, vas al luminii; bucură-te, altar al împăcării pentru cei căzuţi.

Bucură-te, podoaba tuturor; bucură-te cleşte care ai purtat cărbunele cel dumnezeiesc; bucură-te, porfiră împărătească cu aur strălucită; bucură-te, păzitoarea legilor lui Dumnezeu; bucură-te, împlinirea vădită a profeţiilor profrocilor.

Slavă...

Bucură-te, cer înstelat, împodobit cu strălucirile virtuţilor; bucură-te, împărătească care stai de-a dreapta Stăpânului tău, având haină cu cuviinţă împodobită, după cum a strigat ţie David.

Şi acum...

Bucură-te, rai cuvântător, care ai odrăslit în mijloc pe Hristos, pomul vieţii; bucură-te, cea care ai nimicit amăreala pomului celui dintâi şi pe cei care odinioară au murit prin gustarea din el, i-ai îndulcit şi părtaşi dumnezeieştei vieţi i-ai arătat.

Prosomii. Glasul 1

Ceea ce eşti bucuria

Bucură-te, norul luminii şi stâlp de foc, care ai condus la vrednică odihnă pe Israelul cel înţelegător, Fecioară; bucură-te, Cuvioasă, îndreptarea lui Adam şi slobozirea lacrimilor Evei, bucură-te, ajutorul lumii.

Bucură-te, cleştele care ai purtat cărbunele cel dumnezeiesc; bucură-te, zid neclintit al Bisericii; bucură-te, tăria credincioşilor; bucură-te, împăcare a muritorilor cu Dumnezeu. Bucură-te, pod care duci la viaţă pe cei ce te laudă pe tine, Mireasa lui Dumnezeu.

Bucură-te, Maica Stăpânului tuturor; bucură-te, împărăteasa împăraţilor lumii, Născătoare de Dumnezeu, Marie. Bucură-te, grabnică vindecare şi izbăvire a celor neputincioşi; bucură-te, desfătarea raiului celui din Eden, ceea ce fără de asemănare îl covârşeşti.

Cu mărgăritarele cele fără de pată ale Duhului Sfânt străluceşte întunecatul meu suflet şi de întunericul cel mai din afară izbăveşte-mă, Curată, şi învredniceşte-mă să mă sălăşluiesc pururea în bucurie cu strălucirile sfinţilor, Născătoare de Dumnezeu.

Glasul al 2-lea

Sâmbătă seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a lui Mitrofan, Mitropolitul Smirnei

Ale căruia sunt şi cele ale Treimii din Octoih, purtând acest acrostih,

«Mitrofan te cântă pe tine, Stăpână, Născătoare de Dumnezeu».

Cântarea 1, Glasul 2

Irmosul:

«Întru adânc a înecat de demult toată oastea lui Faraon puterea cea prea întrarmată; iar Cuvântul, întrupându-Se, a nimicit păcatul cel prea rău, Domnul cel Preaînalt, căci cu slavă S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi!

Luând chip din tine, după chipul nostru, soarele cel neapus pe tine cer cuvântător mai strălucit limpede te-a arătat. Pentru aceea, izbăveşte-mă pe mine din întunericul patimilor, ca să te laud pe tine cu dor, singură Maică Fecioară.

Izvorul milei care ai născut pe Hristos, Preacurată, şi care ai deschis muritorilor raiul, deschide-mi şi mie uşile milostivirii tale, Născătoare de Dumnezeu, şi dăruieşte-mi iertare de greşeli, Stăpâna lumii.

Slavă...

Te rog pe tine, Stăpână, cleştele care ai purtat cărbunele cel înţelegător şi care ai curăţat firea muritorilor, depărtează întinăciunea căderilor mele şi izbăveşte-mă, cu rugăciunile tale, din noroiul patimilor.

Şi acum...

Rupe lanţul căderilor mele, ceea ce eşti tuturor scăpare, rugându-L pe Fiul tău şi Dumnezeu, şi doboară păcatul care mă tiranisește, ca, mântuit fiind, pururea să te cinstesc pe tine, Prealăudată.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Pe piatra credinţei întărindu-mă, lărgit-ai gura mea asupra vrăjmaşilor mei; că s-a veselit duhul meu cântând: Nu este sfânt ca Dumnezeul nostru şi nu este drept afară de Tine, Doamne».

Negura patimilor mele şi întunericul alungă-le cu strălucirile rugăciunilor tale şi luminează-mă, Preacurată, ceea ce ai născut pe Cel ce mai înainte de luceafăr a răsărit, pe Hristos, soare din soare neapus, Stăpână.

Sabie arzând păcatele şi patimile sufletului meu fii mie, Fecioară, şi arată-mă ca un alt rai neispitit şi păzit de tine, odrăslind floarea Duhului.

Slavă...

Ridicat-ai, fără prihană, cu naşterea ta, cortul cel căzut şi zdrobit al lui David, strămoşul tău, Născătoare de Dumnezeu, pentru aceea, ridică-mă şi pe mine, robul tău, cel zdrobit de patimi şi căderi.

Şi acum...

Sufletul meu cel bolnav, Născătoare de Dumnezeu, izbăveşte-l de batjocurile demonilor şi de trândăvie, şi lacrimi de pocăinţă dă inimii mele şi sădeşte în ea frica Stăpânului, Preacurată.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Te laud că glas am auzit, Doamne, şi m-am înspăimântat că ai venit până la mine, căutându-mă pe mine, cel rătăcit. Pentru aceea preaslăvesc pogorârea Ta cea multă către mine, mult Milostive».

Frământătură fără de prihană şi sfântă a firii muritoare, din care a luat

trup şi pe care a înnoit-o Ziditorul, spală-mă şi pe mine de întinăciunea patimilor mele şi curăţă-mă de tina căderilor.

Rupe lanţul patimilor mele şi taie laţul păcatelor, Stăpână, cu sabia rugăciunilor tale, ceea ce ai născut pe Hristos, Cel ce a dăruit izbăvire celor din legăturile iadului.

Slavă...

Cu legăturile rugăciunilor tale, Stăpână, cu oblojeli şi untdelemn, vindecă acum rănile sufletului meu şi plăgile păcatului, Curată, ca una ce ai născut ajutorul dumnezeiesc al firii.

Şi acum...

De toate bunătăţile sunt gol şi zac şi acum în răutate întrecând pe toţi cei căzuţi odinioară. Pentru aceea, cu cele dintâi împodobeşte-mă şi de celelalte mă izbăveşte, Mireasa lui Dumnezeu.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Luminarea celor ce zăceau întru întuneric şi mântuirea celor deznădăjduiţi Tu eşti, Hristoase, Mântuitorul meu; şi la Tine mânec, Împăratul păcii, luminează-mă cu strălucirea Ta, că nu ştim alt Dumnezeu, afară de Tine».

Din blestemul cel de demult, lumea ai izbăvit, Stăpâna lumii, născând binecuvântarea, pe Hristos; pentru aceea, izbăveşte-mă de cugetele cele necurate şi de toată întristarea, căci tu singură eşti bucuria credincioşilor.

Furtuna cumplită, bântuiala duhurilor răutăţii tulbură mintea mea; dar tu, vino degrabă şi potoleşte furtuna, ceea ce ai născut pe Hristos cel Atotputernic, singur Cârmuitor a toată făptura.

Slavă...

Luminează-mă cu lumina pocăinţei pe mine, cel sălăşluit în întunericul pierzaniei, Născătoare de Dumnezeu; dă-mi mie, celui ce zac, mână de ajutor şi ridică-mă cu rugăciunile tale, ca să fac faptele drepte ale lui Dumnezeu.

Şi acum...

Taberele demonilor împresoară cetatea sufletului meu şi încearcă să mă piardă; cetate slăvită de Stăpânul tuturor, împrejmuieşte-mă cu întăriturile rugăciunilor tale, Stăpână, şi mă mântuieşte.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Întru adâncul greşelilor fiind învăluit, chem adâncul cel neistovit al

milostivirii Tale; scoate-mă din stricăciune, Dumnezeule!».

Ceea ce ai născut viața cea veșnică, cu rugăciunile tale, omoară moartea ridicată de la trup în sufletul meu, ceea ce ești fără de prihană.

Pe mine, cel ce umblu pe căi strâmbe, la calea cea dreaptă mă povățuiește, ceea ce ai născut calea vieții, pe Hristos și Dumnezeul nostru.

Slavă...

Dracul cel urâtor de oameni unelteşte ispitindu-mă, Stăpână; ci tu, ca una care ai născut pe Cel ce a zdrobit capetele diavolilor, şi pe acesta nimiceşte-l.

Şi acum...

Plutind pe marea vieţii, am căzut în valurile nesfârşitelor necazuri; Preasfântă, ceea ce ai născut pe Cârmuitorul tuturor, ajută mie.

Sedealna, Glasul al 2-lea

Cele de sus căutând...

Către tine, Curată, strigăm cu credință să fim izbăviți din multe primejdii și din păcate căci altă mângâiere grabnică nu avem, fără prihană Fecioară, ceea ce ești compătimitoare, iubitoare de bine și milostivă, dăruiește tuturor mântuire sufletelor.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Chipul cel de aur în câmpul Deira fiind cinstit, cei trei tineri au defăimat porunca cea prea fără de Dumnezeu; şi fiind aruncaţi în mijlocul focului, răcorindu-se cântau: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri!».

Ştiindu-te pe tine, uşă a răsăritului celui înțelegător, care a arătat că va intra în cer cel ce se roagă ție, la tine mă rog, Fecioară. Pentru aceea primește-mă, Stăpână, și mă călăuzește la tine și luminează-mi calea.

Izvor de lumină izvorât din raiul cel cuvântător, adapă toată fața pământului cu şuvoaiele desfătării, harul cel nematerialnic al Duhului Sfânt de la tine este, Preacurată Stăpână, de care învrednicește-mă și pe mine să mă împărtășesc cu îmbelșugare.

Slavă...

Lână, oarecând, a arătat Ghedeon pântecele tău care a primit roua cea cerească, răcorind pe toţi cei stăpâniţi de setea păcatului, Prealăudată, binecuvântată, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup.

Şi acum...

Pironit fiind pe stâlp de voie, Hristos, Fiul tău, a biruit începătoriile întunericului şi a nimicit puterea stricătoare a morţii. Pentru aceea, Stăpână, cugetul cel pătimaş al trupului meu omoară-l.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Idolul cel de aur dispreţuindu-l... ».

Cu apele cele de viaţă dătătoare udă, Născătoare de Dumnezeu, inima mea cea topită de văpaia păcatului, ţinându-mă pururi în pocăinţă pe mine, cel ce cânt cu credinţă: Să laude toată zidirea pe Domnul şi să-L preaînalţe întru toţi vecii.

Mieluşeaua cea fără prihană, nenuntită, nespurcată, neînsoţită şi Mireasă nestricată a lui Dumnezeu, care ai născut fără dureri viţelul cel îngrăşat, frumoasă juncă, uşurează, ridică de pe sufletul meu lanţul cel greu şi jugul păcatului.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Te-ai arătat Sfântă a Sfintelor, cort plăsmuit de Dumnezeu, care este chipul vechiului cort al mărturiei, având înlăuntru pe Marele Arhiereu, Fecioară, arată inima mea cort sfânt al Celui Preaînalt şi al Împăratului tuturor.

Şi acum...

S-a tăiat din mitra ta, Stăpână, Cel Preacinstit, ca piatra din munte, cu totul nepătată, şi a sfărâmat stâlpul a toată înşelarea ca un Atotţiitor, singur atotputernic, prin Care şterge chipul patimilor sufletului meu, zdrobind morile duşmanilor celor înţelegători.

Să lăudăm... Irmosul:

«Idolul cel de aur dispreţuindu-l, de trei ori fericiţii tineri, privind chipul cel viu şi neschimbat al lui Dumnezeu, în mijlocul văpăii au cântat: Să laude toată zidirea pe Domnul şi să-L preaînalţe întru toţi vecii!».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Ceea ce pe luminătorul Dumnezeu, Cel ce a răsărit mai înainte de soare, Care la noi trupeşte a venit, din pântecele cel fecioresc în chip de negrăit L-ai întrupat, Binecuvântată, Preacurată Născătoare de Dumnezeu; pe tine te mărim».

Cel ce a întemeiat firile cele netrupeşti, ca un Dumnezeu, Sfântă Fecioară, din tine S-a întrupat. Pentru aceea izbăveşte pe rugătorul tău de răzvrătirile patimilor celor trupeşti şi de cugetul trupului cu rugăciunile tale.

Ai răsărit pe soarele dreptăţii, Fecioară, pe Hristos, şi cer prealuminos te-ai arătat. Pentru aceea risipeşte noaptea patimilor mele cu strălucirile tale şi luminează sufletul meu şi inima o străluceşte.

În ceata drepţilor tăi, în glas de bucurie, învredniceşte-mă să sălăşluiesc eu, nevrednicul, trecându-mi cu vederea mulţimea răutăţilor mele, ceea ce ai alăptat pe Cel ce ridică păcatul lumii.

Slavă...

Judecă, Născătoare de Dumnezeu, Marie, şi pedepseşte pe cel potrivnic şi izbăveşte-mă de judecata lui. Căci tu ai născut pe Judecătorul cel bun şi drept, pe Cel ce a osândit moartea cu jugul dumnezeirii.

Şi acum...

Dezlegat-ai întristarea Evei, pe Adam cel nou născându-L, pe Cel care firea lui Adam din nou a plăsmuit-o. Pentru aceea dezleagă şi zapisul greşelilor mele şi din ispită, din necazuri şi din patimi mă sloboade.

Prosomii. Glasul al 2-lea

Când de pe lemn

Bucură-te, Maica Dumnezeului celui Preaînalt, Maică Fecioară şi acoperământul celor ce aleargă la tine. Bucură-te, Stăpâna tuturor arhanghelilor, Curată. Bucură-te, Stăpâna cerurilor şi ceea ce singură domneşti peste cei de pe pământ, ca o împărătească cu adevărat. Bucură-te, fruntea împăraţilor; bucură-te, slava tuturor credincioşilor, scăparea creştinilor.

Bucură-te, dumnezeiască arătare a tainei celei înfricoşate şi fără prihană, Fecioară; bucură-te, vas cu totul de aur; bucură-te, rai; bucură-te, fiică a lui Adam şi Maică nenuntită a Ziditorului meu, Binecuvântată, Cuvioasă. Bucură-te, lauda celor ce aleargă la tine şi zid nesurpat. Bucură-te, mângâierea celor întristaţi.

Bucură-te, piatră de preţ a lui Dumnezeu, care eşti mai presus de toate pietrele preţioase; bucură-te, mărgăritarul cel strălucit şi însufleţit al Împăratului Hristos; bucură-te, comoară de aur şi de pietre scumpe, Născătoare de Dumnezeu, Curată; bucură-te, vas de mult preţ al Duhului Sfânt, Fecioară, scumpătate a scumpătăţilor.

Vino, o, nenorocitule suflet! Cazi la Maica lui Dumnezeu, plângând cu lacrimi fierbinţi, strigând şi cerând dezlegare pentru greşelile tale şi pentru nenorocirile tale. Preanevinovată Fecioară, vino şi mă izbăveşte de toată osânda, de toată ameninţarea stricătoare de suflet, de toată boala şi de întreitul val al vrăjmaşilor care în deşert se luptă cu mine.

Duminică seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Ioan al Evhaitelor

Cântarea 1. Glasul al 2-lea

Irmosul:

«Întru adânc a înecat de demult toată oastea lui Faraon puterea cea prea întrarmată; iar Cuvântul, întrupându-Se, a nimicit păcatul cel prea rău, Domnul cel Preaînalt, căci cu slavă S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi!

Pe mine, cel ce mai presus de firea cea cuvântătoare am păcătuit, ceea ce ai covârşit cu sfinţenia şi cuvioşia şi curăţia minţii oştile îngereşti, mântuieşte-mă, Fecioară, ca pe tine să te laud, pe cea Prealăudată.

Valul plăcerilor cel înspumat de suflările vânturilor răutăţii mă înviforează, Fecioară nenuntită; dar tu, îndreptând cârma pocăinţei mele, ancorează-mă la limanurile cele liniştite ale nepătimirii.

Slavă...

Mintea mea cea leproasă şi sufletul, curăţă-le, Stăpână, cum şi Fiul tău a curăţat pe lepros, spunându-mi mie: Voiesc, curăţă-te, căci toate ascultă de cuvântul tău, ceea ce ai născut pe Cuvântul cel deofiinţă cu Tatăl.

Şi acum...

Tăietor de lemne fii mie, Stăpână, curăţând inima mea cea sălbăticită şi uscată, smulgând rădăcinile, tăind şi arzând cu dumnezeiescul loc mărăcinii aducători de moarte ai păcatelor mele.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Pe piatra credinţei întărindu-mă, lărgit-ai gura mea asupra vrăjmaşilor mei; că s-a veselit duhul meu cântând: Nu este sfânt ca Dumnezeul nostru, şi nu este drept afară de Tine, Doamne».

Uşa cea vie a mântuirii oamenilor, deschide-mi mie uşile dreptăţii şi uşa pocăinţei, ca, intrând prin acestea, mărturisire şi destăinuire să aduc Domnului meu.

Însemnează-mă pe fruntea sufletului meu cu pecetea şi cu semnul acoperământului tău, ca să fug de la faţa arcului celui pierzător, ca nu cumva, Născătoare de Dumnezeu, să mă săgeteze ca pe o oaie fără păstor.

Slavă...

Chipul Fiului Tău cel acoperit cu lut, drahma împărătească cea pierdută căutându-le şi aflându-le, şterge şi curăţă ţărâna patimilor şi praful ce se află pe ele.

Şi acum...

Pe mine cel rănit de sabia păcatului, răneşte-mă la rândul tău, Născătoare de Dumnezeu, înfigând sabia, ţinteşte coasta cea străpunsă a Fiului tău şi, la sfârşit, taie rana şi curăţ-o.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Nu sol, nici înger, ci Tu Însuţi, Doamne, venit-ai întrupându-Te din Fecioară şi m-ai mântuit pe mine, omul întreg. Pentru aceasta, strig ţie: Slavă puterii Tale, Doamne!».

În întristări pe tine te avem, Fecioară, mângâiere; în supărări, răcorire; în ispite, mângâiere, întărire şi împreună cu noi luptătoare, grabnică izbăvire şi sprijin.

Ceea ce ai născut pe Cel ce voieşte mila şi pe Cel ce nu voieşte moartea păcătosului, pe Cel ce Se îmblânzeşte prin pocăinţă, povăţuieşte-mă către căile pocăinţei.

Slavă...

Vindecând zdrobirea maicii noastre Eva, ai venit la noi din Născătoarea de Dumnezeu, Stăpâne, Iubitorule de oameni, pentru aceasta, şi pe mine, cel zdrobit, vindecă-mă cu cuvântul.

Şi acum...

Pe mine, cel ce suspin zi şi noapte, tânguindu-mă cu plângeri şi spălând cu lacrimi aşternutul meu, miluieşte-mă, Stăpână, şi mângâiere dăruieşte-mi cu ajutorul tău cel nevăzut.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Luminarea celor ce zăceau întru întuneric şi mântuirea celor deznădăjduiţi Tu eşti, Hristoase, Mântuitorul meu; şi la Tine mânec, Împăratul păcii, luminează-mă cu strălucirea Ta, că nu ştim alt Dumnezeu, afară de Tine».

Râul harurilor lui Dumnezeu, umple ochii mei de lacrimi, Născătoare de Dumnezeu, adapă pământul cel fără de apă şi brazdele cele uscate ale sufletului meu, ca să se înmulţească roadele.

În mâinile tale, Fecioară, este partea sufletului meu; izbăveşte-mă acum din mâinile vrăjmaşilor mei, străluceşte faţa ta peste robul tău, Preasfântă Fecioară, mântuieşte-mă, Stăpână, cu dumnezeiasca ta milă.

Slavă...

Uşă a răsăritului celui strălucitor din înălţime te-ai arătat, tron preaînălţat al Împăratului, scară care duce la cer pe care S-a pogorât Hristos, cu totul fără prihană Fecioară, şi a vorbit cu muritorii cei lepădaţi.

Şi acum...

Tronul înalt şi minunat al Împăratului, pat dumnezeiesc primitor de Dumnezeu, sălaş preasfânt, împăcare tare, Născătoare de Dumnezeu, fii lăudată.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Întru adâncul greşelilor fiind învăluit, chem adâncul cel neistovit al milostivirii Tale; scoate-mă din stricăciune, Dumnezeule».

În psalmi lăudându-te, strigăm ţie: Bucură-te, munte gras al lui Hristos Dumnezeu, Mireasa lui Dumnezeu întru care a binevoit a Se sălăşlui pentru mântuirea noastră.

Bucură-te, uşă a lui Dumnezeu neumblată, bucură-te, ceea ce ai stins cuptorul înşelăciunii, bucură-te, prin care sabia învăpăiată a heruvimilor mi-a dat liberă intrare în rai.

Slavă...

Nor purtător de dumnezeiască ploaie, sufletul meu cel uscat de văpaia păcatului, rourează-l şi adapă-l cu şuvoiul desfătării celei veşnice.

Şi acum...

Cugete necurate mă întinează, pofte ruşinoase şi dobitoceşti pângăresc smerită inima mea; Preasfântă Fecioară, ajută-mi!

Sedealna, glasul al 2-lea

Cele de sus căutând

Cu dumnezeiasca lumină, departe alungă întunericul inimii mele, ceea ce eşti bună, dându-mi izvoare de apă, ca să-mi spăl răutăţile mele prin care am amărât pe Domnul cel preabun, căci întru tine singură este mângâierea mea.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Chipul cel de aur în câmpul Deira fiind cinstit, cei trei tineri au defăimat porunca cea prea fără de Dumnezeu; şi fiind aruncaţi în mijlocul focului, răcorindu-se cântau: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri!».

Suflete care ştii că viaţa este ca un târg, bine încă de aici neguţătoreşte ca să câştigi cele mai mari, Împărăţia cerurilor şi slava cea negrăită, căci, dacă va trece viaţa aceasta, alt prilej nu vei mai avea.

Ceea ce ai născut calea vieţii, pe Hristos, povăţuieşte-mă pe calea cea dreaptă care duce la corturile raiului şi la odihna de acolo, îndreptând calea mea şi paşii mei, Ceea ce eşti bună.

Slavă...

Veninul păcatului cheltuieşte puterea mea, dar tu, prin milostiva ta plecare şi cu mâna harului tău, vino şi scoate-l pe acesta, ca ceea ce singură ai născut pe pământ pe Cel ce ridică păcatele lumii.

Şi acum...

Ceea ce ai născut pe Fiul lui Dumnezeu Care S-a făcut Fiul omului pentru adâncul milelor, fiu al luminii şi al zilei mă fă pe mine care sunt fiu al întunericului şi al nopţii, Preanevinovată, şi arată-mă fiu vrednic al Tatălui ceresc.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Cel ce în cuptorul cel cu foc... ».

Focul caldeilor şi văpaia cea fără sfârşit a patimilor, Nabucodonosor cel înţelegător şi înfricoşat le-a aprins, precum şi cuptorul cel clocotitor, pe care stinge-l, Fecioară, cu rouă rugăciunilor tale.

Minte pătimaşă având şi de cugete străine împărtăşindu-mă, la tine scap, palat curat, înmiresmat al lui Dumnezeu, Stăpână, curăţă-mă de toată duhoarea patimilor.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Ştiindu-te pe tine carte sfântă a lui Hristos, pecetluită de Duhul Sfânt, Fecioară, te rog, în cartea celor vii scrie-mă şi de viaţa cea nestricăcioasă învredniceşte-mă.

Şi acum...

Ocrotitoarea credincioşilor, nădejdea şi bucuria celor întristaţi, în bucurie întoarce tânguirea mea, Curată, şi dă-mi mie ca nu acum în veacul acesta să te văd pe tine, ci în cel viitor.

Să lăudam... Irmosul:

«Pe Cel ce în cuptorul cel cu foc la tinerii evrei S-a pogorât şi văpaia în rouă a prefăcut-o, pe Dumnezeu, lăudaţi toate lucrurile ca pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Pe Dumnezeu-Cuvântul cel din Dumnezeu, Care cu negrăită înţelepciune a venit să înnoiască pe Adam cel căzut rău întru stricăciune prin mâncare, din Sfânta Fecioară negrăit întrupându-Se pentru noi, credincioşii, cu un gând în cântări să-L slăvim».

Mai sfântă decât îngerii, mai înaltă decât Heruvimii, mai presus de serafimii cei de foc şi mai cinstită decât orice ceată îngerească înţelegătoare ai fost văzută şi prin slavă şi cinste fără de asemănare mai slăvită, Marie, Fecioară Stăpână.

Mireasă a lui Dumnezeu, Preasfântă, comoară a mântuirii, limanul celor pe mare nenorociţi, acoperământul sufletelor şi apărare, mântuire fii mie, bogăţie şi liman liniştit, sufletul meu cel îngheţat acoperindu-l şi încălzindu-l.

Slavă...

Ţarină nearată care ai născut pe Lucrătorul, brazda cea nesemănată care ai odrăslit spicul vieţii, cu bogăţia celor bune şi cu îmbelşugarea tuturor bunătăţilor hrăneşte-mă pe mine, cel topit de foame, Stăpână.

Şi acum...

Ţie celeia ce ai născut pe Făcătorul tuturor şi pe Mântuitorul, eu, săracul, sărmanul şi lipsitul ce voi aduce vrednic? Căci nimic altceva nu am decât credinţă fierbinte şi dragoste adevărată întru care mântuieşte-mă şi pe mine. Stăpână.

Prosomii. Glasul al 2-lea

Când de pe lemn

Bucură-te, templu preasfânt; bucură-te scaun al Împăratului; bucură-te, tron de foc al Stăpânului tuturor; bucură-te, bucuria îngerilor; bucură-te, ridicarea lui Adam celui căzut; bucură-te, ceea ce ai dezlegat osânda Evei; bucură-te, lauda ortodocşilor, ocrotitoarea păcătoşilor şi ajutorul celor nedreptăţiţi.

Bucură-te, cleşte de taină, pe care mai dinainte l-a văzut Isaia, purtând cărbunele care curăţă de întinăciune toată zidirea. Bucură-te, rug aprins şi nemistuit; bucură-te, stâlp de foc prin care suntem duşi la odihna cea dumnezeiască; bucură-te, uşa milei şi iertarea păcătoşilor.

Bucură-te, bolta înstelată a cerului, care porţi nerătăcite stelele şi planetele toate; bucură-te, cerc strălucit al celor doisprezece zodii prin care a trecut soarele Hristos, Care a împlinit întregul curs al iconomiei întrupării pentru mântuirea oamenilor.

Bucură-te, ceea ce fără de strâmtorare ai purtat în pântece pe Dumnezeu cel necuprins, Care S-a făcut om din bunătate. Preasfântă Mireasă a lui Dumnezeu, pentru aceea, rogu-mă, din patimile ce mă strâmtorează, sloboade-mă, pentru ca, umblând drept pe calea cea strâmtă, să ajung la lărgimea fericirii de acolo.

Luni seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Andrei Criteanul

Cântarea 1. Glasul al 2-lea

Irmosul:

«Veniți popoare, să-I cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, Cel ce a despărțit marea și l-a trecut pe poporul pe care l-a slobozit din robia egiptenilor, că S-a proslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Este vremea plângerii, o, nenorocitule suflete! Iată, s-a deschis arena vieții prezente pe care alergăm, și noi dormim, vai, nouă! Deci să ne trezim acum și să ne tânguim.

Râu curgător, umbră și fum și vis este viața aceasta. Și desfătarea de acum este ca floarea ierbii care se veștejește, deci la Născătoarea de Dumnezeu să cădem, suflete.

Slavă...

Ceea ce singură ai născut viața, Mireasa lui Dumnezeu, pe mine, cel ce zac mort de săgeata păcatului, înviază-mă cu leacul milei tale.

Și acum...

Mintea și sufletul și simțirile mi le-am întinat, săvârșind cele rele, de Dumnezeu dăruită, ci cad la noianul milei tale: Nu mă lepăda pe mine.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Întărește-ne pe noi întru Tine, Doamne, Cel ce prin lemn ai omorât păcatul, și frica de Tine sădește-o în inimile noastre, ale celor ce Te lăudăm pe Tine».

Pe mine, călător alergând ca într-o altă arenă a vieții, tâlharii prinzându-mă, mi-au rănit sufletul. Dar tu, Maica lui Dumnezeu, cheamă-mă din nou.

Robindu-mi voința sufletului, am fost rănit de patimi, nerâvnind lui Iosif, ci sloboade-mă, Maica lui Dumnezeu, din tirania lor.

Slavă...

Întru tine având îndrăznire, Stăpână, aș putea covârși marele și nezdrobitul zid de aramă al plăcerilor și m-aș izbăvi de ispititorul diavol.

Și acum...

Picăturile lacrimilor mele s-au uscat, Fecioară, îngreunat fiind de somn, dar dăruiește-mi trezvie și izvor de lacrimi și priveghere de toată noaptea.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Te laud, că glas am auzit, Doamne, și m-am înspăimântat că ai venit până la mine, căutându-mă pe mine, cel rătăcit. Pentru aceea, preaslăvesc pogorârea Ta cea multă către mine, mult Milostive».

Pricina a tot păcatul este iubirea de sine, iubirea de argint, după acestea am tânjit din suflet, Preacurată, și toată fapta cea ruşinoasă de voie am săvârșit, dar acum la vremea bătrâneții mântuiește-mă pe mine, nenorocitul.

De veșmântul sfântului botez m-a dezbrăcat Veliar și m-a îmbrăcat cu haina aspră și jalnică a păcatului de care, te rog, Fecioară, mă dezbracă.

Slavă...

Marie, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, bucuria mea și mântuirea mea, a celui ce zace pururi în patul nepăsării, cu dumnezeiasca ta lumină risipește întunecarea smeritului meu suflet.

Și acum...

Din robia Egiptului Moise a scos pe israeliteni, dar pe mine cine mă va scoate, Preacurată, din amara robie a patimilor, dacă nu vei mijloci tu la Stăpânul meu și Fiul tău, ceea ce ești milostivă.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Dătătorule de lumină și făcătorul veacurilor, Doamne, întru lumina poruncilor Tale îndreaptă-ne pe noi; că afară de Tine pe alt Dumnezeu nu știm».

Prin post oarecând Moise a auzit dumnezeiesc glas și a văzut preînchipuirea ta, dar eu, risipitorul, cum voi vedea lumina cunoștinței?

În pustia Sinaiului Dumnezeu a plouat mana lui Israel, dar tu, suflete, dacă vrei să dobândești mana cea înțelegătoare, vino la Maica lui Dumnezeu și ea te va hrăni.

Slavă...

De cuvinte trufașe mă folosesc, precum Datan și Aviron împotriva lui Dumnezeu și împotriva lui Moise, și cad sub pământ, dar tu, Maica lui Dumnezeu, te rog, ridică-mă.

Și acum...

Îmblânzește valurile cele de rușine ale ticălosului meu suflet, Stăpână, și oprește chinurile trupului meu ceea ce singură ai născut pe Dumnezeu întrupat fără chinuri de naștere.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Adâncul păcatelor cel mai de jos m-a înconjurat, ci precum pe Prorocul Iona, ridică, Doamne, din stricăciune viața mea».

Revarsă mila îndurării tale peste smerenia noastră și fii milostivă robilor tăi, Fecioară.

Valurile binefacerilor tale veșnice curg și adapă sufletele uscate de patimi. Pentru aceasta, adapă-mă și pe mine, Fecioară.

Slavă...

Nimic cuvios nu am făcut în viața mea, eu, ticălosul, ci numai mulțime de păcate, ci tinde mâna ta, Stăpână, și izbăvește-mă de gheenă.

Și acum...

Mireasa lui Dumnezeu, Preasfântă, acoperământul meu și slava mea, stai alături la vremea ieșirii sufletului meu, mântuindu-mă și ducându-mă la viața cea veșnică.

Sedealna, Glasul al 2-lea

Cele de sus căutând

Dă-mi mie pocăință adevărată, Preanevinovată, și dăruiește-mi desăvârșită iertare pentru greșelile cele din pruncie și învrednicește-mă să mă împărtășesc cu râvnă de dumnezeiasca viețuire, Curată.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Chipul cel de aur în câmpul Deira fiind cinstit, cei trei tineri au defăimat porunca cea prea fără de Dumnezeu; și fiind aruncați în mijlocul focului, răcorindu-se cântau: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri!».

Născătoare de Dumnezeu, tot cuvântul dumnezeiesc și cărțile sfinților învață calea cea strâmtă și îngustă a virtuții, pe care întărește-mă cu puterea ta să o urmez cu râvnă pe mine care mă abat când la dreapta, când la stânga.

Mireasa lui Dumnezeu, dumnezeiescul har al Mângâietorului vine în

inimă, cu liniştea minţii, cu seninătatea cugetelor, pe care roagă-L pe Fiul tău şi Domnul să-l trimită zdrobirii inimii şi smereniei sufletului.

Slavă...

Risipeşte norul a multor ispite arzătoare şi amare care mă împresoară şi mă necăjesc şi nestăpânit mă biciuiesc, singură apărătoare a lumii, şi înţelepţeşte-mă pe mine cel ce cânt: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri!

Şi acum...

Fiarelor sălbatice ale patimilor am fost predat ca unor stăpâni, precum cei ce murmurau în pustie, şi în chip nevăzut mă străpung precum pe aceia şerpii. Dar tu, Fecioară, te rog, cu rugăciunea ta, Mireasa lui Dumnezeu, dă-mi mie vindecare.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Cel ce în cuptorul cel cu foc... ».

Prin cugete amăgitoare vrăjmaşul, uneltind în chip nevăzut, mă amăgeşte, trăgându-mă în prăpastia plăcerilor, dar tu, Născătoare de Dumnezeu, păzeşte-mă, singura apărare a celor năpăstuiţi.

De voie mă supun vrăjmaşului care se năpusteşte asupra mea prin năvălirile cugetelor necurate, dar tu, bună, fă uneltirea lui fără putere şi zadarnic arată-l pe cel furios, mântuindu-mă pe mine, cel ce mă rog ţie.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Înaintea ta vărs rugăciunea mea, în plâns şi suspin, iar întristarea sufletului meu o vestesc ţie, Curată, căci iată, mă cheltuiesc în adâncul întristărilor, fără să te văd pe tine, lumina mea.

Şi acum...

Nevoieşte-te, suflete, cu postul, cu privegherea, cu plânsul şi psalmodia şi cu petrecerea cea nematerialnică în rugăciuni de toată noaptea şi astfel Dumnezeu te va milui, cu rugăciunile cele bineprimite ale Născătoarei de Dumnezeu.

Sa lăudăm... Irmosul

«Pe Cel ce în cuptorul cel cu foc la tinerii evrei S-a pogorât şi văpaia în rouă a prefăcut, pe Dumnezeu, lăudaţi toate lucrurile ca pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Pe Dumnezeu-Cuvântul cel din Dumnezeu, Care cu negrăită înţelepciune a venit să înnoiască pe Adam cel căzut rău întru stricăciune prin

mâncare, din Sfânta Fecioară negrăit întrupându-Se pentru noi, credincioşii, cu un gând în cântări să-L slăvim».

Ca ceea ce eşti milostivă, Fecioară, pe Cuvântul cel Atotmilostiv L-ai născut cu trupul. Pe Acesta pururea roagă-L să izbăvească din primejdii şi necazuri şi din alte ispite pe cei ce te slăvesc pe tine cu credinţă, curată Născătoare de Dumnezeu.

Toiagul lui Aaron, şi vasul care ţine mana, sfeşnicul şi chivotul de aur, te-au preînchipuit pe tine, Mireasă dumnezeiască, a căror împlinire acum văzând-o limpede, cu credinţă, Născătoare de Dumnezeu, te slăvim.

Slavă...

Izvor care izvorăşti credincioşilor apa mântuirii, Nepătată, te numim pe tine, Curată, căci noi, cei topiţi în văpaia nesfârşitelor căderi, am aflat multă răcorire: sângele Fiului tău, prin care pe noi din nou ne-a plăsmuit.

Şi acum...

Ca o mlădiţă din bătrâna fire a lui Adam ai crescut, Maica lui Dumnezeu, Marie, căci singură ai răsărit floarea, pe Domnul, fără lucrător pământesc, pentru aceea pe tine toţi în cântări te mărim.

Prosomii. Glasul al 2-lea

Când de pe lemn pe Tine

Bucură-te, ceea ce eşti mai cuprinzătoare decât cerurile; bucură-te, ceea ce eşti mai înaltă decât puterile cele de sus, Fecioară; bucură-te, Stăpâna a toată lumea, Curată; bucură-te, templu sfânt al lui Dumnezeu celui Preaînalt; bucură-te, pod dumnezeiesc care pe muritori îi treci la viaţa cea neîmbătrânitoare; bucură-te, mântuirea lumii; bucură-te, lauda tuturor credincioşilor.

Bucură-te, bucuria a toată lumea; bucură-te, dulce rândunea, care ai răsărit tuturor celor aflaţi în iarna răutăţilor primăvara cea desfătată; bucură-te, făclie nestinsă, lumina dumnezeieştei cunoştinţe care ai fulgerat în întunericul înşelării; bucură-te, puterea împăraţilor; bucură-te, apărătoare tare a celor ce cu inimă curată te fericesc pe tine.

Bucură-te, Fecioară, mare şi strălucită Ursă cu şapte stele a cerului celui gândit, care ai strălucit în şapte harisme, cu neclintita ta rugăciune, ca o altă stea polară, călăuzind în noapte pe cei ce plutesc pe marea vieţii la limanul cel dumnezeiesc al Împărăţiei cerurilor, şi care îi luminezi cu dulcea ta lumină.

Primeşte rugăciunea, primeşte plânsul meu, Fecioară. Primeşte-mi cererea, primeşte-mi lacrimile şi suspinul inimii; potoleşte-mi plânsul, şterge-mi lacrimile, pe toate le întoarce din întristare în bucurie. Dă celui ce te caută pe tine din tot sufletul dumnezeiesc ajutor şi acoperământ, Mireasa lui Dumnezeu.

Marți seara

Canonul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu. Facere a Monahiei Tecla

Cântarea 1, Glasul al 2-lea

Irmosul:

«Celui ce marea cea neumblată și cu valuri, cu dumnezeiasca Sa poruncă a uscat-o și a trece pedestru prin ea pe poporul israelit l-a povățuit, Domnului să-I cântăm, căci cu slavă S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Cununa nevestejită a laudelor tale acum o țese Biserica în Duhul, Preacurată, și-ți aduce cu evlavie împreună cu Arhanghelul Gavriil, vestitorul nunții, cântând „bucură-te" și slăvindu-te după cuviință.

Lucrând via cea purtătoare de viață, Maica lui Dumnezeu, Prealăudată, pe Hristos Domnul, pământ sfânt al Tatălui ai fost văzută mai presus de cuget, de Dumnezeu dăruită, și ai adăpat lumea, Curată, cu băutura vieții celei dumnezeiești.

Slavă...

Tu ai născut, Nepătată, pe Hristos Cârmuitorul și Domnul, Mântuitorul, ca pe un liman liniștit, izbăvind de amarnica furtună toată lumea învăluită cumplit de valurile păcatelor și primejduită.

Și acum...

Cetate de scăpare și de mântuire pe tine toți credincioșii cunoscându-te, Marie, Maica lui Dumnezeu, ție ne rugăm cu căldură, primește rugăciunile credincioșilor tăi rugători și dezleagă-i pe toți de osânda păcatelor.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Întărește-ne pe noi întru Tine, Doamne, Cel ce prin lemn ai omorât păcatul, și frica de Tine sădește-o în inimile noastre, ale celor ce Te lăudăm pe

Tine».

Început blestemului lui Dumnezeu s-a făcut oamenilor înşelarea Evei. Dar Sfânta Născătoare de Dumnezeu iarăşi L-a atras pe Dumnezeu la noi.

Părintele ceresc naşte întru tine comoara vieţii, Prealăudată, şi bucură lumea cu binecuvântarea, bucurie venind de la El tuturor.

Slavă...

Din Ana, bucuria neamului, ai înflorit şi ai născut, Fecioară, pe Împăratul şi se bucură împreună de naşterea ta femeile dezlegate de blestemul cel de mai înainte.

Şi acum...

Rugul cel din Sinai a preînchipuit, Fecioară, străină naşterea ta, căci tu primind focul dumnezeirii, pântecele tău nu s-a ars.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-am, Doamne, vestea iconomiei Tale şi Te-am preaslăvit, numai pe Tine, Iubitorule de oameni».

Iacob scară pe tine, cu dumnezeiască cuviinţă, mai dinainte te-a văzut, Fecioară, pe care Dumnezeu a întărit-o pe înălţimi.

Pogorârea îngerilor cea către noi mai dinainte a arătat venirea Cuvântului la noi prin tine, Prealăudată.

Slavă...

Pântecele tău cel fără de prihană fericit este, Fecioară, căci prin el toţi am aflat viaţă.

Şi acum...

În taină te lăudăm pe tine, Maica lui Dumnezeu, cu glasurile Ortodoxiei pe care păzeşte-o în Biserică prin rugăciunile tale.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Dătătorule de lumină şi Făcătorule al veacurilor, Doamne, întru lumina poruncilor Tale îndreaptă-ne pe noi, că afară de Tine alt Dumnezeu nu ştim».

Pe tine mai cinstită decât chivotul legii te lăudăm, căci pe Ziditorul şi Dumnezeul tuturor ca o tablă a legii L-ai purtat, Prealăudată, Născătoare de Dumnezeu, Marie.

Pe tine, tron al lui Dumnezeu Cuvântul te propovăduim, Născătoare de Dumnezeu, pe care Dumnezeu şezând, ca un muritor este văzut de mine,

arătându-te pe tine mai înaltă decât Heruvimii.

Slavă...

Ai dezlegat tot neamul din amara robie, Fecioară, şi prin libertatea lui Hristos neamul femeiesc l-ai cinstit prin dumnezeiască naşterea ta.

Şi acum...

Fecioara a născut Fiu şi femeile în chip vădit bună îndrăznire împotriva vrăjmaşului au dobândit, iar tinerele îi urmează ei, nevoindu-se în feciorie.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Întru adâncul greşelilor fiind învăluit, chem adâncul cel neistovit al milostivirii Tale; scoate-mă din stricăciune, Dumnezeule».

Bucuria lumii, pururea Fecioară; bucură-te, strigăm ţie împreună cu îngerul cu credinţă, învredniceşte-ne de bucuria ta şi risipeşte întristarea noastră.

Cer mai înalt decât cerurile ai fost văzută, Mireasa lui Dumnezeu, prin dumnezeiască slava ta, căci întru tine Dumnezeu întreg stând, este văzut de mine.

Slavă...

Cunoscându-te pe tine limpede, Maică pururea Fecioară, locaş al neîncetatei bucurii, bucură-te, îţi strigăm. Căci ţie singură se cuvine închinare, Preacurată.

Şi acum...

Astăzi firea femeiască se bucură, astăzi întristarea încetează, astăzi a înflorit bucuria că Maria a născut bucuria, pe Mântuitorul şi Domnul.

Sedealna, Glasul al 2-lea

Ceea ce eşti izvorul milei

Trândăvia cea cumplită a sufletului meu şi împietrirea inimii mele, Maica lui Dumnezeu, binevoind, tămăduieşte-o cu rugăciunile tale, de partea celor mântuiţi mă învredniceşte, izbăvindu-mă de tot felul de osânde, singura nădejde şi mângâiere.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Chipul cel de aur în câmpul Deira fiind cinstit, cei trei tineri au defăimat porunca cea prea fără de Dumnezeu; şi fiind aruncaţi în mijlocul focului, răcorindu-se cântau: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri!».

Lâna lui Ghedeon oarecând a preînchipuit dumnezeiasca pogorâre întru tine a Cuvântului lui Dumnezeu; ai primit zămislirea ca rouă, Fecioară, pentru aceea toţi strigăm ţie: Binecuvântat este rodul pântecelui tău, Curată!

Noi şi înfricoşătoare şi vrednice de crezare şi adevărate sunt toate tainele tale, Marie, Maica Dumnezeului nostru, că întru tine noi toţi am fost împăcaţi cu Dumnezeu şi Stăpânul şi toţi împreună îţi cântăm: Binecuvântat este rodul pântecelui tău, Curată!

Slavă...

Mai înainte Ghedeon profeţind lămurit dumnezeiasca ta naştere, aduce un ulcior plin cu rouă stoarsă din lână. Căci dumnezeirea întreagă întru tine S-a sălăşluit, Nepătată: Binecuvântat este rodul pântecelui tău, Curată!

Şi acum...

Născându-L pe Dumnezeu, pe Mântuitorul tuturor, te-ai făcut, Fecioară, îndreptare celor căzuţi, înnoire păcătoşilor, nădejde celor deznădăjduiţi şi ajutor celor ce cântă: Binecuvântat este rodul pântecelui tău, Curată!

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Dumnezeu, Cel ce în cuptorul cel cu foc... ».

Rai nou te-ai arătat, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, odrăslind fără sămânţă nu pomul morţii, ci pomul vieţii, pe Domnul, de a Cărui viaţă nemuritoare ne desfătăm toţi.

Nimeni care a dobândit nădejdile credinţei în tine a ortodocşilor nu s-a pierdut, Marie, Maica lui Dumnezeu, numai cei ce din pizmă se leapădă de cinstirea chipului frumuseţii tale.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Toată Biserica se minunează de naşterea ta, Născătoare de Dumnezeu, că toţi păcătoşii şi săracii se mântuiesc, toţi cei care scapă la tine cu dorire, căci a venit Hristos ca prin tine pe oameni să îi mântuiască.

Să lăudăm... Irmosul

«Pe Dumnezeu, pe Cel ce în cuptorul cel cu foc la tinerii evrei S-a pogorât şi văpaia în rouă a prefăcut, lăudaţi toate lucrurile ca pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Ceea ce pe luminătorul Dumnezeu cel ce a răsărit mai înainte de soare, Care la noi trupeşte a venit, din pântecele cel fecioresc în chip de negrăit L-ai

întrupat, Binecuvântată, Preacurată Născătoare de Dumnezeu; pe tine te mărim».

Pleacă urechea ta, Fecioară, ca să cânt, Prealăudată, prin cuvinte de laudă naşterea ta şi ca pe darul văduvei primind laudele buzelor mele, cere iertarea păcatelor mele.

Străluceşte dumnezeiasca ta frumuseţe, fulgeră strălucirea curăţiei tale şi scânteiază naşterea ta. Căci Dumnezeu şi Făcătorul soarelui şi al întregii făpturi din tine S-a născut, pentru aceea toţi te mărim.

Slavă...

Ca pe o floare a curăţiei şi ca pe toiagul fecioriei şi ca Maică a lui Dumnezeu în cântări te cinstim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, şi te rugăm în glas de laudă în feciorie ne întăreşte şi în curăţie ne păzeşte.

Şi acum...

Trupul şi sufletul tău, Fecioară, păzindu-l neîntinat, Împăratul Hristos a iubit frumuseţea ta şi Maică a întrupării Lui te-a arătat, Marie preaslăvită, iconomisind mântuirea mea.

Prosomii, Glasul al 2lea

Casa Efratului...

Bucură-te, tronul lui Dumnezeu, Stăpână Marie, slava creştinilor, lauda fecioarelor, Mireasă care ai picurat soarele.

Bucură-te, ceea ce ai izvorât bucurie lumii, Preasfântă Fecioară, strălucire neobişnuită a muritorilor şi a îngerilor.

Bucură-te, Curată, vas al mirului ceresc, floarea nestricăciunii; bucură-te, trandafir şi crin care bine îi înmiresmezi pe toţi.

Stăpâne Iisuse, pace lumii dăruieşte cu rugăciunile Maicii Tale, ale Stăpânei Fecioarei şi ale tuturor sfinţilor Tăi.

Miercuri seara

Canonul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu.
Facere a lui Gheorghe al Nicomidiei

Cântarea 1. Glasul al 2-lea

Irmosul:

«Veniţi popoare, să-I cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, Cel ce a despărţit marea şi l-a trecut pe poporul pe care l-a slobozit din robia egiptenilor, că S-a proslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi!

Slavă naşterii tale, Preanevinovată! Celor din Adam izbăvire li s-a binevestit şi morţilor celor din veac cale nemuririi li s-a înnoit.

Tu eşti jertfelnic de aur, Stăpână, pe care zapisul strămoşului a fost ars în focul dumnezeiesc, vorbind cu cărbunele cel sălăşluit în tine.

Slavă...

Bucură-te, vasul de aur care ai primit mana; bucură-te, izvor nedeşertat al apei celei vii, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, care înviezi şi răcoreşti pe cei ce te laudă pe tine.

Şi acum...

Toţi ne-am îmbogăţit întru cunoştinţa lui Dumnezeu, cei ce te cunoaştem pe tine Stăpână şi Maică a lui Dumnezeu şi Doamnă a tuturor, pecetluind cuvintele cu faptele.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Pe piatra credinţei întărindu-mă, lărgit-ai gura mea asupra vrăjmaşilor mei; că s-a veselit duhul meu cântând: Nu este sfânt ca Dumnezeul nostru, şi nu este drept afară de Tine, Doamne».

Pe ceea ce singură fecioară a rămas după naştere, pe Maria cea mai sfântă decât sfinţii, pe cea cu adevărat nenuntită, pe Născătoarea de Dumnezeu, veniţi să o lăudăm noi, credincioşii strigând: Bucură-te, Stăpâna lumii, de Dumnezeu dăruită!

Rugul cel de demult nemistuit te-a preînchipuit pe tine, rug însufleţit şi viu. Căci zămislind focul dumnezeirii ai rămas nearsă, Născătoare de Dumnezeu, pentru aceea şi pe mine smulge-mă din focul cel nestins.

Slavă...

David, strămoșul tău și al lui Hristos, te numește pe tine fiică și împărătească, iar noi te numim Fecioară și de Dumnezeu Născătoare, străină auzire a lumii, Curată, și mare laudă a celor ce te cinstesc pe tine.

Și acum...

Aflându-te pe tine mai curată decât îngerii, S-a sălășluit în pântecele tău Cel sfânt, Cel ce locuiește în lumina cea neapropiată, Născătoare de Dumnezeu, și a fost văzut om întrupat din tine, cunoscut în două firi.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-am, Doamne, vestea iconomiei Tale și Te-am preaslăvit, numai pe Tine, Iubitorule de oameni».

Lăudând, ceea ce ești fără prihană, pe Cel întrupat din pântecele tău, pe tine te slăvim ca pe Maica lui Dumnezeu.

Izbăviți de adâncurile cele întunecate ale iadului, Preacurată, prin dumnezeiasca ta naștere, pe tine te fericim.

Slavă...

Izbăvește de toată răutatea vrăjmașului, Fecioară, pe cei ce te cunosc pe tine cu adevărat Maică a lui Dumnezeu, Preacurată.

Și acum...

Având-te pe tine liman și mântuire sigură, Născătoare de Dumnezeu, toți la tine alergăm.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Luminarea celor ce zăceau întru întuneric și mântuirea celor deznădăjduiți Tu ești, Hristoase, Mântuitorul meu și la Tine mânec, Împăratul păcii; luminează-mă cu strălucirea Ta, că nu știm alt Dumnezeu, afară de Tine».

Datoria strămoașei Eva, tu, Fecioară, ai plătit-o, născând pe Cel ce S-a încins cu trup din tine, pe Mântuitorul lumii, pentru aceasta toți te fericim pe tine, cea cu dar dăruită, Marie preanevinovată.

Pe Cel întrupat din tine, Maică Fecioară, pururea roagă-L pentru noi, cei ce te lăudăm pe tine, să ne izbăvească de patimi, de primejdii, de răutățile cele stricătoare de suflet și de necazuri și de văpaia cea veșnică și de osândă.

Slavă...

Cu strălucirea ta, Maica lui Dumnezeu, să se lumineze mintea mea cea întunecată de păcat. Pleacă-te, Fecioară, și cu sfințenia ta șterge întunericul

căderilor, căci altă pază afară de tine nu știu.

Și acum...

Cu toiagul dumnezeiescului tău sprijin, despicând împietrirea mea, învrednicește-mă să vărs izvoare de lacrimi și, străbătând noianul înroșit al patimilor mele, ca pe o altă Mare Roșie, povățuiește-mă la limanul nepătimirii.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Întru adâncul greșelilor fiind învăluit, chem adâncul cel neistovit al milostivirii Tale; scoate-mă din stricăciune, Dumnezeule».

S-a întrupat Cuvântul în pântecele tău și din milostivire este cunoscut om, ca să-l facă pe om dumnezeu, Fecioară preanevinovată.

Pentru mine, dintru ale mele, S-a făcut prunc Cel Atotdesăvârșit, ca prin tine, Preasfântă Mireasă a lui Dumnezeu, să mă înnoiască pe mine, cel învechit în patimi.

Slavă...

Inima mea cea acoperită de valurile păcatelor mele celor nespuse, prin atotputernica ta mijlocire, Preasfântă Fecioară, o izbăvește.

Și acum...

Nașterea ta pământenii o preacinstesc și o laudă cetele îngerilor și pe tine, Născătoare de Dumnezeu și Pururea Fecioară te slăvesc.

Sedealna

Cele de sus căutând

Cu dor în suflet alerg acum la acoperământul tău, cerând, Curată, dezlegare de păcatele mele, nu mă lepăda, fără prihană, ci cu milă primește-mă pe mine cel ce strig: Ceea ce ai născut pe Dumnezeu întrupat, vindecă sufletul meu cel bolnav.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Chipul cel de aur în câmpul Deira fiind cinstit, cei trei tineri au defăimat porunca cea prea fără de Dumnezeu; și fiind aruncați în mijlocul focului, răcorindu-se cântau: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri!».

Sălaș preacurat și fără de pată al lui Dumnezeu, Fecioară, fă-mă templu al Duhului Sfânt, pe mine, cel ce m-am făcut peșteră de tâlhari necurați, ca să strig ție cu dor: Binecuvântat este rodul pântecelui tău, Curată!

Aflându-mi inima întinată, vrăjmaşul m-a omorât, dar tu îmbracă-mă cu dumnezeiasca putere şi înverdniceşte-mă să îl biruiesc pe el, pururea Fecioară, ca să strig ţie cu credinţă: Binecuvântată eşti ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup!

Slavă...

Cel ce oarecând pe cei trei tineri din cuptorul aprins, Hristoase al meu, Cuvinte, i-ai izbăvit, Tu Însuţi şi pe mine, cu rugăciunile Maicii tale nenuntite, din văpaia aprinsă a răutăţilor mele celor nemăsurate izbăveşte-mă şi mă mântuieşte.

Şi acum...

Iată, pe tine, Curată, întreaga fire a pământenilor te slăveşte, minunându-se de taina naşterii tale, fără prihană Fecioară, şi strigă într-un glas Celui ce din tine a răsărit: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri!

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Cel ce în cuptorul cel cu foc... ».

Pe chivotul cel preasfânt, pe cortul cel preacinstit, pe dumnezeiescul vas, pe sfeşnicul, pe tablele legii, pe templul cel purtător de lumină, pe tronul lui Dumnezeu cel preaslăvit, pe Fecioara curată într-un glas să o lăudăm.

Iată, din tine Se va naşte Fiu, strigă Isaia. Fiul celui Preaînalt, Fiu al tău Se arată, făcând fii ai Tatălui Celui mai presus de ceruri pe cei ce te laudă pe tine.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Nu înceta a ruga stăruitor pe Fiul tău şi Dumnezeu pentru cei ce se închină ţie şi laudă cu credinţă harul tău, Mireasa lui Dumnezeu, singură Preasfântă, preabinecuvântată.

Şi acum...

Cu totul mi-am întunecat mintea, cu totul demonilor nerușinaţi m-am supus, dar la acoperământul tău cel puternic scap, Fecioară, şi strig ţie: Mântuieşte-mă cu mijlocirea ta, ceea ce eşti cu dar dăruită.

Să lăudăm... Irmosul:

«Pe Cel ce în cuptorul cel cu foc la tinerii evrei S-a pogorât şi văpaia în rouă a prefăcut-o, pe Dumnezeu, lăudaţi toate lucrurile ca pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.»

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Nu se pricepe nicio limbă a te lăuda după vrednicie, ci se întunecă şi mintea cea mai presus de lume să cânte ţie, Născătoare de Dumnezeu. Însă, fiind bună, primeşte credinţa că ştii râvna noastră cea dumnezeiască; că tu creştinilor eşti ocrotitoare, pe tine te mărim».

Pe tine te binecuvântează sus cetele celor netrupeşti şi te laudă, Prealăudată, aici jos, toate mulţimile oamenilor, pământul şi cerul şi marea în cor, cu cântare armonioasă, cântare mai presus de lume, strigând ţie cu bucurie: Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu!

Bucură-te, rug însufleţit şi munte preasfânt; bucură-te, vas cu totul de aur şi masă dumnezeiască, Stăpână Marie; bucură-te, nor de taină şi stâlp de foc; bucură-te, punte a lumii şi scară a cerului; bucură-te, scăpare şi ocrotitoare a celor ce te cântă pe tine.

Slavă...

Toată mintea şi tot auzul se minunează de taina cea mai presus de fire a naşterii tale, cum Maică şi Fecioară te-ai făcut şi după naştere iarăşi fecioară ai rămas, Curată, nenuntită! Pentru aceea, Născătoare de Dumnezeu, toţi te slăvim.

Şi acum...

Această cântare dumnezeiască, Fecioară, primeşte-o, dând har celor ce cred în tine şi cere pace bisericilor, împăraţilor credincioşi pururea dăruieşte-le biruinţe şi trofee, ca toată limba creştinilor să te mărească pe tine.

Prosomii, Glasul al 2-lea

Când de pe lemn

Bucură-te, îţi strigă ţie toată făptura; bucură-te, Preasfântă Fecioară; bucură-te, toiagul lui David; bucură-te, viţa care ai odrăslit strugurele cel copt; bucură-te, uşă cerească şi rug nemistuit; bucură-te, lumină a toată lumea; bucură-te, bucuria îngerilor; bucură-te, slava Apostolilor, bucură-te, bărbăţia mucenicilor şi dumnezeiasca desfătare a nevoitorilor.

Bucură-te, munte cu adevărat preaînalt, munte netăiat; bucură-te, munte umbrit; bucură-te, munte gras, cum te cântă David; bucură-te, Doamna întregii făpturi, Fecioară; bucură-te, armă nebiruită împotriva vrăjmaşilor barbari; bucură-te, dumnezeiască apărare de toată batjocura diavolilor; bucură-te, scăparea robilor tăi.

Bucură-te, lărgime fără margini a dragostei, Fecioară, şi adânc nesfârşit; bucură-te, înălţime neînţeleasă a teologiei dumnezeieştei întrupări, lăţime a dumnezeieştei pronii celei mai înainte de veci, Preasfântă cuvioasă; bucură-te, cu adevărat, înălţime a bunei nădejdi, Fecioară, a celor ce plutesc pe marea

vieții.

Pe mine cel căzut cumplit și zdrobit și afundat în adânc, vino și mă izbăvește din răutatea de acum Preasfântă, Prealăudată Fecioară, și nu mă rușina, nici nu mă lepăda de la fața ta, căci unde voi afla alt ajutor afară de tine, eu, nenorocitul? Stăpâna lumii, nu mă trece cu vederea pe mine.

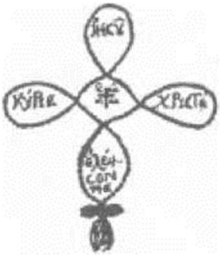

Joi seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Teodor Studitul

Cântarea 1. Glasul al 2-lea

Irmosul:

«Întru adânc a înecat de demult toată oastea lui Faraon puterea cea prea întrarmată; iar Cuvântul întrupându-Se, a nimicit păcatul cel prea rău, Domnul cel Preaînalt, căci cu slavă S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi!

În glas de cântări sfinte, laudă cu mulţumire după datorie cânt ţie, Născătoare de Dumnezeu, pentru care mântuieşte-mă pe mine şi pe toţi cei ce te au pe tine ajutor căci tu, Stăpână, după Dumnezeu, eşti mie scăpare.

Din toată tulburarea neaşteptată, numai cât rostesc numele tău, mă şi slobod de frică. Aşa de mare este harul tău şi aşa de mare este nemăsuratul tău ajutor, prin care oricine aleargă la tine, Stăpână, cu dinadinsul din nevoi se izbăveşte.

Slavă...

Căzând în valul ispitelor, când te-am căutat pe tine şi nu ai potolit îndată valul? Când nu ai liniştit mintea mea? Din toată ocara m-ai smuls. Pentru aceasta te laud pe tine, Stăpână, şi laud puterea ta.

Şi acum...

Deznădăjduindu-mă de mulţimea chinurilor, plâng şi te aflu pe tine apărătoare şi izbăvitoare din nevoi. Eşti mie ajutor neîncetat, pentru aceea, te binecuvântez, Stăpână, şi laud puterea ta.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Mintea mea cea neroditoare arat-o aducătoare de roadă, Dumnezeule, Lucrătorule al bunătăţilor şi Săditorule al celor bune, cu milostivirea Ta».

Cine dintre pământeni poate să te laude pe tine după vrednicie, Maică

Fecioară, căci tu singură între femei ai fost aleasă şi preafericită.

Cerul te cântă pe tine şi pământul te laudă, împreună cu care şi eu aduc datornicele rugăciuni, pentru care te-ai arătat mie mântuitoare, Născătoare de Dumnezeu.

Slavă...

Prin credinţa în tine fiind izbăvit din ispite, ţie îţi strig din adâncul sufletului: Tu eşti acoperământul meu cel tare, de Dumnezeu dăruită.

Şi acum...

Pe mine, cel înconjurat de chinuri, cel ce am deznădăjduit de viaţa mea, miluieşte-mă, nădejdea muritorilor, scoţându-mă din rele cu ajutorul tău, Stăpână.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Mai înainte văzând prorocul naşterea Ta cea din Fecioară, propovăduia strigând: Auzit-am glasul tău şi m-am temut, că de la miazăzi şi din muntele cel sfânt cu umbra deasă ai venit, Hristoase».

Înfricoşatul tău nume, ori de câte ori îl aude mulţimea demonilor, fuge înspăimântată ca de foc, pentru aceea, când îl rostesc, auzi-mă, Născătoare de Dumnezeu, nu mă trece cu vederea, ceea ce eşti bună.

Numele cel mult dorit în icoana ta îl văd, Doamna tuturor, căci prin acesta faci minuni izvorând harul şi pe robul tău care se apropie de tine cu credinţă îl izbăveşti din chinuri, Născătoare de Dumnezeu.

Slavă...

Laudă cu mulţumire după datorie cânt ţie, Prealăudată, Curată, că ai primit în milă pe rugătorul tău şi pe mine, cel căzut în cursele fără de scăpare ale celor răi, izbăveşte-mă în chip minunat.

Şi acum...

Mi-am întinat cu patimi trupeşti sufletul meu, eu, ticălosul, la tine, nevinovată Fecioară, alerg cu credinţă, pentru aceea nu mă trece cu vederea, auzi plângerea mea şi primeşte dorirea sufletului meu.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Negura sufletului meu risipind-o, Mântuitorule, cu lumina poruncilor Tale luminează-mă, ca un Împărat al păcii».

Tu eşti puterea inimii mele celei slabe, cu dreptate te laud pe tine, Curată, şi zic: Ce puternic este ajutorul puterii tale în ocrotirile tale!

Este cunoscut că icoana ta e făcătoare de minuni, întărit de ea, Curată,

mărturisesc pentru ea. Cât de înfrumuseţat este chipul feţei tale, de Dumnezeu Născătoare!

Slavă...

Lipindu-mă de tine, am nădăjduit, ajutor împotriva vrăjmaşilor fii mie, Stăpână, căci rugăciunea ta este cuvioasă şi puterea ta nebiruită.

Şi acum...

În chinuri fiind eu, pe tine te-am căutat să mă ajuţi; fii mie părtinitoare, Stăpână, căci tu eşti nădejdea mântuirii celui ce se roagă ţie, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Adâncul păcatelor cel mai de jos m-a înconjurat, ci precum pe Prorocul Iona, ridică, Doamne, Doamne, din stricăciune viaţa mea».

Adâncul păcatului scufundă cu totul nenorocitul meu suflet, Preacurată Stăpână, întinde-mi mână de ajutor.

Adâncul milei fiind, Născătoare de Dumnezeu, din noroiul patimilor în care am căzut, ridică-mă la înălţimea nepătimirii.

Slavă...

În chip cuvenit, strigăm ţie, Preanevinovată Fecioară, cântarea îngerului: „Bucură-te". Bucură-te, îngrădire a robilor tăi, zid de apărare nesurpat.

Şi acum...

„Bucură-te", îţi aduc acum ţie, Prealăudată şi nenuntită Fecioară, apărătoarea şi lauda celor ce aleargă la tine cu credinţă.

Sedealna. Glasul al 2-lea

Rugăciune fierbinte

Ceea ce singură ai născut fără sămânţă pe Dumnezeu, şi după naştere iarăşi ai rămas curată, la tine cădem, Stăpână, strigând cu frică şi cu dor: Din patimi şi boli cumplite şi din toate necazurile ne izbăveşte pe noi.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Pe heruvimi urmând tinerii, în cuptor horeau strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeule, că întru adevăr şi judecată ai adus asupră-ne acestea toate pentru păcatele noastre, Cel ce eşti prealăudat şi preaslăvit întru toţi vecii».

Copila lui Dumnezeu, în pântecele tău cel fecioresc, ca într-un cer, porţi pe Ziditorul tuturor şi ai născut mai înainte în curăţie, şi după naştere ai rămas

curată, o, înfricoșătoare taină!

În chin cu multe suspine, ca într-un cuptor de foc, eram eu, slujitorul tău, Născătoare de Dumnezeu, și m-am izbăvit cu rugăciunile tale din munca cea veșnică, precum tinerii din văpaie.

Slavă...

Cântări de mulțumire, ca un prinos de duminică, îți aduc ție eu, robul tău, Născătoare de Dumnezeu, laud apărarea ta și înfricoșătoarea ta ocrotire cu care pururea mă acoperi.

Și acum...

Tu ești leac alinător pentru preaîntristatul meu suflet, ca o milostivă, Preasfântă Marie, fă lumină în cugetele mele cele întunecate și, păzindu-mă, mântuiește-mă.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Sfinții tineri...».

Cu dumnezeiești cântări împletesc lauda ta, Curată, pentru doritul tău acoperământ. Căci pe tine te-am aflat în focul ispitelor rouă a vieții, răcorindu-mi ostenelile și îndemnându-mă să cânt: Toate lucrurile lăudați pe Domnul.

Tu ești nădejdea mea, Stăpână, scăpare puternică al celui care a ajuns în lupte nenorocite. Căci întru tine încrezându-mă, fiind întărit, ocolesc uneltirile dușmanilor și cu mulțumire strig: Toate lucrurile lăudați pe Domnul.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Departe alungă mulțimea cea rea a demonilor, fiindcă mare putere luptă cu mine, tu însăți Maica lui Dumnezeu, întinzând lațurile tale, pe mine mă păzește ca pe o pasăre din laț, ca să strig fără încetare: Toate lucrurile lăudați pe Domnul.

Și acum...

Singură tu, fără prihană, ai covârșit legile firii, că fără sămânță bărbătească ai născut pe Fiul tău, având în același timp fulgerare feciorelnică și înrudire de maică. Și minunea ta este cântată în cer și pe pământ, Născătoare de Dumnezeu, Marie prealăudată.

Să lăudăm... Irmosul:

«Sfinții tineri în cuptor fiind aruncați oarecând și văzând văpaia prefăcută în rouă prin puterea înfricoșată a îngerului celui frumos, într-un glas cei trei au cântat slăvind și strigând: Toate lucrurile lăudați pe Domnul!».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Cine dintre pământeni a auzit una ca aceasta? Sau cine a văzut cândva că s-a aflat Fecioară având în pântece şi fără de durere să nască prunc? Întru acest chip este minunea ta şi pe tine, Curată Născătoare de Dumnezeu, te mărim».

Cine dintre pământeni nu îţi va împleti laudă sau cine nu va spune măririle tale căci mijlocitoare eşti către Dumnezeu pentru toţi, împreună cu care sunt şi eu, rugătorul tău, pentru aceea cânt şi în cântări, Născătoare de Dumnezeu, Marie, te măresc.

În necazuri şi nenorociri, mai strălucitoare decât soarele fulgeră lumina puternicului tău ajutor, risipind norii deznădejdii din sufletul meu. Pentru aceea cânt şi în cântări Născătoare de Dumnezeu, Marie, te măresc.

Slavă...

Între femei tu singură ai împlinit minune preaslăvită, Curată, născând şi nestricând fecioria ta, Cel ce mai presus de fire a înnoit firea, Însuşi Dumnezeul tuturor, fiind născut din tine, Fecioară. Pentru aceasta pe tine cu credinţă şi cu dragoste neîncetat te mărim.

Şi acum...

Toţi laolaltă strigăm ţie „bucură-te" ca ceea ce ai născut bucuria şi ai stăpânit cu rugăciunea ta toate marginile, atât de mare este harul tău şi ocrotirea ta asupra mea, rugătorul tău. Pentru aceea pe tine în cântări, Născătoare de Dumnezeu, Marie, te preamărim.

Prosomii. Glasul al 2-lea.

Când de pe lemn pe Tine

Bucură-te, uşă pecetluită pe care oarecând te-a văzut pe tine proorocul în Duhul cel dumnezeiesc, pe care Singur a umblat Pricinuitorul a toate; bucură-te, înaltă auzire, minune străină; bucură-te, vas cu totul de aur care porţi mana; bucură-te, comoara de mult preţ a săracilor; bucură-te, întărirea celor neputincioşi; bucură-te, îndreptarea celor nenorociţi.

Bucură-te, izvorul cel veşnic, cu unde strălucite şi dumnezeieşti; bucură-te, apărarea şi ocrotirea muritorilor; bucură-te, sălaşul cel sfânt al Stăpânului tuturor, vasul cel preacurat, mirul cel de mult preţ. Bucură-te, lână rourată de Dumnezeu pe care mai dinainte a văzut-o Ghedeon, fiind luminat de Duhul cel dumnezeiesc.

Bucură-te, râu al milei; bucură-te, oglindă şi uşă a tainelor, Preacurată. Bucură-te, mare dulce, nesecată a harismelor Duhului, bucură-te, dătătoarea

cununilor veşnice dumnezeieşti; bucură-te, lauda lumii, care fără de asemănare eşti mai presus de orice laudă şi cuvânt.

Ridică-ţi mâinile tale, ceea ce eşti bună, către Fiul tău, aminteşte-I de sânii pe care i-a supt, arată-I scutecele. Amestecă la cele ale tale pe cele ale Lui: crucea, piroanele, sulița, sângiuirile, rănile şi toate patimile. Şi aşa milostiv fă-L pe El către noi şi izbăveşte-ne de osândă.

Vineri seara

Canon către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu.
Facere a Sfântului Atanasie,
Patriarhul cel Nou al Constantinopolului

În greceşte, după alfabet, cum se vede în următoarele tropare

Cântarea 1. Glasul al 2-lea
Irmosul:

«Întru adânc a înecat de demult toată oastea lui Faraon puterea cea prea întrarmată; iar Cuvântul, întrupându-Se, a nimicit păcatul cel prea rău, Domnul cel Preaînalt, căci cu slavă S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi!

Ceea ce ai izvorât lumii desfătarea ambroziei, bucură-te, de Dumnezeu Născătoare; bucură-te, rai care ai odrăslit pomul vieţii pe care învredniceşte-ne să îl vedem, Stăpână, şi să ne înfruptăm dintr-însul, toţi cei ce te laudă pe tine cu credinţă.

Ceea ce ai dăruit credincioşilor Împărăţia cerurilor, prin negrăită naşterea ta, bucură-te, de Dumnezeu Născătoare, Preacurată, şi de bucuria cea veşnică învredniceşte-ne pe noi cu mijlocirile tale, Stăpână, ca să strigăm ţie „bucură-te”, ceea ce eşti cu dar dăruită.

Slavă...

Cu veselie, bucură-te, Cuvioasă, rug aprins şi nemistuit, de Dumnezeu Născătoare, ajutor fii celor ce strigă ţie cu dor şi ne sloboade pe noi, prin mijlocirile tale, din cursa celor răi, ceea ce eşti cu totul binecuvântată.

Şi acum...

Ia aminte la rugăciunile jalnice ale nevrednicilor tăi rugători care neîncetat strigă ţie, Preacurată, bucură-te, dumnezeiască masă care porţi pâinea vieţii, Mireasa lui Dumnezeu, de care învredniceşte-ne să ne bucurăm, cu rugăciunile tale.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Pe piatra credinţei întărindu-mă, lărgit-ai gura mea asupra vrăjmaşilor mei; că s-a veselit duhul meu cântând: Nu este sfânt ca Dumnezeul nostru, şi nu este drept afară de Tine, Doamne».

Bucură-te, vas al mirului celui ceresc, lâna cea de Dumnezeu rourată; bucură-te, Fecioară, şi întăreşte pe robii tăi să-ţi cânte ţie „bucură-te”, ceea ce ai strălucit celor dintru întuneric lumina cea neapropiată, prin dumnezeiasca ta naştere, de Dumnezeu Născătoare.

Izbăveşte-mă, Fecioară, de cei ce însetează să umple de ruşine sufletul meu, ca să strig ţie: Bucură-te, nădejdea celor deznădăjduiţi; bucură-te, sfeşnic luminos; bucură-te, munte sfânt, de Dumnezeu dăruită; bucură-te, izbăvire a celor ce te cinstesc pe tine.

Slavă...

Bucură-te, ceea ce ai izvorât lumii prin naşterea ta viaţa cea nemuritoare; bucură-te, uşă care ai deschis oamenilor uşa cea cerească, pe noi cei ce îţi strigăm ţie: „Bucură-te”, umple-ne de bucuria cea veşnică. Născătoare de Dumnezeu.

Şi acum...

Palat construit de Dumnezeu, bucură-te, Fecioară, strălucire şi ocrotitoare a neamului, Stăpâna lumii, şi dumnezeiesc acoperământ, ca fără de încetare să cântăm ţie: „Bucură-te”. Din nevoi şi din necazuri scoate-ne pe noi.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Nu sol, nici înger, ci Tu Însuţi, Doamne, venit-ai întrupându-Te din Fecioară şi m-ai mântuit pe mine, omul întreg. Pentru aceasta, strig ţie: Slavă puterii Tale, Doamne!».

Bucură-te, chivot însufleţit, ceea ce ai purtat tablele, de la Dumnezeu primite, nu ale legii, ci ale harului. Ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită, roagă-te să fie izbăviţi din tot felul de ispite cei ce strigă ţie cu dor: Bucură-te!

Bucură-te, cel mai sfânt şi dumnezeiesc templu, izbăveşte din ispite, din necazuri şi din boli pe cei ce strigă ţie: Bucură-te, munte gras şi închegat, Preacurată!

Slavă...

Ceea ce ai izvorât lumii izvor de tămăduiri, bucură-te, ceea ce ai dezlegat

întristarea strămoşilor prin naşterea ta, ci, ca o apărătoare a mea, izbăveşte-mă de nebunia şi vătămarea celor ce mă vrăjmăşesc.

Şi acum...

Bucură-te, zid neclintit al credincioşilor, ceea ce ai născut adâncul milei, cercetează pe cei ce se roagă ţie şi izbăveşte-i din întreitul val al vieţii.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Luminarea celor ce zăceau întru întuneric şi mântuirea celor deznădăjduiţi Tu eşti, Hristoase, Mântuitorul meu; şi la Tine mânec, Împăratul păcii, luminează-mă cu strălucirea Ta, că nu ştim alt Dumnezeu, afară de Tine».

Din patimile cele pierzătoare ridică, Fecioară, pe cei ce cu dor strigă ţie: Bucură-te, strălucirea zilei celei de taină; bucură-te, munte netăiat, Născătoare de Dumnezeu; bucură-te, izbăvirea lacrimilor Evei.

Dezlegarea blestemului păcătoşilor, cu totul binecuvântată, bucură-te, jertfelnic de împăcare; bucură-te adânc neumblat al înălţimilor dumnezeieşti, de Dumnezeu dăruită, tămăduirea celor neputincioşi, sloboade-ne pe noi din boli.

Slavă...

După Dumnezeu, tu eşti nădejdea şi acoperământul celor ce strigă ţie: Bucură-te. Bucură-te, sălaşul dumnezeieştei slave; bucură-te, mângâierea celor în necazuri, de toată vătămarea şi întristarea izbăveşte-ne pe noi, cei ce la tine scăpăm, Curată.

Şi acum...

Nectar al înnoirii vieţii care adapi pe cei credincioşi, bucură-te, norul luminii celei neapuse; bucură-te, sfeşnic luminos, care dai lumină celor dintru întuneric, Născătoare de Dumnezeu, de întunericul cel mai din afară izbăveşte-ne.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Glasul graiurilor rugăciunii din suflet îndurerat auzindu-l, Stăpâne, fereşte-mă de rele; că singur eşti Săvârşitorul mântuirii noastre».

Pleacă-te la cererea celor ce strigă ţie: Bucură-te, pod prin care mulţimea celor mântuiţi trece la dumnezeiasca cunoştinţă.

Bucură-te, Stăpână, ceea ce ai înflorit pomul vieţii cel gândit din care mâncând, cu adevărat nu murim şi prin care suntem izbăviţi, fără prihană Fecioară, din blestemul strămoşesc.

Slavă...

Întinde mâna ta celor ce pururea strigă ţie, Preacurată: Bucură-te, şi ne izbăveşte pe noi din toată răutatea, Fecioară, şi din înfricoşătoarea osândă.

Şi acum...

Izbăveşte cu puterea ta din toată nenorocirea pe cei ce cântă ţie: „bucură-te", şi umple-i pe ei de pace, Fecioară, Prealăudată, ca una care ai născut pe Dumnezeul păcii.

Sedealna. Glasul al 2-lea

Ceea ce eşti izvorul milei

Cine a văzut, cine a auzit? Maică născând pe Făcătorul ei, pe Cel ce dă hrană la tot trupul. O, minune! Scaun de heruvimi s-a arătat pântecele tău, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti cu dar dăruită, roagă-te pentru sufletele noastre.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Chipul cel de aur în câmpul Deira fiind cinstit, cei trei tineri au defăimat porunca cea prea fără de Dumnezeu; şi fiind aruncaţi în mijlocul focului, răcorindu-se cântau: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri!».

De Dumnezeu dăruită, Ceea ce eşti izvorul minunilor, răcoreşte-i cu mijlocirea ta pe cei ce ard în focul ispitelor, pe cei ce cântă: Bucură-te, ceea ce ai plouat lumii apele mântuirii. Bucură-te, raiul desfătării; bucură-te, scăparea credincioşilor.

Ascultă, Cuvioasă, graiurile celor ce cântă ţie cu bucurie în suflet: Bucură-te, Fecioară preanevinovată, şi izbăveşte-i pururea cu puterea ta de toată înfruntarea potrivnică şi din mâinile duşmanilor celor gândiţi şi simţiţi.

Slavă...

Cort al lui Dumnezeu, bucură-te, ceea ce ai vestit slava muritorilor, sfeşnic luminos; bucură-te, Fecioară, ceea ce ţii tablele harului; bucură-te, masa vieţii, ceea ce ne dai pururea pâinea cea cerească.

Şi acum...

De prăpastia beznei ereziilor ne izbăveşte pe noi, Fecioară, care strigăm: Bucură-te, stâlp de foc, Născătoare de Dumnezeu, arată-ne pe noi moştenitori ai moştenirii celei cereşti, ca să-ţi cântăm ţie: Binecuvântată eşti ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trupul.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Cel ce în cuptorul cel de foc... ».

Dezleagă limbile noastre ca să strige desluşit: Bucură-te, Preacurată, nădejdea lumii, zidul cel necucerit, pe ai tăi rugători, Curată, scoate-i din felurite nenorociri şi necazuri şi arată-le lor căile dumnezeieşti.

Bucură-te, ceea ce pe Dumnezeu cel Preaînalt L-ai întrupat în chip de negrăit. Bucură-te, acoperământul credincioşilor care te laudă pe tine pururea, Fecioară, şi fă-i moştenitori ai Împărăţiei şi cereştii desfătări.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Stinge obrăznicia celor ce se întrarmează împotriva noastră ca să ne calce în picioare fără cruţare, ca să strigăm ţie pururea: Bucură-te, Maica lui Dumnezeu, ceea ce singură eşti mai presus de toată făptura cea văzută şi cea nevăzută, Fecioară.

Şi acum...

Ca să vestim prin cuvinte de bucurie izvorul milelor tale şi minunile tale, Maică Fecioară, cu mijlocirea ta, scoate din boală pe cei ce strigă ţie: Bucură-te, Preabinecuvântată.

Să lăudam... Irmosul:

«Pe Cel ce în cuptorul cel de foc la tinerii evreilor S-a pogorât şi văpaia în rouă a prefăcut-o, pe Dumnezeu, lăudaţi toate lucrurile pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii» .

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Fiul Părintelui Celui fără de început, Dumnezeu şi Domnul, întrupându-Se din Fecioară, S-a arătat nouă, ca să lumineze pe cele întunecate şi să adune pe cele risipite. Pentru aceasta, pe Născătoarea de Dumnezeu, cea întru totul lăudată o mărim».

Bucură-te, carte însufleţită a lui Hristos; mântuieşte pe cei ce strigă ţie cu dor: Bucură-te, ceea ce eşti cu dar dăruită; bucură-te, munte umbrit, ca unii care în tine ne-am pus nădejdea, izbăveşte-ne pe noi din toată nenorocirea, cu totul Binecuvântată.

Lumină sufletului şi tămăduire trupului eşti celor ce strigă ţie, Preanevinovată, dăruieşte-le lor degrabă sfeşnicul cel cu dumnezeiască strălucire şi, cu rugăciunile tale, cere pentru ei starea cea de-a dreapta în ziua judecăţii.

Slavă...

Aruncat fiind încoace şi încolo, sunt tras jos în iad, o, ticălosul de mine, dar întinde mâna ta mai înainte de sfârşit, Născătoare de Dumnezeu, mie, celui ce strig către tine: Bucură-te, nor luminos, şi răpeşte-mă din toată nebunia celor ce mă urăsc pe mine, Mireasa lui Dumnezeu.

Şi acum...

Nimeni dintre cei ce au crezut întru tine nu s-au ruşinat vreodată, Pururea Fecioară, de Dumnezeu dăruită. Pentru aceea pe cei ce aleargă cu credinţă la biserica ta şi strigă cu dragoste îngerescul „bucură-te”, nu înceta veghindu-i.

Prosomii. Glasul al 2-lea

Când de pe lemn pe Tine...

Bucură-te, râu pururea curgător; bucură-te, izvor nesecat plin cu ape multe, prin care se adapă toată făptura şi se bucură inimile cele topite de sete şi ţinute de văpaia păcatelor; bucură-te, palat luminos şi desfătat al Stăpânului; bucură-te, Fecioară, îndreptarea păcătoşilor.

Bucură-te, pârgă a neamului omenesc, Fecioară, din care Hristos Domnul a înnoit firea muritorilor; bucură-te, ţarină nearată, şi dumnezeiască brazdă care ai rodit spicul vieţii. Bucură-te, oglindă a prorocilor; bucură-te, slava apostolilor; bucură-te, întărire a mucenicilor.

Bucură-te, ceea ce singură eşti hotar între firea necreată şi cea creată; bucură-te, unime a multor haruri, Preacurată; bucură-te, carte însufleţită a multor bunătăţi, Stăpână; bucură-te, sălaşul de obşte al celor dumnezeieşti şi al celor omeneşti laolaltă; bucură-te, mare locaş al darurilor îngereşti, Născătoare de Dumnezeu.

Umple de bucurie inima mea, rogu-mă, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, căci au năvălit apele până la ea cu adevărat şi în noroiul adâncului pierzaniei m-am înglodat şi deja m-am apropiat de capcanele iadului. Aşadar, tu, precum Fiul tău a întins mâna lui Petru oarecând, întinde-mi mâna iubirii tale de oameni, Maică nenuntită, şi mă mântuieşte.

Glasul al 3-lea

Sâmbătă seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a lui Manuil, marele retor

Al căruia acrostih este:

«Întreită cântare Fecioarei cânt, eu, Manuil»

Cântarea 1. Glasul al 3-lea

Irmosul:

«Cel ce odinioară a împreunat apele la un loc cu dumnezeiasca voie și a despicat marea pentru poporul lui Israel, Acesta este Dumnezeul nostru cel preaslăvit; Acestuia unuia să-I cântăm, că S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Ca ceea ce ai născut adâncul nemăsuratei înţelepciuni, binecuvântată Marie, luminează-mă şi insuflă-mi cuvânt acum, ca să laud strălucitele tale minuni pe care le-a făcut ţie Domnul.

Ceea ce boldul morţii şi puterea iadului desăvârşit le-ai surpat prin preasfântă naşterea ta şi nouă viaţă ne-ai dăruit, slavă minunilor tale, pe care ţi le-a făcut ţie Domnul, Fecioară.

Slavă...

Uşă prealuminoasă prin care, strălucind, foc mare a ieşit în chip de negrăit şi pe credincioşi i-a luminat şi toate altarele demonilor le-a mistuit: Slavă minunilor tale pe care le-a făcut ţie Domnul, Fecioară!

Şi acum...

Ca să înviezi pe Eva şi pe Adam, cei morţi din veac pentru cumplita călcare a poruncii, ai născut pe Hristos, izvorul vieţii, pe Cel ce este cu adevărat Dumnezeul nostru. Slavă minunilor tale pe care le-a făcut ţie Domnul, Fecioară!

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai adus pe toate din cele ce n-au fost, cu cuvântul zidindu-le şi săvârşindu-le cu Duhul, Atotţiitorule Stăpâne, întăreşte-mă întru dragostea Ta».

Izbăveşte din tot felul de primejdii şi nenorociri pe cei ce laudă, Stăpână, preasfântă naşterea ta. Căci poţi toate câte voieşti, Curată.

Minunate fă bogăţiile tale peste mine, întinde mila ta şi mână de ajutor dă-mi mie. Căci poţi toate câte voieşti, Curată.

Slavă...

M-au rănit săgeţile duşmanului, dar prin dumnezeiasca ta voie spre mai bine mă însănătoşeşte. Căci poţi toate câte voieşti, Curată.

Şi acum...

Mintea supunându-mi-o mişcărilor trupului, m-am umplut de negură şi de întuneric, dar tu curăţă-mă şi mă luminează. Căci poţi toate câte voieşti, Curată.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Avut-ai către noi puternică iubire, Doamne, că pe Unul Născut Fiul Tău pentru noi la moarte L-ai dat. Pentru aceasta, mulţumind, strigăm Ţie: Slavă puterii Tale, Doamne!».

Mijlocitoare între Dumnezeu şi muritori eşti, Prealăudată, şi fiind sălaş al Făcătorului tău, făptura în chip mai presus de fire cu Dumnezeu ai împăcat-o.

Pentru aceasta, îți strigăm ție: Bucură-te, ceea ce ai strălucit tuturor robilor tăi mântuire.

Pune bucurie în inima mea cea multchinuită, stăpânită de mâhniciunile celui ce a semănat pizma în lume, ca să îți cânt ție, Fecioară: Bucură-te, ceea ce ai strălucit tuturor robilor tăi mântuire.

Slavă...

Izbăvește-mă din necazurile ce mă împresoară, Preacurată, și care nu lasă mintea mea să țească laude dumnezeiești slavei tale. Pentru ca să strig ție cu dor: Bucură-te, ceea ce strălucești tuturor robilor tăi mântuire.

Și acum...

Milostiv fă-L nouă, cu rugăciunile tale, Fecioară, pe Fiul tău și Dumnezeu, ca să ne izbăvim de mânia și întristarea aceea și să îți strigăm ție pururea: Bucură-te, ceea ce ai strălucit tuturor robilor tăi mântuire!

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Către Tine mă îndrept din zori, Ziditorule a toate, la pacea care covârșește toată mintea, pentru că lumină sunt poruncile Tale; întru aceasta povățuiește-mă».

Amestec de leacuri fă, cu rugăciunile tale, pentru însănătoșirea robului tău, Fecioară, căci tu ai răsărit lumii viața cea veșnică.

Să nu vină asupra poporului tău, boala ciumei, ci ca o multmilostivă păzește-l nevătămat. Căci tu ai răsărit lumii viața cea veșnică.

Slavă...

Fecioară fără de prihană, sloboade-mă pe mine din tot felul de boli și păzește pe robul tău. Căci tu ai răsărit lumii viața cea veșnică.

Și acum...

Din patul bolii în care zac degrabă mă ridică prin mila ta, Curată. Căci tu ai răsărit lumii viața cea veșnică.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Adâncul cel mai de jos al păcatelor m-a împresurat, și slăbește duhul meu; ci întinzând brațul Tău cel înalt, Stăpâne, ca pe Petru mântuiește-mă, Îndreptătorule».

Pom pururea înfloritor te știm pe tine, Fecioară, care ai înflorit viața, pe Hristos Dumnezeul nostru, râul milei. Pentru aceasta, ca Născătoare de

Dumnezeu te cinstim.

Chipul naşterii tale, Curată, pe rugul cel din muntele Sinai nemistuit l-a păzit. Iar pe noi, cu sfântul tău acoperământ, izbăveşte-ne de tot chinul. Căci pe tine ca Născătoare de Dumnezeu te cinstim.

Slavă...

Cu lacrimi cad la tine, ceea ce eşti bună şi strig ţie: Miluieşte-mă, Stăpână, pe mine cel vinovat de multe păcate şi patimi, ca să te cinstesc pe tine ca Născătoare de Dumnezeu.

Şi acum...

Izvor de haruri s-a sălăşluit întru tine; pentru aceasta, împarte harurile tale celor ce te laudă pe tine şi har dăruieşte cu îmbelşugare inimii mele, Fecioară, ca să te cinstesc pe tine ca Născătoare de Dumnezeu.

Sedealna. Glasul al 3-lea

Mărturisirea dumnezeieştei credinţe

Tron cu totul de aur al Împăratului, rai cu totul înflorit te-ai arătat, Născătoare de Dumnezeu, prealăudată, căci pe Dumnezeu purtându-L în pântecele tău, bine ne înmiresmezi pe noi cu dumnezeieştile haruri. Pentru aceasta, toţi cu adevărat Maică a lui Dumnezeu te propovăduim pururea şi te mărim.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Precum de demult pe cei trei tineri binecredincioşi i-ai răcorit în văpaia haldeilor, cu focul cel luminător al dumnezeirii, luminează-ne şi pe noi care strigăm: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri!».

Tu eşti, Curată, mijlocitoare neîncetată şi mare altar al împăcării creştinilor cu Dumnezeu şi Făcătorul, cu Cel născut din tine. Pentru aceasta, îţi strigăm, bucură-te, tronul slavei cel în chipul soarelui.

Toiagul lui Moise oarecând pe tine te-a preînchipuit, ceea ce ne-ai călăuzit de la înşelarea idolească cea cumplită la dumnezeiescul adevăr, pentru aceea, strigăm ţie: bucură-te, tronul slavei cel în chipul soarelui!

Slavă...

Milostiv fă cu rugăciunile tale de maică pe Fiul tău şi Dumnezeul nostru, Preanevinovată, către noi păcătoşii şi rugătorii tăi şi din boli ne sloboade, căci pururea strigăm ţie: Bucură-te, tronul slavei cel în chipul soarelui!

Şi acum...

Chipuri de heruvimi mai înainte umbreau chivotul Legii, dar pe tine, Curată, puterea Celui Preaînalt în chip vădit te-a umbrit ca pe un templu al

dumnezeirii. Pentru aceea, strigăm ţie: Bucură-te, tronul slavei cel în chipul soarelui!

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Cu focul cel greu de răbdat... ».

Dumnezeiescul David, strămoşul tău, zice „Lucruri slăvite s-au grăit despre tine, cetatea lui Dumnezeu”[3] cea însufleţită, mai dinainte vestind slava cu care ne-ai îmbogăţit; bucură-te, templu al slavei, prin care a fost slăvit Împăratul slavei.

Sufletul meu şi trupul căzut în boală din nebăgare de seamă, cu mila ta, Maica lui Dumnezeu, acum ridică-l din pat, ca să strig pururea ţie cu credinţă: Bucură-te, templu al slavei prin care a fost slăvit Împăratul slavei.

Binecuvântăm pe Tatăl...

În tine singură mi-am pus nădejdea mântuirii mele, Fecioară, şi nădăjduiesc ca prin tine să fiu izbăvit de întristare şi de răutate, ca să cânt: Bucură-te, templu al slavei prin care a fost slăvit Împăratul slavei.

Şi acum...

Opreşte, prin puterea ta, Preacurată Fecioară, năvălirile cele rele ale vrăjmaşilor care pururea mă tulbură prin pizma celui viclean, ca să cânt: Bucură-te, templu al slavei, prin care a fost slăvit Împăratul slavei.

Să lăudăm... Irmosul:

«Cu focul cel greu de răbdat amestecându-se tinerii, cei ce au stat întru dreapta credinţă, şi de văpaie fiind nevătămaţi, cântare dumnezeiască au cântat: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Minune nouă şi potrivită lui Dumnezeu! Că prin uşa cea încuiată a Fecioarei în chip vădit a trecut Domnul, gol la intrare, şi purtător de trup S-a arătat la ieşire Dumnezeu, şi uşa a rămas încuiată. Pe aceasta în chip de negrăit, ca pe Maica lui Dumnezeu o mărim».

Cu apele dumnezeieşti ale cunoştinţei tale umple, Fecioară, sufletul meu cel pururea însetat şi îl îndreaptă spre dorirea Fiului tău, izbăvindu-l din cursele vrăjmaşilor celor văzuţi şi nevăzuţi. Căci numai printr-un semn al tău voi fi păzit nevătămat.

Ziditorul şi Făcătorul a toate sălăşluindu-Se întru tine în chip de negrăit,

---

[3] Ps. 86, 2

Fecioară curată, firea cea muritoare a curăţat-o toată de vechiul blestem strămoşesc. Pentru aceea şi pe mine mă izbăveşte din primejdii, căci numai printr-un semn al tău voi fi păzit nevătămat.

Slavă....

Mai presus de toate, tu mântuieşti din chinuri şi din toată răutatea cu puternica ta mână, Fecioară, pe cei ce cu credinţă laudă dumnezeiască naşterea ta, căci ai dobândit slavă de la Dumnezeul a toate. Păzeşte-mă şi pe mine acum, cel ce te laud pe tine. Căci numai printr-un semn al tău voi fi păzit nevătămat.

Şi acum...

Poporul creştin şi tot clerul cade la mila ta, Curată, şi cheamă acum ajutorul tău ca degrabă să-l izbăveşti de boala ciumei, de foamete şi de năvălirea duşmanilor căci numai printr-un semn al tău voi fi păzit nevătămat.

Prosomii. Glasul al 3-lea

Mare este puterea crucii Tale

Bucură-te, strigăm ţie cu toţii, Marie, Născătoare de Dumnezeu; bucură-te, templu al lui Dumnezeu; bucură-te, Stăpână cu dar dăruită; bucură-te, lumină care ai fulgerat în chip negrăit, luminând pe cei din întunericul înşelăciunii.

Bucură-te, cunună strălucită a luptătorilor, Curată Maică Fecioară; bucură-te, tronul Domnului; bucură-te, Preacinstită şi Preaslăvită; bucură-te, ceea ce ai făcut să înceteze umbrele Legii, ca una care ai născut pe Dătătorul de Lege.

Bucură-te, Curată, ceea ce ai răsărit soarele celor ce zăceau în întuneric; bucură-te, zid şi acoperământ al celor ce aleargă la tine din inimă; bucură-te, strălucire dumnezeiască a fecioarelor şi ocrotitoarea tuturor ortodocşilor.

Pe robul tău, cel purtat de valuri pe marea primejdiilor şi bătut de vântul nenorocirilor, Fecioară, miluieşte-l şi îl mântuieşte, ceea ce ai născut noianul cel nemăsurat al milelor.

Duminică seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Andrei Criteanul

Al căreia acrostih:

«A se tângui în fiecare zi este câştigul vieţii»

Cântarea 1. Glasul al 3-lea

Irmosul:

«Pământul cel roditor de adâncime, uscat l-a trecut oarecând soarele; căci ca un zid s-a închegat apa de amândouă părţile, trecând poporul marea pedestru şi lui Dumnezeu cu plăcere cântând: Să cântăm Domnului, căci cu slavă S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi!

Este cel mai bine a lupta în viaţă cu necazurile spre folosul sufletului. Pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, noi, cei ce suntem în necazuri, pe tine pururea te chemăm în ajutor, fără încetare strigând: Stăpână, nu trece cu vederea rugăciunea robilor tăi.

Rădăcina tuturor relelor în viaţă a fost râvna iubirii de arginţi al cărei câştig s-a arătat: spânzurarea lui Iuda. Pentru aceea, cei ce voim să slujim în cuget curat lui Hristos să o aruncăm departe pentru Maica lui Dumnezeu.

Slavă...

Ca alt soare pe cer s-a arătat viaţa cea neagonisitoare care împodobeşte în multe feluri cercul virtuţilor. Pentru aceasta, noi, cei pururea împiedicaţi de întunericul patimilor, să alergăm la Fecioara, prin luminarea ei.

Şi acum...

Acum m-a prins furtuna cea stricătoare de suflet şi cugete necurate mă trag în prăpastie şi în adâncul pierzaniei. Aşadar, tu, Fecioară, fii mie cârmuitoare şi îndreaptă-mă la limanul cel dumnezeiesc, Preasfântă, şi la fericita slavă.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Întărirea celor ce nădăjduiesc spre Tine, întăreşte, Doamne, Biserica Ta, pe care ai câştigat-o cu scump sângele Tău».

Îngrăşatu-ne-am de plăcerile vieţii, noi cei îngroşaţi de patimi, şi poruncile lui Dumnezeu le-am părăsit.

Aprins fiind de crâncena patimă a pizmei, mă rog ţie, Preacurată, să fiu izbăvit cu rugăciunile tale.

Slavă...

Minte de prunci au cei care fac nevoinţă pentru slava deşartă, de a căror parte să fim şi noi izbăviţi prin tine, fără prihană Fecioară.

Şi acum...

Pe cel ce nădăjduieşte şi scapă la tine cu credinţă, Mireasa lui Dumnezeu, nu îl trece cu vederea, ci izbăveşte-mă pe mine, robul tău, rogu-mă.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Acoperit-au cerurile bunătatea Ta, Hristoase; că ieşind din chivotul sfinţirii Tale, din nevătămată Maică, în Biserica slavei Tale arătatu-Te-ai ca un prunc în braţe purtat; şi s-au umplut toate de lauda Ta».

Născătoare de Dumnezeu, prin vedere, satan în rai oarecând, m-a luat rob, Fecioară, iar acum, prin vedere, încearcă să îmi fure dumnezeiescul veşmânt al curăţiei şi să mă îmbrace iarăşi în tunica păcatului.

A sădit vrăjmaşul în toată simţirea mea amăgiturile lui, Născătoare de Dumnezeu, şi prin ele mă trage pe mine la moarte, Fecioară. Ceea ce singură ai născut Cuvântul, supunând marele chit, din împletiturile mrejelor lui, degrabă mă izbăveşte.

Slavă...

S-a aşezat în cale, adică în pornirile trupului, şarpele, vrăjmaşul cel viclean, şi atacă mintea, înţepându-mă în chip neaşteptat cu boldul patimilor şi moartea sufletească mi-o aduce, pentru aceea, Fecioară, tu ajută-mă.

Şi acum...

Cu sabia plăcerii caută să mă doboare în chip pizmaş vrăjmaşii, căci au întins împotriva mea arcul lor cel stricător de suflet şi prin el mi-au gătit uneltele morţii. Dar cu toiag de fier zdrobeşte-le, Stăpână, ca pe vasele olarului.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Când a văzut Isaia, în vedenie, pe Dumnezeu pe scaun preaînalt, de îngerii slavei înconjurat, a strigat: Vai, mie, ticălosul! Că am văzut mai înainte pe Dumnezeu întrupat, pe Cel ce stăpâneşte pacea şi lumina cea neînserată».

Cu vicleşug în laţul plăcerii m-a prins vicleanul şi ca pe un peşte fără glas m-a pescuit, dar avându-te pe tine pază, Curată, din laţurile şi mrejele lui degrabă mă izbăveşte, te rog eu, rugătorul tău.

Dumnezeu Cel mare în putere şi bogat în milă, Curată, Cel care din milostivire a luat trup din tine, strigă: Pocăiţi-vă şi moşteniţi viaţa cerească, iar eu cu plăcerile vieţii mă amestec.

Slavă...

Întru tine, Preabună Maică, firea oamenilor S-a unit cu îngerii. Pentru aceea oamenii care trăiesc în curăţie şi feciorie pe pământ, râvnesc petrecerea îngerilor de a căror parte învredniceşte-mă şi pe mine, Stăpână.

Şi acum...

Ştii neputinţa trupului şi chinul sufletului meu şi nestatornicia minţii mele. Pentru aceea, Fecioară, învredniceşte-mă de mila şi harul tău, ca să te slăvesc pe tine, izbăvit fiind sub acoperământul tău.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Strigat-a ţie bătrânul, văzând cu ochii mântuirea care a venit popoarelor de la Dumnezeu: Hristoase, Tu eşti Dumnezeul meu».

Deloc nu mă înspăimânt, deloc nu mă cutremur de împărtăşirea de Taine; pentru aceea, Fecioară, mă îmbolnăvesc, neîncetat păcătuind.

Străbat viaţa aceasta de plăceri în chip materialnic; pentru aceasta, străin sunt de harurile lui Hristos.

Slavă...

Trai strâmtorat, după legile monahilor nu voiesc, Stăpână, ci, alergând pe calea cea largă, sunt pe calea pierzaniei.

Şi acum...

Puterea mea toată şi nădejdea mea, lumina, şi viaţa, şi mângâierea mea tu eşti, Fecioară, pentru aceea la tine aflu scăpare.

Sedealna. Glasul al 3-lea

Fecioara astăzi

Cu fierbinţeala credinţei strig ţie, Născătoare de Dumnezeu, cu gură nevrednică şi inimă spurcată: Mântuieşte-mă pe mine, cel afundat în păcate! Îndură-te de mine, cel omorât de deznădejde, ca, mântuit, să strig ţie: Bucură-te, Fecioară, lauda creştinilor.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Pe Tine, Cel ce ai răcorit în foc pe tinerii cei ce Dumnezeu Te-au numit şi în Fecioară neîntinată Te-ai sălăşluit, Dumnezeu-Cuvântul, Te lăudăm cântând cu dreaptă credinţă: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri!».

Când mă gândesc, Preacurată, la scaunul cel nemitarnic şi iau aminte la faptele mele rele, întru deznădăjduire cad. Dar tu aruncă departe întunericul meu şi negura deznădejdii mele.

Din somnul lenevirii, fără prihană Fecioară, şi din moleşeala trândăviei şi din neînfrânarea de la bucate mi se întâmplă mie toate, dar tu dă-mi mie îndreptare şi trezvie sufletului şi cu lumina pocăinţei mă luminează.

Slavă...

Plâng, mă tânguiesc şi mă înspăimânt, văzând eu, ticălosul, înălţându-se împotriva mea cuptorul ispitelor. Dar stinge-l pe acesta, Preasfântă Fecioară, cu roua milei tale ca ceea ce eşti izvorul milostivirii.

Şi acum...

Viforul nesfârşit al căderilor mele m-a cuprins pe mine, nenorocitul, şi în adâncul pierzaniei mă târăşte, Preacurată, ceea ce ai născut pe Cârmaciul, Maica lui Dumnezeu, Fecioară, la limanul nepătimirii ancorează-mă.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Cu focul cel greu de răbdat... ».

Tânguindu-se David pentru ucidere şi desfrânare, a cântat *Miluieşte-mă, Dumnezeule, Dumnezeul meu*[4]. Dar eu, fiind răspunzător de mii de păcate, cum voi afla iertare, dacă nu îl vei milostivi spre mine cu rugăciunile tale pe Fiul tău?

Pururea zi după zi mă hrănesc cu nădejdi deşarte, căutând să mă pocăiesc, Născătoare de Dumnezeu, dar întorcându-mă iarăşi la vechiul obicei, alerg precum câinele la vărsătura lui, la duhoarea patimilor celor necurate.

Binecuvântăm pe Tatăl...

---

[4] Ps. 50, 1

Pocăința vieții celei de-a doua pune legăminte în Domnul și ridică pe cei căzuți. Plânsul îi curăță și îi înfățișează pe aceștia luminați Făcătorului, împreună cu ei să fiu rânduit și eu, rugătorul tău, Maica lui Dumnezeu.

Și acum...

S-a umplut de rele sufletul meu, viața mea de iad s-a apropiat, socotit am fost de vrăjmașii mei ca un om neajutorat, dar tu arată-te apărare puternică lumii, ca ceea ce ești ajutorul celor neajutorați.

Să lăudăm... Irmosul:

«Cu focul cel greu de răbdat amestecându-se tinerii, cei ce au stat întru dreapta credință, și de văpaie fiind nevătămați, cântare dumnezeiască au cântat: Binecuvântați toate lucrurile Domului pe Domnul, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«În lege, în umbră și în Scriptură, închipuit vedem noi, credincioșii. Toată partea bărbătească ce se naște întâi, sfântă lui Dumnezeu este. Așadar pe Cuvântul Cel întâi născut, Fiul Tatălui Cel fără de început, Cel întâi născut din Maică, fără ispită bărbătească, Îl slăvim».

Dăruiește-mi mie, pătimașului, râuri de lacrimi, Maică Fecioară, și întristare inimii, plâns și suspin în suflet, ca să-mi plâng mintea mea cea rău omorâtă și, milostivindu-Se Fiul tău, să o învieze precum pe Lazăr.

Curată, Preasfântă Stăpână, care L-ai născut pe Hristos cu trupul, pe Unul din Treime, mă îmbogățește pe mine, cel gol de toată virtutea cu această treime de virtuți: cu frica lui Dumnezeu, cu pocăința și cu smerenia care să mă păzească.

Slavă...

Orice cuvânt grăitor de Dumnezeu omoară cugetul trupului, se zice. Căci întru acesta se face viu sufletul și aleargă la Dumnezeu și urcă la corturile cerești pe care, Mireasa lui Dumnezeu, roagă-L pe Fiul tău, să le dobândesc și eu.

Și acum...

Întunecat de noaptea patimilor, luminează-mă pe mine, Stăpână, cu ziua nepătimirii. Căci de noapte mânecă duhul meu către tine, cu inima zdrobită, Curată. Pentru că lumină pe pământ ai răsărit, pe Domnul.

Prosomii. Glasul al 3-lea

Mare este puterea crucii Tale

Bucură-te, Curată, lauda dumnezeieștilor profeți; bucură-te, pat de nuntă

al Domnului; bucură-te, nor uşor; bucură-te, fără de prihană Maică binecuvântată. Bucură-te, bucuria şi apărarea lumii; bucură-te, biruinţa împăraţilor ortodocşi.

Bucură-te, Fecioară, întărirea apostolilor; bucură-te, sfeşnic de aur şi vas primitor de mană; bucură-te, floarea credinţei. Fecioară; bucură-te, ceea ce ai născut lumina cea negrăită; bucură-te, scaun de foc al Celui Preaînalt.

Bucură-te, cort sfânt; bucură-te, masă; bucură-te, pod şi scară; bucură-te, muntele Domnului cel netăiat, Fecioară; bucură-te, mlădiţă sfântă şi nestricăcioasă; bucură-te, Maica Domnului.

Umple de bucurie şi de dumnezeiască veselie inima mea ca pururea să slăvesc, Stăpână, ajutorul tău cel tare, că nu am, Preacurată, eu, robul tău, altă nădejde afară de tine.

Luni seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu.
Facere a Sfântului Fotie, Patriarhul Constantinopolului.

Al căruia acrostih:

A treia rugăciune a lui Fotie către Preavestita Fecioară

Cântarea 1. Glasul al 3-lea

Irmosul:

«Cel ce odinioară a împreunat apele cu dumnezeiasca voie şi a despicat marea pentru poporul lui Israel, Acesta este Dumnezeul nostru cel preaslăvit; Acestuia unuia să-I cântăm că S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi!

Pe Cel ce întru tine S-a sălăşluit în chip de negrăit, pe Dumnezeu Cuvântul roagă-L, Maică Fecioară, să mă izbăvească din patimi de necinste şi să dea pocăinţă smeritei mele inimi şi iertare datoriilor.

Întinat fiind cu fapte rele ticălosul meu suflet, cu apele curăţitoare ale milostivirii tale curăţă-l, Fecioară fără prihană, făcându-l templu strălucit al Sfântului şi Preacuviosului Duh.

Slavă...

Dumnezeiesc jertfelnic eşti creştinilor, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, către tine toţi alergăm cu credinţă şi aflăm dezlegare de cumplitele învinuiri şi ne izbăvim de tot felul de răutăţi.

Şi acum...

Pe Fecioara Maria, care are nemăsurate mile şi care mântuieşte pe muritori din rele de tot felul, aflând-o ocrotitoare, o, suflete al meu, cazi la ea strigând: Stăpână cu totul fără de prihană, grăbeşte spre ajutorul meu.

Cântarea a 3-a.

Irmosul:

«Cel ce ai adus pe toate din cele ce n-au fost cu Cuvântul zidindu-le şi săvârşindu-le cu Duhul, Atotţiitorule Stăpâne, întăreşte-mă întru dragostea Ta».

Ceea ce eşti mai înaltă decât minţile cereşti şi stăpâna tuturor făpturilor, fără prihană Fecioară, tu fii mie ocrotitoare în ceasul înfricoşatei judecăţi, Născătoare de Dumnezeu.

Pururi, Mireasa lui Dumnezeu, voi striga ţie din adâncul sufletului meu şi te voi chema pe tine, nu mă lepăda pe mine ruşinat de la faţa ta.

Slavă...

Miluieşte-mă, miluieşte-mă pe mine, Curată, strig ţie cu lacrimi pururea şi cad la tine, roagă-L ca, mai înainte de sfârşit, să iau dezlegare păcatelor mele.

Şi acum...

Dumnezeiască uşă a Împăratului Hristos, prin care a trecut şi S-a arătat lumii, deschide mie uşile pocăinţei, Curată.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Avut-ai către noi puternică iubire, Doamne, că pe Unul Născut Fiul Tău pentru noi la moarte L-ai dat. Pentru aceasta, mulţumind, strigăm Ţie: Slavă puterii Tale, Doamne!».

Întăreşte-ne pe noi, cei bătuţi de vânturile întristărilor, al nevoilor şi ispitelor, pe piatra mântuirii, Curată, depărtând de la noi toată vătămarea vicleanului diavol.

Milosteveşte-L spre noi pe Mântuitorul tuturor şi Domnul, Stăpâna lumii, ceea ce eşti bună, şi binevoitor îl fă robilor tăi cu rugăciunile tale şi caldele tale cereri.

Slavă...

Împreună luptătoare cu noi şi ocrotitoare arată-te nouă, Stăpână, nimicind războaiele cele rele ale vrăjmaşilor celor înţelegători, păzindu-ne nevătămaţi şi acoperindu-ne pe noi de toată vătămarea şi răutatea.

Şi acum...

Grăbeşte, Curată, spre ajutor şi izbăveşte pe toţi cei ce aleargă la tine,

astupând gurile viclenilor bărbaţi şi dându-ne nouă siguranţa mântuirii tale.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Spre Tine mă îndrept din zori, Ziditorule a toate, la pacea care covârşeşte toată mintea, pentru că lumină sunt poruncile Tale; întru acestea povăţuieşte-mă».

Potoleşte chinul nenorocitului meu suflet şi toate durerile trupului meu, ceea ce ai născut pe doctorul sufletelor şi al trupurilor, Preanevinovată.

Noaptea păcatelor mă împresoară, ceea ce eşti bună, şi negura plăcerilor mă acoperă, cu lumina rugăciunii tale, Fecioară, luminează-mă.

Slavă...

Cu dumnezeieştile unde ale mijlocirilor tale, Marie, udă sufletul meu cel topit de arşiţa cumplitelor păcate şi mă izbăveşte.

Şi acum...

La tine alerg, nu mă lepăda pe mine, Buno, nici nu mă trece cu vederea, nici nu mă pierde, ci trimite cu bunăvoinţă harul ajutorului tău.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Adâncul cel mai de jos al păcatelor m-a împresurat şi slăbeşte duhul meu; ci întinzând braţul Tău cel înalt, Stăpâne, ca pe Petru mântuieşte-mă, Îndreptătorule».

Somn cumplit m-a cuprins, al nepăsării şi al pierzaniei, şi mă trage la moarte, Stăpână, Dar tu însăţi mă trezeşte la pocăinţă şi dăruieşte-mi mântuire.

Valuri de cugete pătimaşe neîncetat mă tulbură, fără prihană Fecioară, furia vânturilor rele mă scufundă, dar tu întăreşte-mă pe piatra nepătimirii.

Slavă...

Luminează cu strălucirea ta, ceea ce eşti bună, ochii cei întunecaţi ai inimii mele şi fiu al luminii mă fă şi la loc luminat mă sălăşluieşte.

Şi acum...

Având îmbelşugată compătimire şi nemăsurată milostivire, Născătoare de Dumnezeu, revarsă această bogăţie asupra robului tău care pe tine te cheamă în ajutor acum şi mă mântuieşte.

Sedealna. Glasul al 3-lea

Mărturisirea dumnezeieştei credinţe

Mângâierea celor întristaţi, împăcarea cu Dumnezeu a celor păcătoşi te-ai

arătat, Maică Fecioară, Stăpână, ceea ce ai născut mântuirea muritorilor, turn întărit singură tu te-ai făcut pentru credincioşi. Pentru aceasta strigăm: Roagă-L pe Hristos Dumnezeu să ne dăruiască nouă mare milă.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Precum de demult pe cei trei tineri binecredincioşi i-ai răcorit în văpaia haldeilor, cu focul cel luminător al dumnezeirii, luminează-ne şi pe noi care strigăm: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri!».

Ai odrăslit în pântecele tău cu adevărat spicul cel dumnezeiesc, Stăpână curată, şi pe Acesta L-ai născut spre mântuirea tuturor muritorilor, umplând tot sufletul de harul Lui şi mântuindu-l.

Din noroiul patimilor şi din adâncul întristărilor şi ispitelor vieţii, ridică-ne la nepătimire, la bucurie şi veselie pe noi cei ce strigăm: Binecuvântat este rodul pântecelui tău!

Slavă...

Ca pe un crin în văile lumii şi ca pe un trandafir roşu înmiresmat înflorit în mijlocul spinilor vieţii aflându-te pe tine Dumnezeu, întru tine cu adevărat S-a sălăşluit şi pe noi ne-a umplut de bună mireasmă.

Şi acum...

Cel ce uşă de taină Şi-a pregătit şi S-a apropiat în chip străin de cei de pe pământ, prin tine, Curată, a dăruit tuturor muritorilor uşă care duce la viaţa veşnică, ca un Milostiv şi Dumnezeu a toate.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Cel ce în chip de înger S-a pogorât... ».

Izbăveşte-mă, Prealăudată, cu rugăciunile tale de toată răutatea şi nenorocirea vieţii şi dăruieşte-mi acoperământul tău cel mântuitor.

Ceea ce eşti luminătoarea celor dintru întuneric, Sfântă Marie, rogu-mă, luminează ochii sufletului meu risipind cu lumina ta întunericul patimilor mele.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Păzeşte-ne pe noi, cei ce cu credinţă chemăm numele tău, nevătămaţi de cursele vrăjmaşilor, închizând gurile şi vorbăria lor fără sfârşit.

Şi acum...

Ca ceea ce ai născut cu trup pe Făcătorul tuturor, poţi toate câte voieşti, fără prihană Fecioară, pentru aceea, izbăveşte-ne pe noi de viitoarea osândă.

Să lăudăm... Irmosul:

«Pe Cel ce în chip de înger S-a pogorât şi a potolit văpaia din mijlocul cuptorului, pe Dumnezeu, binecuvântaţi-L toate lucrurile, ca pe Făcătorul şi Domnul».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«În lege, în umbră şi în Scriptură, închipuit vedem noi, credincioşii. Toată partea bărbătească ce se naşte întâi, sfântă lui Dumnezeu este. Deci pe Cuvântul Cel întâi-născut, Fiul Tatălui Cel fără de început, Cel întâi născut din Maică, fără ispită bărbătească, Îl slăvim».

Legile tale le-am lepădat şi poruncile tale cele mântuitoare le-am călcat, Milostive, şi mă tem de înfricoşătorul Tău scaun de judecată pe care, şezând, vei judeca toate. Pentru aceea strig: În dar mă mântuieşte, Cuvinte, cu rugăciunile Maicii Tale.

Puterea mea, nădejdea şi lauda mea, tăria şi mântuirea mea, Mireasa lui Dumnezeu, Marie, izbăveşte-mă de vrăjmaşii mei cei văzuţi şi de cei nevăzuţi care, în chipul fiarelor, caută să mă apuce şi la sfârşit să mă piardă.

Slavă...

Viaţa mea întreagă, fără prihană Fecioară, în trândăvie se sfârşeşte şi s-a apropiat de iad, iar acum, Curată, din deznădejde îmi dă îndreptare şi nu mă lăsa în asemenea răutate pe mine, cel ce scap la acoperământul tău.

Şi acum...

Pe Fiul lui Dumnezeu născându-L şi fiind tuturor stăpână, Fecioară preasfântă, miluieşte sufletul meu şi în ziua judecăţii izbăveşte-mă pe mine de osândă şi nu mă lăsa să fiu dus în chinurile gheenei.

Prosomii. Glasul al 3-lea

Cel ce prin patima Ta, Hristoase

Bucură-te, dezlegarea blestemului şi izvorul bucuriei; bucură-te, cea prin care ne-am unit cu îngerii; bucură-te, Maică fără prihană; bucură-te, caldă şi sigură apărătoare a credincioşilor.

Bucură-te, laudă strălucită şi ridicarea credinţei; bucură-te, Curată, prin care noi, cei ţinuţi de întunericul necunoştinţei şi de adâncul păcatelor, suntem dezlegaţi din legături.

Bucură-te, lâna lui Ghedeon; bucură-te, palat al lui Dumnezeu; bucură-te, ceea ce ai odrăslit strugurele cel înţelegător; bucură-te, Stăpâna lumii; bucură-te, întărirea şi lauda ortodocşilor.

Sunt ţinut de mulţimea nenorocirilor şi a păcatelor, la apărarea ta cad,

Stăpână, eu, ticălosul, nu mă lipsi, aşadar, de bogatul tău ajutor.

Marţi seara

Canon către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Ioan al Evhaitelor

Cântarea 1. Glasul al 3-lea

Irmosul:

«Pământul cel roditor de adâncime, uscat l-a trecut oarecând soarele; căci ca un zid s-a închegat apa de amândouă părţile, trecând poporul marea pedestru şi lui Dumnezeu cu plăcere cântând: Să cântăm Domnului, căci cu slavă S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi!

Alunecând de la înălţimea celei mai bune şi desăvârşite vieţi, în locaşul cel mai de jos al iadului m-am pogorât, dar prin tine iarăşi m-am făcut mai presus de toată începătoria şi puterea, Stăpână, ceea ce ai născut pe Mântuitorul meu.

S-a deschis uşa cea încuiată a Raiului celui din Eden, Stăpână, prin tine, ceea ce eşti uşa dumnezeiască cea însufleţită şi vie, prin care numai Dumnezeu a trecut şi a lăsat-o încuiată, pentru aceea, rogu-mă, uşile vieţii deschide-mi.

Slavă...

Vas sfânt al Preasfântului Duh şi Sfânt Potir, Născătoare de Dumnezeu, sfinţeşte sufletul meu care a devenit sălaş al duhurilor necurate, înnoind acum degrabă duhul meu până în străfunduri.

Şi acum...

Risipind întunericul şi noaptea patimilor cu dimineaţa pocăinţei, sufletul meu cel adormit în întunericul necunoştinţei, cu lumina dumnezeiestei

cunoştinţe, trezeşte-l ca să mânece şi să fie călăuzit spre lumină, cu strălucirea rugăciunii tale.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Întărirea celor ce nădăjduiesc spre Tine, întăreşte, Doamne, Biserica Ta, pe care ai câştigat-o cu scump sângele Tău».

Neamul cel pământesc, prin mijlocirea ta, ceresc s-a făcut, Născătoare de Dumnezeu. Pentru aceea şi pe mine, cel din pământ pământesc, izbăveşte-mă.

Înmulţitu-s-au mai mult decât perii capului meu răutăţile mele, fără prihană Stăpână, dar tu izbăveşte-mă.

Slavă...

Din tinereţe am disprețuit dumnezeieştile porunci ale Fiului tău, Stăpână, şi am alunecat în patimi de necinste.

Şi acum...

Acum ascultă glasul suspinului meu şi dăruieşte-mi mie duh zdrobit, inimă smerită, Mireasă nenuntită.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Acoperit-au cerurile bunătatea Ta, Hristoase, că ieşind din chivotul sfinţirii Tale, din nevătămată Maică, în Biserica slavei Tale arătatu-Te-ai ca un prunc în braţe purtat; şi s-au umplut toate de lauda Ta».

Ca un chivot însufleţit, viu şi cuvântător, Binecuvântată Marie, ai cuprins pe Cuvântul cel dătător de Lege, Care, ca un al doilea Noe, a izbăvit lumea din potopul înşelării şi începător al celei de-a doua lumi S-a arătat şi al unei vieţi mai bune.

Te cinstim pe tine, cădelniţă de aur întru care S-a aprins Cuvântul Tatălui, Trupul cel preasfânt, şi lumea a umplut de dumnezeiască mireasmă şi a sfinţit văzduhul cel întinat de grăsimea jertfelor celor spurcate.

Slavă...

Tu picuri tuturor, Curată, rouă vindecărilor, ca un izvor de tămăduiri şi de mântuire şi ca un râu al lui Dumnezeu plin cu ape dumnezeieşti, nematerialnice, hrănind sufletele şi dându-le viaţă. Pentru aceea, rogu-mă, şi pe mine, cel bolnav, mă tămăduieşte.

Şi acum...

Ceea ce eşti Preacurată cu adevărat şi Stăpâna tuturor, ceea ce pe Stăpânul tuturor prin netâlcuit Cuvânt, pe Hristos, L-ai zămislit cu trup, izbăvindu-mă din stăpânirea tiranului, a stăpânitorului lumii acesteia, arată-mă şi pe mine rob credincios al tău.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Când a văzut Isaia în vedenie, pe Dumnezeu pe scaun preaînalt de îngerii slavei înconjurat, a strigat: Vai, mie, ticălosul! Că am văzut mai înainte pe Dumnezeu întrupat, pe Cel ce stăpânește pacea și lumina cea neînserată».

Dumnezeiesc alabastru al mirului celui fără de moarte, izvor sfânt al apei celei vii și de viață dătătoare, ușă a mântuirii te laud pe tine, raiul cel cuvântător al lui Dumnezeu, cetatea cea însufleţită a Împăratului Hristos.

Cu minte curăţită, dă-mi mie putere să te văd pe tine pururea, bucuria inimii mele, Fecioară, și cu lumina ta să fiu strălucit și să mă împărtășesc de buna ta mireasmă.

Slavă...

Dă-mi mie harul de a mă îngriji de pocăință sinceră, plâns din inimă și de străpungerea inimii, căci iată, deznădăjduit fiind de mulțimea păcatelor mele, Sfântă Fecioară, alerg la mila ta.

Și acum...

Dumnezeiască juncă, ceea ce ai născut viţelul cel îngrășat și ales, mielușeaua care ai născut pe Hristos mielul, numără-mă cu oile cele de-a dreapta, de verdeața Raiului și de staulele cele cerești învrednicește-mă.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Nu trece cu vederea, Iubitorule de oameni, pe cei ce au ajuns la sfârșitul veacurilor și în valurile ispitelor sunt primejduiți să piară, strigând: Mântuiește-ne, Mântuitorule, precum ai mântuit din fiara mării pe Prorocul Iona».

Templu, și ușă, și sfeșnic, chivot și catapeteasmă, vas și toiag și cort, pământ sfânt, dumnezeiască masă, pod și scară, scaun și pat de nuntă, palat al lui Dumnezeu eşti văzută, Fecioară.

Frumoasă și preafrumoasă aflându-te pe tine, Fecioară, Domnul cel preaminunat, cu frumusețea mai presus de fiii celor pământești, din pântecele tău cel nestricat, ca dintr-o cămară de nuntă, a răsărit, Curată, ca un soare luminos.

Slavă...

Cel minunat întru sfinţi, minuni a făcut cu tine, Stăpână, taina cea cu adevărat minunată, în cer și pe pământ. Pentru aceea, minunate fă acum milele tale mie, cel ce am nevoie de mare milă.

Și acum...

Ceea ce ai înălţat smerita fire a muritorilor şi pe săraci i-ai ridicat de la pământ şi pe cei sărmani i-ai ridicat din necurăţia patimilor, şi pe mine ridică-mă din tina răutăţilor, Preanevinovată.

Sedealna. Glasul al 3-lea

Mărturisirea dumnezeieştei credinţe

Zid nebiruit, temelie tare, adăpost sigur şi liniştit dobândindu-te pe tine, Prealăudată Stăpână, noi, cei înviforaţi pe marea patimilor, spre limanul cel liniştit şi la apărarea ta scăpând cu credinţă, pace dobândim.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Pe Tine Cel ce ai răcorit în foc pe tinerii cei ce Dumnezeu Te-au numit şi în Fecioară neîntinată Te-ai sălăşluit, Dumnezeu-Cuvântul, Te lăudăm, cântând cu dreaptă credinţă: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri!».

Stea prin tine a răsărit, Curată, din Iacob, Hristos, Cel ce a făcut luna şi soarele la începuturi spre luminare ziua şi noaptea. Pe Acela roagă-L să lumineze sufletul meu.

Munte netăiat mai dinainte te-a văzut pe tine Daniel, Fecioară, din care s-a tăiat piatra cea netăiată de mână, Hristos. Dar acum mă rog, degrabă ridică piatra grea a împietririi de pe inima mea.

Slavă...

Din rădăcina lui Iesei odrăslind mlădiţă preasfântă, ai rodit credincioşilor nestricăciunea şi floarea vieţii celei dumnezeieşti care a înflorit binecuvântarea, uscând în chip vădit pomul blestemului.

Şi acum...

Ai purtat, Curată, ca o viţă strugurele vieţii cel copt care a risipit beţia înşelării şi a izvorât lumii vinul cunoştinţei, pe care bându-l, noi, credincioşii, ne înţelepţim.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Cu focul cel greu de răbdat... ».

Nor ce străbaţi cerul, pe care a urcat Cel ce umblă pe nori, Dumnezeu Cuvântul, şezând ca pe un nor uşor, şi idolii Egiptului oarecând i-a răsturnat, zdrobeşte, Fecioară, şi idolii patimilor mele.

Cleştele cel dumnezeiesc care ai primit în chip de negrăit cărbunele cel dumnezeiesc, Născătoare de Dumnezeu, stinge cărbunii aprinşi ai patimilor mele, Preasfântă, cu rouă rugăciunilor tale, ca să te slăvesc pe tine întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl...

De cămara de nuntă cea desfătată a sfinţilor şi de patul de nuntă cel ceresc, Ceea ce eşti cămara dumnezeieştei slave, înnoieşte-mă, îmbrăcându-mă cu haina strălucită a nepătimirii, Maica lui Dumnezeu, şi încingându-mă cu veşmântul nestricăciunii.

Şi acum...

Noaptea cea fără de lumină mă cuprinde, căci faptelor întunericului m-am robit, dar tu, Fecioară, cu lumina ta mă luminează pe mine cel ce cânt: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Să lăudăm... Irmosul

«Cu focul cel greu de răbdat amestecându-se tinerii, cei ce au stat întru dreapta credinţă, şi de văpaie fiind nevătămaţi, cântare dumnezeiască au cântat: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«În lege, în umbră şi în Scriptură, închipuit vedem noi, credincioşii. Toată partea bărbătească ce se naşte întâi, sfântă lui Dumnezeu este. Deci pe Cuvântul Cel întâi-născut, Fiul Tatălui Cel fără de început, Cel întâi-născut din Maică fără ispită bărbătească, Îl slăvim».

Iată apărarea mea, iată mântuirea mea, iată ocrotirea sufletului meu şi bucuria, iată scăparea mea, iată acoperământul meu şi nădejdea mea cea tare, Fecioară şi Stăpână.

Aflându-te pe tine frumoasă cu trupul şi cu sufletul, frumoasă şi cu mintea, Cel frumos S-a întrupat din pântecele tău cel feciorelnic, înfrumuseţând urâţenia mea, ca un Dumnezeu, pe Care roagă-L, Curată, să mă mântuiască.

Slavă...

Prunc nou, Fecioară, purtând în braţele tale pe Cel fără de început, ca ceea ce eşti mai cuprinzătoare decât cerurile şi mai sfântă decât toate cele zidite, pe Acesta roagă-L să mă izbăvească pe mine, Sfântă, din căderile cele nemăsurate.

Şi acum...

Cârmuieşte tu viaţa mea şi inima mea o umple de bucurie. Dezleagă chinurile nemăsuratelor mele suspine şi toată amărăciunea sufletului meu, Buno, schimb-o în bucurie adevărată.

Prosomii. Glasul al 3-lea

Mare este puterea crucii Tale

Bucură-te, Preasfântă, ceea ce ai primit în pântecele tău, Fecioară, pe Sfântul Cuvânt al Celui Preaînalt. Bucură-te, slava cea cinstită a ortodocşilor; bucură-te, buna cuviinţă a îngerilor celor netrupeşti; bucură-te, Mireasa lui Dumnezeu, scăparea tuturor.

Bucură-te, frumuseţe strălucită şi multiubită a lumii întregi, Marie, Născătoare de Dumnezeu; bucură-te, dumnezeiască mângâiere a celor întristaţi; bucură-te, cercetarea celor bolnavi; bucură-te, scaun al Domnului în chipul focului.

Bucură-te, stâlp neclintit al fecioriei; bucură-te, binefăcătoarea tuturor celor ce te laudă pe tine; bucură-te, palat de aur al Împăratului; bucură-te, cap al mântuirii noastre.

Tu singură eşti ocrotitoare neînfruntată, Fecioară, lauda şi slava creştinilor, depărtează de la mine muncile, iar norii nenorocirilor întoarce-i în lumina bucuriei.

Miercuri seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a lui Arsenie Monahul

Al cărui acrostih este:

«Întreită cântare, Preacurată, de la Arsenie»

Cântarea 1. Glasul al treilea

Irmosul:

«Pământul cel roditor de adâncime, uscat l-a trecut oarecând soarele; căci ca un zid s-a închegat apa de amândouă părţile, trecând poporul marea pedestru şi lui Dumnezeu cu plăcere cântând: Să cântăm Domnului, căci cu slavă S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi!

Pe Cel cu adevărat mai presus de toţi dumnezeii, pe Dumnezeu Cuvântul, Care pe muritorii cei cuvântători i-a mutat de la necuvântare la harul Cuvântului, ceea ce ai născut ca o maică pe Cuvântul, Născătoare de Dumnezeu, roagă-L să îmi dea cuvânt să te cânt şi să te slăvesc pe tine.

Întăriţi fiind prin puterea ta întăritoare, cei ce nu suntem părtaşi puterii sufletelor căutăm ca la un dumnezeiesc doctor tăria ta, ca să luăm putere a te lăuda şi a te ferici pe tine.

Slavă...

Veninul cel pierzător pe care mai înainte l-a vărsat în firea noastră cel ce s-a strecurat în grădina raiului, rău sfătuitorul şarpe, curăţându-l cu dulceaţa ta cea dumnezeiască, Maica lui Dumnezeu, întăreşte-ne pe noi acum să te lăudăm pe tine şi să-ţi strigăm: Bucură-te!

Şi acum...

De pomul cel prin fire de viaţă făcător, Stăpână, desfătându-ne acum în chip minunat prin contemplare înţelegătoare, prin caldă mijlocirea ta, noi, cei ce odinioară ne-am plecat spre pământ şi prin gustarea din pom moarte ne-am agonisit, pe tine toţi după datorie cu laude te preamărim.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Întărirea celor ce nădăjduiesc spre Tine, întăreşte, Doamne, Biserica Ta, pe care ai câştigat-o cu scump sângele Tău».

Pe Cel ce ca pe o comoară neprădată, L-ai primit în pântecele tău, Născătoare de Dumnezeu, pe Hristos roagă-L să îmbogăţească pe cei ce cu credinţă te laudă pe tine.

Tu, tărie în mijlocul apelor ai fost văzută, purtând pe soarele dreptăţii, pe Care roagă-L să lumineze pe robii tăi.

Slavă...

Vie care ai odrăslit întregii lumi strugurele cel preadulce al tuturor, cu strălucirea bucuriei tale pe toţi veseleşte-i.

Şi acum...

Ridică, Preacurată, jugul răutăţii mele şi uşurează povara cumplită a păcatelor mele ca pururea să te fericesc pe tine cu credincioşie.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Acoperit-a cerurile bunătatea Ta, Hristoase; că ieşind din chivotul sfinţirii Tale, din nevătămată Maică, în Biserica slavei Tale arătatu-Te-ai ca un prunc în braţe purtat şi s-au umplut toate de lauda Ta».

Ai biruit cu virtuţile toată lumea, Curată: cerul prin curăţie şi întreg pământul îl covârşeşti cu neprihănirea ta cea înfricoşată şi marea o covârşeşti în cuprindere, pentru aceea nu înceta, Stăpână, să mijloceşti pentru noi toţi, curată Maica lui Dumnezeu.

A înflorit cu adevărat mai înainte toiagul lui Aaron şi cu acesta a înflorit şi toiagul lui Iesei, pe tine preînchipuindu-te, Curată, căci unul te-a arătat pe tine

că eşti din neam preoţesc, celălalt, că eşti din neam împărătesc, ceea ce din amândouă te-ai născut, mântuieşte-ne pe toţi.

Slavă...

Cunoscându-te pe tine pământ roditor, fără de sământă ai rodit spicul care îi hrăneşte pe toţi şi ai zămislit cu trup pe Ziditorul a toată firea, şi plămădind pe Hristos în pântecele tău, pe tine te rugăm, de foamea cea înţelegătoare izbăveşte-ne pe noi.

Şi acum...

Cetate însufleţită a Treimii ai fost gândită, căci se bucură de tine valurile râului Duhului, Tatăl te curăţă ca pe un cort, şi Fiul rămâne în mijlocul tău. Pentru aceea şi pe noi fără de clintire ne păzeşte cu acoperământul tău.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Când a văzut Isaia în vedenie, pe Dumnezeu pe scaun preaînalt de îngerii slavei înconjurat, a strigat: Vai, mie, ticălosul! Că am văzut mai înainte pe Dumnezeu întrupat, pe Cel ce stăpâneşte pacea şi lumina cea neînserată».

Cel ce din Tatăl S-a născut Fiu în chip nezidit, prin tine neschimbat Se întrupează, Preacurată. O! Minune, cum în pântecele tău Înţelepciunea Şi-a zidit Sieşi casă, iar pe noi ne înnoieşte şi pace ne dăruieşte.

Sufletul meu cel fără folos, muşcând cu dinţii din strugurele necopt al păcatului, mai mult s-a prostit la minte, ci tu, Maica lui Dumnezeu, cu rugăciunile tale, du-l la dulceaţa vieţii şi satură-l pe el cu pâinea cerească a harului tău.

Slavă...

Cele la care şi îngerii doresc să privească, Ziditorul firii lor, venind, le-a luat, tu însăţi, Fecioară, născându-L cu trup pe Dumnezeu, ai întrecut pe îngeri şi ai arătat slava noastră.

Şi acum...

Se luminează mulţimile păcătoşilor întărite cu nădejdea ta, prin care cu nimic nu ne vătămăm de la vrăjmaşul, precum a făgăduit Dumnezeu, căci întru tine, Fecioară, binecuvântare aflăm.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Strigat-a Ţie bătrânul, văzând cu ochii mântuirea, care a venit popoarelor de la Dumnezeu: Hristoase, Tu eşti Dumnezeul meu!».

Marie, Maica lui Hristos-Ziditorul, cartea lui Dumnezeu cea pecetluită, în cărţile cele cereşti, cu rugăciunile tale, Curată, scrie-mă şi pe mine.

Noi, cei ce cu dumnezeiască credinţă te cugetăm pe tine sfeşnic purtător de făclii, cu lumina ta cea nematerialnică, ceea ce eşti bună, să fim luminaţi.

Slavă...

Stinge cu adierea ta pofta mea, zdrobeşte mânia mea – fiarele cele rele, şi păzeşte întreit, Fecioară, raţiunea sufletului meu.

Şi acum...

În chip, pe cel după chipul lui Dumnezeu dă-mi mie să îl îmbogăţesc; întru asemănare, după asemănare păzeşte-l, Curată.

Sedealna. Glasul al 3-lea

Fecioara astăzi

Din fierbinţeala credinţei strig ţie, Născătoare de Dumnezeu, cu nevrednică gură şi inimă spurcată, mântuieşte-mă pe mine, cel cufundat în păcate, îndură-te de mine, cel omorât de deznădejde, ca, mântuit, să strig ţie: Bucură-te, Fecioară, lauda creştinilor!

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Pe Tine, Cel ce ai răcorit în foc pe tinerii cei ce Dumnezeu Te-au numit şi în Fecioară neîntinată Te-ai sălăşluit, Dumnezeu-Cuvântul, Te lăudăm, cântând cu dreaptă credinţă: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri!».

În chip străin, Preanevinovată, cuptorul cel încins naşterea ta a preînchipuit. Căci tiranul, arzând pe cei trei tineri, văzându-i în cuptor lăudând împreună cu al patrulea, strigă: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri!

A ridicat păstorul oaia, vrând întru tine să o găsească[5] şi, îmbrăcându-Se din sângiurile tale, pe umerii Săi o poartă. Pentru aceasta cu credinţă strigăm: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri!

Slavă...

Întinăciunea patimilor mele pururea întunecă sufletul meu, Stăpână, şi, ca trestia uscată şi fără rod, se aprinde cu tot păcatul. Pentru aceea strig ţie: De Dumnezeu fericită Fecioară, izbăveşte-mă şi mă mântuieşte.

Şi acum...

Cu apele tale curăţitoare spală, curată Născătoare de Dumnezeu, sufletul meu cel întinat cu păcatele cele spurcate, Fecioară, ca să îţi cânt ţie cu credinţă:

[5] Se referă la firea omenească cea pierdută şi căzută.

Binecuvântată eşti ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup!

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Cu focul cel greu de răbdat... ».

Vas de aur şi sfeşnic, masă şi toiag, munte dumnezeiesc şi nor, palat al Împăratului şi scaun în chipul focului, Născătoare de Dumnezeu, toţi credincioşii te numim, ceea ce şi după naştere Fecioară ai fost păzită.

Cuvântul Cel ce a împodobit crinii câmpului, pe tine, Curată, crin văzându-te, firea cea spinoasă a smuls-o şi veşmânt din tine a îmbrăcat. Pentru aceea strig: Îmbracă-mă pe mine, cel cu totul gol, ca să te laud pe tine întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Din tine născându-Se Cel ce poartă toate prin Cuvântul Lui, prin tine Dumnezeu-Cuvântul, dă curăţire de păcate; pentru aceea strig ţie: Mântuieşte-mă pe mine la judecată, Stăpână, ca să te laud pe tine întru toţi vecii.

Şi acum...

Fiindcă mintea mea a lepădat legea, legea trupului, care luptă împotrivă, m-a convins să nu păşesc în căile drepte ale dumnezeieştilor voiri ale Fiului tău. Pentru aceea mă rog: Prin mijlocirea ta, îndreaptă-mă, Fecioară.

Să lăudăm... Irmosul

«Cu focul cel greu de răbdat amestecându-se tinerii, cei ce au stat întru dreapta credinţă, şi de văpaie fiind nevătămaţi, cântare dumnezeiască au cântat: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«În lege, în umbră şi în Scriptură, închipuit vedem noi, credincioşii. Toată partea bărbătească ce se naşte întâi, sfântă lui Dumnezeu este. Deci, pe Cuvântul Cel întâi născut, Fiul Tatălui Cel fără de început, Cel întâi născut din Maică, fără ispită bărbătească, Îl slăvim».

Privind la ochiul tău cel milostiv, cântăm din suflet: Miluieşte-i pe toţi pentru milele tale, Maica lui Dumnezeu, arată dumnezeiescul tău har celor ce te cinstesc pe tine cu credinţă, ca pe tine, toţi cântându-te, cu laude să te preamărim.

Văzându-l, Curată, pe robul tău cu adevărat însetând de tine în necazuri, ajută-l. În strâmtorări păzeşte-mă, în nenorociri, izbăveşte-mă şi în primejdii,

mântuiește-mă. Căci tu ești acoperământ lumii și ajutor neamului omenesc.

Slavă...

Lumină mai presus de lumină nenăscută, Dumnezeu Tatăl și Creatorul, Dumnezeu Fiule al Tatălui și Cuvinte, Cel ce Te-ai născut ca lumina din lumină și Dumnezeu Duhul cel nezidit Care luminezi purcezând, Treime una, Dumnezeul meu, păzește pe toți cu puterea Ta.

Și acum...

Înălțând apărarea ta, Curată, trimite-o și nouă, tinde mijlocirea ta cea folositoare tuturor, dă-ne nouă harul tămăduirilor și mulțimea minunilor, pentru ca toți să te cinstim pe tine și neîncetat să te mărim.

Prosomii. Glasul al 3-lea

Cel ce prin patima ta, Hristoase

Bucură-te, Maica vieții; bucură-te, pururea fericită, vederea preafericită a îngerilor, lauda muritorilor; bucură-te, ceea ce ai izvorât oamenilor bucuria, Stăpână.

Bucură-te, pisc al lui Hristos, odihna Bisericii, faima vredniciilor ei, Preanevinovată; bucură-te, ușă înțelegătoare, prin care a trecut Cel Preaînalt.

Bucură-te, frumusețea lui Iacob, pe care a iubit-o Stăpânul; bucură-te, zori care ai purtat soarele Care luminează toate; bucură-te, ceea ce izbăvești din stricăciune pe muritori prin nașterea ta.

Din toată năvălirea potrivnică și din tot necazul și de dușmanii cei vrăjmași, Preanevinovată, izbăvește pe robii tăi, căci pe tine apărătoare tare te-am agonisit.

Joi seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a lui Teoctist Monahul, Studitul

Al căruia acrostih este:

«Cântare întreită cânt plină de lacrimi»

Cântarea 1. Glasul al 3-lea

Irmosul:

«Cel ce odinioară a împreunat apele la un loc cu dumnezeiasca voie şi a despicat marea pentru poporul lui Israel, Acesta este Dumnezeul nostru cel preaslăvit; Acestuia unuia să-I cântăm, că S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi!

Dă să fie udate cu belşug de lacrimi brazdele ticălosului meu suflet şi învredniceşte-l, Stăpână, să aducă roade însutit şi umple inima mea de toată bucuria, ca să te slăvesc pe tine pururea.

Pentru adâncul milelor tale, Stăpâna tuturor, miluieşte nenorocitul meu suflet şi izbăveşte, Preasfântă, de focul cel veşnic şi de năvălirea demonilor pe cel ce scapă acum la acoperământul tău, Născătoare de Dumnezeu.

Slavă...

Ca ceea ce eşti casă neîntinată a Împăratului, mă rog, curăţă cu rugăciunile tale inima mea cea întinată de patimi necurate şi îmbogăţeşte-o prin faptele petrecerii celei curate, ca să te slăvesc pe tine.

Şi acum...

Pentru ce în trândăvie ţi-ai cheltuit viaţa, ticăloase suflete, şi pentru ce nu te temi de înfricoşata zi a osândei celei veşnice? Ci scoală, dar, din căderi şi nepăsare, strigând cu râvnă: Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-mă, Preacurată.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai adus pe toate din cele ce n-au fost, cu Cuvântul zidindu-le şi săvârşindu-le cu Duhul, Atotţiitorule Stăpâne, întăreşte-mă întru dragostea Ta».

Izbăveşte-mă de gheenă şi de orice altă osândă în ceasul judecăţii pe mine,

rugătorul tău, Preanevinovată, și părtaș fă-mă Împărăției Fiului tău și Dumnezeu.

Vindecă rănile trupului meu și potolește valul cel mult tulburat al gândurilor și dăruiește-mi pace.

Slavă...

Nenorocit fiind, acum deznădăjduiesc cumplit și nu este vindecare sufletului meu, Preanevinovată, dar nu părăsi, Fecioară, pe robul tău până în sfârșit.

Și acum...

Dumnezeiescul și cuviosul tău chip arată-l robului tău, te rog, Preasfântă, și învață-mă să fac dreptățile Fiului tău, Fecioară.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Avut-ai către noi puternică iubire, Doamne, că pe Unul Născut Fiul Tău pentru noi la moarte L-ai dat. Pentru aceasta, mulțumind, strigăm Ție: Slavă puterii Tale, Doamne!».

Cu totul bună tu ești, Fecioară, cu totul milostivă, cu totul compătimitoare și ajutătoare în primejdii și nenorociri, Marie, fără de prihană. Pentru aceea și pe mine tot mă păzește și mă îngrădește.

Noaptea cea fără de lumină a patimilor mă cuprinde pe mine ticălosul. Dar cu lumina ta, ceea ce ești bună, risipește norii sufletului meu și către lumina poruncilor lui Dumnezeu mă călăuzește, Preanevinovată.

Slavă...

Scufundat de valul ispitelor și de întreitele valuri ale cugetelor celor rele și tras în jos pururea, în adâncul deznădejdii, mântuiește, strig ție, Stăpână, pe robul tău.

Și acum...

Când se va despărți de trup sufletul meu, atunci, de față stând cu milă, smulge-mă din năvălirea demonilor, care caută fără încetare, Fecioară, pieirea mea.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Cel ce ești nevăzut pe pământ Te-ai arătat și cu oamenii de voie ai viețuit, Tu, Cel necuprins. Pentru aceasta, către Tine din zori îndreptându-ne, Te lăudăm, Iubitorule de oameni».

Vezi, Curată, slăbiciunea smeritului și ticălosului meu suflet și izbăvește-

mă de răscoala vrăjmaşilor celor nevăzuţi şi de vătămarea lor.

Să nu laşi, Stăpână, mintea mea trasă neîncetat la cugete necurate prin cursele cele diavoleşti, ci păzeşte-o neabătută.

Slavă...

Păcătoşilor şi vameşilor S-a arătat Fiul tău pentru adâncul milei pe Care urmându-L, Curată, acum mă miluieşte şi pe mine, cel ce am păcătuit mai presus de toţi.

Şi acum...

Câini mulţi mă împresoară cu adevărat, mulţimea duhurilor rele m-a înconjurat, dar uneltirile acestora le risipeşte, fără de prihană, Fecioară.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Adâncul cel mai de jos al păcatelor m-a împresurat, şi slăbeşte duhul meu; ci tinzând braţul Tău cel înalt, Stăpâne, ca pe Petru mântuieşte-mă, Îndreptătorule».

Mă cufund în valurile patimilor, ale păcatului şi ale plăcerilor, dar tu, Născătoare de Dumnezeu, vino mai înainte şi prin dumnezeiasca ta cârmă, la limanul pocăinţei mă povăţuieşte.

Râuri de lacrimi duhovniceşti dăruieşte-mi, Fecioară, ca să-mi spăl tina greşelilor mele şi la apa odihnei îndreaptă sufletul meu în ziua judecăţii.

Slavă...

Am adormit în moartea sufletească şi zac în mormântul deznădăjduirii, dar tu întinde mâna ta şi înviază-mă, rogu-mă, călăuzindu-mă la pocăinţă şi la viaţă.

Şi acum...

A covârşit cu adevărat capul meu mulţimea fărădelegilor mele, ca o sarcină grea apăsat-au peste mine, dar tu uşurează grumazul meu, Prealăudată.

Sedealna. Glasul al 3-lea

De frumuseţea fecioriei

Toată viaţa mea în trândăvie multă a trecut, Preacurată, şi acum m-am apropiat de vremea ieşirii mele şi mă tem de vrăjmaşii mei, să nu zdrobească sufletul meu, Preanevinovată, şi să nu mă trimită pe mine în adâncul pierzaniei, ci tu, Fecioară, îndură-te de robul tău şi mă izbăveşte de răutatea acelora.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Idolului celui de aur de demult, cei trei tineri nu s-au închinat cu închinăciune persană, ci pe Domnul în mijlocul cuptorului lăudau: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat!».

Ca o milostivă, Maica lui Dumnezeu, pe robii tăi, Stăpână, de milostivire învrednicește-i, pe cei ce cu credință strigă Fiului tău: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat!

Depărtează pășunea păcatelor și a faptelor rele, ca să strig cu dor Fiului tău: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat!

Slavă...

Neamul muritorilor pe tine te roagă, Născătoare de Dumnezeu; Stăpână, miluiește-mă și pe mine, robul tău, cel ce cu credință strig Fiului tău: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat!

Și acum...

La scaunul lui Hristos când voi fi judecat ca un vinovat, Ceea ce ești fără de prihană, arată-te mie izbăvitoare din tot chinul prin calda ta ocrotire.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Cu focul cel greu de răbdat... ».

Nu înceta, Curată, a te ruga să fie izbăviți din cursele vrăjmașului cei ce te cinstesc pe tine cu pocăință și binecuvântează pe Fiul tău, Stăpână: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Nu numai mâinile și ochii, ci și mintea și sufletul și inima le întind către tine, Fecioară, luminează-mă tot cu lumina ta, tot mă spală cu lacrimi, tot mă curăță prin pocăință fierbinte.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Noaptea păcatelor mă acoperă, întreitele valuri ale furtunii păcatelor mele mă tulbură, mă tem și mă înspăimânt de pedepse de care, Preasfântă, izbăvește-mă, ceea ce ești nădejde și mântuire celor deznădăjduiți.

Și acum...

Înfricoșată osândă mă așteaptă, căci voi fi judecat înaintea îngerilor și în privelișteа a mii de oameni, din mare strâmtorare izbăvește-mă atunci, căci mare și bogată milă ai, ceea ce ai născut pe Împăratul cel mare.

Să lăudăm... Irmosul

«Cu focul cel greu de răbdat amestecându-se tinerii, cei ce au stat întru dreapta credinţă, şi de văpaie fiind nevătămaţi, cântare dumnezeiască au cântat: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«În lege, în umbră şi în Scriptură, închipuit vedem noi, credincioşii. Toată partea bărbătească ce se naşte întâi, sfântă lui Dumnezeu este. Deci, pe Cuvântul Cel întâi născut, Fiul Tatălui Cel fără de început, Cel întâi născut din Maică, fără ispită bărbătească, Îl slăvim».

S-a apropiat de sfârşit sufletul meu; la uşă este judecata. Leapădă, deci, faptele cele de ruşine şi apucă buna vieţuire, căci ai ajutor pe Născătoarea de Dumnezeu care te izbăveşte pe tine din toată răutatea.

Între tâlharii cei înţelegători, Preanevinovată, căzând eu, cel slăbănogit de meşteşugirile lor, nebuneşte am lepădat tunica virtuţii şi plin de rănile cele stricătoare de suflet strig ţie: Născătoare de Dumnezeu, nu mă trece cu vederea.

Slavă...

Viaţa mea întreagă, Preacurată, în trândăvie am săvârşit-o şi acum m-am apropiat de iadul deznădejdii, ci dă-mi îndreptare, Curată, şi nu mă lăsa în asemenea răutate pe mine, cel ce scap la acoperământul tău.

Şi acum...

Neputinţa trupului meu şi slăbiciunea sufletului, durerea inimii mele şi rătăcirile minţii mele, ţie încredinţându-le, strig: Fiecăreia dintre acestea, Curată, dă-i vindecare, ca să te măresc pe tine cu laudă.

Prosomii. Glasul al 3-lea.

Mare este puterea crucii tale

Bucură-te, ocrotitoarea tuturor, Maică Fecioară, slava celor ce cu credinţă fierbinte te slăvesc pe tine; bucură-te, preafrumoasă podoabă a lumii; bucură-te, lauda şi întărirea şi zid nesurpat.

Bucură-te, ceea ce ai născut viţelul cel fără prihană, juncă singură preabinecuvântată; bucură-te, Slăvită; bucură-te, strălucirea de mult preţ a îngerilor; bucură-te, dătătoarea vieţii, nenuntită Născătoare de Dumnezeu, Marie.

Bucură-te, candelă neadormită a lumii; bucură-te, preafrumoasă mireasă; bucură-te, dumnezeiesc palat de aur al Cuvântului; bucură-te, Fecioară, singură scăpare a tuturor celor ce strigă ţie: Bucură-te.

Izbăveşte-mă de leii cei stricători de suflet cu rugăciunile tale, nădejdea şi

ocrotirea neamului omenesc, şi povăţuieşte-mă la Împărăţia cea de sus şi învredniceşte-mă să văd frumuseţea Fiului tău, Fecioară.

Vineri seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Ioan Damaschinul

Cântarea 1. Glasul al 3-lea

Irmosul:

«Cel ce odinioară a împreunat apele la un loc cu dumnezeiasca voie şi a despicat marea pentru poporul lui Israel, Acesta este Dumnezeul nostru cel preaslăvit; Acestuia unuia să-I cântăm, că S-a preaslăvit».

Bucură-te, scaun al Domnului; bucură-te, Fecioară, ceea ce ai risipit negura înşelăciunii şi ceea ce atragi pe toţi la lumina cea neapusă; bucură-te, nenuntită; bucură-te, carte de Dumnezeu scrisă, întărirea credincioşilor; bucură-te, Prealăudată.

Bucură-te, vas care ai purtat înlăuntru mana, pe toţi îndulcindu-i prin credinţă, pe cei care te mărturisesc pe tine adevărată Stăpână; bucură-te, ceea ce ai născut pe Cârmuitorul a toată făptura; bucură-te, lumină care ai luminat lumii, Preacurată.

Slavă...

Bucură-te, frumuseţe multiubită, Preacuvioasă; bucură-te, ceea ce ai izbăvit pe toţi din prăpastia necredinţei prin naşterea ta cea mai presus de fire şi singură ai condus pe toţi la credinţa cea dumnezeiască; bucură-te, Preabinecuvântată; bucură-te, Mireasa lui Dumnezeu.

Şi acum...

Primitoare a luminii, Fecioară, bucură-te, ceea ce singură ai născut mântuirea lumii, nădejdea celor nenorociţi, Curată; bucură-te, dătătoarea vieţii; bucură-te, Preasfântă; bucură-te, ceea ce ai izvorât izvorul cel veşnic.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai adus pe toate din cele ce n-au fost, cu cuvântul zidindu-le şi

săvârşindu-le cu Duhul, Atotţiitorule Stăpâne, întăreşte-mă întru dragostea Ta».

Dumnezeiască scară pe care a văzut-o odinioară Iacob, care îi duci pe muritori la uşa cea cerească, bucură-te, Nepătată, nădejdea, bucuria şi acoperământul celor nenorociţi.

Bucură-te, Maică nenuntită, cleşte purtător de foc, care ai ţinut cărbunele cel înţelegător, pe Cel ce curăţă cu foc păcatul întregii lumi.

Slavă...

Bucură-te, toiagul care în chip minunat ai odrăslit floarea cea dătătoare de viaţă; bucură-te, Preanevinovată; bucură-te, sălaş strălucit al Domnului.

Şi acum...

Vas al manei celei înţelegătoare cunoscându-te pe tine, Curată, strigăm fără de tăcere: Bucură-te, Preasfântă Stăpână; bucură-te, paza sigură şi acoperământul credincioşilor.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Avut-ai către noi puternică iubire, Doamne, că pe Unul Născut Fiul Tău pentru noi la moarte L-ai dat. Pentru aceasta, mulţumind, strigăm Ţie: Slavă puterii Tale, Doamne!».

Bucură-te, rânduneaua cea înţelegătoare, cu dulce viersuire, ceea ce ai alungat iarna cea gândită şi la primăvară i-ai mutat pe toţi cei ce cu credinţă, Preacurată Fecioară, te măresc pe tine.

Bucură-te, masă de taină care porţi în mijlocul tău Pâinea cea cerească, pe Hristos, Nevinovată, din Care, împărtăşindu-ne toţi ne umplem de viaţă negrăită şi de bucurie.

Slavă...

Bucură-te, cu adevărat comoara fecioriei şi lauda. Bucură-te, ceea ce singură ai cuprins în pântecele tău piatra vieţii; bucură-te, preaminunată; bucură-te, îndreptarea cea sigură a celor căzuţi.

Şi acum...

Bucură-te, cetate întărită, neclintită şi dumnezeiască a credincioşilor; bucură-te, apărare tare împotriva duşmanilor necredincioşi şi vrăjmaşilor răi; bucură-te, preaminunată, binecuvântată; bucură-te, Stăpâna tuturor.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Spre Tine mă îndrept din zori, Ziditorule a toate, la pacea care covârşeşte toată mintea, pentru că lumină sunt poruncile Tale; întru acestea povăţuieşte-

mă».

Bucură-te, locaşul luminii celei neînserate; bucură-te, vindecarea celor bolnavi, Curată, bucură-te, leacul cel nematerialnic; bucură-te, templu sfânt al Stăpânului, Preacuvioasă.

Bucură-te, cort mai lat decât norul, vasul de aur al Celui Preaînalt; bucură-te, Prealăudată, mirul cel de mult preţ şi tămâiere bine înmiresmată.

Slavă...

Bucură-te, zid neclintit al credincioşilor, ocrotitoare tare a lumii; bucură-te, Nepătată; bucură-te, întărirea tuturor celor ce te laudă pe tine, Mireasa lui Dumnezeu.

Şi acum...

Locaş luminos al Stăpânului, bucură-te, singură îndreptare a lui Adam celui căzut şi izbăvirea lacrimilor Evei, Preacuvioasă.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Adâncul cel mai de jos al păcatelor m-a împresurat, şi slăbeşte duhul meu; ci întinzând braţul Tău cel înalt, Stăpâne, ca pe Petru mântuieşte-mă, Îndreptătorule».

Închinarea lui Gavriil, „bucură-te", tot poporul tău, bucurându-ne, cu râvnă o strigăm: Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, bucură-te, Curată, mult luminată, ceea ce ai răsărit credincioşilor soarele dreptăţii.

Bucură-te, strigăm cu multă bucurie ţie, Preanevinovatei Maici a Dumnezeului nostru; bucură-te, rug nemistuit şi ţarină nearată care ai odrăslit spicul cel ceresc.

Slavă...

Bucură-te, împărătească, într-un cuget strigăm ţie, noi, credincioşii fără încetare. Bucură-te, scară însufleţită, care îi duci pe muritori la slava cea cerească şi fără pată.

Şi acum...

Toţi cu veselie îţi strigăm ţie: Bucură-te, ceea ce ai născut puterea cea veşnică, fără prihană Fecioară; bucură-te, cămară de nuntă atotluminoasă; bucură-te, puternică cetate întărită a lumii.

Sedealna. Glasul al 3-lea

De frumuseţea fecioriei tale

Bucură-te, palat larg al lui Dumnezeu; bucură-te, templu prealuminos al

lui Hristos; bucură-te, cămară de nuntă împodobită cu aur şi pat acoperit cu porfiră; bucură-te, iatac în chipul focului, cerul cel mai înalt, Rai însufleţit, sălaş cuvântător, scaun slăvit al Stăpânului; bucură-te, Marie, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Pe Tine, Cel ce ai răcorit în foc pe tinerii cei ce Dumnezeu Te-au numit şi în Fecioară neîntinată Te-ai sălăşluit, Dumnezeu-Cuvântul, Te lăudăm cântând cu dreaptă credinţă: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri!».

Bucură-te, sălaş purtător de lumină, Marie fără prihană; bucură-te, cel mai curat cort al Ziditorului; bucură-te, zid şi acoperământ al celor ce cântă cu credinţă: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri!

Bucură-te, dătătoarea mântuirii, scăparea muritorilor, frumuseţea şi bunăcuviinţa Bisericilor; bucură-te, biruinţa şi îndrăznirea stăpânitorilor celor ce cântă: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri!

Slavă...

Bucură-te, lauda fecioarelor, podoaba maicilor; bucură-te, bogăţie nesecată a celor lipsiţi; bucură-te, putere şi slavă a celor ce strigă cu credinţă: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum...

Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, Preacuvioasă, scăparea muritorilor; bucură-te, locaş al sfinţirii şi cort al lui Dumnezeu Cel Preaînalt pe Care, lăudându-L, strigăm: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri!

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Cu focul cel greu de răbdat... ».

Ca noi credincioşii să strigăm ţie: Bucură-te, Fecioară, izbăveşte-ne din tot păcatul şi furtuna, din toată nevoia şi necazul, din toată nenorocirea şi întristarea şi de cumplita asuprire a vrăjmaşilor barbari.

Ca pe ceea ce eşti mai cuprinzătoare decât cerurile şi mai slăvită decât Heruvimii cunoscându-te pe tine, toţi către tine strigăm: Bucură-te, Maică Fecioară; bucură-te, chemarea muritorilor, nimicirea şi surparea demonilor.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Izbăveşte-mă pe mine din necazuri nesfârşite care neîncetat vin asupra mea, ticălosul; izbăveşte-mă din nenorociri şi din toată vătămarea, din toată osânda şi din toată boala, din toată ameninţarea şi biciul, ca să te slăvesc pe tine întru toţi vecii.

Şi acum...

Templul sufletului meu, vai, mie! mi l-am întinat în chip fără de minte, eu, ticălosul, rămânând în noroiul păcatului. Curăţă-mă pe mine, rogu-mă, cu apa ta curăţitoare, Preanevinovată Stăpână, şi du-mă la bucurie şi la dumnezeiasca slavă.

Să lăudăm... Irmosul:

«Cu focul cel greu de răbdat amestecându-se tinerii, cei ce au stat întru dreapta credinţă, şi de văpaie fiind nevătămaţi, cântare dumnezeiască au cântat: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Minune nouă şi potrivită lui Dumnezeu! Că prin uşa cea încuiată a Fecioarei în chip vădit a trecut Domnul, gol la intrare, şi purtător de trup S-a arătat la ieşire Dumnezeu, şi uşa a rămas încuiată. Pe aceasta în chip de negrăit, ca pe Maica lui Dumnezeu o mărim».

Templu încăpător al Ziditorului tuturor şi al lui Dumnezeu cugetându-te şi cunoscându-te pe tine, Preasfântă Stăpână, noi toţi robii tăi cu dor strigăm ţie: „Bucură-te". Bucură-te, vasul înţelepciunii lui Dumnezeu; bucură-te, mântuire neînfruntată a credincioşilor înaintea lui Dumnezeu.

Dumnezeiesc acoperământ al muritorilor, bucură-te, bucurie a oştilor celor cereşti; bucură-te, laudă a Apostolilor; bucură-te, slava mucenicilor, bucură-te, curajul neclintit al luptătorilor; bucură-te, strălucire şi podoabă vestită a tuturor cuvioşilor şi drepţilor.

Slavă...

Tu, Stăpână, stinge văpaia chinurilor; tu, potoleşte valul; Curată, îmblânzeşte întristarea, fă să înceteze lacrimile, depărtează de la mine nenorocirile, bucurie dă robului tău, ca neîncetat să te măresc pe tine ca pe o binefăcătoare a mea.

Şi acum...

Născătoare de Dumnezeu, apărătoare tare şi acoperământ al tuturor celor ce aleargă la tine, primeşte acum cererile robilor tăi şi izbăveşte-i din mâinile vrăjmaşilor, ca una ce ai putere nebiruită, ca neîncetat în cântări să te mărim pe tine.

Prosomii. Glasul al 3-lea

Cel ce cu patima ta, Hristoase

Bucură-te, căruţă strălucită a Stăpânului făpturii; bucură-te jertfelnic

fierbinte al muritorilor; bucură-te, nenuntită; bucură-te, ceea ce L-ai unit pe Dumnezeu cu oamenii, fără prihană Fecioară.

Bucură-te, arătarea tainei celei străine şi înfricoşate; bucură-te, cea prin care s-a deschis Raiul; bucură-te, masă dumnezeiască; bucură-te, Curată, care în chip minunat ai făcut nestricăcios ceea ce era stricăcios.

Bucură-te, comoara lumii; bucură-te, făgăduinţa săracilor; bucură-te, întărirea celor nenorociți; bucură-te, îndreptarea celor căzuți; bucură-te, vindecare şi însănătoşire a celor bolnavi.

Cugetând la noianul multelor mele păcate, la ajutorul tău, Nepătată, alerg eu, ticălosul. Mântuieşte-mă, Curată, şi de cumplitele pedepse izbăveşte-mă.

Glasul al 4-lea

Sâmbătă seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a lui Teoctist Monahul, Studitul

Al căruia acrostih:

Vasul luminii, luminează-mă cu lumina ta. Amin.

Cântarea 1. Glasul al 4-lea

Irmosul:

«Noianul Mării Roşii cu urme neudate, pedestru trecându-l Israel cel de demult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalic în pustiu a biruit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi!

Cu lumina rugăciunilor tale luminează-mă, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti Maica luminii celei neapuse, fără de prihană Fecioară, şi roagă-te să îmi dea lumina cunoştinţei.

Ca ceea ce eşti în chipul luminii, fără prihană Născătoare de Dumnezeu, cu luminoasele tale rugăciuni, Curată, luminează-mă pe mine, cel întunecat, şi învredniceşte-mă să umblu în dumnezeieştile căi ale luminii.

Slavă...

Luminează noaptea cugetelor mele, cu lumina ta, Preasfântă, şi sufletul meu, ceea ce eşti uşa luminii, fă-l purtător de lumină, ca să văd şi eu lumina Dătătorului de lumină şi Dumnezeului nostru.

Şi acum...

Depărtează negura patimilor mele, ceea ce ai născut Lumina, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, ceea ce ai strălucit în chip vădit mai mult decât lumina soarelui, cu totul fără de prihană, Născătoare de Dumnezeu, Preabinecuvântată.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Se veselește de Tine Biserica Ta, Hristoase, strigând: Tu ești puterea mea, Doamne, scăparea și întărirea».

Fără prihană Fecioară, iertare cer, pe care cu milostivire dăruiește-o mie cu luminoasele tale rugăciuni, ceea ce ai născut lumina din lumină.

Mintea mea cea întunecată lumineaz-o cu strălucirea ta cea purtătoare de lumină, căci tu în chip înfricoșător ai născut, Curată, strălucirea Tatălui.

Slavă...

Nu este pe pământ cineva mai păcătos decât mine, Preacurată, pentru aceea strig: Ceea ce ești ușa luminii, luminează inima mea.

Și acum...

Locaș prealuminat al firii celei cu adevărat mai presus de lumină, dăruiește-mi, fără de prihană Fecioară, lumina dumnezeiască și raza luminii.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica pe Tine, Soarele dreptății, a stat întru a Sa rânduială, precum se cuvine, strigând: Slavă puterii Tale, Doamne!».

Din tinerețile mele, Preacurată, Născătoare a luminii, m-am întinat cu plăcerile, Ceea ce ai născut pe Hristos, soarele dreptății, cu lumina ta acum luminează inima mea cea înnegrită.

Doctor luminător fiind tu, Prealăudată, Născătoare a luminii, luminează mintea mea, cort purtător de lumină al Cuvântului, și izbăvește-mă pe mine de întuneric sălășluindu-mă în lumina cea nematerialnică.

Slavă...

Cu totul m-am supus răutății, dar la tine scap acum eu, cel întunecat, luminează-mă, ușa luminii, și izbăvește-mă de gheena și mă umple de lumina cea nematerialnică.

Și acum...

Ceea ce ai născut pe Dătătorul de lege și pe Dătătorul de lumină depărtează cumplitul întuneric al minții mele cu lumina rugăciunilor tale și mă mântuiește, Stăpână neîntinată, pe mine cel întinat.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Tu, Doamne al meu, lumină în lume ai venit, lumină sfântă, care întorci dintru întunericul necunoştinţei pe cei ce Te laudă cu credinţă».

Ceea ce ai născut mai presus de cuvânt Lumina din Lumină, dăruieşte-mi lumină ca din întunericul necunoştinţei să mă întorc eu, cel ce te laud pe tine cu credinţă.

Ca ceea ce eşti mai înaltă decât Heruvimii şi Serafimii, fără de prihană Născătoare de Dumnezeu, luminează sufletul meu cu lumina ta, ceea ce ai născut lumina.

Slavă...

Cine poate să cugete negrăirea luminii tale, prealuminoasă Născătoare de Dumnezeu. Căci pe Unul din Treime în chip înfricoşător L-ai născut.

Şi acum...

Pe Dătătorul de lumină, pe Fiul, Cel de aceeaşi cinste cu Tatăl şi cu Duhul, mai presus de cuvânt L-ai născut, cu lumina Lui luminează-mă şi pe mine.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Jertfi-voi ţie cu glas de laudă, Doamne, strigă Biserica Ta către Tine, de sângele diavolilor curăţându-se cu sângele cel curs din coasta Ta, prin milostivire».

Întoarce în veselie plânsul meu, Prealăudată, şi negura bolilor şi întreitul val al tuturor patimilor schimbă-le în liniştire şi desăvârşită sănătate.

Miluieşte-mă ca o milostivă pe mine, cel necurat, ceea ce eşti mai curată decât strălucirile soarelui şi umple inima mea cu dumnezeiasca ta lumină, ceea ce eşti fără de prihană.

Slavă...

Cu semnele tale luminoase, Fecioară, călăuzeşte-mă către lumina cea neapusă a Fiului tău pe mine, cel întunecat în chip nenorocit, şi aprinde candela cea stinsă a sufletului meu.

Şi acum...

Pe tine singură te ştim, Preacurată, mai cinstită decât heruvimii, ca ceea ce ai născut pe începătorul luminii, Născătoare de Dumnezeu, pe Care şi roagă-L să mă sălăşluiască la lumina cea neapusă.

Sedealna. Glasul al 4-lea

Cel ce Te-ai înălţat

Pe calea virtuții și a pocăinței, cea strâmtă și îngustă și aspră, întărește-mă să umblu cu bucurie, Curată, lărgește în necazuri inima mea cea strâmtă, îmbogățește în fapte bune sufletul meu și du-l din strâmtoarea patimilor la lărgimea nepătimirii, Fecioară.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«În cuptorul persan, tinerii lui Avraam, arzând mai mult de dragostea dreptei credințe decât de văpaia focului, strigau: Bine ești cuvântat în Biserica slavei Tale, Doamne!».

Eu, Fecioară, cu fărădelegile mele, cu adevărat i-am covârșit pe toți cei mai înainte de Lege și pe cei din Lege, ceea ce ai născut lumina cea neapropiată, risipește întunericul păcatelor mele.

Lumea cea stricată ai înnoit-o, Maică Fecioară, ceea ce ai născut lumina cea adevărată care luminează pe tot omul ce vine în lume. Pentru aceea acum mă rog: luminează ochii sufletului meu.

Slavă...

Născătoare de Dumnezeu, preafrumos și cu totul luminos fă acum sufletul meu, ceea ce în chip înfricoșat ai născut strălucirea Tatălui și umple-mă pe mine cu lumina cea veșnică.

Și acum...

Vindecă zdrobirea sufletului meu, Marie, căruță a luminii, și dă-mi să fac călătoriile mele pururea spre lumina Fiului tău, ca să văd lumina cea neînserată.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Mâinile întinzându-și Daniil...».

Văd lumina rugăciunilor tale, ceea ce ai născut muritorilor lumina cea negrăită și care luminezi, fără de prihană Fecioară, simțirile sufletului meu, scoțându-mă din întunericul cel cumplit al necunoștinței, ca să strig: Bucură-te, Preanevinovată, Născătoarea luminii celei neapuse.

Nor luminos și însuflețit, Marie Preacurată, luminează întunericul patimilor mele cu rugăciunea ta cea purtătoare de lumină, Maică Fecioară, și strălucește mintea mea ca, mântuit, să strig ție: Născătoare a luminii, bucură-te, cu totul nepătată.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Fericită și plină de lumină este rugăciunea ta, fără de prihană Marie, luminând toate marginile lumii, Prealăudată, strălucind inimile credincioșilor care strigă: Născătoarea luminii, bucură-te, neprihănită.

Și acum...

Laudă ţie după vrednicie nimeni nu îţi poate aduce, cu totul luminoasă Fecioară, căci tu, fără de prihană, ai născut mai presus de minte pe Dătătorul de lumină, pe Hristos Domnul, Cel ce luminează sufletele celor ce strigă: Născătoarea luminii, bucură-te, Stăpână.

Să lăudăm... Irmosul:

«Mâinile întinzându-şi Daniil, gurile leilor cele deschise, în groapă le-a încuiat; iar tinerii cei iubitori de dreapta credinţă, cu virtute încingându-se, puterea locului au stins strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Hristos, piatra cea netăiată de mână, cea din marginea unghiului, S-a tăiat din tine, muntele cel netăiat, Fecioară, împreunând firile cele depărtate. Pentru aceasta, veselindu-ne, te mărim, Născătoare de Dumnezeu».

Fără prihană Fecioară, cu nume de lumină, cu rugăciunea ta cea purtătoare de lumină luminează ochii minţii mele şi toate simţirile trupului, ca să văd lumina Dătătorului de lumină şi Mântuitorului meu.

Eu singur, Fecioară, am covârşit toată firea pământenilor prin desfrânările mele şi am fost văzut mai fără de minte decât dobitoacele, dar acum, rogu-mă, du-mă la lumină cu rugăciunile tale.

Slavă...

Peste măsură am păcătuit eu, ticălosul, dar tu, Fecioară, luminează-mă şi mă izbăveşte de întunericul cel veşnic şi mă povăţuieşte la viaţa cea netrecătoare şi la cereasca bucurie.

Și acum...

Mireasă preanevinovată, bucură-te; bucură-te, Fecioară nenuntită; bucură-te, slava îngerilor şi lauda Apostolilor; bucură-te, cununa mucenicilor şi veselia cuvioşilor.

Prosomii. Glasul al 4-lea

Ca pe un viteaz între mucenici

Bucură-te, Stăpână fără de prihană, palat al lui Dumnezeu; bucură-te, veselia îngerilor; bucură-te, chemarea lui Adam şi izbăvirea Evei; bucură-te, scară înţelegătoare care îi duci pe muritori la cer şi la slava cea fără de pată; bucură-te, tăria împăraţilor ortodocşi; bucură-te, pază nezdrobită.

Bucură-te, Fecioară, Preanevinovată, strălucirea preoţilor; bucură-te cunună a împăraţilor; bucură-te, omorârea iadului; bucură-te, jertfelnic de

împăcare; bucură-te, adânc nemăsurat de cugetele omeneşti, înălţime negrăită, bucurie a celor ce plâng; bucură-te, acoperământ al celor ce aleargă la tine cu credinţă şi se roagă ţie, fără de prihană Fecioară.

Bucură-te, minunată făptură a toată zidirea; bucură-te, temeiul teologiei, sfârşitul dogmaticii; bucură-te, nedespărţirea firii; bucură-te, acrostih al Scripturilor; bucură-te, început şi sfârşit desăvârşit al profeţiilor dumnezeieşti, Preacurată; bucură-te, cea prin care cinstim dumnezeirea una a Sfintei Treimi.

La tine înalţ sufletul şi trupul şi mintea mea, Preacurată: pentru suflet să ceri jertfă, trupului să îi omori săltările, iar mintea să o luminezi cu dumnezeiasca ta lumină, ca să văd cu bucurie slava Treimii şi neîncetat să te măresc pe tine, ceea ce eşti cu totul luminoasă, Stăpână.

Duminică seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Ioan al Evhaitelor

Cântarea 1. Glasul al 4-lea

Irmosul:

«Pe cârmuitorii cei tari, pe cele trei părți ale sufletului, întru adâncul nepătimirii îneacă-i, Te rog, Cel ce Te-ai născut din Fecioară; pentru ca Ție, ca într-o alăută, întru omorârea trupului, să cânt cântare de biruință».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Strălucire mai presus de lumină a soarelui slavei, focul sufletului meu cel pururea stins prin trândăvie, aprinde-l, adăpându-l cu untdelemnul faptelor dumnezeiești, Preasfântă, ca să te slăvesc pe tine cu credință și cu dor.

Spălând, Cuvioasă, cu isopul pocăinței întinatul meu suflet, curăță-l degrabă, spălându-l cu lacrimi, albește-l mai mult decât zăpada, făcându-mă să simt bucuria cea duhovnicească și veselia.

Slavă...

Cetatea lui Dumnezeu, strălucita comoară a Împăratului tuturor, Cuvioasă, Născătoare de Dumnezeu, Preanevinovată, păzește moștenirea ta care pururea te laudă pe tine și cinstește cu credință nașterea ta.

Și acum...

Fericit este poporul lui Dumnezeu, cel ce te slăvește pe tine, Născătoare de Dumnezeu, Maică nemincinoasă, și care pururea te fericește pe tine, fără prihană Fecioară, precum tu ai zis mai înainte, profețind în chip sfânt, când pe Hristos L-ai purtat înlăuntrul tău, Fecioară.

Cântarea a 3-a.

Irmosul:

«Nu întru înțelepciune și putere și bogăție să ne lăudăm, ci întru Tine, Hristoase, înțelepciunea cea ipostatică a Tatălui, căci nu este Sfânt afară de Tine,

Iubitorule de oameni».

Pe tine înțelepciunea lui Dumnezeu aflându-te cel mai curat cort, din sângiurile tale curate S-a întrupat și după naștere te-a arătat nestricată.

Pe tine în ziua înfricoșatei cercetări să te aflu ocrotitoare nemincinoasă și în vremea ieșirii mele apărătoare grabnică, Născătoare de Dumnezeu.

Slavă...

Pe tine, Preasfântă Fecioară, ocrotitoare te-am dobândit, întristarea noastră prefă-o în bucurie și de întristarea care naște moarte izbăvește-ne.

Și acum...

Tu, Preasfântă, care ai născut pe Cuvântul cel Preasfânt, sfințește sufletele și trupurile celor ce te fericesc pe tine, ceea ce ești Preafericită.

Cântarea a 4-a

Irmosul

«Cel ce șade întru slavă pe scaunul Dumnezeirii, pe norul cel ușor a venit Iisus, Cel cu totul dumnezeiesc, prin Preacurata Fecioară, și a mântuit pe cei ce strigă: Slavă puterii Tale, Hristoase!».

Mir dumnezeiesc și tămâie izvorăsc din veșmintele tale, Preasfântă Fecioară, iar harurile curăției cele plăcut mirositoare, răspândind bună mireasmă, L-au adus la sânurile tale pe Cel ce șade în sânurile Tatălui.

Împărătească Fecioară, ceea ce ai întrupat pe Dumnezeu, sfeșnicul de aur, luminează-mă cu raza pocăinței, norul cel ușor al soarelui, luminează simțirile cele înțelegătoare ale inimii mele.

Slavă...

Sfântă Născătoare de Dumnezeu, casă bine înmiresmată, pe care Cuvântul Cel deoființă cu Tatăl a binevoit să o locuiască, arată, Fecioară, casă a dumnezeiescului Duh pe cel ce strigă: Slavă, Curată, cinstitei nașterii tale.

Și acum...

Nenuntită Marie, numele cel mai dulce și mai presus decât aurul, piatra cea mai scumpă, bogăția cea de mult preț și neprețuită, mântuiește-mă pe mine, cel ce scap la tine.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Necredincioșii nu vor vedea slava Ta, iar noi pe Tine, Unule Născut, strălucirea Dumnezeirii Tatălui, de noapte mânecând, Te lăudăm, Iubitorule de oameni».

Izbăvește din nenorociri, din păcatele cele stricătoare de suflet, din patimi,

din necazuri şi din primejdii, pe cel ce cu credinţă te laudă pe tine, Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară.

Ceea ce pe dumnezeiescul cărbune L-ai născut cu trup, stinge cu roua milei şi milostivirii tale celei negrăite cărbunii aprinşi ai patimilor şi plăcerilor mele.

Slavă...

Sufletul meu păzeşte-l ca pe lumina ochiului, cu acoperământul aripilor tale, Preabună, şi izbăveşte-mă de duhurile răutăţii, de pedeapsă şi de veşnica osândă.

Şi acum...

Îmbunătăţeşte ticălosul meu suflet, ca să se mărturisească Izbăvitorului din toată inima, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti bună, depărtând împietrirea inimii mele, Preanevinovată.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Strigat-a Prorocul Iona, mai înainte închipuind îngroparea Ta cea de trei zile, în chit, rugându-se: Din stricăciune mă mântuieşte, Iisuse, Împărate al puterilor».

Sădeşte în sufletul meu, ca pe un pom multroditor, dumnezeiasca frică şi învredniceşte-l să aducă rod al virtuţilor din care se hrăneşte omul cel lăuntric, Stăpână.

Străluceşte-mi mie raza pocăinţei, Stăpână, şi risipeşte norii cugetelor rele, ceea ce eşti norul soarelui dreptăţii, Preanevinovată.

Slavă...

Potoleşte valul sălbatic al patimilor mele şi furtuna cugetelor rele o domoleşte, ocrotitoarea tare şi acoperământul tuturor, Prealăudată.

Şi acum...

S-au înmulţit mai mult decât nisipul mării păcatele sufletului meu şi ca o povară grea mă apasă, dar tu, Fecioară, mai înainte de sfârşit îndurându-te, mântuieşte-mă.

Sedealna. Glasul al 4-lea

Degrabă ne întâmpină

Curată nenuntită, nădejdea creştinilor, apărătoarea săracilor, bucuria celor întristaţi, mângâierea celor ce plâng, izbăveşte-mă pe mine cel cuprins de ispite neaşteptate, vindecă-mă pe mine, cel bolnav, cu trupul şi cu sufletul, căci numai la tine scap, singură cu totul fără de prihană.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Cel ce ai mântuit în foc pe tinerii lui Avraam şi ai ucis pe haldei, care fără dreptate vânau pe cei drepţi, Prealăudate Doamne, Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat!».

Templu al sfinţeniei, locaşul milostivirii, sălaşul dreptăţii celei adevărate, Stăpână, mă rog, făcând dreptate, mântuieşte-mă, ceea ce ai născut pe Hristos, Dreptul judecător.

Ai putere, Curată, ca una care ai născut pe Stăpânul, din stăpânirea plăcerilor şi a patimilor mele sloboade-mă, ca să strig naşterii tale: Dumnezeul Părinţilor noştri bine eşti cuvântat!

Slavă...

Pe tine, ceea ce în chip de negrăit ai primit în pântece mai presus de fire pe Dumnezeu Cel fără de schimbare, Care din milă a vorbit cu muritorii, noi, credincioşii, ţie ne închinăm ca Maicii Domnului cea binecuvântată.

Şi acum...

Cu îndrăznirea ta cea de Maică, rupe lanţul păcatelor celor ce cu evlavie şi cu credinţă cântă naşterii tale, Preacurată. Prealăudate Doamne, bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri!

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Mâinile întinzându-şi...».

Toiag din rădăcina lui Iesei te-ai arătat, Fecioară, odrăslind floarea, pe atotputernicul Dumnezeu, Cel ce ne-a înmiresmat pe noi şi buna Lui mireasmă a dăruit-o tuturor celor ce strigă: Toate lucrurile lăudaţi pe Domnul.

Se deschide iarăşi prin tine Raiul de mai înainte şi se aduce din nou în el omul cel mai înainte osândit şi cu adevărat se îndumnezeieşte, Curată, firea muritorilor care strigă: Toate lucrurile lăudaţi pe Domnul.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Aruncă de pe grumazul meu povara păcatelor mele, de Dumnezeu dăruită; dă zdrobire inimii mele şi sufletul meu îl luminează şi opreşte nestatornicia minţii mele, ca să cânt ţie: Toate lucrurile lăudaţi pe Domnul.

Şi acum...

Vindecă, Fecioară, sufletul meu cel bolnav şi spală noroiul cel dinlăuntru al patimilor mele şi înfăţişează-mă mântuit la Scaunul de judecată al

Atotțiitorului Dumnezeu, ca să cânt: Toate lucrurile lăudați pe Domnul!

Să lăudăm... Irmosul:

«Mâinile întinzându-și Daniil, gurile leilor cele deschise în groapă le-a încuiat; iar tinerii cei iubitori de dreapta credință, cu virtute încingându-se, puterea focului au stins, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Hristos, piatra cea netăiată de mână, cea din marginea unghiului, S-a tăiat din tine, muntele cel netăiat, Fecioară, împreunând firile cele despărțite. Pentru aceasta, veselindu-ne, te mărim, Născătoare de Dumnezeu».

Tu ești podoaba tuturor celor ce se laudă cu tine; tu ești veselia lumii, bucuria noastră, a robilor tăi; tu ești dulceața și dorirea celor ce te laudă pe tine, Maică Fecioară.

Lăudăm negrăită slava ta și neasemuitul tău har, căci tu ești izvorul înțelepciunii, prin care Cuvântul vine la toți cei ce te cinstesc pe tine, Fecioară fără prihană, și măresc nașterea ta.

Slavă...

Ai fost văzută mai presus de heruvimi și mai înaltă decât cerurile, fără prihană Fecioară Marie, ceea ce ai născut pe Îngerul de mare sfat, pe Cel împreună fără de început cu Tatăl și împreună veșnic cu Duhul.

Și acum...

Stăpână Sfântă Fecioară, tu în dar mă miluiește, căci altă nădejde de mântuire nu am, afară numai de ajutorul tău, de apărarea și acoperământul tău.

Prosomii. Glasul al 4-lea

Cel ce ai fost chemat de sus

Bucură-te, vasul cel mai curat al luminii; bucură-te, stâlp de foc care conduci pe Israelul cel înțelegător la dumnezeiasca odihnă; bucură-te, nor care ai strălucit lumii pe Marele Soare și care îi duci la lumina cea neapusă pe cei adormiți în întunericul necunoștinței; bucură-te, Fecioară, Mireasa lui Dumnezeu. Bucură-te, Preacuvioasă; bucură-te, Maica lui Hristos, Dumnezeul nostru, pe Care roagă-L să mântuiască și să lumineze sufletele noastre.

Bucură-te, strălucit locaș al Domnului; bucură-te, tron cu totul de aur; bucură-te, sfeșnic de aur; bucură-te, cochilie, care ai cufundat Împăratului din sângiurile tale porfira de Dumnezeu făcută; bucură-te, cetate însuflețită, cunună cinstită și îngrădire tare a celor ce împărățesc cu evlavie; bucură-te, îndrăznire nebiruită a oștenilor, Preacurată; bucură-te, ușa Domnului Prealăudată, pe Care roagă-L să mântuiască și să lumineze sufletele noastre.

Bucură-te, templu preacinstit al Domnului; bucură-te, dumnezeiască masă care porţi pâinea cea veşnică; bucură-te, viţă neudată, care ai odrăslit strugurele cel dulce; bucură-te, cântare plăcută şi desfătare a minţilor cereşti; bucură-te, floarea cea aleasă a firii, preafrumoasă şi preaînmiresmată, Fecioară Maică; bucură-te, crinul cel cu bună mireasmă; bucură-te, raiul desfătării celei nestricăcioase; bucură-te, frumuseţe multiubită.

Mărturisi-voi ţie, Născătoare de Dumnezeu, cumplitele mele păcate, căci dacă le voi tăinui, în ziua judecăţii, când cărţile se vor deschide, atunci ele se vor vădi: ochii mi i-am întinat, privind cele neîngăduite, mâinile, în chip nelegiuit, le-am mânjit cu fapte de ruşine, trupul fără de niciun folos l-am făcut, eu, ticălosul, şi sufletul mi l-am rănit cu păcatele. Miluieşte-mă, îndură-te şi de partea celor mântuiţi mă arată cu rugăciunile tale!

Luni seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a lui Mitrofan al Smirnei

Al cărui acrostih este:

«Al patrulea Canon al lui Mitrofan Fecioarei»

Cântarea 1. Glasul al 4-lea

Irmosul:

«Noianul mării Roşii cu urme neudate, pedestru trecându-l Israel cel de demult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalic în pustiu a biruit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi!

Cu adevărat ai născut pe Dumnezeu şi Domnul şi tu singură ai fost numită Născătoare de Dumnezeu, Curată, pentru aceea cu credinţă te cinstim şi după datorie te slăvim pe tine.

Steaua lui Iacob din tine a răsărit, Cel ce numără mulţimea stelelor ca un Dumnezeu, pentru aceea, cu strălucirile Lui, alungă, Fecioară fără prihană, întunecarea păcatului meu.

Slavă...

Cămară de nuntă cuvântătoare a întrupării lui Dumnezeu, Curată, fără de prihană Fecioară, cunoscându-te pe tine, te rog să mă izbăveşti pe mine din patimile trupului şi ale sufletului, din ispite şi din nenorociri.

Şi acum...

Scară a venirii la noi a Atotţiitorului, prin care Dumnezeu S-a pogorât pe pământ, din pământeştile patimi ale trupului înalţă-ne la cer şi ne du de mână la Dumnezeu.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Nu întru înţelepciune şi putere şi bogăţie să ne lăudăm, ci întru Tine, Hristoase, înţelepciunea cea ipostatică a Tatălui, căci nu este Sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni»

Izvor curgător eşti şi mângâiere pentru cei întristaţi. Pentru aceea,

Stăpână, revarsă şi mie izvorul rugăciunilor tale şi stinge cuptorul patimilor.

Vindecă pe cel rănit de cugete necurate, ceea ce ai tămăduit rana cumplită a firii noastre, căci ai născut pe Ziditorul ei şi Domnul.

Slavă...

Pe mine, cel scufundat în noianul multelor mele păcate, ispite şi patimi, Preanevinovată, cu multă grăbire la limanul ajutorului tău mă ancorează.

Şi acum...

Ceea ce ai primit ca pe lână în pântecele tău dumnezeiasca rouă, udă inima mea cea aprinsă de focul patimilor cu rugăciunile tale.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Văzându-te Biserica ridicat pe Cruce de voie pe Tine, Soarele dreptăţii, a stat în rânduiala sa cu cuviinţă strigând: Slavă puterii Tale, Doamne!».

Din mirurile Fiului tău care izvorăsc tuturor mireasma vieţii, varsă mirul nepătimirii în sufletul meu, Curată, şi şterge tot noroiul patimilor lui.

Pe mine, cel întinat cu petele păcatului, spală-mă cu isopul rugăciunilor tale şi curăţă-mă, Stăpână, de întinăciunea patimilor şi arată-mă sălaş curat al lui Hristos.

Slavă...

Pe tine, cartea cea pecetluită, scrisă de degetul dumnezeiesc, Preacurată, te rog, scrie-mi cu degetele rugăciunilor tale iertarea păcatelor şi izbăvirea din ispite.

Şi acum...

Casa lui Dumnezeu fiind pe înălţimile tuturor munţilor sfinţi, precum a zis mai înainte Prorocul, arată-mă casă curată a lui Hristos, Stăpână, cu ocrotirile tale.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Tu, Doamne al meu, Lumină în lume ai venit, Lumină sfântă, Care întorci din întunericul necunoştinţei pe cei ce Te laudă cu credinţă».

Cunoscându-te pe tine, roua Ermonului care cobori în Sion, Născătoare de Dumnezeu, rogu-mă, stinge cuptorul patimilor mele.

Rai al vieţii fiind, Născătoare de Dumnezeu, izbăveşte-mă pe mine degrabă din moartea păcatului şi a patimilor cele de multe feluri.

Slavă...

Alabastru înţelegător fiind tu, Curată, al mirului care S-a deşertat din cer

pe pământ, şi pe mine acum bineînmiresmează-mă.

Şi acum...

Pe omul cel ce se îndrepta către stricăciune l-ai restabilit prin dumnezeiasca ta naştere şi l-ai învrednicit de nestricăciunea de mai înainte.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Jertfi-voi ţie cu glas de laudă, Doamne, strigă Biserica către Tine, de sângele diavolilor curăţându-se, cu sângele cel curs din coasta Ta prin milostivire».

Cămară de nuntă slăvită a Împăratului slavei fiind, slăvită Stăpână, i-ai slăvit pe oameni, pentru aceea învredniceşte-mă şi pe mine de slava cea fără de pată.

Ai oprit stricăciunea firii prin curăţiile nestricăciunii, opreşte, Nepătată, şi şuvoaiele patimilor mele şi năvălirile cugetelor celor trupeşti.

Slavă...

Omoară mişcările pătimaşe ale trupului şi săltările trupului meu supune-le minţii ca pe un asin, înfrânându-le cu frâiele rugăciunilor tale.

Şi acum...

Nu potrivit legilor firii ai născut, Preanevinovată, pe adevăratul Dătător al legii, pe Care roagă-L ca, întorcându-se sufletul meu din legea păcatului, să mă miluiască şi să mă mântuiască.

Sedealna. Glasul al 4-lea

Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce

Scara cea nematerialnică, ce se întindea de la pământ la cer, în chip tainic te-a preînchipuit pe tine, scara cea cuvântătoare şi însufleţită, căci tu ai surpat peretele din mijloc al despărţiturii unind, Prealăudată, pe cele mai înainte despărţite, cerul unindu-l cu pământul şi pe muritori amestecându-i cu îngerii.

Cântarea a 7-a

Irmosul

«În cuptorul persan, tinerii lui Avraam, arzând mai mult de dragostea dreptei credinţe decât de văpaia focului, au strigat: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei Tale, Doamne!».

Ca un rug purtător de foc şi primitor de Dumnezeu fiind, Curată, arde spinii cugetelor mele celor rele şi luminează sufletul şi mintea mea şi usucă

adâncul patimilor mele.

Mărirea cea din veac și dumnezeiasca slavă în chip vădit tu singură le-ai aflat pe pământ, arătându-te al doilea cer, așadar, tu nimicește pe vrăjmașii mei cei lăudăroși, demonii.

Slavă...

Izvor dumnezeiesc al milei și al bunătății, revarsă din belșug bogăția milelor tale, curățând întinăciunea păcatelor mele și stinge aprinderea trupului.

Și acum...

Bogăția cea duhovnicească dăruită mie de la Dumnezeu toată am cheltuit-o trăind ca un risipitor în plăcerile trupului. Dar ca pe fiul cel risipitor, cu rugăciunile tale, Fecioară, mă îndreaptă.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Mâinile întinzându-și Daniil...».

Rupe lanțul căderilor mele și potolește răscolirile trupului, taie poftele răutăților și curăță degrabă pe robul tău de cugetele cele ascunse, Născătoare de Dumnezeu, ocrotitoarea și apărarea tuturor credincioșilor.

Munte văzut al lui Dumnezeu și netăiat și gras, închegat și umbrit, Fecioară fără prihană, acoperă-mă cu acoperământul rugăciunilor tale și izbăvește-mă din cursele vânătorilor și păzește-mă de săgețile diavolești ale poftelor celor rușinoase.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Fă să zămislesc în cele mai de dinlăuntru ale mele dumnezeiasca frică și duhul pocăinței și să nasc viața cea virtuoasă și înfricoșată vicleniilor diavoli și arată-mă pe mine împreună-vorbitor cu îngerii.

Și acum...

Ușă a vieții, deschide-mi mie ușile nădejdii mele și povățuiește-mă, fără prihană, la viața cea fără sfârșit și arată pe robul tău moștenitor al Împărăției cerurilor și părtaș dumnezeiestei slave a sfinților.

Să lăudăm.... Irmosul:

«Mâinile întinzându-și Daniil, gurile leilor cele deschise, în groapă le-a încuiat; iar tinerii cei iubitori de dreapta credință, cu virtute încingându-se, puterea focului au stins strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul!».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Eva prin boala neascultării blestemul înlăuntru a adus; dar tu, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, prin Odrasla purtării în pântece, lumii binecuvântarea ai înflorit. Pentru aceasta toţi te mărim».

Pleacă-te, cu rugăciunile tale, spre robul tău, Curată, şi apucă mai înainte şi izbăveşte-mă de nevăzuţii vrăjmaşi, care mă supără şi îmi fac rău şi mântuieşte-mă din nevoi şi din necazuri şi din nenorociri de tot felul.

Pe mine cel ce sunt în rănile păcatelor şi în chinuri, vindecă-mă, Preacurată Fecioară, şi izbăveşte-mă de poftele cele rele, ceea ce ai născut pe Cuvântul cel Atotputernic, bun şi iubitor de oameni.

Slavă...

Pentru Adam, cel ce mai înainte a căzut în moarte, Fiul tău, Cel ce este Stăpânul morţii şi al vieţii, Preabună, morţii S-a dat. Pentru aceea înviază-mă din căderea patimilor cu rugăciunile tale.

Şi acum...

Mântuieşte, Născătoare de Dumnezeu, pe cel ce aleargă la tine, din primejdii şi de căderea în păcat şi de furtuna patimilor trupeşti, din valul şi greutăţile vieţii, din necazuri şi de viitoarea osândă.

Prosomii. Glasul al 4-lea

Dat-ai semn

Bucură-te, palatul preacurat al Împăratului; bucură-te, Mireasă nepătată; bucură-te, rug nemistuit; bucură-te, dumnezeiesc acoperământ şi apărare a tuturor; bucură-te, cort neîntinat; bucură-te, Doamna întregii făpturi, cădelniţă de aur; bucură-te, preaminunată Stăpână; bucură-te, rai dumnezeiesc, care ai odrăslit pomul vieţii.

Bucură-te, preacinstit şi strălucit sălaş al Celui Preaînalt, Prealăudată şi Maică nenuntită; bucură-te, zid dumnezeiesc, Fecioară fără de bărbat; bucură-te, sfeşnic luminos; bucură-te, împăcarea a toată lumea; bucură-te, floarea credinţei; bucură-te, ceea ce cu puterea ta nebiruită zdrobeşti cu tărie îndrăznirea tiranilor.

Bucură-te, Preanevinovată, mieluşeaua lui Hristos, Arhipăstorul; bucură-te, izvor veşnic de ambrozie; bucură-te, amestec de nectar; bucură-te, vas de aur al mirului celui înţelegător, care îndepărtezi mirosul cel greu al patimilor; bucură-te, cinstită desfătare a îngerilor, podoaba muritorilor celor credincioşi care te slăvesc pe tine.

Toată nădejdea mea, cu tot sufletul, în tine o pun, eu, ticălosul şi nenorocitul, fără prihană Stăpână, nu mă lepăda pe mine, de la faţa ta, nici nu te scârbi de mine, nevrednicul; nu-mi închide mie mila ta cea iubitoare de oameni, Maică Fecioară, fiindcă alt ajutor afară de tine nu am, eu, robul tău.

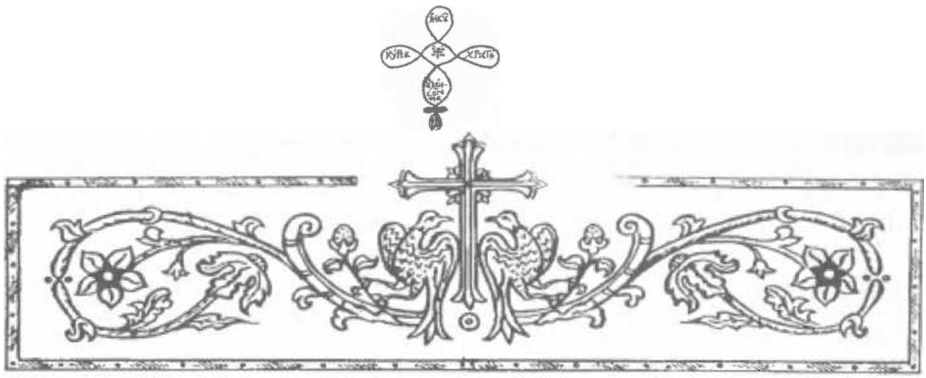

Marți seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu.
Facere a Sfântului Teofan Graptul

Având următorul acrostih:

«Pârga laudelor o aduc ție, Doamnă, eu, Teofan»

Cântarea 1. Glasul al 4-lea
Irmosul:

«Deschide-voi gura mea și se va umple de Duhul și cuvânt răspunde-voi împărătesei Maici și mă voi arăta, luminat prăznuind, și voi cânta minunile ei, bucurându-mă».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Înțelepțește îndoită cincimea simțirii, Stăpână, și arat-o organ cu zece strune prin harul tău, ceea ce ai născut înțelepciunea cea mai presus de timp, ca să-ți cânt ție cântare armonioasă.

Cu putere, Preanevinovată, Îngerul de mare sfat, Cel ce a adus toate din neființă, din tine a venit pentru milă și, rupând zapisul, dezlegare ne-a dăruit.

Slavă...

Nor însuflețit al strălucirii Tatălui, te cunoaștem pe tine, Stăpână, răsăritul luminii care a luminat neorânduiala noastră și care pe toți i-a atras la cele cerești.

Și acum...

Văzută ai fost mai frumoasă fără de asemănare decât puterile cele de sus și decât toată făptura, Născătoare de Dumnezeu, Curată, ceea ce ai îndumnezeit firea oamenilor și iadul l-ai omorât numai prin nașterea ta.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Pe ai tăi cântăreți, Născătoare de Dumnezeu, izvorul cel viu și îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească, întărește-i, întru dumnezeiască mărirea ta, cununilor măririi învrednicindu-i».

Au fost covârșite marginile firii și legile firii s-au dezlegat prin nașterea ta mai presus de minte, Maică Fecioară, fără prihană, căci din tine Cel fără chip a primit trup.

Pat neîntinat te-a văzut pe tine Solomon, înconjurat de șaizeci de înțelepți[6], Stăpână, pe care odihnindu-Se Dumnezeu, a luat trup și cu muritorii a vorbit.

Slavă...

Porfiră din curatele tale sângiuri purtând Cuvântul lui Dumnezeu, fără schimbare și fără amestecare, și goliciunea lui Adam acoperind-o, l-a încins cu dumnezeiasca frumusețe.

Și acum...

Locașul dumnezeirii celei de nerăbdat și cetate însuflețită a lui Dumnezeu, tu ai fost văzută, Preanevinovată, întru care s-a lucrat taina cea mare a negrăitei cunoștințe care din veac nu s-a auzit.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Cel ce șade întru slavă pe scaunul Dumnezeirii, pe norul cel ușor a venit Iisus Cel cu totul dumnezeiesc, prin Preacurata Fecioară, și a mântuit pe cei ce strigă: Slavă puterii Tale, Hrisoase!».

Apa vie a nemuririi ca un izvor ai izvorât-o, ceea ce ai picurat celor aprinși de sete nectarul cel dulce și auriu al milostivirii, cu adevărat Raiul cel cu totul desfătat, Stăpână.

Sfeșnic de aur strălucind cu cele șapte făclii ale harurilor, pe tine din tot neamul soarele Hristos te-a ales și, venind în cele nepătrunse, S-a nuntit, fără sămânță, cu trupul muritorilor spre înnoire.

Slavă...

Ai născut pe Ziditorul a toate, pe Cel ce a împreunat toate cu cele înalte și pe cele despărțite le-a unit, prin care cele de sus dănțuiesc împreună cu cele de jos și toate Îl slăvesc ca pe Dătătorul, Stăpână.

Și acum...

Atelier în care s-a lucrat unirea celor două firi, tu ești Fecioară, mai presus

---

[6] Cânt. 3, 7

de minte, de cuvânt şi de cuget, din care S-a ţesut Stăpânul nu prin schimbare, ci prin unire, purtând întruparea.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Înspăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta; că tu, Fecioară, neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu Cel peste toate şi ai născut pe Fiul Cel fără de ani, Cel ce dăruieşte pace tuturor celor ce te laudă pe tine».

Tăria mea şi lauda mea tu eşti, Preanevinovată, ancoră tare a adevărului întru care mi-am pus toată nădejdea mea, Cuvioasă, şi toată bucuria vieţii.

Împletire de haruri eşti, Cuvioasă, care ai ascuns în pântecele tău firea cea necuprinsă fără de schimbare într-un singur ipostas, prin care Dumnezeu cel purtător de trup S-a arătat tuturor şi muritor mai presus de fire.

Slavă...

Mare dulce şi totuşi neumblată ai scufundat pe cârmuitorii şi călăreţii lui Faraon cel înţelegător şi pe Israelul cel nou l-ai mântuit, conducându-l spre cetatea cea cerească şi la limanul cel liniştit.

Şi acum...

În chip minunat ai covârşit în frumuseţi toată făptura care, cântând, strigă ţie: Bucură-te, Mireasă, prin care, venind Iubitorul de frumuseţe, a înnobilat toată firea muritorilor, Stăpână, şi a izbăvit-o din mâna pierzătorului.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Înţelepţii de Dumnezeu, care faceţi acest praznic dumnezeiesc şi cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniţi să batem din palme, slăvind pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintr-însa».

Propovăduim pe Cuvântul, Înţelepciunea Tatălui[7], pe Fiul cel mai înainte veşnic, pe Cel sălăşluit prin fire în pântecele tău şi pe Cel ce ne-a îndumnezeit pe noi prin cea mai bună plăsmuire.

Cel ce a întemeiat munţii cu un semn, pe tine munte înţelegător te-a arătat, umbrit de virtuţi, din care El Însuşi Şi-a tăiat trup, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită.

Slavă...

---

[7] I Cor. 1, 24.

Muşcată de veninul şarpelui, cea dintâi maică a pierdut tot neamul omenesc, dar prin naşterea ta cea netâlcuită, Preacurată, se îndumnezeieşte toată firea într-un chip mai bun.

Şi acum...

Propovăduiesc văzând minunile tale cele mai presus de minte şi de cunoştinţă, Preacurată, cum Cel neîncăput încape fără de schimbare întru tine, cum S-a făcut prunc Ziditorul a toată făptura, Stăpână.

Sedealna. Glasul al 4-lea

Degrabă ne întâmpină

Stai împotriva duşmanilor noştri care se luptă cu noi, căci cumplit au dat năvală în moştenirea ta, Marie, Stăpâna tuturor; pierde îndrăznirea păgânilor, ca să cunoască neamurile cele iubitoare de război puterea ta. Cu dumnezeiască voia ta pe toţi nimiceşte-i.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«N-au slujit făpturii cugetătorii de Dumnezeu, fără numai Făcătorului; ci groaza focului bărbăteşte înfruntând-o, se bucurau, cântând: Prealăudate Dumnezeul părinţilor noştri şi Doamne, bine eşti cuvântat!».

Minunea naşterii tale a covârşit orice minte căci Cel neapropiat şi necircumscris cu firea, cu trupul circumscris făcându-Se, a scris pe robii tăi în cartea vieţii, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu.

Toate profeţiile întru tine s-au împlinit, Mireasa lui Dumnezeu, căci tu ai născut pe Împodobitorul lumii, pe toţi împodobindu-i şi luminându-i, Binecuvântată, Preasfântă Fecioară, mântuirea muritorilor.

Slavă...

Ai născut pe Cuvântul de aceeaşi putere cu Tatăl şi cu Duhul, pe Cel ce este în două firi şi un singur ipostas, preabună, prealăudată şi binecuvântată Stăpână, mântuirea muritorilor.

Şi acum...

Adânc nepătruns te gândim pe tine şi înălţime negrăită, Maică Fecioară care ai înălţat firea muritorilor prin dumnezeiască naşterea ta, Prealăudată, Binecuvântată Stăpână, mântuirea muritorilor.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe tinerii cei binecredincioşi...».

Comoară dumnezeiască a toată curăţia şi cort al fecioriei de Dumnezeu îngrădit ai fost văzută, Mireasa lui Dumnezeu, crinul cel cu bună mireasmă al Săditorului făpturii şi templu dumnezeiesc. Pentru aceea, Fecioară, pe tine te lăudăm şi te preaînălţăm întru toţi vecii.

Ai purtat focul dumnezeirii în pântece fără de ardere, ca rugul cel nears, dezlegând, Preanevinovată, datoria Evei prin dumnezeiască naşterea ta, Prealăudată. Pentru aceea, pe tine, Fecioară, te lăudăm şi te preaînălţăm întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Pe mine întreg m-a luat fără schimbare şi fără amestecare după ipostas, Cuvântul cel atotdesăvârşit, întreg m-a îndumnezeit prin cea mai bună unire, Stăpână. Pentru aceea, pe tine, Fecioară, te lăudăm şi te preaînălţăm întru toţi vecii.

Şi acum...

La fire venind Lucrătorul firii, din muntele Maicii lui Dumnezeu celei nenuntite, prunc la sân este văzut acum, purtat de mâinile tale de maică şi pe toţi i-a ridicat să te laude pe tine ca Maică a Lui şi să te slăvească pe tine ca singură Născătoare de Dumnezeu.

Să lăudăm... Irmosul:

«Pe tinerii cei binecredincioşi în cuptor naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum plinită; pe toată lumea ridică să-ţi cânte ţie, pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.»

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Tot neamul pământesc să salte cu duhul, fiind luminat; şi să prăznuiască firea minţilor celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu, şi să strige: Bucură-te, Preafericită Născătoare de Dumnezeu, Curată, pururea Fecioară!».

Car cu totul luminos al Cuvântului eşti, car în chipul focului, car cu multe nume numit, car mai fără de asemănare decât tronurile cele nematerialnice, car ferecat cu aur al întăririi Fiului tău, arată-mă şi pe mine car al minţii în nepătimire, Mireasa lui Dumnezeu.

Mireasa lui Dumnezeu, Cel ce este mai presus de toate pe tine te-a pregătit cer nou mai înalt decât cerurile şi, uitând cerurile cu toate puterile cereşti, pogorându-Se, întreg în pântecele tău S-a sălăşluit în chip de negrăit, neieşind din sălaşul părintesc sau din dumnezeiasca fire.

Slavă...

Soarele cel luminos a iubit neprihănirea ta, Stăpână, şi S-a nuntit cu tine în chip de negrăit spre învierea firii omorâte. Pentru aceea, cu dor te lăudăm pe tine şi te cinstim cu credinţă ca ceea ce eşti pricina dumnezeieştei împărtăşiri.

Şi acum...

Potoleşte valul patimilor din inima mea, Preanevinovată; fă să înceteze săltările trupului meu; întăreşte mintea mea pentru contemplarea cea nematerialnică şi năvălirile cele neorânduite ale gândurilor întoarce-le în nepătimire şi de viaţa cea viitoare învredniceşte-mă.

Prosomii. Glasul al 4-lea

Ca pe un viteaz între mucenici

Bucură-te, veselie a puterilor dumnezeieşti, Stăpână; bucură-te, lauda Apostolilor; bucură-te, cununa mucenicilor, lauda cuvioşilor; bucură-te, răsunet al pustnicilor, ierarhilor şi profeţilor, mai înaltă decât toate laudele îngerilor şi ale oamenilor, Născătoare de Dumnezeu, vestită auzire.

Bucură-te, cort sfânt al Stăpânului făpturii; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, cu totul nepătată; bucură-te, sfeşnic luminos; bucură-te, cetate însufleţită; bucură-te, pod care îi treci pe muritori de la moarte la viaţă; bucură-te, nevinovată, Preasfântă Fecioară; bucură-te, ceea ce singură prin naşterea ta ai unit cele pământeşti cu cele de sus.

Bucură-te, uşă bătută cu aur; bucură-te, tron în chipul focului, bucură-te, dumnezeiască masă cu aur strălucită; bucură-te, aurită cămară de nuntă; bucură-te, hlamidă de purpură; bucură-te, car luminos; bucură-te, cort slăvit; bucură-te, templu în chip de fulger; bucură-te, bunăcuviinţa şi frumuseţea sufletului meu, Maică Fecioară, Mireasa lui Dumnezeu.

De mii de ori, Preanevinovată, am făgăduit să fac pocăinţă pentru păcatele mele, dar nu mă lasă răul meu obicei. Pentru aceea strig ţie şi cad la tine cu lacrimi şi ţie mă rog: Izbăveşte-mă dintr-o asemenea tiranie şi mă povăţuieşte la cele mai bune care au mântuirea.

Miercuri seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a lui Ilie Criteanul, Ecdicul

Având acrostihul:

«Rugăciunea lui Ilie către Născătoarea de Dumnezeu»

Cântarea 1. Glasul 4

Irmosul:

«Noianul Mării Roşii cu urme neudate, pedestru trecându-l Israel cel de demult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalic în pustiu a biruit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi!

Ceea ce singură eşti apărătoare caldă în ispite şi în necazuri a celor ce scapă la acoperământul tău, Preacurată, primeşte, ca o bună, rugăciunea mea din inimă.

Liman fără valuri aflându-te pe tine, eu, cel ce sunt bătut de năvălirile primejdiilor şi necazurilor, cânt ţie cu mulţumire cântare de laudă, pururea Fecioară.

Slavă...

Cu ochiul tău cel milostiv şi plin de bunăvoinţă, Născătoare de Dumnezeu, văzându-mă pe mine împresurat de nenorociri şi grele încercări, degrabă mă sloboade, căci pe tine te rog: Ajută-mă!

Şi acum...

Eva şi Adam s-au izbăvit prin tine de blestem, împreună cu care şi eu cad la tine, Curată; lacrimile întristării mele acum în bucurie le întoarce şi din primejdii mă sloboade.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Arcul celor puternici a slăbit şi cei neputincioşi cu putere s-au încins. Pentru aceasta, s-a întărit întru Domnul inima mea».

Armă nezdrobită şi zid nebiruit dobândindu-te pe tine, abat cetele celor potrivnici şi laud minunile tale, Născătoare de Dumnezeu, nenuntită.

Risipeşte materia întristărilor şi stinge focul deznădejdii căci cine altul, afară numai de Domnul este atotputernic ca tine, Fecioară.

Slavă...

Ia aminte la strigătul robului tău care are nevoie de ajutorul tău, Maica lui Dumnezeu, nădejdea mea, auzi-mă şi grăbeşte ca să mă mântuieşti.

Şi acum...

Pleacă-te, Preabună, ca să mă mântuieşti căci ai întrupat pe Dumnezeu Cuvântul, pe Cel ce prin dumnezeiasca voie pe toate le-a adus întru fiinţă, mai presus de cuvânt şi de minte.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Văzându-Te Biserica ridicat pe Cruce de voie pe Tine, Soarele dreptăţii, a stat în rânduiala sa cu cuviinţă strigând: Slavă puterii Tale, Doamne!».

Nimicind pe cei ce mă vrăjmăşesc în deşert, ca unii ce se grăbesc să apuce sufletul meu, păzeşte-mă pe mine, Stăpână, cel ce întru tine mi-am pus nădejdea, ca să te slăvesc pe tine cu bucurie.

Izbăvindu-mă pe mine din gura celor ce grăiesc vicleşug, ocrotitoarea mea cea preabună, arată-mă fără prihană în faptele vieţii căci multe poţi, ca ceea ce eşti Maica Ziditorului.

Slavă...

Doctorie care alini durerea cunoscându-te pe tine, eu, cel slăbănogit cu trupul şi cu duhul, strig: Vindecă-mă, Stăpână, miluieşte-mă şi izbăveşte pe rugătorul tău care caută scăpare la tine.

Și acum...

Ca laudă a îngerilor și oamenilor te cântăm toți, Fecioară Marie, și cu credință ne rugăm: Roagă-te, Stăpână, să fim izbăviți din nenorociri.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Tu, Doamne al meu, Lumină în lume ai venit, Lumină sfântă, Care întorci din întunericul necunoștinței pe cei ce Te laudă cu credință».

Îndreaptă, Curată, rugăciunea robului tău către Domnul, Fiul tău, ca să aflu dezlegare multor păcate.

Izbăvește-mă, Mireasa lui Dumnezeu, de patimi și de primejdii, căci pe tine te-a pus Dumnezeu mijlocitoare către El a smereniei mele.

Slavă...

Acoperământul meu tu ești, bucuria și lauda mea, o, Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, nu trece deloc cu vederea pe cei ce aleargă la tine.

Și acum...

Acum cere nouă iertarea păcatelor noastre și izbăvește-ne de primejdii, de patimile cele necurate, cu rugăciunile tale, Prealăudată.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Jertfi-voi ție cu glas de laudă, Doamne, strigă Biserica Ta către Tine, de sângele diavolilor curățându-se cu sângele cel curs din coasta Ta, prin milostivire».

Tu ești tăria mea, fără prihană Stăpână, în necazuri neașteptate care mă împresoară foarte și strig ție: Mare este atotputernicul tău acoperământ pentru robul tău.

Fecioară, fără de prihană, vindecă rănile sufletului meu; apără-mă, și izbăvește pe robul tău de învinuiri, cleveteli și de uneltirea cea nedreaptă.

Slavă...

Zdrobește pe cei ce pururea se sfătuiesc împotriva mea cu nedreptate și nu mă lăsa să pier, că toate îți sunt cu putință ca Maicii lui Dumnezeu.

Și acum...

Adoarme sălbăticitul val al sufletului meu că mulțime de păcate, ispite și necazuri se ridică împotriva robului tău, ci tu însuți mă izbăvește, Stăpână.

Sedealna. Glasul al 4-lea

Degrabă ne întâmpină

Te lăudăm pe tine, Mireasa lui Dumnezeu, Maica lui Hristos Dumnezeu, slăvind necuprinsă naşterea ta, prin care am fost izbăviţi din înşelarea diavolului şi din tot felul de primejdii, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, şi cu credinţă strigăm: Miluieşte turma ta, Fecioară prealăudată.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Cel ce ai mântuit în foc pe tinerii lui Avraam, şi ai ucis pe haldei, care fără dreptate vânau pe cei drepţi, Prealăudate Doamne, Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat!».

Pe duşmanii cei din Agar, degrabă pierzându-i cu paloşul rugăciunilor tale, Marie, păzeşte pe poporul tău şi turma ta care strigă Fiului tău: Dumnezeul Părinţilor noştri, bine eşti cuvântat!

Chivotul cel înţelegător, primeşte-mă pe mine, cel ce la tine scap, să nu mă prindă pe mine vrăjmaşul şi, prigonindu-mă, să mă piardă pe mine, cel ce cânt Fiului tău, Maica lui Dumnezeu: Dumnezeul Părinţilor noştri, bine eşti cuvântat!

Slavă...

Născătoare de Dumnezeu, Marie, vino degrabă la robul tău cel primejduit în întreitele valuri ale ispitelor şi care, lipsit de ajutor, strigă: Nădejdea celor fără de nădejde, miluieşte-mă.

Şi acum...

Risipeşte acum, Născătoare de Dumnezeu, Preabună, omeneştile ispite ce sunt pricini ale păcatelor şi cu dumnezeieştile tale rugăciuni izbăveşte pe robii tăi din învinuirile păcatelor şi de toată vătămarea.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Atotputernice Mântuitorule al tuturor...».

S-a ridicat împotriva noastră poporul cel fărădelege, lăudându-se că va asupri pe robii tăi, pe care, depărtându-l, fără de prihană Fecioară, acoperă pe cei ce strigă: Binecuvântaţi toate lucrurile pe Domnul şi prealăudaţi-L!

Fiindcă tu eşti puterea mea şi ajutorul meu, nu mă înspăimânt de năvălirile vrăjmaşilor, ci te laud pe tine, Stăpână, şi strig Fiului tău: Binecuvântaţi toate lucrurile pe Domnul şi prealăudaţi-L!

Binecuvântăm pe Tatăl...

Cere acum plinire rugăciunii mele, să dăruiască bucurie în locul întristării, ca să te laud pe tine, Stăpână, şi să strig Fiului tău: Binecuvântaţi toate lucrurile pe Domnul şi prealăudaţi-L!

Şi acum...

Preasfântă Maica lui Dumnezeu, multele tale mile pe noi ne izbăvesc de judecata pentru păcate şi de felurite primejdii, căci tu, născând pe Dumnezeu, miluieşti pe toată lumea.

Să lăudăm.... Irmosul:

«Atotputernice Mântuitorule al tuturor, pogorându-Te în mijlocul văpăii, pe cei ce ţineau la dreapta credinţă i-ai răcorit şi i-ai învăţat să cânte: Toate lucrurile binecuvântaţi şi lăudaţi pe Domnul!».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Eva, prin boala neascultării, blestemul înlăuntru a adus; dar tu, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, prin Odrasla purtării în pântece, lumii binecuvântarea ai înflorit. Pentru aceasta, toţi te mărim».

Arme nelegiuite vrea să ascută împotriva noastră pierzătorul arap, dar tu Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, cu puterea Crucii şi cu rugăciunile tale întrarmează împotriva lui pe rugătorii tăi. Pentru aceasta, propovăduim slava ta.

Dăruieşte-mi putere împotriva vrăjmaşilor şi izbăveşte-mă din primejdii. „Ce-ţi voi aduce ţie?", cu adevărat mă întreb şi eu. Totuşi, Stăpână, ceea ce am îţi aduc ţie: mulţumire. Pe aceasta primeşte-o şi mă mântuieşte.

Slavă...

Ca Maică a Făcătorului a toate, cu totul luminoasă, mângâiere celor întristaţi, ajutor celor în primejdii, apărare celor apăsaţi, cercetare grabnică celor bolnavi, păzeşte-mă până la sfârşitul vieţii.

Şi acum...

Pe mine cel ce suspin în multe căderi şi în multe primejdii, Prealăudată, nu mă trece cu vederea, căci acum jertfa de laudă îţi aduc ţie, strigând cu putere: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, ajută-mă, căci, slăvindu-te pe tine, împlinesc cântarea.

Prosomii. Glasul al 4-lea

Dat-ai semn

Bucură-te, ceea ce singură ai odrăslit trandafirul cel bine mirositor;

bucură-te, frumuseţe mult dorită; bucură-te, Fecioară nenuntită; bucură-te, vas dumnezeiesc al mirului celui de mult preţ; bucură-te, cea prin care noi, cei omorâţi mai înainte, am fost duşi la cer, noi, cei care, oarecând am alunecat în prăpastia iadului prin răutatea şarpelui; bucură-te, nevinovată, turn de pază nezdrobit al credincioşilor.

Bucură-te, ceea ce ai izvorât râul vieţii cel nedeşertat; bucură-te, toiag care ai odrăslit floarea cea neveştejită, Cuvioasă Preasfântă; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu; bucură-te, bucuria a toată lumea; bucură-te, prin care ne-am agonisit Raiul; bucură-te, ceea ce singură ai stins cuptorul necredinţei; bucură-te, ridicarea lui Adam celui căzut, Prealăudată.

Bucură-te, palat nepreţuit al Împăratului; bucură-te, mireasă fără de pată; bucură-te, rug nears; bucură-te, pat dumnezeiesc; bucură-te, ocrotire a celor ce cred în tine; bucură-te, Doamna întregii făpturi, cădelniţă de aur; bucură-te, preaminunată Stăpână; bucură-te, rai dumnezeiesc care ai odrăslit pomul vieţii.

Plâng şi mă tânguiesc văzând eu, ticălosul, cuptorul ispitelor sălbăticindu-se împotriva mea, acum la tine, Fecioară cad eu, nenorocitul, nu mă trece cu vederea, nici nu mă lepăda pe mine, nevrednicul, ci umple de bucurie inima mea, ceea ce ai născut bucuria, ca nu cumva adâncul întristărilor să mă înghită pe mine, cel slăbănogit.

Joi seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu.
Facere a lui Manuil, marele retor

Cântarea 1. Glasul al 4-lea
Irmosul:

«Deschide-voi gura mea şi se va umple de Duhul şi cuvânt răspunde-voi împărătesei Maici şi mă voi arăta, luminat prăznuind, şi voi cânta minunile ei, bucurându-mă».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi!

Mintea mea călăuzeşte-o, prin strălucirea mijlocirii tale, către Domnul pe Care L-ai întrupat, fără prihană Fecioară, ca să laud cu credinţă minunile tale, căci tu eşti ajutorul tuturor şi izbăvirea.

Ca ceea ce eşti palat însufleţit al Atotputernicului Dumnezeu, fără prihană, fă temple ale Domnului pe cei ce cu dor te laudă pe tine, căci tu eşti

ajutorul tuturor şi izbăvirea.

Slavă...

Ca ceea ce eşti izvor al dumnezeieştilor haruri, Preanevinovată, varsă şi mie picăturile harului, scufundând adâncurile patimilor mele, căci tu eşti ajutorul tuturor şi izbăvirea.

Şi acum...

Ca ceea ce în chip mai presus de fire ai născut cu trup pe Dumnezeu Cel mai înainte de veci, Maică Fecioară, pe Acesta roagă-L să treacă cu vederea adâncul păcatelor mele, căci tu eşti ajutorul tuturor şi izbăvirea.

Cântarea a 3-a.

Irmosul:

«Pe ai tăi cântăreţi, Născătoare de Dumnezeu, izvorul cel viu şi îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească, întăreşte-i, întru dumnezeiască mărirea ta, cununilor măririi învrednicindu-i».

Fecioară, Tu eşti muntele cel sfânt şi umbrit, căci puterea Tatălui, Curată, pe tine cer nou înstelat te-a arătat, mai înaltă decât tăria cea de acum.

Corurile îngerilor celor nematerialnici stau înaintea ta cu cuviinţă de robi şi cu frică, fără prihană, şi nu pot să te laude pe tine căci vrednicia ta a arătat-o mai presus de îngeri.

Slavă...

Rugul cel nemistuit în Sinai naşterea ta mai dinainte vestind-o în foc, umbrit a închipuit-o, Mireasa lui Dumnezeu, Cel care vrednicia ta a arătat-o mai înaltă decât toate.

Şi acum...

Norul cel mai alb eşti care picuri din cer credincioşilor picăturile harului şi care ne-ai răsărit Soarele dreptăţii Care vrednicia ta a arătat-o mai înaltă decât toate.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Cel ce şade întru slavă pe scaunul Dumnezeirii, pe norul cel uşor a venit Iisus, Cel cu totul dumnezeiesc, prin Preacurata Fecioară, şi a mântuit pe cei ce strigă: Slavă puterii Tale, Hristoase!».

Preoţii, cuvioşii şi dumnezeieştii proroci, pe ţine în taine mai dinainte te-au propovăduit, că vei fi vas al lui Dumnezeu, dumnezeiască Mireasă, căci prin tine au văzut cei din întuneric lumina dumnezeieştei cunoştinţe.

Pe tine, Fecioară fără pată, te-a luat Domnul din firea oamenilor ca pe o

pârgă sfântă și a sfințit tot neamul nostru și ne-a răsărit lumina dumnezeiești cunoștințe.

Slavă...

Primește cu bunăvoință, Prealăudată, cererile celor ce te roagă pe tine cu credință și mintea noastră o luminează și legea Domnului pe toți îi învață și strălucește-i cu lumina dumnezeiești cunoștințe.

Și acum...

Ajutorul tuturor tu ești, Preanevinovată, al celor ce se încred în tine și laudă cu credință și cu dor dumnezeiască nașterea ta prin care a strălucit cereasca lumină a dumnezeiești cunoștințe.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Înspăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta; că tu, Fecioară, neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu Cel peste toate și ai născut pe Fiul Cel fără de ani, Cel ce dăruiește pace tuturor celor ce te laudă pe tine».

Ca o scară cerească te-ai arătat oarecând strămoșului Iacob prin care mințile cele cerești urcă la vederea lui Dumnezeu și iarăși coboară pe pământ cu dor închinându-se negrăitei nașterii tale.

Toiag te-a arătat pe tine, Preasfântă, care ai înflorit floarea cea înmiresmată și minunată căci tu în chip de negrăit L-ai născut pe Dumnezeu prin Care cei credincioși se fac nestricăcioși, cu dor închinându-se negrăitei nașterii tale.

Slavă...

Te-a văzut pe tine odinioară prorocul ca pe o carte îndumnezeită întru care a fost scris Cuvântul Tatălui spre bucurie lumii și i-a mântuit pe toți ca un Dumnezeu pe cei ce cu credință se închină negrăitei nașterii tale.

Și acum...

Nu poate nicidecum limba muritoare să te laude pe tine după cuviință, Născătoare de Dumnezeu, pentru aceea dă-mi mie, Cuvioasă, putere pe măsura voinței, ca să laud cu dorire negrăită nașterea ta.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Înțelepții de Dumnezeu, care faceți acest praznic dumnezeiesc și cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniți să batem din palme, slăvind pe

Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintr-însa».

Depărtează toată întunecimea minții mele și dăruiește, fără prihană, ticălosului meu suflet razele harului tău, căci tu ești nădejdea și ajutorul tuturor.

M-am rănit, fără de prihană Stăpână, cu sabia înfricoșată a pierzătorului și am căzut în cumplită moarte, ci tu viază-mă, căci tu ești nădejdea și ajutorul tuturor.

Slavă...

Se minunează toată mintea de minunile tale, Mireasa lui Dumnezeu, pe care le reverși cu îmbelșugare tuturor robilor tăi, căci tu ești nădejdea și ajutorul tuturor.

Și acum...

Pe poporul tău cel căzut în prăpastia robiei vrăjmașilor celor necredincioși miluiește-l, căci tu ești nădejdea tuturor și ajutorul.

Sedealna. Glasul al 4-lea

Cel ce Te-ai înălțat

Mântuirea nemincinoasă a creștinilor, ocrotitoarea nebiruită a păcătoșilor, puternicul nostru ajutor și scăparea, mântuiește-mă pe mine, cel ce alerg la tine, Preanevinovată Fecioară, acoperă-mă cu aripile sfântului tău acoperământ, ai grijă de sufletul meu dincolo și stai de față la plecarea de aici.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«N-au slujit făpturii cugetătorii de Dumnezeu, fără numai Făcătorului; ci groaza focului bărbătește înfruntând-o, se bucurau, cântând: Prealăudate Dumnezeul părinților noștri și Doamne, bine ești cuvântat!».

Urmând dumnezeieștilor tale cuvinte acum, pe tine te fericim, strigând ție: Bucură-te, Curată, căci minunile tale sunt străine și nesfârșite. Drept aceea, Stăpână, luminează mintea mea, ca să te laud pe tine întru toți vecii.

Ca ceea ce ești templu luminos al dumnezeiescului Duh, împarte darurile celor ce aleargă la tine cu credință, Preanevinovată, pentru aceea luminează mintea mea, ca să te laud pe tine întru toți vecii.

Slavă...

Pe mine, cel ce alerg la nesfârșitele tale mile, nu mă trece cu vederea, ci ca ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup, adâncul milelor, miluiește-mă și îndreaptă-mă pe mine, cel căzut în patimi, ca să te laud pe tine întru toți vecii.

Și acum...

Mişcările minţii mele, ceea ce eşti nădejdea şi mântuirea credincioşilor, Preanevinovată, îndreaptă-le pe toate către tine pentru mila bunătăţii tale, ca să te cinstesc pe tine şi să te slăvesc întru toţi vecii.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe tinerii cei binecredincioşi...».

Ca ceea ce eşti sfeşnic dumnezeiesc purtător de foc al harismelor, trimite strălucirea ta tuturor celor ce strigă cu credinţă, Preacurată, într-un glas cu Arhanghelul: Bucură-te, prin care a fost luminat şi înnoit neamul oamenilor!

Cort prealuminos fiind al strălucirii celei în trei sori, ai răsărit dumnezeiasca şi mântuitoarea lumină, fără prihană Fecioară, tuturor celor ce cu credinţă strigă ţie: Bucură-te, cea prin care a fost luminat şi înnoit neamul oamenilor!

Binecuvântăm pe Tatăl...

Trâmbiţa proorocească de demult tainic te-a închipuit pe tine uşă neumblată, munte şi palat, ceea ce îi arăţi temple ale Duhului pe cei ce strigă ţie: Bucură-te, cea prin care a fost luminat şi înnoit neamul oamenilor!

Şi acum...

Opreşte, Curată, şuvoaiele patimilor mele care scufundă inima mea cea smerită, şi aruncă ancora la limanul dumnezeiesc, Preanevinovată, ca să te laud pe tine pururea, cea prealăudată, şi să strig ţie cu credinţă: Bucură-te, cea prin care a fost luminat neamul oamenilor!

Să lăudăm.... Irmosul:

«Pe tinerii cei binecredincioşi în cuptor naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum plinită; pe toată lumea ridică să-ţi cânte ţie pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Tot neamul pământesc să salte cu duhul, fiind luminat; şi să prăznuiască firea minţilor celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu, şi să strige: Bucură-te, Preafericită Născătoare de Dumnezeu, Curată, pururea Fecioară!».

Dăruieşte-mi mie cu îmbelşugare şuvoiul cel de viaţă făcător al milei tale, căci la tine vin acum eu, cel vătămat rău din nepurtare de grijă şi te rog, dă-mi

veselie, ca să strig: Bucură-te, ajutorul muritorilor, ca pururea să te măresc pe tine!

Cu totul rănit zac eu, nenorocitul, în cădere cumplită prin uneltirile vicleanului vrăjmaș, fără de prihană Fecioară, ci tu, care ai născut viața cea ipostatică degrabă mă ridică, să strig ție: Bucură-te, ajutorul muritorilor ca pururea să te măresc pe tine!

Slavă...

A venit la noi lumina cunoștinței prin nașterea ta și pe toți i-a umplut de dumnezeiască înțelepciune și vedem neumbrit tainele cele înțelegătoare ale Fiului tău și Dumnezeu, pentru aceea și eu, Stăpână, împreună cu toți lăudându-te, te măresc.

Și acum...

Luminează-mă cu strălucirea bucuriei pentru negrăită mila milostivirii tale și alungă toți norii deznădejdii mele și dăruiește-mi mie bucuria cea adevărată, ca să laud cu credință dumnezeiască nașterea ta și pururea să te măresc pe tine.

Prosomii. Glasul al 4-lea

Ca un viteaz între mucenici

Bucură-te, tron în chipul focului al Atotputernicului Dumnezeu; bucură-te, vas care porți mana; bucură-te, izvor nesecat, care verși șuvoaiele harului celor ce cu credință aleargă la sprijinul tău și care celor bolnavi le dai harul vindecărilor și care dai dezlegare feluritelor primejdii, fără de prihană Fecioară.

Bucură-te, ceea ce ai purtat fără strâmtorare în pântecele tău temelia pământului, Preanevinovată; bucură-te, vița cea cu bună roadă, care ai odrăslit strugurele cel copt care a revărsat tuturor credincioșilor vinul cel mântuitor, care ai izvorât dulceața nestricăciunii celor cufundați în adâncul înșelării prin sfatul șarpelui.

Bucură-te, munte umbrit de virtuți, Mireasa lui Dumnezeu; bucură-te, clește purtător de foc care ai purtat cărbunele dumnezeiesc, Cel care ridică păcatele a toată lumea, bucură-te, dătătoarea mântuirii muritorilor; bucură-te, turn de veghe neclintit al Bisericii lui Hristos; bucură-te, tron al Domnului în chipul soarelui; bucură-te, întărirea credincioșilor.

Preanevinovată, Mireasa lui Dumnezeu, tras în jos și ademenit de cugete întunecate fiind, m-am depărtat de Fiul tău, ca mai înainte fiul cel risipitor, gol fiind de virtuțile pe care le-am avut din fire, pentru aceea mă rog, întorcându-mă la dumnezeiasca pocăință, învrednicește-mă să primesc din nou bogăția pe care am pierdut-o.

Vineri seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a împăratului Teodor Lascaris

Cântarea 1. Glasul al 4-lea

Irmosul:

«Deschide-voi gura mea și se va umple de Duhul și cuvânt răspunde-voi împărătesei Maicii și mă voi arăta, luminat prăznuind, și voi cânta minunile ei, bucurându-mă».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Ceea ce ai născut bucuria, bucură-te, Fecioară, Mireasa lui Dumnezeu, izgonirea blestemului; bucură-te, Preanevinovată; bucură-te, Stăpână,

apărătoarea lumii; bucură-te, scăparea celor ce aleargă la tine.

Fiind dăruitoare a bucuriei, bucură-te, Mireasa lui Dumnezeu, Stăpână, ceea ce ai micşorat blestemul; bucură-te, nenuntită; bucură-te, Preacurată, acoperământul sufletului meu; bucură-te, Maică Fecioară; bucură-te, Prealăudată.

Slavă...

Bucură-te, masă dumnezeiască; bucură-te, sfeşnic cu totul luminos; bucură-te, scaun de foc; bucură-te, templu al lui Dumnezeu; bucură-te, căruţa Împăratului a toate; bucură-te, cetate însufleţită a Atotţiitorului.

Şi acum...

Bucură-te, munte sfânt, bucură-te, pod ceresc; bucură-te, pat însufleţit; bucură-te, nor de aur; bucură-te, Tu, cea fără de prihană, mântuirea credincioşilor; bucură-te, cu totul nepătată; bucură-te, Prealăudată.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Arcul celor puternici a slăbit şi cei neputincioşi cu putere s-au încins. Pentru aceasta, s-a întărit întru Domnul inima mea».

Bucură-te, lauda fecioriei; bucură-te, bucuria nesfârşită a celor ce nasc; bucură-te, ceea ce singură eşti chemarea mântuitoare a Evei celei dintâi.

Bucură-te, împăcarea lumii; bucură-te, minune străină a sfinţilor îngeri; bucură-te, Maică binecuvântată a Stăpânului a toată zidirea.

Slavă...

Bucură-te, crin cu dulce mireasmă; bucură-te, alabastru cu mir şi izvor al sfinţirii; Bucură-te, Fecioară, norul luminii, sfeşnicul cel cu şapte făclii.

Şi acum...

Bucură-te, trandafir neveştejit; bucură-te, comoară cu adevărat dumnezeiască a fecioriei, bucură-te, răscumpărarea mântuitoare a neamului ortodocşilor.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Sfatul cel neurmat şi dumnezeiesc al întrupării Tale celei de sus, celei din Fecioară, Prorocul Avacum avându-l în minte, a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne!».

Bucură-te, nădejdea de mântuire a tuturor; bucură-te, viţă mult roditoare; bucură-te, uşa lui Dumnezeu cea de taină; bucură-te, căruţa soarelui; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu prealăudată.

Bucură-te, munte umbrit al lui Dumnezeu; bucură-te, templu preasfânt; bucură-te, scară pe care mai înainte a văzut-o Iacob; bucură-te, Fecioară preacurată; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu prealăudată.

Slavă...

Bucură-te, mirul cel preaînmiresmat al lui Dumnezeu; bucură-te, vedere nepătrunsă, pe care mai înainte a văzut-o Proorocul Avacum; bucură-te, mântuirea credincioşilor; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu prealăudată.

Şi acum...

Bucură-te, cetate cu douăsprezece ziduri a lui Dumnezeu; bucură-te, palat al dumnezeieştei slave; bucură-te, tron al Făcătorului tuturor; bucură-te, masa Cuvântului; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu prealăudată.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Înspăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta; că tu, Fecioară, neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu Cel peste toate şi ai născut pe Fiul Cel fără de ani, Cel ce dăruieşte pace tuturor celor ce te laudă pe tine».

Bucură-te, ceea ce ai odrăslit pe Săditorul făpturii; bucură-te, ceea ce ai născut pe hrănitorul a toată lumea; bucură-te, rădăcina lui David, ceea ce ai crescut pe Cel ce din milă ţine toate în chip mai presus de toată mintea.

Bucură-te, zid nesurpat şi acoperământul celor ce te cinstesc pe tine; bucură-te, ocrotitoarea şi îndrăznirea pământenilor; bucură-te, nădejdea muritorilor, bucuria desfătată a tuturor celor ce te fericesc pe tine, preafericită Stăpână.

Slavă...

Bucură-te, vedere necuprinsă de îngeri; bucură-te, minune netâlcuită, străină şi negrăită; bucură-te, fiica lui David, Maica Făcătorului a toate, Stăpâna şi Doamna întregii făpturi.

Şi acum...

Bucură-te, car de foc al Împăratului a toate; bucură-te, porfira cea gândită a lui Dumnezeu Cuvântul; bucură-te, cleşte tainic şi cădelniţă de aur, uşa cea neumblată, preafericită Stăpână.

Cântarea a 6-a

Irmosul

«Înţelepţii de Dumnezeu, care faceţi acest praznic dumnezeiesc şi cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniţi să batem din palme, slăvind pe

Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintr-însa».

Bucură-te, ţarină nearată; bucură-te, vie nelucrată; bucură-te, Rai; bucură-te, izvor nedeşertat; bucură-te, vasul manei; bucură-te, Mireasa lui Dumnezeu.

Bucură-te, liman neînvăluit; bucură-te, turn de veghe al celor războiţi; bucură-te, cetate întărită; bucură-te, îndreptarea celor căzuţi; bucură-te, Maica Celui Preaînalt; bucură-te, Preanevinovată.

Slavă...

Bucură-te, măslin pururea roditor; bucură-te, porumbiţă dorită de toată lumea; bucură-te, Maica lui Dumnezeu; bucură-te, Marie, cu totul nepătată; bucură-te, Sfântă Fecioară; bucură-te, Prealăudată.

Şi acum...

Bucură-te, cleştele cărbunelui dumnezeiesc; bucură-te, cădelniţă cu totul de aur; bucură-te, buchet; bucură-te, vas al Duhului Sfânt; bucură-te, cămară de nuntă a Cuvântului; bucură-te, iubitoare de bine.

Sedealna

Arătatu-Te-ai astăzi

Bucură-te, scaun de foc al Împăratului şi sfeşnic cu totul de aur al luminii dumnezeieşti care luminezi sufletele şi minţile celor ce te laudă pe tine, Fecioară prealăudată.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«N-au slujit făpturii cugetătorii de Dumnezeu, fără numai Făcătorului; ci groaza focului bărbăteşte înfruntând-o, se bucurau, cântând: Prealăudate Dumnezeul părinţilor noştri şi Doamne, bine eşti cuvântat!».

Bucură-te, uşa cea neumblată prin care a trecut numai Cel preaînalt, izvor pecetluit. Bucură-te, templu dumnezeiesc al legii harului; bucură-te, pod care îi duci pe toţi cei credincioşi la moştenirea de sus.

Bucură-te, munte netăiat, pe care mai înainte tainic l-a văzut Daniil; bucură-te, rug neaprins, pe care l-a văzut Moise cel gângav; bucură-te, lauda prorocilor şi a Apostolilor.

Slavă...

Bucură-te, toiagul lui Aaron care mai presus de minte ai odrăslit pe Săditorul vieţii; bucură-te, plinirea legii şi pecetea prorocilor; bucură-te, Stăpână; bucură-te, Fecioară preacuvioasă, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu.

Şi acum...

Bucură-te, Maică nenuntită a Făcătorului tău, de Dumnezeu dăruită; bucură-te, nădejdea credincioşilor; bucură-te, ceea ce ai izvorât apa cea săltăreaţă; bucură-te, laudă şi dumnezeiască veselie a credincioşilor care te cinstesc pe tine.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe tinerii cei binecredincioşi în cuptor naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum plinită; pe toată lumea ridică să-ţi cânte ţie: Pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii!».

Bucură-te, ceea ce eşti mai înaltă decât cerurile, mai cinstită decât toate cetele îngereşti; bucură-te, adânc nesfârşit, înălţime necuprinsă; bucură-te, jertfelnic al chemării de sus a firii celei stricate a muritorilor; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, nădejdea celor deznădăjduiţi.

Bucură-te, munte sfânt al lui Dumnezeu, munte gras şi închegat, netăiat; bucură-te, topitoare a firii celei stricate; bucură-te, patul de nuntă al unirii celor două firi, căci întru tine se văd căile lui Dumnezeu cele adevărate, Fecioară, în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Bucură-te, cortul mărturiei şi tablele testamentului scrise de Dumnezeu; bucură-te, căpătâi al legii harului; bucură-te, temelie a profeţilor, Sfântă Stăpână, slava apostolilor şi a mucenicilor; bucură-te, bucuria cuvioşilor, Fecioară.

Şi acum...

Bucură-te, comoara dumnezeieştilor haruri şi pricina tuturor bunătăţilor, Preacurată; bucură-te, podoabă a tuturor celor ce te laudă pe tine; bucură-te, liman neînviforat şi port al celor ce plutesc pe marea vieţii; bucură-te, mângâierea celor întristaţi, Fecioară.

Să lăudăm.... Irmosul:

«Pe tinerii cei binecredincioşi în cuptor naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum plinită; pe toată lumea ridică să-ţi cânte ţie: Pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii!».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Tot neamul pământesc să salte cu duhul, fiind luminat şi să prăznuiască

firea minţilor celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu, şi să strige: Bucură-te, Preafericită Născătoare de Dumnezeu, Curată, pururea Fecioară».

Bucură-te, Marie, Mireasa lui Dumnezeu, apărătoarea lumii; bucură-te, stea neapusă, vas al luminii, locaş al Treimii; bucură-te, cort al Cuvântului şi întărirea tuturor celor ce strigă: Bucură-te, Preafericită, Născătoare de Dumnezeu, Curată, pururea Fecioară!

Bucură-te, sfeşnic de aur şi masă care îi hrăneşti pe credincioşi, pământ nelucrat care ai odrăslit spicul cel purtător de viaţă; bucură-te, izvor care ai revărsat apa cea dătătoare de viaţă celor ce strigă: Bucură-te, Preafericită Născătoare de Dumnezeu, Curată, Pururea Fecioară!

Slavă...

Bucură-te, cămară de nuntă, întru care Dumnezeu S-a nuntit cu firea noastră; bucură-te, măslin roditor care veseleşti pe toţi; bucură-te, cristelniţă nedeşertată a dumnezeieştei curăţiri a celor ce strigă: Bucură-te, preafericită Născătoare de Dumnezeu, Curată, Pururea Fecioară!

Şi acum...

Bucură-te, scoică înţelegătoare care ai cufundat purpura lui Dumnezeu; bucură-te, mirul cel de mult preţ şi dumnezeiesc care îi înmiresmează pe credincioşi; bucură-te, zid nesurpat şi scăpare a celor ce strigă: Bucură-te, Preafericită Născătoare de Dumnezeu, Curată, Pururea Fecioară!

Prosomii. Glasul al 4-lea

Dat-ai semn

Bucură-te, mântuire preaputernică a toată lumea, întărirea celor ce stau şi ridicarea celor căzuţi; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, bogăţie a celor săraci şi comoară a celor lipsiţi, hrană celor flămânzi; bucură-te, cu totul nepătată, mângâierea celor întristaţi şi cercetarea celor bolnavi; bucură-te, singur ajutor al celor ce cu credinţă se roagă ţie.

Bucură-te, dimineaţă strălucită care ai răsărit credincioşilor pe soarele cel neînserat; bucură-te, adânc nemăsurat, înălţime negrăită a înfricoşătoarei taine; bucură-te, bucuria îngerilor; bucură-te, ceea ce ai stins văpaia înşelării; bucură-te, omorârea iadului; bucură-te, nor cu totul luminos, îndreptarea lui Adam; bucură-te, Preacinstită Stăpână.

Bucură-te, podoaba celor ce petrec în feciorie şi lauda lumii, Mireasa lui Dumnezeu; bucură-te, cumpănă de plumb pe care mai înainte a văzut-o Amos[8], pe care, Dumnezeu, pentru rugăciunile tale, nu o va trece cu vederea; bucură-te,

[8] Amos 7, 8.

răscumpărarea lumii; bucură-te, templu al Dumnezeirii; bucură-te, dulce desfătare a limbii credincioşilor, fără de prihană.

Ceea ce ai născut pe Soarele dreptăţii, Preanevinovată, risipeşte întunericul patimilor ce mă supără pe mine şi pe şarpele cel amăgitor care ademeneşte sufletul meu pururea prin plăceri şi deşertăciuni, departe izgoneşte-l de ticăloasa mea inimă, păzind în liniştea nepătimirii pe robul tău.

Glasul al 5-lea

Sâmbătă seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a celui între sfinţi Părintele nostru Ignatie, Patriarhul Constantinopolului

Al cărei acrostih este:

«A cincea rugăciune către Preasfânta Fecioară a lui Ignatie»

Cântarea 1. Glasul al 5-lea

Irmosul:

«Pe cal şi pe călăreţ în Marea Roşie i-a scufundat Hristos, Cel ce a sfărâmat războaiele cu braţ înalt, iar pe Israel l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare de biruinţă».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi!

Cer, Fecioară, să îmi dai harul Duhului Sfânt ca să deschidă smerita mea gură şi să îmi fie dat mie darul cuvântului ca să te laud pe tine, Născătoarea Cuvântului.

Dat-ai veselie inimii mele, munte gras şi nor dumnezeiesc care picuri rouă, pomenirea ta, Stăpână, umplându-mă de bucurie şi de veselie.

Slavă...

Înţelepţeşte-mă pe mine, cel întunecat pururea de beţia plăcerilor şi fără de minte fiind, adăpându-mă cu vinul pocăinţei, Născătoare de Dumnezeu, căci ai odrăslit strugurele cel copt al nestricăciunii.

Şi acum...

Potoleşte chinurile cele de iad, de Dumnezeu dăruită, ceea ce ai născut, Fecioară, fără chinuri pe Cel necuprins cu mintea, pe Care roagă-L să mă izbăvească de toată chinuitoarea răutate.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai înfipt pământul pe nimic cu porunca Ta şi ai ridicat neţinut pe cel îngreuiat, pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale, întăreşte Biserica Ta, Hristoase, Cel singur bun şi iubitor de oameni».

Născându-L pe Făcătorul şi Domnul, Fecioară, te-ai făcut mai înaltă decât toată făptura şi mai cinstită decât Heruvimii şi Serafimii, Curată. Pentru aceea pururea te fericim toate neamurile precum mai înainte ai profeţit.

Acoperământul, nădejdea şi apărarea creştinilor, pe mine cel ce cred în tine şi alerg la tine izbăveşte-mă de păcate şi de patimi şi de necazuri, Fecioară, şi din mâinile vrăjmaşilor celor ce se luptă cu mine, ca să te slăvesc pe tine cu mulţumire.

Slavă...

Dă-mi izvoare de lacrimi, Mireasa lui Dumnezeu, şi mărturisire păcatelor mele şi iertare greşelilor mele, ca să te măresc pe tine eu, cel izbăvit prin acoperământul tău şi păzit pururea.

Şi acum...

Mi-am întinat, noblețea sufletului, Curată, şi dumnezeiasca vrednicie a chipului. Vai, mie, ce voi face? Vino, Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, şi mai înainte de sfârşit dă-mi mie chipuri de mântuire şi vrednică pocăinţă.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Deşertarea Ta cea dumnezeiască Avacum cunoscând-o prin vederea mai înainte, Hristoase, cu frică striga Ţie: Spre mântuirea poporului Tău ai venit, ca să mântuieşti pe unşii Tăi».

Pântecele tău, palat sfânt al Împăratului şi al lui Dumnezeu în chip netâlcuit s-a făcut, întru care sălăşluindu-Se, temple ale Lui ne-a făcut pe noi.

Mă împresoară şi mă înviforează întreite valuri ale patimilor şi ale gândurilor şi suflările potrivnice ale plăcerilor mă scufundă, Fecioară, ci întinde mâna ta şi mă izbăveşte.

Slavă...

Puterea mea şi lauda mea, tu eşti Stăpână; fii mie spre mântuire ceea ce ai născut mântuirea lumii, pe Hristos, Izbăvitorul şi Mântuitorul meu.

Şi acum...

Bolile trupului şi ale sufletului meu, rogu-mă, tămăduieşte-le, Curată, ceea ce ai născut pe Doctorul sufletelor şi al trupurilor şi mă mântuieşte cu

dumnezeieștile tale rugăciuni.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, la Tine alerg din zori și strig Ție: Luminează sufletul meu cel întunecat, Hristoase, ca un îndurat».

Pe mine cel rănit și cel ce zac în adâncul păcatelor și năpădit de toată deznădăjduirea, Mântuitorule, miluiește-mă, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Ceea ce pe Cel mai dinainte de veci L-ai născut sub ani, în trup circumscris pe Cel ce prin fire este necircumscris, pe Acela roagă-L pentru mine, robul tău.

Slavă...

Ușa cea cerească, deschide-mi mie ușile pocăinței, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai deschis ușile Raiului și de ușile iadului izbăvește-mă.

Și acum...

Cântă nașterea ta cetele îngerilor, Născătoare de Dumnezeu, prin care a încetat înșelarea idolilor și lumina adevărului a strălucit.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Marea patimilor cea sălbăticită de viforul cel stricător de suflet liniștește-o, Stăpâne Hristoase, și din stricăciune mă scoate ca un îndurat».

Pe noi, cei omorâți de patimi, ridicându-ne din păcat, Stăpână, înviază-ne cu rugăciunile tale, ceea ce ai născut pe stricătorul stricăciunii.

Cere iertare de păcate, Stăpână curată, și izbăvire de patimi robilor tăi celor ce din suflet te laudă pe tine pururea.

Slavă...

Ajutor în chinuri pururea ești pământenilor, Curată, și, pe cele grele făcându-le ușoare, pe slujitorii tăi păzește-i nevătămați.

Și acum...

Răscumpărare celor căzuți, tămăduire celor bolnavi, Cuvioasă, bucurie celor întristați te-a dăruit pe tine Hristos și laudă celor ce te laudă pe tine.

Sedealna. Glasul al 5-lea

Pe Cuvântul cel împreună fără de început

Harul cel neasemuit al îndurării tale și puterea dumnezeiască a stăpânirii tale știindu-le, Fecioară Maică Marie, strig ție cu stăruință: Din toată întristarea smulge-mă pe mine, robul tău, și umple-mă de veselie, ca să te laud pe tine,

Prealăudată.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Domnul părinților cel preaînălțat văpaia a stins și a rourat pe tinerii care cântau cu un glas: Dumnezeule, bine ești cuvântat!».

Lauda a toată lumea și jertfelnic de împăcare, roagă-L pe milostivul tău Fiu să-mi dea iertare de greșeli și viață veșnică.

Râuri de lacrimi dăruiește-mi, Prealăudată, ca să sting înfricoșătoarea osândă veșnică și să cânt Fiului tău: Dumnezeule, bine ești cuvântat!

Slavă...

Cuvintelor gurii mele și curgerilor lacrimilor mele plecându-te, Curată, schimbă întristările sufletului meu în bucuria cea adevărată a Fiului tău.

Și acum...

Ceea ce ne-ai născut nouă pe Dumnezeu, Dătătorul bunătăților, pe Acesta milostivește-L spre noi cu rugăciunile tale de maică, să miluiască pe cei ce se laudă cu tine.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Ție, Făcătorului a toate...».

Vezi, ceea ce ești bună, răutatea sufletului meu și deznădăjduirea și degrabă mă sloboade din chinuri, ca să te slăvesc pe tine întru toți vecii.

Să nu aud încă: „Pământ ești și în pământ vei merge”, căci tu de pe pământ la cer m-ai adus, o, fără de prihană, Fecioară, ca una care ai născut pe Cel ce din pământ a plăsmuit pe începătorii neamului omenesc.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Noaptea patimilor și a întristărilor m-a cuprins și întunecă strălucirea minții mele, fără de prihană, Fecioară, dar tu, ceea ce ai născut pe Soarele slavei, strălucește sufletul meu cu lumina bucuriei și a nepătimirii.

Și acum...

Cort sfânt aflându-te pe tine Cel Preasfânt, Preanevinovată, întru tine S-a sălășluit, fără de sămânță, trup muritor luând, și după naștere fecioară te-a păzit.

Să lăudăm.... Irmosul:

«Ție, Făcătorului a toate, în cuptor, tinerii împletind horă a întregii lumi cântau: Toate lucrurile pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Isaie, dănţuieşte! Fecioara a avut în pântece şi a născut fiu pe Emanuel, pe Dumnezeu şi omul; Răsăritul este numele Lui, pe Care slăvindu-L, pe Fecioara o fericim».

Pe Dumnezeu pe Care L-ai născut în chip de negrăit, Stăpână curată, roagă-L cu dinadinsul să ne izbăvească pe noi de primejdii şi de întristări şi de viitoarea înfricoşată judecată şi să ne învrednicească de strălucirea sfinţilor Lui.

Adâncul tămăduirilor şi noianul harurilor te-am cunoscut pe tine noi, păcătoşii, pentru aceea te rugăm: Scoate-ne din toate greutăţile pe noi, cei ce te mărim şi te cinstim pe tine, Prealăudată.

Slavă...

Mângâie degrabă inima mea care se tânguie de mulţimea chinurilor, mângâierea mea şi scăparea mea, ca şi eu să strig: Rugăciunile tale bucură sufletul meu, Multlăudată.

Şi acum...

Somnoros şi trândav fiind, Stăpână, şi neînfrânat, sfârşind în fapte întunecate, toată viaţa mea am cheltuit-o, dar ajungând la apusul vieţii pe tine, Răsăritul cel cu totul luminos, te rog să mă luminezi.

Prosomii. Glasul al 5-lea

Bucură-te, cămara

Bucură-te, ceea ce în pântece pe mielul lui Dumnezeu necircumscris L-ai purtat, pe Cel ce a dezlegat pe oameni din robia de mai înainte, singură curată. Ceea ce ai răsărit lumii bucuria, cămară de nuntă purtătoare de lumină a negrăitei nuntiri, bucură-te, ceea ce pe toţi în taină îi străluceşti şi îi luminezi ca ceea ce ai fulgerat lumina cea neapropiată, Preacurată, nenuntită Stăpână; bucură-te, Sfânta Sfintelor; bucură-te, lauda a toată lumea; bucură-te, Maica lui Dumnezeu, Cel ce dă lumii mare milă.

Bucură-te, tăria muritorilor, nădejdea şi acoperământul, reazem nebiruit, zid şi mântuire şi cetate de scăpare nezdrobită, care pe Dumnezeu cu oamenii L-ai împăcat prin naşterea ta cea fără de sământă şi străină; bucură-te, toiagul lui Aaron, care ai odrăslit floarea cea de preţ, pe hrănitorul făpturii. Bucură-te, putere nebiruită a împăraţilor dreptcredincioşi, Mireasa lui Dumnezeu; bucură-te, tăria mucenicilor; bucură-te, locaşul luminii; bucură-te, Maica lui Dumnezeu, Cel ce dă lumii mare milă.

Bucură-te, ţară şi pământ al lui Dumnezeu Cel necuprins, pe care Ioil mai dinainte te-a văzut, Sfânta Sfintelor întru care S-a pogorât Cel ce ţine toate; bucură-te, zid dumnezeiesc; bucură-te, Nevinovată, nădejde neînfruntată şi

apărare sigură a celor ce te slăvesc şi te laudă, Prealăudată, şi te caută pe tine din tot sufletul, Mireasa lui Dumnezeu; bucură-te, ceea ce ai născut pe Săditorul curăţiei, cu totul fără de prihană. Bucură-te, carte scrisă de Dumnezeu; bucură-te, izvorul sfinţirii; bucură-te, Maica lui Dumnezeu, Cel ce dă lumii mare milă.

Umple de veselie, Curată, pe cei ce te laudă pe tine şi cu dor te slăvesc şi grăbeşte de ne sloboade din chinurile care ne împresoară, din nenorociri şi din plânsuri şi din toată răutatea vrăjmaşilor celor mândri şi ucigaşi, din rătăcire, din închisoare, din amara robie şi din strâmbătate şi de înfricoşătoarea judecată. Stăpână, miluieşte-ne pe noi cei ce suntem în primejdii şi nu ne lăsa până în sfârşit, ci, după obicei, miluieşte-ne şi pierde, Fecioară, pe vrăjmaşii ce se luptă cu noi.

Duminică seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Andrei Criteanul

Cântarea 1. Glasul al 5-lea

Irmosul:

«Pe cal şi pe călăreţ în Marea Roşie i-a scufundat Hristos, Cel ce a sfărâmat războaiele cu braţ înalt, iar pe Israel l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare de biruinţă».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi!

Datori suntem, Curată, fără încetare a-ţi cânta ţie şi a chema pururea ajutorul tău, pe care îndură-te să-l trimiţi rugătorilor tăi, ca să fim izbăviţi de cel ce se luptă cu noi.

Apă capului meu cine va da, Preacurată, dacă nu-mi vei deşerta lacrimile ochilor şi nu îmi vei da mie să plâng sufletul meu pe care l-am omorât cu păcatele?

Slavă...

Mai presus de toate necuvântătoarele numai eu am fost cinstit cu cuvânt prin pronia Făcătorului, dar eu în chip necuvântător m-am plecat patimilor celor stricătoare de suflet, pentru aceea m-am asemănat dobitoacelor celor fără de minte.

Şi acum...

Scară până la cer, calea virtuţilor care cu cuvântul duci sufletele la cele cereşti, fă-mă şi pe mine să urc treptele, cu fapta şi contemplarea, de Dumnezeu dăruită.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai înfipt pământul pe nimic cu porunca Ta şi ai ridicat neţinut pe cel îngreuiat, pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale, întăreşte Biserica Ta, Hristoase, Cel singur bun şi iubitor de oameni».

Ai născut înţelepciunea cea ipostatică, Marie fără prihană, Maica lui Dumnezeu şi a Cuvântului pe Care roagă-L să picure în inima mea picătura fricii

de Dumnezeu, ca să mă umplu de cunoştinţa cea dumnezeiască.

Picăturile de ploaie adapă pământul şi îl fac să odrăslească rod, Curată, iar ploile lacrimilor adapă sufletul, dar eu, inimă învârtoşată având şi neîndurerată, nicidecum nu mă pocăiesc.

Slavă...

Când mintea în chip nematerialnic este împreună cu cele inteligibile, râuri de lacrimi curg ca din nişte izvoare, dar mintea mea, Maica lui Dumnezeu, lipită fiind de pământ are felurite gânduri şi pe cât pare se tocește.

Şi acum...

Mirul virtuţii în patru chipuri pregăteşte cele mai bune, Maica lui Dumnezeu, prin înţelepciune, prin bărbăţie sufletească, prin dreptate dumnezeiască şi prin curăţia înfrânării, dar de acestea eu m-am lipsit.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Deşertarea Ta cea dumnezeiască Avacum cunoscând-o prin vederea mai înainte, Hristoase, cu frică striga Ţie: Spre mântuirea poporului Tău ai venit, ca să mântuieşti pe unşii Tăi».

Uşor sunt tras către patimi, gol fiind de ajutorul tău, Maică Fecioară, Mireasa lui Dumnezeu. Pentru aceea, milostiveşte-te, izbăveşte-mă pe mine din prăpastia răului meu obicei.

Învredniceşte-mă pe mine, Născătoare de Dumnezeu, să îmi usuc mişcările trupului cu gândul şi cu fapta şi prin mişcarea minţii călăuzeşte-mă să petrec întru cele de sus.

Slavă...

Fii ai lui Dumnezeu prin împărtăşire ne-am făcut toţi câţi primim pe Hristos, dar eu Fecioară, mă întorc îndărăt, din pricina răutăţii, fiu al păcatului făcându-mă.

Şi acum...

Calea mântuirii nu am aflat-o, din necunoştinţa sufletului. Ceea ce ai născut calea vieţii, Născătoare de Dumnezeu, Marie, fii mie cale de mântuire.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Cel ce Te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, la Tine alerg din zori şi strig Ţie: Luminează sufletul meu cel întunecat, Hristoase, ca un îndurat».

Numai pe tine te ştiu, Născătoare de Dumnezeu, ajutătoare a celor

păcătoşi şi la tine scap; nu mă lepăda pe mine, cel ce am păcătuit mai presus de toţi.

Ca să arăţi în mine neasemuirea milostivirii tale, Maică Fecioară, ridică-mă pe mine, cel ce zac şi arată-mi căile nepătimirii.

Slavă...

Valurile patimilor, tulburate cu putere de vânturile demonilor, acoperă corăbioara nenorocitului meu suflet.

Şi acum...

Veselă arată-mi-te, Născătoare de Dumnezeu, la ieşirea mea, când sufletul se va despărţi de nenorocitul cort şi mă mântuieşte pe mine, robul tău.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Marea patimilor cea sălbăticită de viforul cel stricător de suflet linişteşte-o, Stăpâne Hristoase, şi din stricăciune mă scoate ca un îndurat».

Fecioară, norii ispitelor venind grei asupra mea, surpă casa sufletului. Pentru aceea, tânguindu-mă, vin la acoperământul tău.

Izbăveşte-mă, Curată, de gândurile cele deşarte şi stricătoare de suflet, învredniceşte-mă să primesc gândurile la judecata şi la şederea de acolo.

Slavă...

Am căzut din dumnezeiasca bucurie, Maica lui Dumnezeu, şi încep să mă tânguiesc eu, ticălosul, cum mă voi izbăvi eu acolo de amara tânguire?

Şi acum...

Izvor de tămăduiri te-am dobândit pe tine, Stăpână curată, noi, cei bolnavi de setea păcatelor, la tine alergăm şi mântuire luăm.

Sedealna. Glasul al 5-lea

Pe Cuvântul Cel împreună fără de început

În multe feluri, Fecioară, L-am mâniat pe Hristos, cu mintea, cu cuvântul şi cu faptele şi mă tem de înfricoşătorul acela scaun de judecată, dar tu, vino mai înainte şi degrabă izbăveşte de chinuri, cu rugăciunile tale de maică şi cu îndrăznirea ta cea către Dumnezeu, pe cel ce se roagă ţie, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Domnul părinţilor cel preaînălţat văpaia a stins şi a rourat pe tinerii care

cântau cu un glas: Dumnezeule, bine eşti cuvântat!».

Cine altul ca mine a păcătuit, cu totul lăudată, mintea mi-am omorât-o, trupul mi l-am întinat şi toate simţirile mi le-am înnegrit, eu, ticălosul.

Pe mine cel cu totul risipitor, pe mine, ticălosul, miluieşte-mă, Stăpână, şi dă-mi iertare pentru greşelile de mai înainte, ca să te slăvesc pe tine cu dor.

Slavă...

Prin închipuirile visurilor, vrăjmaşul mă amăgeşte şi mă împinge în căderea mândriei, dar tu, Născătoare de Dumnezeu, din meşteşugirile lui izbăveşte-mă.

Şi acum...

Cu toiagul compătimirii tale şi al acoperământului tău mângâie-mă şi pe mine, Curată, şi cu untdelemnul tău, al dumnezeieştei milostiviri, unge capul meu.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Ţie, Făcătorului a toate...».

Harul dumnezeieştei înfieri primindu-l la dumnezeiescul botez, l-am pierdut făcând nelegiuiri într-o viaţă de păcat, pentru aceea te rog pe tine, Fecioară, miluieşte-mă.

Vlăstarii rădăcinii neruşinate a iubirii de sine odrăslesc obrăznicia şi uşurătatea. De aici cresc roiuri de patimi felurite. Pe tine, aşadar, te rugăm, usucă rădăcina lor.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Ridic glasul meu cu plângere ţie strigând: Cu vinul pocăinţei, Curată, adapă-mă, satură-mă aici cu pâine de lacrimi, ca să nu flămânzesc şi să nu însetez dincolo.

Şi acum...

Eu singur lepădat fiind din contemplarea dumnezeiască, asemenea dobitoacelor şi fiarelor m-am făcut, însă tu singură, ceea ce ai născut în chip de negrăit pe Făcătorul, izbăveşte-mă, Fecioară, de văpaia gheenei.

Să lăudăm.... Irmosul:

«Ţie Făcătorului a toate, în cuptor, tinerii împletind horă a toată lumea cântau: Toate lucrurile pe Domnul lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Isaie, dănțuiește! Fecioara a avut în pântece și a născut fiu pe Emanuel, pe Dumnezeu și omul; Răsăritul este numele Lui, pe Care slăvindu-L, pe Fecioara o fericim».

Dăruiește, Curată, simțire înțelegătoare sufletului meu, omoară plăcerile cele necuvenite de mai înainte pe care obișnuiesc să le nască simțirile cele trupești, ca să mă fac și eu locaș al Duhului Sfânt.

Nicidecum nu am încetat, Maica lui Dumnezeu, să fac fapte de rușine, din pruncie arătându-mă casă patimilor și măcar acum, la bătrânețile mele, dă-mi mie gând de pocăință și poate aș scăpa de pedepsele care mă așteaptă.

Slavă...

În prăpastia păcatelor cumplite alunecând, am căzut din înălțimea virtuților, Stăpână, Curată. Așadar, tu, ceea ce ești apărarea celor neputincioși și a păcătoșilor, întinde mână de ajutor celui ce se roagă ție.

Și acum...

Mă înspăimânt, Maica lui Dumnezeu, de stăpânescul scaun de judecată și mă tem ca unul care sunt plin de multe rele; totuși la tine scap, ceea ce ești păcătoșilor scăpare și nu mă lepăda pe mine, ci mântuiește-mă cu mila ta.

Prosomii. Glasul al 5-lea

Bucură-te, cămară

Bucură-te, albină iubitoare de flori, ceea ce ai îmbrăcat pajiștea vieții, cununa aleasă și strălucită a Fecioriei, sălaș strălucit al Făcătorului, cort care ai cuprins pe Domnul cel necuprins. Bucură-te, Fecioară, prin care iadul s-a omorât și moartea s-a nimicit și cel întâi zidit s-a izbăvit de înfricoșătoarea cădere; bucură-te, Cuvioasă, Preasfântă; bucură-te, turn de veghe neclintit; bucură-te, Maica lui Dumnezeu, Celui ce dă lumii mare milă.

Bucură-te, porumbiță preafrumoasă, care ai aripile aurite cu înțelepciunea, floarea nestricăciunii, porfiră înțelegătoare; bucură-te, dumnezeiască scară; bucură-te, pod care îi treci pe muritori la viața cea cerească; bucură-te, întărire a domnitorilor celor credincioși, și cetate întărită și cunună de preț. Bucură-te, ceea ce ai împreunat nașterea cu fecioria. Bucură-te, leacul celor bolnavi; bucură-te, săturarea celor lipsiți. Bucură-te, Maica lui Dumnezeu, Celui ce dă lumii mare milă.

Bucură-te, Dumnezeu după Dumnezeu, care ai locul al doilea după Sfânta Treime, Ceea ce nemijlocit ai primit de la Dumnezeu plinătatea darurilor și pe acestea le împărți tuturor, îngerilor și oamenilor, deopotrivă; bucură-te, semn al cerului de foc; bucură-te, minune vădită a dumnezeiești voiri; bucură-te, scopul cel mai de pe urmă, Preacurată, al întregii făpturi pentru care lumea a

fost făcută şi prin naşterea ta sfatul cel veşnic al Făcătorului se împlineşte.

Singură bucurie a celor întristaţi, vino mai înainte şi izbăveşte-mă şi pe mine, robul tău, din toate ispitele cele de multe feluri care mă cuprind, de bolile cele arzătoare şi din răutăţile vrăjmaşilor care caută să mă înghită pe mine cel slăbănogit, de toată întristarea şi de partea cea de-a stânga, a demonilor, de deznădejde şi de cumplita osândă. Aşadar, nu mă da pe mine până în sfârşit necazurilor, ca să nu mă acopere pe mine, nenorocitul, adâncul răutăţii, căci întru tine mi-am pus toată nădejdea mea, de Dumnezeu dăruită.

Luni seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Marcu al Efesului, Evghenicul

Cântarea 1. Glasul al 5-lea

Irmosul:

«Pe cal şi pe călăreţ în Marea Roşie i-a scufundat Hristos, Cel ce a sfărâmat războaiele cu braţ înalt, iar pe Israel l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare de biruinţă».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi!

Plec genunchiul meu ţie, Stăpână, eu, ticălosul, şi cer acum dumnezeiescul tău ajutor. Dezleagă chinul sufletului, risipeşte norii deznădejdii cu rugăciunile tale, mângâierea celor întristaţi.

Păstrând, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, strălucirea sufletului curată de întinăciunile patimilor, fă-mă pe mine, cel ce te slăvesc pe tine, luminat să privesc la lumina cea dumnezeiască, fără de prihană Fecioară.

Slavă...

Întorcând, cu puterea ta, Stăpână, atacurile vrăjmaşilor cele asupra noastră, dăruieşte turmei tale pace adâncă, ceea ce eşti dătătoarea dumnezeieştei păci.

Şi acum...

Dumnezeu, Cel ce a zidit ca una inimile muritorilor, cunoscând durerile şi patimile sufletelor noastre, te-a dat pe tine nouă potrivită vindecare în boli şi în necazuri, fără de prihană Fecioară.

Cântarea 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai înfipt pământul pe nimic cu porunca Ta şi ai ridicat neţinut pe cel îngreuiat, pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale, întăreşte Biserica Ta, Hristoase, Cel singur bun şi iubitor de oameni».

Lână plină de dumnezeiasca rouă, cu totul fără prihană, adapă cu cercetarea ta sufletul meu cel uscat de patimi şi de arşiţa răutăţilor, ca ceea ce ai izvorât apa vieţii, pe Hristos Domnul.

Văzut cu trupul prin tine S-a făcut, Fecioară, Cel ce mai înainte era nevăzut, Cuvântul şi Domnul, ca să strămute la nevăzuta şi dumnezeiasca slavă şi la moştenirea cea veşnică pe cei ce te laudă pe tine ca Născătoare de Dumnezeu.

Slavă....

Izbăveşte-ne pe noi de noroiul patimilor, cu rugăciunile tale către Fiul tău, Curată, dă să păşesc curat pe căile pocăinţei care duc, Mireasa lui Dumnezeu, la veşnica odihnă.

Şi acum...

S-a întrupat din curatele tale sângiuri, Fecioară, Cel ce pentru milă S-a făcut muritor, pe Acesta roagă-L ca pe Fiul să mă învrednicească de Împărăţia cea de sus pe mine, cel ce te slăvesc pe tine din inimă, Preanevinovată.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Deşertarea Ta cea dumnezeiască Avacum cunoscând-o prin vederea mai înainte, Hristoase, cu frică striga Ţie: Spre mântuirea poporului Tău ai venit, ca să mântuieşti pe unşii Tăi».

Ca pe lumina ochilor păzeşte-mă cu acoperământul tău, rogu-mă, Curată, şi la umbra aripilor tale ocroteşte-mă şi mă izbăveşte de răutatea demonilor şi mă mântuieşte.

Cu băutura pocăinţei adapă-mă, Născătoare de Dumnezeu, Marie, şi învredniceşte-mă să aduc lacrimi din inimă stingătoare ale văpăii care mă aşteaptă.

Slavă...

Frica judecăţii mă tiranisește şi hotărârea lui Dumnezeu, dar tu vino mai înainte şi stai lângă mine în ziua judecăţii şi mă izbăveşte, Marie, dumnezeiască Mireasă.

Şi acum...

Ca ceea ce ai născut pe Făcătorul a toate făpturile, Maica lui Dumnezeu, toate îţi sunt cu putinţă şi pe toate le poţi, pentru aceea izbăveşte de osândă şi din toată batjocura pe robii tăi.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Cel ce Te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, la Tine alerg din zori şi strig Ţie: Luminează sufletul meu cel întunecat, Hristoase, ca un îndurat».

Sufletul meu cel întinat de patimi, Preacurată, şi inima mea curăţă-le prin

mila ta cea curățitoare și fă-le templu al dumnezeiescului Duh.

Născătoare de Dumnezeu dăruită, s-a făcut dreptate celor osândiți, tămăduire celor bolnavi, bucurie și veselie celor întristați.

Slavă...

Pe mine, cel neîndreptat și cel ce singur mă osândesc, Hristoase al meu, mântuiește-mă, cu rugăciunile Maicii Tale, ca să slăvesc multa și nemăsurata Ta milă.

Și acum...

Risipește, Curată, norii întristărilor din sufletul meu și luminează-mă cu razele bucuriei, ceea ce ai născut lumina cea dumnezeiască și neînserată.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Marea patimilor cea sălbăticită de viforul cel stricător de suflet liniștește-o, Stăpâne Hristoase, și din stricăciune mă scoate ca un îndurat».

Cel ce din țărână m-ai zidit, Stăpâne, după chipul Tău, și m-ai învrednicit de înfierea Ta, Iubitorule de oameni, păzește-mă ca un îndurat.

Aruncat sunt, Curată, în nemăsurate păcate și în necazurile celor răi, unul după altul, pentru aceea, dăruiește-mi mie iertare și izbăvește-mă din supărări.

Slavă...

Cu rugăciunile tale, umple pe robii tăi de dumnezeiască slavă și învrednicește-i pe cântăreții tăi de lumina cea negrăită, de Dumnezeu dăruită, Stăpână.

Și acum...

Izbăvește-mă pe mine de osânda cea veșnică, Stăpână curată, și învrednicește-mă de bucuria cea dumnezeiască și de desfătarea Raiului cu rugăciunile tale.

Sedealna. Glasul al 5-lea

Pe Cuvântul cel împreună fără de început

Bucură-te, scara Domnului de Dumnezeu întărită; bucură-te, pod de Dumnezeu umblat; bucură-te, scăparea credincioșilor și împăcare, ceea ce ne duci la Fiul tău și Dumnezeu, pe cei ce aleargă pururea la acoperământul tău, Născătoare de Dumnezeu, ca la un liman liniștit.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Domnul părinţilor cel preaînălţat văpaia a stins şi a rourat pe tinerii care cântau cu un glas: Dumnezeule, bine eşti cuvântat!».

Pleacă-te la rugăciunile celor ce aleargă acum la tine şi du-le pe acestea la Atotmilostivul Dumnezeu şi împlineşte cererile, Marie multlăudată.

Scutură somnul lenevirii mele şi luminează, rogu-mă, Cuvioasă, simţirile mele, dând priveghere şi vrednică pocăinţă.

Slavă...

Roagă-te, Fecioară, ca milostiv să-mi fie mie Cel uşor de împăcat şi să mă mântuiască pe mine cel ce cânt cu inimă zdrobită: Dumnezeule, bine eşti cuvântat!

Şi acum...

Mila ta nu este mărginită de timp, căci pururea miluieşti, cu totul fără prihană, pe robii tăi şi împărţi celor ce cer harul tău cel nesfârşit.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Ţie, Făcătorului a toate...».

Ceea ce singură ai fost strălucită cu dumnezeiască slavă, fiind Maică a Celui ce te-a slăvit pe tine, roagă-L, Fecioară, pe Cel singur pururea slăvit să dobândesc şi eu slava cea de sus.

Cu totul aleasă şi strălucită eşti, singură cu totul preacurată, cuvioasă şi fără pată, pentru aceea strig ţie, Fecioară iubitoare de bine, curăţă-mă de toată întinăciunea cu rugăciunile tale.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Dă iertare, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, şi îndreptare vieţii celor ce aleargă la tine ca neîncetat să te lăudăm pe tine, Fecioară, şi să te preaînălţăm întru toţi vecii.

Şi acum...

Mai presus decât razele luminoase şi strălucitoare ale soarelui, Stăpână, ajutorul tău, întinzând tuturor razele minunilor, risipeşte negura patimilor şi a bolilor.

Să lăudăm.... Irmosul:

«Ţie, Făcătorului a toate, în cuptor, tinerii împletind horă a toată lumea cântau: Toate lucrurile pe Domnul lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Isaie, dănţuieşte! Fecioara a avut în pântece şi a născut fiu pe Emanuel, pe Dumnezeu şi omul; Răsăritul este numele Lui, pe Care slăvindu-L, pe Fecioara o fericim».

Întăreşte-ne pe noi, cei bătuţi de necazuri şi de mulţimea supărărilor, cu dumnezeiescul tău ajutor, Marie, Mireasa lui Dumnezeu, pe tăria răbdării şi pe piatra nădejdii tale, ca să te slăvim pe tine.

Povara întristărilor covârşeşte, Fecioară fără prihană, puterea mea şi mă trage în prăpastia fără fund a deznădejdii, de care izbăveşte-mă, Stăpână, ca neîncetat să te măresc pe tine.

Slavă...

Căruţă purtătoare de lumină a lui Emanuil te-ai arătat, luminând pe credincioşi, Stăpână curată, pentru aceea luminează sufletul meu cel acoperit acum de întunericul trândăviei şi nimicit de păcate.

Şi acum...

Tu ai fost ocrotitoare sufletului meu, Preacuvioasă, Curată, căci întru tine zdrobesc puterea duşmanilor, de tine mi-am atârnat toate simţurile şi mintea, Fecioară, mântuieşte-mă, mântuieşte-mă, ca să te măresc pe tine cu dor.

Prosomii. Glasul al 5-lea

Bucura-te, cămara

Bucură-te, porumbiţă cuvântătoare, care pui capăt potopului celui înţelegător şi speli întinăciunea păcatului, ceea ce eşti singură curată, jertfelnic de împăcare al lumii, nădejde neînfruntată şi apărare tare celor ce te cinstesc şi te laudă cu credinţă şi caută dumnezeiescul tău ajutor; bucură-te, auzire multdorită a puterilor celor de sus; bucură-te, căderea demonilor; bucură-te, îndreptarea muritorilor; bucură-te, Maica lui Hristos, Cel ce dă lumii mare milă.

Bucură-te, rânduneaua care aduci lumina, ceea ce aduci primăvara din iarna cea înţelegătoare şi potoleşti furtuna păcatului, singură Cuvioasă. Bucură-te, dumnezeiesc acoperământ; bucură-te, masă, care ai purtat întru tine pâinea cea cerească a vieţii din care cei ce gustă nu se tem de moarte, nici nu mor, ci trăiesc precum a zis Ziditorul firii, fără de prihană Fecioară, cu totul binecuvântată, şi din care învredniceşte-ne şi pe noi să ne săturăm şi să dobândim, Fecioară, fericirea cea fără sfârşit şi fără stricăciune.

Bucură-te, Maică Fecioară, Curată, juncă neîntinată care ai născut viţelul cel de taină al lui Dumnezeu, mielușea curată şi cu totul nepătată; bucură-te, căprioară din munţi, care paşti miresme şi păşunezi pururea între crini cu dumnezeieştile haruri şi desfătări ale Duhului, cerboaică sprintenă care

nimicești șerpii cei înțelegători și departe de robii tăi îi izgonești. Bucură-te, Maica lui Hristos, Cel ce dă lumii mare milă.

Potolește marea chinurilor care împotriva mea se sălbăticește, de Dumnezeu slăvită, scăparea preaputernică a tuturor credincioșilor și călăuzește, Curată, către dumnezeiescul țărm pe ticălosul și nenorocitul robul tău care de iadul pierzaniei deja s-a apropiat și a ajuns în lațul deznădejdii, Stăpână, nu mă trece cu vederea pe mine, cel ce rău mă primejduiesc și caut din tot sufletul grabnicul tău ajutor, căci întru tine mi-am pus toată nădejdea mea, de Dumnezeu fericită.

Marți seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Teofan al Niceei, Graptul

Cum se vede în celelalte stihiri

Cântarea 1. Glasul al 5-lea

Irmosul:

«Pe cal și pe călăreț în Marea Roșie i-a scufundat Hristos, Cel ce a sfărâmat războaiele cu braț înalt, iar pe Israel l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare de biruință».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Preabinecuvântată Marie, Preacurată, pe cei ce cu credință și cu dor te laudă pe tine ca Maica lui Dumnezeu mântuiește-i cu rugăciunile tale din patimi și din necazuri și din păcate.

Numai credința să ne conducă, și nu dovada minunilor tale celor mai presus de minte, Mireasa lui Dumnezeu, căci pe Cel necuprins mai presus de fire L-ai născut, pe Cel ce a îmbrăcat firea omenească.

Slavă...

Întreagă dorire și dulceață fără prihană și împlinirea tuturor bunătăților este Fiul și Dumnezeul tău, Preanevinovată, pe Care roagă-L să izbăvească de necazuri pe cei ce te cinstesc pe tine.

Și acum...

Minune cu adevărat înfricoșată se săvârșește întru tine, Fecioară, că în pântecele tău L-ai avut pe Cel cu niciun chip cuprins și în chip de negrăit L-ai născut, rămânând pururea Fecioară.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai înfipt pământul pe nimic cu porunca Ta și ai ridicat neținut pe cel îngreuiat pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale, întărește Biserica Ta,

Hristoase, Cel singur bun şi iubitor de oameni».

Cel ce odinioară din nimic a făcut toate a ieşit din pântecele tău cel sfânt, om făcându-Se, Curată, din iubire de oameni, Cel ce este iubitor de oameni, ca pe oameni să îi izbăvească.

Iată, tu, Curată, plină de dar eşti mai presus de toate, căci pe toate le-ai covârşit cu sfinţenia, pe toţi i-ai întrecut şi decât toţi ai fost văzută mai înaltă, decât toate puterile cele înţelegătoare, fiind Maică a lui Dumnezeu.

Slavă...

Fecioară, palatul curat al Cuvântului, arată sufletul meu casă a Duhului, izvor de apă începătoare a vieţii, adapă-mă pe mine cel topit de arşiţa păcatului, ca după datorie să te slăvesc pe tine.

Şi acum...

Afară de tine, după Dumnezeu, alt ajutor nu am care pururea să mă scoată din necazuri şi strâmtorări, Stăpână, prealăudată, cuvioasă, Marie, Născătoare de Dumnezeu, nu mă trece cu vederea pe mine cel pierdut şi întunecat de păcate.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Deşertarea Ta cea dumnezeiască Avacum cunoscând-o prin vederea mai înainte, Hristoase, cu frică striga Ţie: Spre mântuirea poporului Tău ai venit, ca să mântuieşti pe unşii Tăi».

Ţesând veşmânt din sângiurile tale cele fecioreşti Celui ce îmbracă cerul cu nori, Fecioară, pe mine, cel dezgolit prin înşelăciune, îmbracă-mă cu veşmântul nestricăciunii.

Pântecele tău palat sfânt al Împăratului şi Dumnezeu în chip netâlcuit s-a făcut, întru care sălăşluindu-Se, Fecioară, temple ale Lui ne-a făcut pe noi.

Slavă...

În chip de negrăit zămislind, Preanevinovată, pe Făcătorul tău şi Dumnezeu, roagă-L să ne mântuiască pe noi pe toţi din primejdii şi mântuire sufletească să dăruiască celor ce te laudă pe tine, Stăpână.

Şi acum...

Miluieşte, ceea ce eşti milostivă, Născătoare de Dumnezeu, Preanevinovată, ticălosul meu suflet cel înnegrit de patimi şi de păcate şi care suspină.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, la Tine alerg din zori și strig Ție: Luminează sufletul meu cel întunecat, Hristoase, ca un îndurat».

Valul nenorocirilor acum mă scufundă. Îndreaptă-mă, Preasfântă, la limanul liniștii tale, ceea ce ai născut pe Cârmaciul nepătimirii.

Nicio minte cerească cu adevărat nu poate să te laude pe tine, Maica lui Dumnezeu, după vrednicie, căci ai născut pe Ziditorul, pe Cel lăudat de puterile cele cerești.

Slavă...

Prunc tânăr ai născut, fără prihană, pe Cel ce fără de ani a strălucit din Tatăl fără de ani mai înainte de veci pe Care roagă-L pentru lume, Mireasa lui Dumnezeu.

Și acum...

Luminează ochii minții mele, sfeșnic de aur al luminii dumnezeiești și risipește întunericul patimilor, Fecioară, și tot mă luminează.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Marea patimilor cea sălbăticită de viforul cel stricător de suflet liniștește-o, Stăpâne Hristoase, și din stricăciune mă scoate ca un îndurat».

Preasfântă Stăpână, Maica lui Dumnezeu, izbăvește-mă pe mine din stricăciune, potolește tulburarea patimilor, ceea ce ai născut izvorul nepătimirii.

Mai presus de minte ai născut pe Cel fără de ani, mai presus de cuvânt pe Făcătorul, Preasfântă, pe Cel ce izbăvește din toată stricăciunea pe cei ce te laudă pe tine drept Născătoare de Dumnezeu.

Slavă...

Fiul Cel împreună fără de început cu Tatăl, Cel ce sânurile părintești nu le-a părăsit, Fecioară, în sânurile tale S-a sălășluit și sânurile lui Avraam nouă ni le-a deschis.

Și acum...

Fără de bărbat ai născut, Născătoare de Dumnezeu, pe Emanuel, Cel ce miluiește smerenia noastră, pentru aceea pururea după datorie pe tine te slăvim.

Sedealna. Glasul al 5-lea

Pe Cuvântul Cel împreună fără de început

Rădăcina care ai odrăslit floarea cea dumnezeiască, chivot și sfeșnic și vas cu totul de aur, masă sfântă a vieții care porți pâinea, roagă-L pe Fiul tău și

Dumnezeu, împreună cu îngerii şi cu toţi sfinţii cei din veac, să miluiască pe cei ce te laudă pe tine.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Domnul părinţilor cel preaînălţat văpaia a stins şi a rourat pe tinerii care cântau cu un glas: Dumnezeule, bine eşti cuvântat!»

Fiul cel Preaînălţat împreună cu Tatăl şi cu Duhul, alegându-te pe tine, te-a iubit foarte, Curată, spre a-I fi Lui sălaş, Binecuvântată.

Uşă neumblată te-a văzut pe tine Prorocul, Marie cu totul fără de prihană, pe care singur Dumnezeu a umblat, Căruia toţi Îi cântăm: Dumnezeule, bine eşti cuvântat!

Slavă...

Cu gura şi cu mintea pe tine, Preacurată, Născătoare de Dumnezeu te propovăduiesc cu bucurie, căci ai născut pe Dumnezeu, Căruia toţi Îi cântăm: Dumnezeule, bine eşti cuvântat!

Şi acum...

Mireasă a lui Dumnezeu ai fost, lauda Apostolilor, cununa Mucenicilor, strălucirea cuvioşilor, bucuria celor ce strigă: Dumnezeule, bine eşti cuvântat!

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Ţie, Făcătorului a toate...».

Ţie, celeia ce ai născut pe Făcătorul a toate, laudă îţi cântăm, Prealăudată, căci pe tine te laudă oştile îngerilor şi te slăvesc corurile muritorilor.

Scară înţelegătoare pe care S-a pogorât Dumnezeu, pod care îi duci sus pe pământeni, minunea îngerilor, rană mare demonilor, tămăduire credincioşilor eşti, Născătoare de Dumnezeu.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Cum nu ai căzut din slava feciorească, îmbogăţindu-te cu cinstea de maică, Nenuntită? Ştie numai Cel ce a lucrat minunile acestea cu înţelepciune, pe Care Îl preaînălţăm întru toţi vecii.

Şi acum...

Am deschis şi eu cu îndrăznire, de dor, gura mea spre lauda ta, Prealăudată. Pentru aceea, te rog să o umpli de înţelepciune şi să îi dăruieşti duhul priceperii, Marie.

Să lăudăm.... Irmosul:

«Ţie, Făcătorului a toate, în cuptor, tinerii împletind horă a toată lumea

cântau: Toate lucrurile pe Domnul lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Isaie, dănţuieşte! Fecioara a avut în pântece şi a născut fiu pe Emanuel, pe Dumnezeu şi omul; Răsăritul este numele Lui, pe Care slăvindu-L, pe Fecioara o fericim».

Maica lui Dumnezeu, Preacurată, ocrotitoarea creştinilor, mântuieşte poporul tău de toată ameninţarea, de toată împresurarea păgânească, de toată urgia şi mânia, de toată răutatea şi din toată osânda.

Cu evlavie cântăm cântări de laudă, Curată, izbăviţi fiind pururea, cu dumnezeieştile tale rugăciuni, din boli grele. Pentru aceea şi acum strigăm cu credinţă: Vindecă, Stăpână, sufletele şi trupurile noastre.

Slavă...

Preasfântă Stăpână, roagă Treimea cea închinată, din Care pe Unul L-ai născut nouă cu trup fără de patimă, să îi liniştească pe cei de pe pământ şi să dăruiască dezlegare de păcate celor ce te laudă pe tine.

Şi acum...

Nu lepăda, Preacurată, suspinul celor ce aleargă la tine, ci vezi-ne pe noi în necazuri, plânsul schimbă-l în bucurie şi în veselie întristarea celor ce cu laude te cinstesc pe tine.

Prosomii. Glasul al 5-lea

Bucură-te, cămara

Bucură-te, chivot înţelegător prin care noi, muritorii, de potop ne izbăvim şi de furtuna păcatului, Născătoare de Dumnezeu, Curată, podoaba cea strălucită a lumii, Cuvioasă, ridicarea cea tare a credinţei. Bucură-te, sfeşnic luminos şi preastrălucit ceea ce fără sământă ai purtat în pântecele tău, lumina cea mai presus de fiinţă; bucură-te, dezlegarea blestemului şi dătătoarea binecuvântării; bucură-te, Maica lui Hristos, Cel ce dă lumii mare milă.

Bucură-te, ceea ce ai născut din fulgerul dumnezeirii pe mărgăritarul Hristos, iar pe cei ţinuţi de întunericul necunoştinţei şi de adâncul chinurilor singură i-ai călăuzit la lumina cunoştinţei, Prealăudată Stăpână; bucură-te, nor luminos şi preastrălucit; bucură-te, lauda Apostolilor şi propovăduirea, vedere vestită, auzire mai presus de fire; bucură-te, vas al Făcătorului şi sălaş curat al lui Dumnezeu, pe Care roagă-L să dăruiască sufletelor noastre mare milă.

Bucură-te, răsărit înţelegător, ceea ce din coapsele tale ai răsărit pe Hristos, Care a umplut lumea de lumină negrăită, Curată, bucuria celor fără de

trup, ceea ce ai născut pe mielul lui Dumnezeu, pe Cel ce ridică păcatele lumii, ceea ce ai alăptat pe hrănitorul şi purtătorul de grijă a toată lumea şi L-ai ţinut în braţe, singură nestricată, curată şi nepătată. Bucură-te, Sfânta Sfintelor, nu înceta pururea a-L ruga pe Domnul cel Preasfânt, Născătoare de Dumnezeu, pentru robii tăi.

Întoarce jalea în bucurie, plânsul schimbă-l în veselie, tânguirea în voioşie acum, Născătoare de Dumnezeu, singură prealăudată, căci s-au înmulţit cei ce urăsc pe robul tău şi caută să piardă sufletul meu, neruşinaţi fiind, nesătui de sânge şi vicleni, care în deşert se trufesc, răcnind şi turbând precum câinii, de a căror răutate izbăveşte-mă, ceea ce dăruieşti viaţă, bucurie, mântuire şi mare milă.

Miercuri seara

Canon către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Mitrofan al Smirnei

Al căruia acrostih:

«Al cincilea Canon către tine, Fecioară, al lui Mitrofan»

Cântarea 1. Glasul al 5-lea

Irmosul:

«Pe cal şi pe călăreţ în Marea Roşie i-a scufundat Hristos, Cel ce a sfărâmat războaiele cu braţ înalt, iar pe Israel l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare de biruinţă».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi!

Toate neamurile oamenilor te laudă pe tine precum odinioară mai dinainte ai vestit în chip prorocesc, aşadar, şi pe mine primeşte-mă cântăreţ al tău, Stăpână, şi mă luminează şi mă înţeleptşeşte.

Zdrobit-ai boldul morţii, păcatul cel lumesc, Fecioară, ceea ce ai născut viaţa cea adevărată prin care, Stăpână, degrabă toceşte săgeţile cele ascuţite ale patimilor mele.

Slavă...

Singură înfrumuseţată cu ţesături de aur din veac te-ai arătat şi veşmântul din frunze de smochin al lui Adam tu l-ai rupt, drept aceea, acum îmbracă-mă pe mine în veşmântul înţelepciunii cu rugăciunile tale.

Şi acum...

Multe fiice în chip vădit au dobândit bogăţia şi dumnezeiasca slavă, dar fără de asemănare, Stăpână, tu pe toate le-ai întrecut, pentru aceea, acum pe mine mă îmbogăţeşte cu dumnezeieştile, cereştile haruri.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai înfipt pământul pe nimic cu porunca Ta şi ai ridicat neţinut pe cel îngreuiat, pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale, întăreşte Biserica Ta, Hristoase, Cel singur bun şi iubitor de oameni».

Adâncimea şi înălţimea întru tine s-au cunoscut, pentru că Înţelepciunea lui Dumnezeu din pântecele tău în chip necuprins S-a născut, prin Care izbăveşte adâncurile inimii mele de sfătuirile şarpelui.

Cel ce mai înainte păsările cerului şi peştii mării cu cuvântul le-ai adus la fiinţă, pe cele ce mai înainte nu erau, Hristoase, ai pregătit trupul Tău, veşmânt dumnezeirii Tale, din sângiurile preacuratei Fecioare.

Slavă...

Tu singură cuptor ai fost văzută al firii întru care focul cel dumnezeiesc fără de ardere, fără prihană Fecioară, a topit firea în chip preaînţelept. Aşadar, şi tu topeşte întinăciunea patimilor mele şi a păcatelor mele şi luminează-mă cu rugăciunile tale.

Şi acum...

Potir al vinului celui nou, rod al viţei, care adapă pe credincioşi spre iertarea păcatelor, pe tine, Fecioară, cunoscându-te, rogu-mă, cu nectarul iertării adapă inima mea.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Deşertarea Ta cea dumnezeiască Avacum cunoscând-o prin vederea mai înainte, Hristoase, cu frică striga Ţie: Spre mântuirea poporului Tău ai venit, ca să mântuieşti pe unşii Tăi».

Ţarină nearată te-ai arătat, odrăslind spicul cel dumnezeiesc nesemănat, pentru aceea, hrăneşte-mă pe mine cel flămând cu dumnezeieştile tale daruri şi haruri.

Ridică-mă pe mine, cel ce zac de boală spre moarte, Stăpână, cel ţinut de arşiţa patimilor sufletului, adăpându-mă degrabă cu apa rugăciunilor tale.

Slavă...

Ca ceea ce eşti cetatea lui Dumnezeu cea însufleţită pe care o veselesc valurile râului celui înţelegător, întăreşte cu zidul rugăciunilor tale casa sufletului meu.

Şi acum...

Nor care picuri dreptatea cea adevărată cunoscându-te pe tine, rogu-mă, Preacurată Stăpână, degrabă izbăveşte pe robul tău de toţi cei ce mă asupresc.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Cel ce te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, la Tine alerg din zori şi strig Ţie: Luminează sufletul meu cel întunecat, Hristoase, ca un îndurat».

Talazul şi valul păcatului şi al patimilor mele, Marie Stăpână, potoleşte-l, ceea ce ai născut pricina nepătimirii.

Catarg căruia Hristos i-a ţesut de sus pânza bunei cuviinţe celei dumnezeieşti, îmbracă şi sufletul meu cel gol cu pânzele virtuţilor.

Slavă...

Dăruieşte-mi mie, cu rugăciunile tale, iertare păcatelor, curată Fecioară, ceea ce ai născut nouă pe Hristos Domnul, sfântă jertfă de ispăşire.

Şi acum...

Rănile, loviturile şi vătămările păcatului, prin lucrarea rugăciunilor tale, tămăduieşte-le şi putere dăruieşte robului tău, Fecioară.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Marea patimilor cea sălbăticită de viforul cel stricător de suflet linişteşte-o, Stăpâne Hristoase, şi din stricăciune mă scoate ca un îndurat».

Ceea ce ai născut lumina care a făcut luminătorii cei cereşti luminează sufletul meu şi mă izbăveşte din întunericul patimilor, cu totul luminoasă.

Pe Cel ce mai înainte a îndulcit apele Marei celei amare, pe Fiul tău, roagă-L să mă izbăvească degrabă din amărăciunea cumplită a patimilor.

Slavă...

Curge şuvoiul patimilor în sufletul meu, Preacurată, dar tu secătuieşte-l pe el cu rugăciunile tale şi şterge cugetele cele rele.

Şi acum...

Hristos, Cel ce izbăveşte oamenii, a venit din Sion, din pântecele tău, preanevinovată Stăpână, pentru aceea şi pe mine din primejdii şi necazuri izbăveşte-mă.

Sedealna. Glasul al 5-lea

Pe Cuvântul Cel împreună fără de început

În marea vieţii fiind învăluit şi scufundat de grijile pământeşti, aţintindu-mi mintea la ajutorul tău, din suflet strig: Grăbeşte şi cârmuieşte-mă şi du-mă la limanul pocăinţei, ca să te laud pe tine, Fecioară fără prihană.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Domnul părinţilor cel preaînălţat văpaia a stins şi a rourat pe tinerii care cântau cu un glas: Dumnezeule, bine eşti cuvântat!».

Se înfricoşează şi fug de numele tău, Stăpână, cetele demonilor, de care,

izbăvindu-mă pe mine, mântuieşte-mă şi mă păzeşte de toată vătămarea.

Negrăită este slava ta, căci pe Domnul slavei ai născut, Fecioară, pentru aceea învredniceşte-mă de slava cea cerească şi pe mine cel ce te laud cu credinţă.

Slavă...

Pleacă-te la rugăciunile robului tău, Stăpână, şi izbăveşte-mă degrabă din primejdii şi din necazuri şi de toată batjocura duşmanilor celor nevăzuţi.

Şi acum...

Pe mine cel cu totul prihănit de patimi de ruşine şi care am nevoie de curăţire, fără de prihană Fecioară, spală-mă şi luminează-mă cu rouă rugăciunilor tale.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Ţie, Făcătorului a toate...».

Apa cea neroditoare a patimilor sufletului meu a făcut pântecele sterp şi l-a uscat, dar tu, norul cel uşor, picură-mi, mie, ploaia cea dumnezeiască, ca şi eu să odrăslesc roadele pocăinţei.

Valul şi furtuna gândurilor celor pătimaşe potoleşte-le, Preacurată, cu rugăciunile tale, şi mă îndreaptă la limanul nepătimirii, ca să te slăvesc pe tine întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Uşă dumnezeiască înţelegătoare şi pecetluită, pe care numai Dumnezeu cel îndurat a umblat, închide şi pecetluieşte uşile patimilor mele şi deschide-mi uşile nădejdii.

Şi acum...

Ridică de la mine povara păcatelor mele ceea ce singură ai născut în chip de negrăit pe Cel ce ridică păcatul întregii lumii, Maică Fecioară, pe Mielul lui Dumnezeu şi Cuvântul.

Să lăudăm... Irmosul:

«Ţie, Făcătorului a toate, în cuptor, tinerii împletind horă a toată lumea cântau: Toate lucrurile pe Domnul lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Isaie, dănţuieşte! Fecioara a avut în pântece şi a născut fiu pe Emanuel, pe Dumnezeu şi omul; Răsăritul este numele Lui, pe Care slăvindu-L, pe

Fecioara o fericim».

Întinându-mi ca om sufletul meu cu multe păcate și cu patimi trupești și acum fiind cu totul spurcat, te rog stăruitor: Curăță-mă, Curată, cu rugăciunile tale, de toată josnicia.

Ai născut pe Cel ce voiește mila și îndurarea, pe Dumnezeu, Cel singur bun și iubitor de oameni, îndelung răbdător și îndurat, pe Care arată-L binevoitor mie, cu rugăciunile tale și dăruiește dezlegare păcatelor.

Slavă...

Pe mine însumi mă plâng gândindu-mă la mulțimea păcatelor mele și la năvălirile patimilor și la împietrirea sufletului meu și la nestatornicia minții mele. Pe mine, cel ce deznădăjduiesc, Curată, mântuiește-mă cu mila ta.

Și acum...

Te binecuvântez, te slăvesc și te măresc pe tine, Preacurată, cu căldură, binecuvântează-mă pe mine, cel ce te laud pe tine, și izbăvește-mă de toți vrăjmașii și de toate supărările și cu mâinile tale păzește-mă nebiruit.

Prosomii. Glasul al 5-lea

Bucură-te, cămara

Bucură-te, nădejdea pământenilor, țarină aleasă, curată și neîntinată. Izvorul pecetluit al Mângâietorului, Cuvioasă, tu ești singură pururea Fecioară, prin care noi, cei ce te lăudăm pe tine, aflăm mântuire, desăvârșita chemare a neamului muritorilor, pământ roditor care ai odrăslit grâul cel bun, pod care duci la dumnezeiască viață, cârma cea dumnezeiască și ancora celor înviforați, limanul cel liniștit al celor ce te caută pe tine cu dor.

Bucură-te, izvor strălucit și luminat din care curge curat și lin apa care adapă pe cei ținuți de văpaia păcatului și a răutății, zori care ai adus pe lume soarele; bucură-te, ceea ce ai stins rătăcirea înșelării și pe toți i-ai atras la credința cea dumnezeiască; bucură-te, numele cel mult dorit al marginilor lumii; bucură-te, mântuirea credincioșilor; bucură-te, îndreptarea muritorilor; bucură-te, Maica lui Dumnezeu, Celui ce dă lumii mare milă.

Bucură-te, strigăm ție, Curată, precum Arhanghelul, toate neamurile pământului și cu dor te lăudăm, cântând ție cu căldură: bucură-te, vas dumnezeiesc care porți mana; bucură-te, izvorul cel pururea curgător care izvorăște apa cea dulce, Fecioară, din care, toți bând, ne curățăm de cugetul cel rău și spurcat; bucură-te, întărirea cea neclătinată a lumii, Prealăudată, tăria evlaviei și temelia Bisericii. Bucură-te, Maica lui Dumnezeu, a Celui ce dă lumii mare milă.

Oprește râurile patimilor mele, usucă oceanul păcatului meu prin curgerile rugăciunilor tale și către limanul cuvioaselor voiri ale lui Dumnezeu

cârmuieşte-mă. Scufundă în prăpastia pierzării pe vrăjmaşii care necăjesc sufletul meu şi care îl tulbură cu patimi de ruşine. Umple-mi inima mea de bucurie şi de dulceaţă, risipeşte norul deznădăjduirii mele strig ţie, Preacurată, pe Hristos roagă-L să îmi dea iertare de păcate.

Joi seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Ioan al Evhaitelor

Cântarea 1. Glasul al 5-lea

Irmosul:

«Pe cal şi pe călăreţ în Marea Roşie i-a scufundat Hristos, Cel ce a sfărâmat războaiele cu braţ înalt, iar pe Israel l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare de biruinţă».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi!

Cuvinte de laudă şi cererea rugăciunii din săracă minte şi nevrednică gură, îndrăznind, îţi aduc ţie, dar tu, Fecioară, primeşte-le ca pe cei doi bani ai văduvei primiţi de Dumnezeu.

Alt rai te cunoaştem pe tine, înţelegător, fără de asemănare covârşind raiul cel din Eden, Marie, Preanevinovată, căci tu, Mireasa lui Dumnezeu, ai odrăslit muritorilor nestricăciunea.

Slavă...

A fost oprit Adam în rai să culeagă pomul vieţii, împărtăşindu-se de pomul cunoştinţei, dar s-a izbăvit de moarte, Născătoare de Dumnezeu, Preacurată, culegând din tine nemurirea.

Şi acum...

Ai născut cu trup pe Cel ce mai înainte era fără trup, ai alăptat la sân pe hrănitorul tuturor, pe Acesta roagă-L să mă hrănească cu pâinea virtuţilor şi a faptelor dumnezeieşti.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai înfipt pământul pe nimic cu porunca Ta şi ai ridicat neţinut pe cel îngreuiat, pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale, întăreşte Biserica Ta, Hristoase, Cel singur bun şi iubitor de oameni».

Având pildă pe Gavriil, mai marele cetelor îngereşti, veniţi toţi într-un glas să aducem cu evlavie Maicii lui Dumnezeu celei nenuntite „bucură-te”, căci printr-însa ne izbăvim de primejdii, de necazuri şi de boli.

Bucură-te, strigăm ţie, Fecioară, toţi cu bucurie noi, cei mântuiţi prin dumnezeiască naşterea ta. Bucură-te, pământ nearat care ai crescut holda cea aurie care hrăneşte marginile lumii, odinioară înfometate din pricina necredinţei.

Slavă...

Mai sfântă decât sfinţii îngeri ai fost văzută, Fecioară, născând pe Cel ce a făcut pe îngeri. Pentru aceasta te rog pe tine, Curată, sfinţeşte mintea mea şi luminează-mi inima, norii patimilor mele alungându-i.

Şi acum...

Zdrobeşte, Stăpână, arcurile cumpliţilor demoni care rănesc inima mea, înfige sabia lor în inima lor, făcând judecată şi pedeapsă celor ce îmi fac mie strâmbătate.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Deşertarea Ta cea dumnezeiască Avacum cunoscând-o prin vederea mai înainte, Hristoase, cu frică striga Ţie: Spre mântuirea poporului Tău ai venit, ca să mântuieşti pe unşii Tăi».

Cu haina aurită a dumnezeirii încingându-te pe tine Fiul tău, la dreapta Lui te-a aşezat, preaînfrumuseţată şi împodobită ca pe o Stăpână.

Graiurile Cântării [cântărilor] cântând, strigăm ţie cu dor, Curată, cu adevărat frumoşi sunt sânii[1] pe care i-a supt numai Cel zămislit din tine fără sămânţă, Fiul tău şi Domnul.

Slavă...

Crezând diavolului, Eva a născut întristare tuturor femeilor, dar tu, Fecioară, crezând bunei-vestiri a lui Dumnezeu ai înflorit întregii lumi bucuria.

Şi acum...

Iată, Stăpână, neamurile toate te fericim pe tine între femei cu adevărat precum mai dinainte ai zis, ceea ce ai născut pe singurul Împărat şi Domn.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Cel ce Te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, la Tine alerg din zori şi strig Ţie: Luminează sufletul meu cel întunecat, Hristoase, ca un îndurat».

Cu totul frumoasă şi fără nicio pată, cea aproape de Mine, din Liban

[1] Cânt., 4, 10. *Septuaginta*.

Fecioară mireasă[2] mai dinainte ai fost cunoscută Duhului Sfânt la întruparea Cuvântului lui Dumnezeu.

Cordeluţe purpurii sunt ale tale buze şi ce încântătoare e gura ta[3] cu care ai sărutat pe Dumnezeu, Preasfântă, ca pe un prunc purtat în braţe.

Slavă...

Soarele este covârşit de strălucirea ta, căci tu, Marie, ai cuprins în braţe pe Cel ce a împodobit cerul cu luminători şi L-ai alăptat la sân.

Şi acum...

Mireasă cu totul cinstită a lui Dumnezeu, căruţa soarelui, vasul luminii, floarea cea binemirositoare, pomul cel pururea înfloritor, slava fecioarelor, Marie mult lăudată.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Marea patimilor cea sălbăticită de viforul cel stricător de suflet liniştește-o, Stăpâne Hristoase, şi din stricăciune mă scoate ca un îndurat».

Rodul tău este nestricăcios şi nestricăcios este pântecele tău, Curată, pe amândouă le-ai arătat mai presus de minte, pentru aceea cu dreptate cântăm ţie noi, credincioşii: Bucură-te!

Nard picurând, Curată, fagure de miere şi izvor dătător de viaţă s-a arătat pântecele tău, născând pe Dumnezeu, cu totul lăudată.

Slavă...

Puterile cele înţelegătoare şi toate neamurile oamenilor pe tine te slăvesc ca pe ceea ce ai născut pe Dumnezeu, de-a pururi binecuvântată, cu totul nevinovată.

Şi acum...

Sfeşnicul cel nestins care ai născut lumina cea înţelegătoare, mintea mea cea întunecată lumineaz-o cu lumina harului tău.

Sedealna. Glasul al 5-lea

Pe Cuvântul cel împreună fără de început

Bucură-te, uşa Domnului cea neumblată, pe care mai dinainte au propovăduit-o toţi bărbaţii cei drepţi şi Profetul Daniel, munte netăiat şi David cântăreţul împreună cu Moise şi cu ceilalţi, rug şi sfeşnic şi vas, toiag şi scară, tron şi pat dumnezeiesc, Născătoare de Dumnezeu.

---

[2] Cânt., 4, 7-8. *Septuaginta*.
[3] Cânt., 4, 3. *Septuaginta*.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Domnul părinţilor cel preaînălţat văpaia a stins şi a rourat pe tinerii care cântau cu un glas: Dumnezeule, bine eşti cuvântat!».

Făgăduinţa cea către părintele Avraam, Dumnezeu a împlinit-o, făcându-Se Fiu al tău şi în sămânţa Lui s-au binecuvântat neamurile, Binecuvântată.

Ai covârşit, Preacuvioasă, toate fiicele căci multe au avut haruri ale puterilor, dar naşterea ta este mai presus de acestea în slavă.

Slavă...

Picură nestricăcioasă smirnă, Prealăudată, preacuratele tale buze, sărutând pe Dumnezeu pe Care L-ai născut prunc şi L-ai slujit ca pe Stăpânul.

Şi acum...

Ai fost văzută îndumnezeind firea omenească prin dumnezeiască naşterea ta, Preanevinovată Marie, pentru aceea, după datorie noi, credincioşii pe tine te slăvim.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Ţie, Făcătorului a toate...».

Veniţi, pe Curata şi pe Născătoarea de Dumnezeu – Fecioara, să o lăudăm cântând dumnezeieşti cântări: Bucură-te, nădejdea lumii şi ocrotirea celor ce Îl preaînalţă pe Hristos în veci!

Mantie lui Hristos din fecioreştile sângiuri ai ţesut, Marie, fără de bărbat, pe care purtând-o Dumnezeu, muritor S-a arătat pe Care Îl preaînălţăm întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Pământ eşti şi în pământ ca un pământesc vei merge[4], nicidecum nu voi mai auzi, căci de pe pământ la cer, tu, Fecioară, m-ai adus ca ceea ce ai născut pe Cel ce din pământ pe începătorii neamului omenesc i-a făcut cu mâna.

Şi acum...

Rod sfânt din rădăcina lui Ioachim, în pântecele Anei te-ai zămislit, Maica lui Dumnezeu. Pentru aceasta lumea se îmbogăţeşte cu izvorul milei şi cei bolnavi se însănătoşesc.

Să lăudăm.... Irmosul:

---

[4] Cf. Fac. 3, 19.

«Ţie, Făcătorului a toate, în cuptor, tinerii împletind horă a toată lumea cântau: Toate lucrurile pe Domnul lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Isaie, dănţuieşte! Fecioara a avut în pântece şi a născut fiu pe Emanuel, pe Dumnezeu şi omul; Răsăritul este numele Lui, pe Care, slăvindu-L, pe Fecioara o fericim».

Fiice, gătiţi-vă să vedeţi frumuseţea Sfântului Ierusalim, a miresei celei slăvite, pe Maria cea fără de prihană şi să-i cântaţi ei cu evlavie: Bucură-te, Prealăudată, Născătoare de Dumnezeu, bucuria noastră.

Arătatu-te-ai aleasă, cu totul bine plăcută lui Dumnezeu, ca un crin înflorit în mijlocul spinilor între care pe tine singură te-a aflat bună mireasmă feciorească Lui şi pe tine te-a arătat apărătoare celor ce te cinstesc pe tine.

Slavă...

Nard picurând miresme, nestricăcioasă cuvioasă, frumoasă între femei ai fost văzută cu adevărat, minunată este vederea ta şi glasul tău plin de bunătăţi căci ai născut Răscumpărător păcatelor celor ce te laudă pe tine.

Şi acum...

Lipitu-s-a sufletul meu de tine, Stăpână, după cuvântul psalmilor; aşadar, mă rog, să mă sprijine dreapta ta, izbăvindu-mă pe mine acum, ocrotindu-mă, păzindu-mă şi acoperindu-mă.

Prosomii. Glasul al 5-lea

Bucură-te, cămara

Bucură-te, Maică Fecioară, Curată, cel mai înalt şi mai înmiresmat chiparos, care te înalţi drept la înălţimea contemplării lui Dumnezeu, cedrul cel din Liban înflorit, tare şi cu totul neclătinat de gânduri, Preacurată, dumnezeiesc măslin, înfloritor şi roditor, care te veseleşti cu harurile Duhului, via cea înfloritoare care ai odrăslit lumii strugurele cel copt, care bucură inimile noastre a celor care te mărim pe tine cu dor drept, Născătoare de Dumnezeu.

Bucură-te, Fecioară Maică, porumbiţă argintată şi fără de mânie, cea cu spatele aurit de toate harurile Duhului Sfânt, porumbiţă paşnică şi Fecioară, şi iubitoare de curăţie, cea mai dulce rândunea care aduci din iarnă primăvara cea desfătată a harului, pasăre cântătoare lumii vestind dumnezeiasca întrupare a Cuvântului, ca o privighetoare cu tril răsunător. Bucură-te, Maica lui Dumnezeu, Celui ce dă lumii mare milă.

Bucură-te, Maică Fecioară, Curată, izvor care ai izvorât apa vieţii, rouă cea cerească din Ermonul cel înţelegător care ai coborât pe munţii Sionului, ploaia cea cu bună voire pe care Dumnezeu, din tot pământul, a hotărât-o moştenire

Lui în veac, rourare şi răcorire. Mare neumblată, dulce şi proaspătă, care ai scufundat pe călăreţii şi căpeteniile lui Faraon. Bucură-te, Maica lui Dumnezeu, Celui ce dă lumii mare milă.

Mâinile îmi întind către tine, deschid buzele mele întinate pentru rugăciune şi plec genunchii inimii mele şi mă ating acum cu mintea de preacuratele tale picioare, Curată, şi la tine cad: Vindecă chinurile mele şi tămăduieşte cu bunătatea ta rănile mele cele de mulţi ani, multe şi nevindecate; izbăveşte-mă pe mine de duşmanii mei cei văzuţi şi nevăzuţi; uşurează, Fecioară, povara lenevirii mele, ca să te laud şi să te slăvesc pe tine prin care lumea a aflat mare milă.

Vineri seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Ioan Damaschinul

Cântarea 1. Glasul al 5-lea

Irmosul:

«Mântuitorului Dumnezeu, Cel ce a călăuzit pe popor prin mare cu picioarele neudate, pe Faraon cu toată oastea înecând, Aceluia Unuia să-I cântăm, că S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi!

Sfeşnic primitor de lumină, smeritul meu suflet cel întunecat de păcate luminează-l acum cu lumina ta, ca o bună, ca să-ţi cânt ţie cântare de mulţumire.

Bucură-te, tronul lui Dumnezeu cel slăvit, Curată, bucură-te, palat încăpător; bucură-te, acoperământul celor ce te caută cu credinţă pe tine, floarea credinţei. Bucură-te, Preaminunată.

Slavă...

Bucură-te, vas de aur care ai cuprins în chip înfricoşător în pântecele tău mana cea dumnezeiască, pe Dătătorul de lumină, Fecioară, şi pe Izbăvitorul Iisus, Care pe toate le-a tras la dumnezeiasca voie.

Şi acum...

Bucură-te, Maica lui Dumnezeu; bucură-te, Fecioară curată; bucură-te, floarea credinţei; bucură-te, Fecioară nenuntită, care ai răsărit lumina tuturor marginilor lumii.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cu puterea Crucii Tale, Hristoase, întăreşte gândul meu, ca să laud şi să slăvesc acum răstignirea Ta cea mântuitoare».

Bucură-te, tăria împăraţilor celor credincioşi; bucură-te, trofeu cu adevărat dumnezeiesc; bucură-te, fără prihană Stăpână, Preasfântă Maică Fecioară.

Bucură-te, tăria ostaşilor, curajul dumnezeiesc şi întărirea; bucură-te, slava

celor ce cu dor și cu credință neîndoită te laudă pe tine pururea.

Slavă...

Bucuria cea preacinstită a îngerilor, bucură-te, binecuvântată; bucură-te, Preacurată, ridicarea credinței și nimicirea înșelăciunii.

Și acum...

Cort cu totul luminos al Celui Preaînalt, bucură-te, Preaslăvită; bucură-te, lauda ocârmuitorilor și întărirea mucenicilor.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-am auzul puterii Crucii Tale, că raiul s-a deschis printr-însa și am strigat: Slavă puterii Tale, Doamne!».

Bucură-te, palat cu totul de aur al Împăratului și Dumnezeu. Bucură-te, Fecioară Preacurată, pecetea profocilor. Bucură-te, cinstită strălucire a tuturor preoților.

Bucură-te, vasul cel mai curat al Făcătorului a toate; bucură-te, zidul cel tare al celor dreptcredincioși; bucură-te, întăritură neclintită a tuturor muritorilor.

Slavă...

Bucură-te, scară care urci pe cei de pe pământ la cer; bucură-te, bucuria tuturor celor necăjiți; bucură-te, puternică scăpare a păcătoșilor.

Și acum...

Bucură-te, rug nemistuit pe care l-a văzut mai înainte Moise; bucură-te, Fecioară, toiagul care ne-ai odrăslit nouă Floarea cea preacinstită, Care a împodobit pământul.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Dis-de-dimineață sculându-ne strigăm către Tine, Doamne: Mântuiește-ne pe noi, că Tu ești Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu știm».

Bucură-te, vasul bucuriei celei nepieritoare, fără de prihană Fecioară; bucură-te, ceea ce ai luminat toate cu nașterea ta.

Bucură-te, singură Preacurată, munte umbrit, pe care odinioară l-a văzut profocul în duh.

Slavă...

Veselia îngerilor cea cu totul cinstită, bucură-te, singură Preasfântă Stăpână și podoaba muritorilor.

Și acum...

Veșmântul cel prea frumos al cuvioșilor, puterea mucenicilor și întărirea, bucură-te, cu totul minunată Stăpână.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Învăluitu-m-a adâncul, mormânt s-a făcut mie chitul; dar eu am strigat către Tine, Iubitorule de oameni și dreapta Ta m-a mântuit, Doamne».

Bucură-te, ridicarea lui Adam și nimicirea lacrimilor Evei, Marie preanevinovată, lauda a toată lumea; bucură-te, slava celor ce după adevăr de cinstesc pe tine.

Bucură-te, întărirea credincioșilor și propovăduirea dumnezeieștilor Apostoli, Marie prealăudată, vistieria curăției; bucură-te, scăpare a tuturor robilor tăi.

Slavă...

Bucură-te, lauda strălucită și preaminunată a fecioarelor, Fecioară, strălucirea maicilor, frumoasă și preacinstită; bucură-te, ridicarea grabnică a celor căzuți.

Și acum...

Bucură-te, dumnezeiască intrare a celor ce te cunosc pe tine Născătoare de Dumnezeu, cu totul nepătată, purtarea de grijă a săracilor și nădejdea neînfruntată a celor nenorociți.

Sedealna. Glasul al 5-lea

Pe Cuvântul cel împreună fără de început

Bucură-te, vas de aur care păstrezi înlăuntru mana cea cerească; bucură-te, sfântă masă, care porți pâinea vieții, Preanevinovată; bucură-te, sfeșnic luminos; bucură-te, palat cuvios, bucură-te, tron de foc al Împăratului Hristos; bucură-te, acoperământul sufletelor noastre.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Cel ce în cuptorul cel cu foc ai mântuit pe tinerii cei cuvântători de cântare, bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri!».

Bucură-te, norul luminii; bucură-te, ocrotitoarea celor ce cântă: Binecuvântat este Dumnezeul părinților noștri!

Bucură-te, chivot de aur; bucură-te, puterea celor ce strigă: Binecuvântat este Dumnezeul părinților noștri!

Slavă...

Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu; bucuria celor ce strigă cu credință: Binecuvântat este Dumnezeul părinților noștri!

Și acum...

Bucură-te, nădejdea muritorilor și mântuirea celor ce strigă: Binecuvântat este Dumnezeul părinților noștri!

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Cel ce S-a născut din Tatăl mai înainte de veci...».

Cu cele mai sfinte glasuri, noi, credincioșii, te cinstim pe tine împreună cu îngerul, Fecioară, strigând ție cu mulțumire: Bucură-te, dumnezeiesc acoperământ al celor ce te laudă pe tine întru toți vecii.

Mai presus de minte este minunea nașterii tale, Mireasa lui Dumnezeu, căci pe Dumnezeu L-ai născut fără de sămânță, pe Cel ce ține toate cu mâna. Pentru aceea, toți strigăm ție: Bucură-te, întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Din toate nenorocirile scoate-mă și din necazuri și din toată strâmtorarea și de vrăjmașii cei ce se luptă cu mine izbăvește-mă, ca să te slăvesc pe tine, ceea ce ești cu dar dăruită, întru toți vecii.

Și acum...

Ca ceea ce ai născut prunc tânăr în vremurile cele mai de pe urmă, pe Dumnezeu, Cel mai înainte de toți vecii, înnoiește-mă pe mine, cel învechit deja în multe fapte rele, cel ce preaînalț nașterea ta întru toți vecii.

Să lăudăm... Irmosul:

«Pe Cel ce S-a născut din Tatăl mai înainte de veci, Fiul și Dumnezeu, și în anii cei mai de pe urmă din Fecioară Maică S-a întrupat, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii».

Cântarea a 9-a.

Irmosul:

«Pe tine, Maica lui Dumnezeu, ceea ce mai presus de minte și de cuvânt, ai născut în chip de negrăit sub ani pe Cel fără de ani, credincioșii cu un gând te mărim».

Templu curat și tron însuflețit al lui Dumnezeu tu ești, cu totul nepătată. Pentru aceea cu mulțumire laudă îți aducem.

Strălucit-ai nouă, Curată, lumina cea neînserată, celor care stau în

întunericul înşelăciunii, nenuntită, pentru aceea toţi îţi cântăm ţie: Bucură-te.

Slavă...

Potoleşte, Stăpână, plânsul şi lacrimile şi ostenelile şi umple de bucurie nenorocita mea inimă, Mireasa lui Dumnezeu.

Şi acum...

Plâns şi mânie, foamete şi moarte şi stricăciune trimite, Marie, Stăpâna tuturor, vrăjmaşilor mei păgâni şi pierzători.

Prosomii. Glasul al 5-lea.

Bucură-te, cămara

Bucură-te, Maică Fecioară, Curată, ceea ce eşti mai dreaptă decât Abel, mai evlavioasă ca Set, mai bună nădejde având ca Enos, şi cu mult mai bine plăcută ca Enoh, ceea ce ai mântuit neamul omenesc mai mult decât Noe cel drept, mai credincioasă decât Avraam, fiind ascultătoare mai mult decât Isaac, ajungând la vederea lui Dumnezeu mai mult decât Israel şi pe Iosif covârşindu-l în frumuseţea trupului, mai blândă decât Moise tu eşti Maica lui Dumnezeu, Cel ce dă lumii mare milă.

Bucură-te, ceea ce eşti mai curajoasă decât Samson, mai vitează ca Iosua, conducătorul, mai împărătească ca David, şi cu adevărat mai înţeleaptă ca Solomon cel înţelept, covârşind pe toţi prorocii în vederea lui Dumnezeu şi pe Apostoli în dumnezeiasca propovăduire, şi pe mucenici în temeiul credinţei şi toate cetele cuvioşilor în ostenelile nevoinţei, mai înaltă decât toţi ierarhii; bucură-te, Maica lui Dumnezeu, Cel ce dă lumii mare milă.

Bucură-te, ceea ce eşti fără asemănare mai dreaptă decât femeile din vechime, mai credincioasă decât Sarra, mai frumoasă decât Rahila, mai iubitoare de prunci decât Rebeca şi naşterea Liei ai covârşit-o, Preacurată, mai dreptmăritoare decât Miriam, ceea ce eşti cu mult mai înţeleaptă decât Abigail, întrecând pe Debora în bărbăţie, mult mai iubitoare de Dumnezeu decât Ana, mai sfântă decât Hulda proroci̦ţa; bucură-te, Maica lui Hristos, Cel ce dă lumii mare milă.

Ostenelile smeritului meu suflet şi nevindecatele dureri ale trupului, Fecioară binecuvântată, întoarce-le în adevărată bucurie şi desăvârşită sănătate, primeşte cuvântul buzelor mele, Preanevinovată, şi pune leacuri dumnezeieşti şi binefăcătoare pe rănile mele, cu privegherile şi rugăciunile tale, luminează-mă cu lumina puterii tale, Mireasa lui Dumnezeu, căci tu eşti nădejdea şi acoperământul meu şi scăpare tare şi am nevoie, fără prihană Marie, de grabnica ta cercetare.

Glasul al 6-lea

Sâmbătă seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a lui Manuil, marele retor

Al cărui acrostih:

«Primeşte, Curată, tânguirea sufletului meu»

Cântarea 1. Glasul al 6-lea

Irmosul:

«Pe Cel ce oarecând a acoperit cu valul mării pe prigonitorul tiran, sub pământ L-au îngropat fiii celor mântuiţi; iar noi cu fecioarele să cântăm Domnului, căci cu slavă S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi!

Ştii, prealăudată Maică a Dumnezeului celui viu, multa durere a inimii mele, pentru aceea, cu dumnezeiasca ta milă, încinge-mă cu haina bucuriei, ca să te măresc pe tine, cea cu adevărat preaslăvită.

Toată nădejdea mea şi nădejdea mântuirii mele spre tine le-am pus, Născătoare de Dumnezeu, pentru aceea, miluieşte-mă cu mila ta, ca să te măresc pe tine, cea cu adevărat preaslăvită.

Slavă...

Norul cel înțelegător al luminii celei neapuse, pleacă-te spre rugăciunea robului tău, Curată, și risipește multa deznădejde ce m-a cuprins, ca să te măresc pe tine, cea cu adevărat preaslăvită.

Și acum...

În mult chin, Fecioară, viața mea mă părăsește, și ca David strig: Binecuvântată, îndreaptă-mă cu cercetarea ta, ca să te măresc pe tine, cea cu adevărat preaslăvită.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Pe Tine, Cel ce ai spânzurat tot pământul pe ape fără sprijin, văzându-Te zidirea spânzurat pe locul Căpățânii, de multă spaimă a fost cuprinsă, strigând: Nu este sfânt decât Tu, Doamne».

Văpaia păcatelor arde ticălosul meu suflet și ispitele cele cu dreptate pornite asupra mea, trupul îl cheltuiesc, pentru aceasta, Curată, cu rugăciunea ta pe acestea șterge-le și dă-mi mie îndreptare vieții.

Învrednicește-mă pe mine, robul tău, Născătoare de Dumnezeu, să-ți cânt ție cu inimă liniștită, fiindcă cea mai mare parte a vieții mele în răutăți s-a stricat, pentru aceea, fii mie ajutor și dă-mi îndreptare vieții.

Slavă...

Ceea ce ai născut pe Cel Preaînalt, scoate-mă din groapa păcatelor și așază pe stânca milei tale picioarele mele și îndreaptă pașii mei spre slava ta și dă-mi mie îndreptare vieții.

Și acum...

Mâinile spre tine le întind, cu lacrimi plec genunchiul, Fecioară, și chem cu fierbințeală grabnicul tău ajutor: Din răutate sloboade-mă, de Dumnezeu dăruită, și dă-mi mie îndreptare vieții.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Deșertarea Ta cea dumnezeiască pe Cruce văzând-o dinainte Avacum, înspăimântându-se, a strigat: Tu ai tăiat tăria celor puternici, Bunule, venind la cei din iad, ca un Atotputernic».

Cleștele cel purtător de foc, Preacurată, nădejdea credincioșilor, ocrotitoare celor ce se ostenesc și luptătoare, vino și acum și mă scoate din primejdia ce mă împresoară.

Scufundat de valul cumplitelor mele păcate, acum chem ajutorul tău, Preanevinovată: Arată-te, vino și scoate-mă din primejdia ce mă împresoară.

Slavă...

Cu sabia rugăciunilor tale, Născătoare de Dumnezeu, Curată, taie capetele

duşmanilor ridicate împotriva mea; ajută-mă acum şi scoate-mă din primejdia ce mă împresoară.

Şi acum...

Vezi suspinul meu, Preacurată, vezi necazul meu, vezi deznădejdea mea şi arată întru mine harul tău, scoţându-mă din primejdia ce mă împresoară.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Lumina cea neînserată a dumnezeieştei arătării Tale, Hristoase, care s-a făcut pentru noi, pentru milostivirea Sa, Isaia văzând-o, de noapte mânecând, a grăit: Învia-vor morţii şi cei din morminte se vor scula şi toţi cei de pe pământ se vor bucura».

Împăratul împăraţilor şi Domnul domnilor, Fecioară, din tine întrupându-Se din bunătate, ţie ţi s-au dăruit cele de-a dreapta, pentru aceasta mântuieşti cu puterea ta pe cei ce aleargă la dumnezeiescul tău acoperământ, şi pe mine acum cu mila ta mă păzeşte.

Norul cugetelor celor nestatornice, căzând peste nenorocitul meu suflet, mă tulbură şi cumplit mă împresoară, mă întunecă şi mă întristează, Prealăudată, dar tu, ceea ce ai născut pe soarele Hristos, risipeşte norul şi păzeşte-mă, Fecioară, cu mila ta.

Slavă...

Dulceaţa sufletului meu şi izbăvirea chinurilor mele, Fecioară, venind acum în chip nevăzut, izbăveşte-mă pe mine de toată răutatea pe care mi-a adus-o mulţimea păcatelor mele şi păzeşte-mă pe mine pururea mai presus de toată vătămarea.

Şi acum...

Mintea mea cea omorâtă de păcat, cu ajutorul tău cel de viaţă purtător şi curat, înviaz-o şi o luminează şi mă învaţă să îţi cânt ţie cu înţelegere, ceea ce ai născut pe Hristos, înţelepciunea cea ipostatică, Fecioară, şi cu mila ta mă păzeşte.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Înghiţit a fost Iona, dar nu a fost ţinut în pântecele chitului, că purtând preînchipuirea Ta, a Celui ce ai pătimit şi îngropării ai fost dat, ca dintru o cămară din fiară a ieşit şi a strigat străjerilor: Cei ce păziţi cele deşarte şi mincinoase, mila voastră aţi părăsit-o».

Să nu treci cu vederea pe cel ce aleargă la tine, pe robul tău, Preabună, care a căzut în ispite pentru mulțimea fărădelegilor. Căci și dacă am întrecut pe toți oamenii prin păcatele mele, dar nu mă depărtez de la tine, cu adevărat Născătoare a vieții, pentru aceea, cu puterea ta mă păzește.

Cu mila ta, Fecioară nenuntită, vezi judecata mea și judecă în mijlocul celor ce năvălesc asupra mea și grabnic întinde-mi mână de ajutor și izbăvește-mă din toată primejdia, de vicleșugul uneltirii, de pizmă și nenorocire și cu dumnezeiescul tău acoperământ păzește-mă.

Slavă...

Iată, în adâncul furtunii celei nesuferite am căzut, Stăpână curată! Înviforat fiind de mulțimea chinurilor, eu, ticălosul, din adâncul inimii strig ție: Vino degrabă și mă arată mai presus de răutatea și vătămarea vrăjmașilor și cu dumnezeiescul tău acoperământ mă păzește.

Și acum...

Dă-mi dragoste și frică de Dumnezeu, ca să ridice din moarte sufletul meu cu mijlocirile tale, Binecuvântată, și scoate-mă din cugetele cele spre pământ râvnitoare și din faptele și cuvintele stricătoare de suflet, Născătoare de Dumnezeu, pe mine, cel ce scap la tine și cu dumnezeiescul tău acoperământ mă păzește.

Sedealna. Glasul al 6-lea

Nădejdea lumii

Căzând în adâncul cugetelor potrivnice, mintea mea acum slăbește, și nu aflu odihnă. Ascultă-mă în vremea ispitelor și dăruiește-mi mie răcorire ca o bună, ca să nu mă fac hrană celui viclean. Fecioară binecuvântată.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Negrăită minune! Cel ce a mântuit în cuptor pe cuvioșii tineri în văpaie, în mormânt este pus mort fără suflare, spre mântuirea noastră, a celor ce cântăm: Mântuitorule, Dumnezeule, bine ești cuvântat!».

Bucură-te, nădejdea celor deznădăjduiți și apărarea, căci primind suspinul sufletului meu, m-ai izbăvit de chinuri, ca să te laud și să strig ție fără de tăcere: Bucură-te, Fecioară, mai înaltă decât îngerii.

Bucură-te, pod care duci pe credincioși de la moarte la dumnezeiasca viață; bucură-te, sfeșnic care îi luminezi pe toți, ca să te laude și să strige ție fără încetare: Bucură-te, Fecioară, mai înaltă decât îngerii.

Slavă...

Bucură-te, nor care ai plouat băutura vieții; bucură-te, discul luminii celei

înţelegătoare a lui Hristos Dumnezeu Care din tine a strălucit spre mântuirea celor ce strigă ţie cu dor: Bucură-te, Fecioară, mai înaltă decât îngerii.

Şi acum...

Bucură-te, toiag care ai înflorit în lume în chip negrăit pe Hristos Dumnezeu, rodul vieţii, dătătorul bucuriei spre mântuire celor ce cu credinţă strigă ţie: Bucură-te, Fecioară, mai înaltă decât îngerii.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Înspăimântează-te înfricoşându-te, cerule...».

Stâlp de foc, călăuzirea neamului creştinilor de la întuneric la lumină; bucură-te, scară cerească; bucură-te, sfeşnic de aur, ocrotitoarea orfanilor; bucură-te, Fecioară, izbăvirea celor robiţi şi limanul celor înviforaţi; bucură-te, slava sufletului meu şi bucuria.

Bucură-te, ceea ce ai născut pe Hristos, trandafirul care a umplut toate cu mireasmă de taină, vas de aur care porţi mana vieţii; bucură-te, dumnezeiesc locaş al harurilor, Fecioară cu nume de Doamnă, acoperământul pustnicilor; bucură-te, slava şi bucuria sufletului meu.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Munte te-a văzut mai înainte Daniil pe tine, cu totul Preacinstită, din care S-a desprins în chip de negrăit Piatra vieţii, Hristos, şi a doborât altarele idolilor cu puterea dumnezeirii. Bucură-te, înălţimea cunoştinţei; bucură-te, adâncul înţelepciunii; bucură-te, slava şi bucuria sufletului meu.

Şi acum...

Mulţimea tuturor credincioşilor, veniţi, adunaţi-vă şi pe Stăpâna noastră, pe ceea ce în chip de negrăit a întrupat pe Făcătorul a toate, să o lăudăm strigând: Bucură-te, scăparea tuturor şi nădejdea mântuirii; bucură-te, slava sufletului meu şi bucuria.

Să lăudăm... Irmosul

«Înspăimântează-te înfricoşându-te, cerule, şi să se clatine temeliile pământului, că iată, este socotit între cei morţi Cel ce locuieşte întru cele înalte şi în mormânt mic e primit în chip minunat. Pe Acesta tineri binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare preaînălţaţi-L întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Nu te tângui, Maică, văzându-Mă în groapă pe Mine, Fiul Tău, pe Care

M-ai zămislit în pântece fără de sămânţă; că Mă voi scula şi Mă voi preaslăvi şi voi înălţa în slavă, ca un Dumnezeu, pe cei ce cu credinţă şi cu dragoste te măresc pe tine neîncetat».

Bucură-te, car al lui David; bucură-te, toiagul lui Aaron; bucură-te, fiică a lui David; bucură-te, templu preaminunat al dumnezeiescului Solomon, care ai cuprins în chip de negrăit firea fulgerătoare a dumnezeirii, Maică dumnezeiască, de Dumnezeu slăvită Fecioară, pe tine te mărim.

Bucură-te, cămară dumnezeiască; bucură-te, cartea vieţii care ai cuprins pe Hristos Cuvântul şi Dumnezeu; bucură-te, tabla lui Moise scrisă de Dumnezeu; bucură-te, bucuria lumii, Maică dumnezeiască, de Dumnezeu slăvită Fecioară, pe tine te mărim.

Slavă...

Bucură-te, lumina cea neapusă! Dumnezeu te-a întărit în mijlocul a toate, ca să luminezi în chip înţelegător cele cereşti împreună cu cele pământeşti. Bucură-te, Stăpâna tuturor, Maică dumnezeiască! De Dumnezeu slăvită Fecioară, pe tine te mărim.

Şi acum...

Se revarsă îmbelşugat harul tău peste toţi cei ce se apropie de tine cu credinţă, fără de pată Fecioară, Curată, pentru aceea umple de har pe robii tăi, ca să te mărim pe tine cu dor, Maică dumnezeiască, de Dumnezeu slăvită.

Prosomii. Glasul al 6-lea

Toată nădejdea punându-şi

Bucură-te, munte sfânt; bucură-te, nor de lumină; bucură-te, scară însufleţită prin care noi, cei muritori, suntem înălţaţi la cer şi la petrecerea cea cuvioasă şi dumnezeiască, Stăpână, pururea Fecioară; bucură-te, rai care ai în mijloc pomul vieţii, pe Hristos care a nimicit amăreala pomului celui dintâi; bucură-te, ceea ce ai şters blestemul de demult al Evei; bucură-te, chemarea lui Adam; bucură-te, cu totul nepătată.

Bucură-te, vas cu totul de aur care înlăuntru ţii mana cea dumnezeiască, Nevinovată; bucură-te, palatul Stăpânului tuturor; bucură-te, dumnezeiesc acoperământ; bucură-te, munte gras; bucură-te, locaşul sfinţirii; bucură-te, ceea ce ai născut trandafirul cel înmiresmat şi bine mirositor care umple pe credincioşi de bună mireasmă; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, Preanevinovată. Bucură-te, frumuseţe şi adevărată slavă a maicilor; bucură-te, lauda fecioarelor şi cuvioasă podoabă.

Bucură-te, Fecioară Marie, nume şi lucru dulce, desfătarea limbii mele şi dulce cugetare a inimii mele! Sufletul meu, fără prihană Fecioară, alergând în urma ta, s-a lipit cu totul de tine, Preasfântă, şi aşa cum cerbul doreşte izvoarele

apelor, așa tânjește după tine mintea mea întreagă, pentru aceea dreapta ta cu milostivire să mă sprijine, Curată, și să mă învrednicească de slava feței tale.

Cuprins fiind acum de multe ispite eu, ticălosul, la tine scap, Preanevinovată; mântuiește-mă pe mine, nevrednicul, cel ce am căzut în multe păcate ca nimeni altul, căci poți să îmi ajuți mie, căci pe toate le poți câte le voiești, Fecioară prealăudată, ca Maica preabună a Atotputernicului nostru Dumnezeu. Stăpâna lumii, ocrotitoare tare a credincioșilor, nu mă trece cu vederea pe mine, robul tău, căci întru tine am nădăjduit.

Duminica seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu.
Cu foarte multă străpungere...
Facere a Sfântului Ioan al Evhaitelor

Cântarea 1. Glasul al 6-lea
Irmosul:

«Ca pe uscat umblând Israel cu picioarele prin adânc, pe Faraon prigonitorul văzându-l înecat, striga: Să cântăm lui Dumnezeu cântare de biruință».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Ca roua de trecătoare sunt zilele mele, rele și mici, cheltuite repede în vârtejul cel vremelnic, iată, Stăpână, s-au pierdut: Mântuiește-mă!

Frica împresoară sufletul meu, cutremur nepovestit și chin cumplit este la ieșirea lui din trup, Curată, căruia mângâiere dăruiește-i.

Slavă...

Scăparea tare a păcătoșilor, întărește asupra mea mila ta, Curată, și mă izbăvește din mâna demonilor, căci ca niște câini mulți m-au înconjurat.

Și acum...

Iată vremea ajutorului, iată vremea apărării tale, iată, Stăpână, vremea pentru care ziua și noaptea te-am rugat cu căldură și te-am chemat în ajutor.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Nu este sfânt ca Tine, Doamne Dumnezeul meu, Care ai înălţat fruntea credincioşilor Tăi, Bunule, şi ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale».

De departe, de pe acum văd ziua aceea, Stăpână, şi socotind-o pe ea ca fiind aici de faţă, cu lacrimi fierbinţi te rog: Nu mă părăsi pe mine.

Când deja s-a stins desăvârşit organul cuvintelor şi când limba este legată, pecetluit glasul inimii pentru pocăinţă, te rog pe tine, Stăpână, mântuieşte-mă.

Slavă....

Zămislit în fărădelegi fiind, pentru ce m-am născut? Căci iată, mâniindu-l pe Dumnezeu cel Bun plec acum, chinuindu-mă în focul cel veşnic.

Şi acum...

Nu întoarce de la mine multele tale îndurări, nu-mi închide milele tale cele iubitoare de oameni, Cuvioasă, ci ajută-mă acum şi mă pomeneşte în ceasul judecăţii.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Hristos este puterea mea, Dumnezeu şi Domnul, cântă strigând cinstita Biserică, cu dumnezeiască cuviinţă, din cuget curat întru Domnul prăznuind».

Nori, picuraţi rouă, ca lacrimi! Văi şi munţi, tânguiţi-vă cu jale pentru mine, cel ce m-am depărtat de Dumnezeu şi m-am apropiat de demoni.

Scăpare nerușinată şi neînfruntată a tuturor celor aflaţi în nevoi, Stăpână Preanevinovată, fii şi mie scăpare în vremea strâmtorării mele.

Slavă...

Deschizând neprihănitele şi preacuratele tale braţe sfinte ca nişte aripi de porumbel, sub acoperământul şi umbra lor acoperă-mă, Stăpână.

Şi acum...

Iată, Stăpână, frica de care mă tem mi se întâmplă; iată, luptă mare m-a cuprins în care fii mie ajutor, nădejdea mântuirii mele.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Cu strălucirea Ta cea dumnezeiască, Bunule, luminează sufletele celor ce din noapte aleargă la Tine cu dragoste, Te rog, Cuvântule al lui Dumnezeu, ca să Te vadă pe Tine, Dumnezeul cel adevărat, Care chemi din negura greşelilor».

Rudeniile mele cele după trup, fraţii mei după duh, prieteni după obicei şi cunoscuţi: Plângeţi, suspinaţi, întristaţi-vă, căci iată, acum mă despart de voi.

Acum când nu mai este Cel ce izbăveşte şi nimeni cu adevărat nu este să-mi mai ajute, tu, Stăpână, ajută-mă, ca nu cumva, ca un om fără ajutor, să fiu încuiat în mâinile demonilor.

Slavă...

O, cum voi răbda chinuitoarea şi vrednica de milă despărţire de tine, Maica lui Dumnezeu, şi amara cădere de la Mântuitorul meu şi înstrăinarea de toţi sfinţii!

Şi acum...

Să nu poată, Stăpână, mulţimea păcatelor mele să biruiască multa ta milostivire, ci să mă înconjoare mila ta şi să-mi acopere toate fărădelegile mele.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Marea vieţii văzând-o înălţându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: Scoate din stricăciune viaţa mea, mult Milostive».

Buzele mele tac şi limba mea amuţeşte, dar inima mea arde, căci focul zdrobirii care o mistuie arde pe dinlăuntru şi cu graiuri negrăite, te strigă pe tine, Fecioară.

Din înălţime caută spre mine, Maica lui Dumnezeu, şi învoieşte-te cu milostivire acum să te pogori spre cercetarea mea pentru ca, văzându-te pe tine, să ies din acest cort bucurându-mă.

Slavă...

Sfintelor şi curatelor mâini ale Sfinţilor îngeri încredinţează-mă, Stăpână, pentru ca, acoperit fiind de aripile lor, să nu văd chipul cel de necinste, de ruşine şi întunecat al demonilor.

Şi acum...

Cămară de nuntă a lui Dumnezeu, învredniceşte-mă şi pe mine de cămara de nuntă cerească şi înţelegătoare, aprinzând candela mea cea întunecată şi stinsă cu sfânt untdelemnul tău, Preanevinovată.

Sedealna. Glasul al 6-lea

Multele mulţimi ale păcatelor mele

Nenorocitul meu suflet, tulburat de năvălirile demonilor, întăreşte-l, Fecioară, pe piatra poruncilor lui Hristos. Să nu mă scufunde, Curată, furtuna căderilor mele şi întreitul val al cugetelor rele.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Dătător de rouă a făcut îngerul cuptorul pentru cuvioşii tineri; iar pe haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pe tiran l-a înduplecat să strige: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri!».

Noaptea morţii cea întunecată şi fără lună m-a luat nepregătit trimiţându-mă nepregătit pe calea aceea mare şi înfricoşată. Să călătorească deci împreună cu mine mila ta, Stăpână.

Pentru bucuria cea trecătoare şi vremelnică voi primi pedeapsă nemuritoare, Stăpână, şi pentru o plăcere scurtă a trupului mă voi chinui în foc, dar mila ta mai înainte să mă prindă.

Slavă...

Cei plecaţi de aici mă grăbesc, înconjurându-mă din toate părţile, dar sufletul meu amână şi se înfricoşează, plin fiind de multă tulburare, pe care mângâie-l, Curată, prin grija ta.

Şi acum...

Nu am aflat pe nimeni în inima mea, Stăpână, care să se întristeze împreună cu mine, pe nimeni care să mă mângâie, căci prietenii mei şi cunoscuţii toţi laolaltă m-au părăsit acum, ci tu, nădejdea mea, nicidecum să nu mă părăseşti.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Din văpaie rouă ai izvorât...».

Ca Maică iubitoare de oameni a lui Dumnezeu Cel iubitor de oameni ia aminte la mine cu ochi binevoitor şi milostiv, când se va despărţi sufletul de trup, ca să te slăvesc pe tine, Sfântă Născătoare de Dumnezeu.

Palat înalt al Stăpânului Hristos, trimiţând din înălţime harul tău, vino acum în ziua strâmtorării mele, ca să te slăvesc, Sfântă Născătoare de Dumnezeu.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Învredniceşte-mă să scap de cetele barbarilor celor netrupeşti şi să se deschidă adâncul cel din văzduh şi să urc la cer, ca să te slăvesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Ceea ce ai născut pe Domnul Atotţiitorul, pe amarii vameşi ai stăpânitorului lumii acesteia alungă-i departe când voi părăsi viaţa aceasta, ca să te slăvesc pe tine, Curată, în veci.

Să lăudăm.... Irmosul:

«Din văpaie ai izvorât rouă Cuvioşilor şi jertfa dreptului cu apă ai mistuit-o că toate le faci, Hristoase, numai cu voia, pe Tine Te preaînălţăm întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putinţă oamenilor, spre Care nu cutează a căuta oştile îngereşti; iar prin tine, Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat; pe Care slăvindu-L cu oştile cereşti, pe tine te fericim».

Precum ridică robul ochii la mâinile stăpânului lui, Prealăudată, aşa şi eu ridic ochii cei dinafară şi cei dinlăuntru către tine, Stăpâna mea, şi viaţa mea, Doamnă, ca să mă miluieşti.

Sfântă Fecioară, de Dumnezeu dăruită, caută cu milostivire la smerenia mea, primind jalnica şi cea din urmă a mea rugăciune, grăbeşte şi mă izbăveşte din focul osândei veşnice.

Slavă...

Ceea ce ai născut pe Dumnezeul viilor şi al morţilor, izbăveşte-mă, Fecioară, din bolile cele aducătoare de moarte şi dăruieşte-mi viaţă şi sănătate şi izbăveşte-mă pe mine, cel bolnav, încingându-mă cu putere de sus şi cu tărie pe mine, cel slăbit.

Şi acum...

Templu viu, însufleţit şi cuvântător ştiindu-te pe tine sălaş al lui Dumnezeu, Preacurată, şi scăpând la biserica ta cu credinţă fierbinte acum, mai înainte de a pleca, mă rog: Sloboade-mă, ca să mă răcoresc lăudând minunile tale.

Prosomii. Glasul al 6-lea.

A treia zi ai înviat

Bucură-te, lauda apostolilor, fără prihană; bucură-te, veselia îngerilor cea strălucită; bucură-te, lauda lumii, Fecioară, şi podoaba credincioşilor.

Bucură-te, munte netăiat, Fecioară cu totul lăudată, pe care mai înainte l-a văzut Prorocul Daniil, din care S-a tăiat Piatra care a zdrobit templele idolilor, Hristos, singurul Împărat a toate.

Bucură-te, cămară cu totul luminoasă; bucură-te, masă însufleţită a pâinii dumnezeieşti întru care Se află Hristos; bucură-te, frumuseţea evlaviei, Născătoare de Dumnezeu; bucură-te, acoperământul sufletelor noastre.

Prealăudată, doboară fruntea duşmanilor celor însetaţi de sânge şi întristarea poporului tău în bucurie o întoarce, Fecioară, şi dă-ne nouă putere

ca, mântuiţi, să te lăudăm pe tine.

Luni seara

Canonul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu. Facere a Sfântului Andrei Criteanul

Al căruia acrostih este

Ne vindecăm iarăşi pentru plânsul cel bun

Cântarea 1. Glasul al 6-lea

Irmosul:

«Ajutător şi acoperitor S-a făcut mie spre mântuire; Acesta este Dumnezeul meu şi-L voi slăvi pe El, Dumnezeul Părintelui meu, şi-L voi înălţa pe El, căci cu slavă S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi!

Ioil cel minunat, marele proroc al Domnului, a zis proroceşte să plângem în chip sfânt şi să ne tânguim în sac şi cenuşă; eu însă disprețuiesc aceasta, dar tu, Fecioară, mântuieşte-mă.

Ca ceea ce eşti izvor al milei, Născătoare de Dumnezeu, spală trupul şi sufletul meu cel întinat în chip ruşinos şi îmbracă-mă în veşmântul curat al harului.

Slavă...

Nu mă trece, Preabună, cu vederea pe mine cel stricat în fărădelegi, cel ce

sunt deja cu totul spurcat de amare plăceri, ci spală-mă de toată întinăciunea şi mă mântuieşte.

Şi acum...

Să iasă din cămara de nuntă Mirele, Mireasă, zice prorocul, şi păcătoşii să lucreze acum plânsul, iar noi, suflete al meu, să cădem cu lacrimi la Maica Izbăvitorului.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Pe piatra poruncilor Tale întăreşte, Doamne, inima mea care se clatină, că Tu eşti singur sfânt şi Domn».

Să înnoim pământul inimii în viaţa aceasta, semănând pe el virtuţile, ca să secerăm de dincolo grâul vieţii.

Stăpână nenuntită, cu rugăciunile tale către Fiul tău, înviază-mă pe mine, cel omorât de păcat prin sfatul pierzătorului.

Slavă...

Dacă am căzut, Stăpână, acum în nebunia faptelor mele şi zac în adâncul pierzaniei, dă-mi mie pocăinţă, ceea ce eşti fără de prihană.

Şi acum...

Ca pe nişte fiare cumplite hrănesc patimile în sufletul meu, dar nesuferind împreună sălăşluirea cu ele, la ajutorul tău scap, Fecioară.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-a prorocul de venirea Ta, Doamne, şi s-a temut că aveai să Te naşti din Fecioară şi să Te arăţi oamenilor, şi a zis: Auzit-am glasul Tău şi m-am temut. Slavă puterii Tale, Doamne!».

Cu puterea ta, Născătoare de Dumnezeu, să se întoarcă vrăjmaşii mei înapoia mea şi arcurile lor să se zdrobească, adică, necuratele cugete, şi dă-mi mie, rugătorului tău, prin lacrimi să umblu în nepătimire.

Legat fiind de laţurile păcatelor, Născătoare de Dumnezeu, nu încetez, ci mai mult împletesc pe cele greu de dezlegat, adăugând patimi la patimi şi tuturor m-am făcut blestem, atrăgând asupra mea „vaiul” proorocului.

Slavă...

Rănile sufletului meu nu încetez a le zgândări cu iubirea de plăceri şi adaug dureri la răni, rămânând cu nesimţire nevindecat, miluieşte-mă, Maica lui Dumnezeu; vindecă-mă şi mă mântuieşte cu rugăciunile tale.

Şi acum...

Ca pe nişte vise înşelătoare văzând lucrurile vieţii trecând în fiecare zi, Născătoare de Dumnezeu, nu primesc nicio simţire a acestora, ci sunt încă înnodat de ele ca iedera de culmea stejarului.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Din noapte alergând la Tine, Iubitorule de oameni, luminează-mă, roagă-mă, şi mă îndreaptă şi pe mine întru poruncile Tale şi mă învaţă să fac voia Ta, Mântuitorule».

Înălţându-mă prin mândrie, Prealăudată, am căzut în cumplita cădere a păcatului care a zdrobit sufletul meu şi cine mă va ridica dacă nu tu, Maica lui Dumnezeu.

Dăruieşte-mi, Stăpână, răbdare în toată strâmtorarea şi în toate răutăţile cele din afară care au venit asupra mea pe neaşteptate, căci sunt împuţinat la suflet şi sunt lipsit de plată.

Slavă...

De smintelile pierzătorului izbăveşte-mă, Stăpână, şi de toată ameninţarea şi de întunericul cel mai din afară pe mine, cel ce în tine neclintit mi-am pus nădejdea.

Şi acum...

Cugetele desfrânării tulbură, Stăpână Preacurată, ticălosul meu suflet şi mă conving în chip fără de minte să mă învoiesc cu ele, din care degrabă mă izbăveşte.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Strigat-am cu toată inima mea către milostivul Dumnezeu şi m-a auzit din iadul cel mai de jos şi a scos din stricăciune viaţa mea».

Domnul a numit curvie a privi pătimaş la faţa femeii, dar eu, Fecioară, bolnav fiind de neînfrânare, mi-am întinat sufletul cu privirile cele neîngăduite.

Pe cel ce doarme îl năpădesc cumplit gândurile neînfrânării şi îl târăsc spre furnicături şi tresăltări ale trupului, însă cruţă-mă de vătămarea acestora, cu totul nepătată.

Slavă...

Mireasa lui Dumnezeu, Marie, cad la tine şi strig ţie cu lacrimi, Născătoare de Dumnezeu: Izbăveşte sufletul meu cel ticălos de judecata viitoare şi de focul cel veşnic.

Şi acum...

Ştiu, aflând din Scripturi, că trebuie să îndepărtez pricinile vorbelor deşarte, dar eu, Fecioară, nu mă tem să mă îndeletnicesc cu nepotrivite vorbării şi cu contraziceri.

Sedealna. Glasul al 6-lea

Nădejdea lumii

Pe Judecătorul lumii, Buno, pe Fiul tău, Fecioară, milostiv fă-L mie celui ce am căzut în multe, căci nimeni ca tine nu poate mijloci, ca ceea ce eşti Maica lui Dumnezeu şi Stăpânului. Pe Acesta, aşadar, roagă-L neîncetat pentru mine, ceea ce eşti singură binecuvântată.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Greşit-am, făcut-am fărădelege, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, nici nu am păzit, nici nu am făcut precum ne-ai poruncit nouă. Ci nu ne da pe noi până în sfârşit, Dumnezeul părinţilor».

Greşit-am, fărădelege am făcut, L-am amărât pe Hristos, Fecioară, toată fapta cea păcătoasă săvârşind, mişcându-L pe El spre mânie, dar tu, Fecioară, fă-L milostiv nouă, celor osândiţi.

Cu cugetele, cu simţirile şi cu faptele, Născătoare de Dumnezeu, cu totul m-am îndepărtat de Dumnezeul cel Viu şi m-am supus tiranilor născocitori ai patimilor, dar tu izbăveşte-mă din acestea şi dă-mi mie strălucirea pocăinţei.

Slavă...

Când sufletul meu cel ticălos va suferi despărţirea de trup şi nu va fi Cel ce izbăveşte sau Cel ce mângâie, atunci, Stăpână, vino-mi în ajutor şi izbăveşte-mă de năvălirea demonilor.

Şi acum...

Făţărnicia, Stăpânul meu a numit-o mare rău în viaţă de a cărei lucrare înşelătoare, izbăveşte-mă, Mireasa lui Dumnezeu, cu puterea ta, ca nu cumva cu sabia Duhului să mă taie Hristos.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Cel pe Care Îl slăvesc oştile cereşti...».

După datorie chemăm solirea ta către Fiul tău, Maica lui Dumnezeu, toţi

cei ce am căzut şi am fost osândiţi, ca să fim izbăviţi de gheenă cu mijlocirea ta, Stăpână.

Hristos a venit să îi cheme pe păcătoşi la pocăinţă, veniţi, dar, cu mine toţi cei care am lepădat cuvintele Lui, să cădem cu pocăinţă la Născătoarea de Dumnezeu.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Râuri de lacrimi trimite-mi şi suspin din inimă cu zdrobire, ca să sting văpaia aceea de nerăbdat şi să dobândesc raiul slavei.

Şi acum...

Ca să îndumnezeiască pe muritori, Stăpână, Fiul tău din tine muritor desăvârşit a fost văzut. Pe Acesta roagă-L să mă arate pe mine, cel curăţat desăvârşit, părtaş al Împărăţiei Lui.

Să lăudăm... Irmosul:

«Pe Cel pe Care Îl slăvesc oştile cereşti şi de Care se cutremură heruvimii şi serafimii, toată suflarea şi zidirea lăudaţi-L, binecuvântaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Naşterea zămislirii celei fără de sământă este neînţeleasă, rodul Maicii celei fără de bărbat este nestricat că naşterea lui Dumnezeu înnoieşte firile. Pentru aceasta, pe Tine toate neamurile, ca pe o Maică Mireasă a lui Dumnezeu, cu dreaptă credinţă te mărim».

Cămara de nuntă este gătită în ceruri, Mireasa lui Dumnezeu, de Fiul tău, plină de toată bucuria pentru cei care au păzit fără ştirbire poruncile Lui, dar mie îmi este gătit întunericul şi tânguirea şi focul gheenei de care roagă-L să mă izbăvească.

Plânsuri şi lacrimi şi osteneli, Mireasa lui Dumnezeu, sunt aduse în lupta de acum, dar dincolo cununi şi laude şi răsplătiri, şi cine este fericitul care cu adevărat seamănă aici cu lacrimi şi cu bucurie va secera?

Slavă...

Înaripaţi se fac prin pocăinţă cei căzuţi, Preacurată, ca vulturii făcând zborul lor către minţile cereşti, de partea cărora să fiu învrednicit şi eu, ticălosul, mântuit fiind cu rugăciunea ta.

Şi acum...

Ca ceea ce ai născut adâncul milelor, fără prihană Fecioară, miluieşte-mă şi mă izbăveşte de osândă şi de judecată pe mine, robul tău cel fără de folos şi învredniceşte-mă de Împărăţia cerurilor, Fecioară, ca să te măresc pe tine cu

dor.

Prosomii. Glasul al 6-lea

Toată nădejdea punându-şi

Bucură-te, fiică a Tatălui ceresc şi Maica Cuvântului; bucură-te, Mireasa Duhului Sfânt, mai înaltă şi mai caldă decât tronurile cereşti, mai bună decât serafimii, mai cunoscătoare decât Heruvimii, mai Doamnă decât Domniile, mai puternică decât Puterile, întrecând Puterile cereşti, covârşind începătoriile şi mai bună conducătoare decât Arhanghelii sau mai mult decât îngerii slujind credincioşilor celor ce vor dobândi mântuirea.

Bucură-te, Stăpâna tuturor stăpânilor, Născătoare de Dumnezeu; bucură-te, ceea ce covârşeşti toate puterile cereşti; bucură-te, ceea ce singură eşti Stăpâna pământului şi a mării şi împărăteasa făpturii; bucură-te, sceptrul cel puternic, întărire vitează, tărie şi putere a împăraţilor celor credincioşi, Prealăudată; bucură-te, grădină dumnezeiască; bucură-te, omorârea iadului, Curată, scăparea creştinilor; bucură-te, Preabinecuvântată.

Bucură-te, scaun de foc al Împăratului şi Domnului; bucură-te, dumnezeiască masă care porţi în mijlocul tău pâinea cerească; bucură-te, pământ roditor care ai crescut spicul vieţii, Preanevinovată, din care cei ce mănâncă nu vor vedea moartea, Stăpână, ci vor fi duşi la viaţa cea veşnică, precum mai dinainte a zis Singurul Stăpân a toate, Hrănitorul şi Atotţiitorul; bucură-te, scăparea credincioşilor; bucură-te, preaminunată.

Pe tine cea cu totul nebiruită te rugăm, Fecioară, şi ne închinăm noi cei cumplit biciuiţi de necazuri, ca ceea ce ai putere de Maică la Domnul, zdrobeşte pe vrăjmaşii noştri, ca să nu spună unde este Dumnezeul căruia Îi slujesc şi să cunoască nenorociţii că pe tine singură te-am dobândit acoperământ şi ajutătoare după Dumnezeu şi turn sigur; nu îi trece cu vederea, Preanevinovată, pe cei ce aleargă la tine.

Marți seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Teofan Graptul, Episcopul Niceei

Cum se vede în următoarele tropare ale Maicii Domnului

Cântarea 1. Glasul al 6-lea

Irmosul:

«Ca pe uscat umblând Israel cu picioarele prin adânc, pe Faraon prigonitorul văzându-l înecat, striga: Să cântăm lui Dumnezeu cântare de biruință».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Pe ușa cea curată și neumblată, pe locașul curăției, pe cea frumoasă între femei, pe Sfânta Stăpână, cu sfinte cântări să o slăvim.

Dumnezeu Cuvântul, Cel ce locuiește în ceruri, Cel fără de început dintru început, cer cuvântător pe tine pe pământ arătându-te, Curată, nepărăsind cerurile, întru tine S-a sălășluit.

Slavă...

Norul soarelui şi sfeşnic luminos, Preanevinovată, candelă cu multe făclii, cele trei părţi ale sufletului meu întunecate de păcate, rogu-mă, luminează-le.

Şi acum...

De Dumnezeu dăruită Fecioară, ajutorul cel tare al credincioşilor şi nădejdea celor smeriţi, tu mă sloboade din plăcerile trupului şi din patimile cele ce se luptă cu mine.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Nu este sfânt ca Tine, Doamne Dumnezeul meu, Care ai înălţat fruntea credincioşilor Tăi, Bunule, şi ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale».

Nu este, Fecioară, nu este să alerge cineva la acoperământul tău şi să nu dobândească multele tale mile, pentru aceea şi eu te rog să dobândesc apărarea ta.

Ca ceea ce eşti mai cuprinzătoare decât cerurile şi mai înaltă decât pământul, ca Sfânta Sfintelor, mai înaltă decât Heruvimii şi Serafimii, fără de asemănare pe Dumnezeu L-ai cuprins, Cuvioasă.

Slavă...

Cu focul temerii de Dumnezeu curăţându-mă de întinăciunea păcatelor, Fecioară, îmbracă-mă în tunica aurită a virtuţilor şi în corurile îngerilor rânduieşte-mă.

Şi acum...

Din fapte nu-mi este nicidecum mântuire, dar tu, Născătoare de Dumnezeu, nădejdea nemincinoasă a celor ce se încred în tine, rogu-mă. dăruieşte-mi mie mântuire.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Hristos este puterea mea, Dumnezeu şi Domnul, cântă strigând cinstita Biserică, cu dumnezeiască cuviinţă, din cuget curat întru Domnul prăznuind».

Ca uşă care duce la dumnezeiasca intrare, ca rai dumnezeiesc, ca locaş al sfinţirii cel înţelegător, ca scăpare a credincioşilor pe Fecioara să o fericim.

Sfeşnic cu totul luminos, dumnezeiască masă, locaşul lui Dumnezeu şi chivotul, toiag care ai odrăslit floarea în lume, pe Hristos, tu te-ai arătat, Maică Fecioară.

Slavă...

Întru cunoştinţă pe tine în rug Moise te-a văzut, ca să arate tainic închipuită cu sfinţenie viitoarea naştere a focului, Născătoare de Dumnezeu,

Pururea Fecioară.

Și acum...

Cuvântul, Nepătată, întru tine S-a sălăşluit, izbăvind lumea din nebunia patimilor şi învrednicind de Împărăția cerurilor pe cei ce te laudă pe tine.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Cu strălucirea Ta cea dumnezeiască, Bunule, luminează sufletele celor ce din noapte aleargă la Tine cu dragoste, Te rog, Cuvântule al lui Dumnezeu, ca să Te vadă pe Tine, Dumnezeul cel adevărat, Care chemi din negura greşelilor».

Frumuseţea lui Iacob, cea aleasă de Dumnezeu mai înainte de a fi toate, ceea ce fără de asemănare te-ai îmbogăţit în sfinţenie şi curăţie, bucură-te, Stăpână.

Soborul cel luminat de Dumnezeu al proorocilor înţelegând mai departe tainic, Fecioară, Mireasa lui Dumnezeu, adâncul cel negrăit al dumnezeieştei naşterii tale, cu sfinte simboluri pe tine mai dinainte te-a închipuit.

Slavă...

Preasfântă, ceea ce singură ai născut cu adevărat pe pământ pe Dumnezeu cel Preasfânt, pe cei ce te propovăduiesc pe tine pururea drept Născătoare de Dumnezeu sfinţeşte-i şi mântuieşte-i cu mijlocirea ta.

Și acum...

Cu dumnezeiască lumina ta, ca o bună, sufletul meu cel întunecat de plăceri luminează-l şi călăuzeşte-l pe calea mântuirii, ceea ce singură ai născut pe Mântuitorul Hristos.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Marea vieţii văzând-o înălţându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: Scoate din stricăciune viaţa mea, mult Milostive».

Pe cea singură cu totul lăudată, pe cea mai frumoasă între femei, pe Născătoarea de Dumnezeu, pe zidul cel nezdrobit al creştinilor, pe Maria cea fără prihană cu inimă neîndoită să o fericim.

Cort care ai cuprins pe Dumnezeu, munte sfânt al lui Dumnezeu, năstrapă de aur, tron de foc, chivot cu totul de aur, sfeşnic cu multe făclii, uşă neumblată, bucură-te, Stăpână.

Slavă...

Străină este zămislirea ta, străină şi înfricoşată este naşterea ta cea mai presus de minte, Fecioară, şi pe toţi cei înstrăinaţi de Dumnezeu împacă-i iarăşi

cu El, dăruindu-le frumusețea cea de mai înainte.

Și acum...

Îmbunătățește, Stăpână, sufletul meu cel înrăit în multe păcate și pe Dătătorul tuturor bunătăților, pe Hristos, roagă-L să mă învrednicească de Împărăția cea de sus.

Sedealna. Glasul al 6-lea

Multe sunt mulțimile

Caută la bolile cele multe ale slăbitului meu suflet și la patimile cele cumplite ale trupului meu, Curată, și de grabnică tămăduire mă învrednicește și mă călăuzește să fac sfintele porunci ale bunului Dumnezeu, ca să te măresc pe tine.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Dătător de rouă a făcut îngerul cuptorul pentru cuvioșii tineri; iar pe haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pe tiran l-a înduplecat să strige: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri!».

Mai înaltă ești, Preanevinovată, de puterile cele înțelegătoare, căci nu îndrăznesc acelea să privească pe Cel pe Care L-ai purtat în brațele tale, pentru aceea cu glasuri de mulțumire te slăvim.

Curată cădelniță a cărbunelui celui dumnezeiesc care ai înmiresmat lumea, izbăvește-mă pe mine de duhoarea necuratelor mele patimi și dă-ne, Fecioară, să cântăm: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri!

Slavă...

Pe mine cel zdrobit de nemăsuratele mele călcări de poruncă, înnoiește-mă cu mijlocirea ta cea dumnezeiască, tămăduind sufletul meu și dându-mi cuvânt ca să strig: Binecuvântată ești ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup!

Și acum...

Templu preasfânt al lui Dumnezeu, fă-ne temple ale dumnezeiescului Duh pe noi, cei ce te cinstim pe tine în această dumnezeiască biserică a ta și care cântăm, Fecioară, cu evlavie: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri!

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Din văpaie rouă ai izvorât cuvioșilor...».

Candelă purtătoare de lumină care strălucește ca aurul, pat luminos împodobit cu porfiră, vas al dulcții și masă a pâinii vieții, te-am cunoscut pe tine, Fecioară preabinecuvântată.

Pe tine, muntele cel cu totul sfânt şi înalt, noi, cei ce am căzut în adâncul păcatelor, Stăpână curată, te rugăm, înalţă-ne pe noi la faptele dumnezeieşti ale virtuţilor.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Izbăviţi fiind prin naşterea ta de blestemul cel dinainte, cu totul binecuvântată Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, cântăm ţie cuvântul lui Gavriil: Bucură-te, pricina mântuirii tuturor.

Şi acum...

Ceea ce ai născut strugurele cel nelucrat, arată-mă pe mine roditor al faptelor bune şi de Împărăţia cerurilor mă învredniceşte, ca să te slăvesc pe tine, Curată, în veci.

Să lăudăm... Irmosul:

«Din văpaie rouă ai izvorât cuvioşilor şi jertfa dreptului cu apă ai mistuit-o, că toate le faci, Hristoase, numai cu voia. Pe Tine Te preînălţăm întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putinţă oamenilor, spre Care nu cutează a căuta oştile îngereşti; iar prin tine, Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat; pe Care slăvindu-L cu oştile cereşti, pe tine te fericim».

Palat preacurat al lui Dumnezeu, minunate fă cu mine milele tale, Născătoare de Dumnezeu, Marie cu totul fără prihană, ca să te măresc pe tine şi să te fericesc, ceea ce eşti mai înaltă decât cerurile şi decât toată făptura.

Cu glasuri de mulţumire te lăudăm pe tine, cei ce prin tine cu adevărat dobândim îndumnezeirea şi strigăm ţie: Bucură-te, cu totul lăudată; bucură-te, binecuvântată; bucură-te, tron în chip de foc al Stăpânului a toate; bucură-te, Marie, Stăpână.

Slavă...

Dă-ne nouă, celor ce te cinstim pe tine şi mărim naşterea ta, Preasfântă, să te lăudăm, să te slăvim şi să te fericim pe tine cu vrednicie, singura binecuvântată, căci tu eşti lauda creştinilor şi către Dumnezeu solitoare bine primită.

Şi acum...

Picurând ca ploaia pe lână, Cel ceresc în pântecele tău S-a pogorât şi uscând şuvoaiele înşelării, a plouat nestricăciune şi izbăvire tuturor oamenilor prin tine, de Dumnezeu dăruită.

Prosomii. Glasul al 6-lea

A treia zi ai înviat...

Bucură-te, curajul nebiruit al împăraţilor evlavioşi; bucură-te, slava credincioşilor tăi care se închină sfintei tale icoane; bucură-te, căderea demonilor şi îndreptarea oamenilor.

Bucură-te, începutul şi rădăcina mântuirii noastre, Preacurată; bucură-te, sfeşnic care ai avut în mijlocul tău pe Hristos, făclia; bucură-te, ceea ce eşti mai înaltă decât cerul şi pământul, Marie Stăpână.

Bucură-te, Cuvioasă, mai cinstită decât toată făptura văzută şi nevăzută, fără prihană Fecioară, ca ceea ce ai născut mai presus de minte pe Stăpânul amândurora; bucură-te, veselia sufletului meu.

Cu totul lăudată, mântuieşte-mă pe mine, robul tău, din chinurile care m-au cuprins şi umple smeritul meu suflet de bucurie şi de nădejde, Preasfântă, ca neîncetat să te măresc pe tine.

Miercuri seara

Canonul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu. Facere a Cuviosului Nicolae Kataschepinul

Cum se vede în următoarele tropare ale Maicii Domnului

Cântarea 1. Glasul al 6-lea

Irmosul:

«Ajutător şi acoperitor S-a făcut mie spre mântuire; Acesta este Dumnezeul meu şi-L voi slăvi pe El, Dumnezeul Părintelui meu şi-L voi înălţa pe El, căci cu slavă S-a preaslăvit».

Ajutătoare şi acoperitoare, izbăvitoare şi apărătoare fii mie, Stăpână, în cumplite nenorociri şi amare dureri, izbăvindu-mă din amarnicele chinuri şi munci.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi!

Preasfântă, nădejdea celor ce te cheamă pe tine cu dor, arată-te şi mie ascultătoare acum şi primeşte laudă din întinatele buze ale smeritului tău rugător.

Slavă...

Izbăvindu-mă cu milostivire, arată mie faţa ta, căci întunericul cumplitei deznădăjduiri mă acoperă acum cu totul, ci luminează-mă cu strălucirea rugăciunii tale celei curate.

Şi acum...

Sunt scufundat în cumplitul naufragiu al păcatului, întinde şi mie dreapta Ta, ca lui Petru oarecând, şi mântuieşte-mă, Cuvinte, cu rugăciunile celei ce mai presus de minte Te-a născut fără stricăciune.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Pe piatra poruncilor Tale întăreşte, Doamne, inima mea care se clatină, că Tu eşti singur sfânt şi Domn».

Primeşte-mă pe mine cel ce cad la milele tale, Maică a Cuvântului, dăruieşte celui ce cere iertare de greşeli cu fierbinţile tale rugăciuni.

Cuptorul babilonian cel stins pe tine te-a închipuit, iar tu, Stăpână, stinge cuptorul patimilor mele şi arşiţa bolilor mele.

Slavă...

Opreşte, Stăpână, amara beţie a plăcerilor mele, dăruindu-mi mie dumnezeiasca luare aminte a pocăinţei şi întoarcerea cea mântuitoare.

Şi acum...

Cu ochiul tău cel milostiv, ia aminte la mine, cel necăjit, Stăpână, şi mă miluieşte şi mă mântuieşte, mântuirea lumii şi ajutorul oamenilor.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-a prorocul de venirea Ta, Doamne, şi s-a temut că aveai să Te naşti din Fecioară şi să Te arăţi oamenilor, şi a zis: Auzit-am glasul Tău şi m-am temut. Slavă puterii Tale, Doamne».

Iubit-am cele prezente, trupul şi lumea şi cele din lume, plăcerile şi slava şi banii, iar de cele viitoare nicicum nu m-am îngrijit, de aceea ticălosul de mine am căzut şi din slava cea de sus şi din dragostea lui Dumnezeu.

Uşă a dumnezeieştei slave, deschide-mi mie uşile pocăinţei şi mă du la lumina cea neapusă a Fiului şi Ziditorului tău, Prealăudată, smulgându-mă din întunericul patimilor şi risipind negura trândăviei mele.

Slavă...

Ţine aprinsă, Binecuvântată, candela sufletului meu ca să nu se stingă, fără de untdelemn fiind şi să mi se închidă uşa cămării de nuntă, ci deschide-mi uşa milei şi vino în ajutor în ceasul ieşirii mele.

Şi acum...

Doboară la pământ pe vrăjmaşii mei, luptă cu cei ce cu nedreptate se luptă cu mine, ca să cunoască ei al cui rob sunt, ce ajutor mi-am agonisit, Prealăudată, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, şi mă mântuieşte pe mine cel ce te laud pe tine.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Din noapte alergând la Tine, Iubitorule de oameni, luminează-mă, roagă-mă, şi mă îndreaptă şi pe mine întru poruncile Tale şi mă învaţă să fac voia Ta, Mântuitorule».

Mântuieşte-mă pe mine, risipitorul, cu totul fără prihană Fecioară, vino şi mă izbăveşte de duşmanii mei cei văzuţi şi cei nevăzuţi, de toţi cei ce necăjesc pururea smeritul meu suflet.

Milostiv fă-L mie pe Fiul tău, când se vor cerceta faptele mele cele ascunse şi cele vădite ca să nu mă trimită în foc pe mine, cel osândit.

Slavă...

La nemăsurata ta bunătate, Stăpâne Doamne, îndrăznind eu, ticălosul, şi la rugăciunile Maicii Tale, Mântuitorule, nu voi deznădăjdui nicidecum.

Şi acum...

Cu totul fără folos am fost din tinereţe, Preanevinovată, omorât fiind de plăceri şi acum zac mort nenorocitul, ci tu înviază-mă, Stăpână.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Strigat-am cu toată inima mea către milostivul Dumnezeu şi m-a auzit din iadul cel mai de jos şi a scos din stricăciune viaţa mea».

Cad la tine, Marie fără prihană, şi strig cu plângere: Născătoare de Dumnezeu, izbăveşte sufletul meu cel ticălos de viitoarea judecată şi de focul cel veşnic.

Adapă cu râurile rugăciunilor tale ticălosul meu suflet cel aprins de văpaia patimilor şi arată-l purtător de rod, Preacurată Marie.

Slavă...

Sfinţeşte-mă pe mine tot şi luminează-mă, ceea ce eşti jertfelnic de împăcare al credincioşilor, şi cu rugăciunile tale arată-mă, Fecioară, casă a

Sfintei Treimi, rogu-mă.

Şi acum...

Liman liniştit te cunosc pe tine, Născătoare de Dumnezeu, Marie, şi strig din adâncul inimii mele, nu mă lăsa, Fecioară, să fiu scufundat de întreitul val al vrăjmaşului.

Sedealna. Glasul al 6-lea.

Multe sunt mulţimile

Valul gândurilor potrivnice mă tulbură şi năvălirile patimilor prăvălesc în adâncul pierzaniei slăbitul meu suflet, dar tu miluieşte-mă pe mine, ceea ce ai născut pe Dumnezeu, şi izbăveşte-mă pe mine, robul tău, de viitoarea ameninţare, ceea ce eşti singură binecuvântată.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Greşit-am, făcut-am fărădelege, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, nici nu am păzit, nici nu am făcut precum ne-ai poruncit nouă. Ci nu ne da pe noi până în sfârşit, Dumnezeul părinţilor».

Mâniat-am şi am amărât pe îndelung răbdătorul şi Făcătorul meu, Care m-a plăsmuit din pământ oarecând şi din nefiinţă m-a adus la fiinţă, dar tu, Fecioară, fă-L mie milostiv pe El cu rugăciunile tale de maică.

Stăpână, ceea ce ai deschis uşile cele sfinte ale Raiului, pe acestea, care sunt închise pentru mine prin faptele rele pe care le-am făcut, Fecioară, deschizându-mi-le, mântuieşte-mă şi mă arată şi pe mine locuitor al Raiului.

Slavă...

Milostiv fă pe Fiul tău, pe Domnul şi Dumnezeul nostru şi Binefăcătorul, Stăpână Preasfântă Fecioară, ca să fiu izbăvit din primejdii şi din necazuri şi să dobândesc strălucirea sfinţilor şi slava cea veşnică.

Şi acum...

Sfinţeşte, du la lumină inima mea, Născătoare de Dumnezeu, usucă izvoarele patimilor mele, adapă-mă cu apa dumnezeieştei tale rugăciuni şi învredniceşte-mă să îţi aduc ţie laudă bineprimită din inimă curată.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Cel pe Care Îl slăvesc oştile cereşti...».

Toţi după datorie chemăm în ajutor rugăciunea ta, Maica lui Dumnezeu, către Fiul tău, toţi cei căzuţi şi osândiţi, ca să fim izbăviţi de gheenă cu mijlocirea ta.

Chezăşuitoare fii mie, Preanevinovată, către Domnul Dumnezeu când va veni pe pământ să judece pe toţi şi arată-mă pe mine, nenorocitul, de partea celor mântuiţi, te rog pe tine.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Stinge focul patimilor mele şi omoară cugetul trupului, luminează-mi mintea, curăţă-mi inima şi hrăneşte sufletul meu cu pâinea cea cerească şi mă mântuieşte, Născătoare de Dumnezeu.

Şi acum...

Povăţuieşte-mă, Stăpână, în calea poruncilor lui Dumnezeu pe mine, păcătosul; pleacă inima mea spre calea mântuirii, căci pe tine te am singură apărare şi ajutătoare.

Să lăudăm... Irmosul:

«Pe Cel pe Care Îl slăvesc oştile cereşti şi de Care se cutremură Heruvimii şi Serafimii, toată suflarea şi zidirea lăudaţi-L, binecuvântaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Naşterea zămislirii celei fără de sămânţă este neînţeleasă, rodul Maicii celei fără de bărbat este nestricat că naşterea lui Dumnezeu înnoieşte firile. Pentru aceasta, pe Tine toate neamurile, ca pe o Maică Mireasă a lui Dumnezeu, cu dreaptă credinţă te mărim».

Eu, osânditul şi cu totul neîndreptatul, eu, ticălosul, vinovat de toate păcatele, am osândit pe alţii care erau neosândiţi, vai, mie, atunci în vremea judecăţii, Fecioară, că voi fi osândit.

Rob m-a luat şi acum se grăbeşte să mă piardă pe mine diavolul, cel ce voieşte pe toţi să îi piardă, dar, o, milostivă Fecioară, nu mă părăsi, nu mă preda vrăjmaşilor, nu-i lăsa să mă piardă pe mine, rugătorul tău.

Slavă...

Nădejde neînfruntată, ajutorul şi acoperământul şi scăparea mea, ajută-mi mie atunci la viitoarea judecată şi izbăveşte-mă de toată ameninţarea şi fiu al Împărăţiei Fiului tău arată-mă, fără de prihană Fecioară.

Şi acum...

Laud, Prealăudată, slava ta, strălucirea şi puterea ta, negrăită mila milostivirii şi iubirii tale de oameni şi te rog pe tine, Preabună, să nu cad din

nădejde, ci să dobândesc slava ta.

Prosomii. Glasul al 6-lea

Toată nădejdea punându-și

Bucură-te, cort dumnezeiesc al lui Dumnezeu, Stăpânul a toate; bucură-te, întărire și cunună neveștejită a mucenicilor; bucură-te, tărie a credincioșilor și slava cuvioșilor; bucură-te, Maică nenuntită; bucură-te, laudă a puterilor celor cerești, temelia prorocilor, propovăduirea Apostolilor; bucură-te, ceea ce ai călcat în picioare rătăcirea înșelăciunii, Curată, iertarea păcatelor; bucură-te, Maică Fecioară.

Bucură-te, locaș al luminii, Preasfântă; bucură-te, stâlp de foc, prin care noi, cei ce suntem părtași stricăciunii, suntem călăuziți la cer, la fericita slavă și la odihna cea nestricată; bucură-te, vie care ai odrăslit strugurele vieții care picură vinul cel nou care nimicește beția răutății și adapă cu vinul bucuriei pe credincioșii care mărturisesc nașterea lui Dumnezeu, Stăpână.

Bucură-te, palat strălucit și prealuminos al Împăratului Hristos; bucură-te, cetate însuflețită a Stăpânului tuturor; bucură-te, singur și sigur acoperământ nezdrobit al celor ce se roagă ție cu credință; bucură-te, mântuire a lumii și jertfelnic fierbinte; bucură-te, ceea ce ai stins dumnezeiește cuptorul mulțimii zeilor; bucură-te, dumnezeiască bucurie a îngerilor și a muritorilor, ajutorul cel puternic și nezdrobit, Stăpână.

Primește rugăciunea mea, Născătoare de Dumnezeu, Marie, și nu mă lepăda pe mine, nevrednicul, de la fața ta, căci ca nimeni altul între oameni, pe pământ, Preacurată, am greșit, pentru aceea eu, ticălosul, cer dumnezeiescul tău har, vino și mă miluiește pe mine, cel ce acum sunt cuprins de chinuri, și nu mă lăsa până în sfârșit să mă primejduiesc eu, cel ce întru tine singură am nădăjduit, Stăpână, mântuirea tuturor.

Joi seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Cuviosului Părintelui nostru Pavel, Episcop de Amorio în Frigia

Al căreia acrostih este:
«Dă-mi, Fecioară, lacrimi de pocăință»

Cântarea 1. Glasul al 6-lea

Irmosul:

«Ca pe uscat umblând Israel cu picioarele prin adânc, pe Faraon prigonitorul văzându-l înecat, striga: Să cântăm lui Dumnezeu cântare de biruință».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Stăpână, primește plânsul din inimă întinată, Preanevinovată, și din buze spurcate și spală-mă de întinăciunea patimilor și a cumplitelor păcate, ca să te slăvesc pe tine.

Dă-mi mie ploaie de lacrimi cu rugăciunile tale, Preasfântă Stăpână, ca să plâng cu lacrimi fierbinți cele ce am păcătuit pe pământ și să fiu izbăvit de pedeapsa care mă așteaptă.

Slavă...

Suspină, plânge-te pe tine însuți, suflete al meu, și încă de aici tânguiește-te, strigând către Hristos: Pentru rugăciunile Maicii Tale, miluiește-mă pe mine, cel vinovat, și de înfricoșătoarea gheenă izbăvește-mă.

Și acum...

Să nu lepezi plânsul meu, ceea ce ai născut izvorul milei, ci cu milostivire, ca o bună, vindecă patimile sufletului meu cu milostiv ochiul tău.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Nu este sfânt ca Tine, Doamne Dumnezeul meu, Care ai înălțat fruntea credincioșilor Tăi, Bunule, și ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale».

Nu este altul între muritori care să fi făcut nelegiuiri şi să fi trăit ca un risipitor precum eu, Preabună, căci în desfrânări cumplit am întinat dumnezeiescul botez.

Iată, au venit asupra mea ca nişte bice toate răutăţile vrăjmaşului. Căci îngreunându-se, s-au împuţit foarte şi ameninţă cu pierzania desăvârşită a sufletului.

Slavă...

Multe sunt mulţimile păcatelor mele, Născătoare de Dumnezeu, pentru aceea la tine cad cu credinţă, în ceasul cel înfricoşător milostiv fă-L mie pe Cel pe Care L-ai întrupat.

Şi acum...

Sfântă Stăpână, pe mine, cel vinovat, scoate-mă din toată osânda ca ceea ce ai îndrăznire de Maică la Dumnezeu şi în cămara Lui de nuntă mă aşază.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Hristos este puterea mea, Dumnezeu şi Domnul, cântă strigând cinstita Biserică, cu dumnezeiască cuviinţă, din cuget curat întru Domnul prăznuind».

Dăruieşte-mi mie izvor de lacrimi, Stăpână, ca să spăl întinăciunea sufletului şi să aflu, eu, ticălosul, frumuseţea cea dintâi pe care am pierdut-o prin sfatul şarpelui.

Dumnezeul meu, milostive Hristoase, Iubitorule de oameni, voitorule al milei, varsă acum asupra mea mila Ta, Te roagă pe Tine Maica Ta, nădejdea şi apărătoarea mea.

Slavă...

Pe mine, risipitorul, cel ce am mâniat mai presus decât toţi oamenii pe Fiul tău, izbăveşte-mă din chinurile veşnice, Născătoare de Dumnezeu, singura nădejde a credincioşilor.

Şi acum...

Legea morţii ai oprit-o, născând viaţa tuturor, pentru aceea şi pe mine, cel omorât de păcate, înviază-mă şi de viaţa cea veşnică învredniceşte-mă.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Cu strălucirea Ta cea dumnezeiască, Bunule, luminează sufletele celor ce din noapte aleargă la Tine cu dragoste, Te rog, Cuvântule al lui Dumnezeu, ca să Te vadă pe Tine, Dumnezeul cel adevărat, Care chemi din negura greşelilor».

Vrăjmaşul, văzându-mă pe mine fără de ruşine făcând toată fărădelegea, râde de căderile mele. Dar tu, Curată, izbăveşte-mă din robia lui şi întoarce în ruşine râsul lui.

Izbăveşte-mă de patimi, de întristarea şi de vătămarea vrăjmaşilor celor potrivnici şi mântuieşte smeritul meu suflet din cursele acestora, ca să nu spună, Curată, întăritu-ne-am asupra lui.

Slavă...

Izbăveşte-mă pe mine din mâinile nedrepte, de limba vicleană şi de buzele cumplite, Fecioară, Mireasa lui Dumnezeu, căci întru tine mi-am pus toată nădejdea mea, să nu fiu ruşinat, mă rog ţie.

Şi acum...

Dă-mi zdrobire inimii mele şi râuri de lacrimi şi sărăcia duhului, ca să plâng, de Dumnezeu dăruită, cele rău făptuite de mine ca pe unele ce sunt vrednice de tot plânsul.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Marea vieţii văzând-o înălţându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: Scoate din stricăciune viaţa mea, mult Milostive».

Primind, Stăpână, curgerea lacrimilor mele, săracă şi puţină, ca pe un mir ales de bună mireasmă şi ca pe o tămâie curată izbăveşte-mă de obiceiul cel rău mirositor al patimilor.

Supusu-m-am patimilor, depărtându-mă de Dumnezeu, ca un risipitor, eu, ticălosul, pe Care roagă-L să mă mântuiască pe mine, Preabună, căci către tine am scăpat şi străluceşte-mă pe mine cu veşmintele cele dintâi.

Slavă...

Te laud pe tine cu bună cuviinţa sfinţilor îngeri şi te rog, Preanevinovată, alungă de la mine închipuirile cele necuviincioase ale demonilor, păzind înseninată inima mea.

Şi acum...

Să nu mă acopere pe mine valul, să nu mă scufunde furtuna, să nu mă astupe oceanul, să nu mă înece marea şi adâncul amarei deznădejdi şi amarnicei pierzanii, Fecioară Preacurată.

Sedealna. Glasul al 6-lea

Nădejdea lumii

Suspine din inimă şi din rărunchi aduc ţie, miluieşte ticălosul meu suflet cu ajutorul tău cel binevoitor, Preanevinovată, milosteveşte-L pe multmilostivul Dumnezeu să mă izbăvească pe mine de judecată şi de iezerul de foc, ceea ce

eşti singură binecuvântată.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Dătător de rouă a făcut îngerul cuptorul pentru cuvioşii tineri; iar pe haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pe tiran l-a înduplecat să strige: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri!».

Întru tine mi-am pus toată nădejdea mea, eu, ticălosul, nu-ţi întoarce faţa de la mine nu-mi închide mie milele tale cele iubitoare de oameni, Maica lui Dumnezeu, ci ajută-mi mie.

Scufundat fiind de valul păcatelor, ridică-mă, Mireasa lui Dumnezeu, şi îndreaptă-mă la limanul cel dumnezeiesc al nepătimirii pe mine, cel ce strig cu evlavie: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri!

Slavă....

Atelier fărădelegii m-am făcut şi a toată fapta ruşinoasă, sălaş şi vas al gândurilor rele, dar, o, Preacurată, sfinţeşte-mă pe mine vas sfânt al lui Dumnezeu.

Şi acum...

Mintea cea asiriană, ca mai-marele Babilonului celui înţelegător, de şapte ori a aprins în mine, Curată, cuptorul gândurilor pătimaşe de care păzeşte-mă pe mine nears cu roua ta.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Din văpaie ai izvorât rouă Cuvioşilor...».

În chip văzut stând înaintea icoanei tale mi se pare că, vie fiind, eşti de faţă în chip nevăzut, Maica vieţii, cu frică mă rog: Izbăveşte-mă de vrăjmaşii cei văzuţi şi cei nevăzuţi.

Rugăciune adu lui Dumnezeu, Fecioară, să mântuiască sufletele noastre, de Dumnezeu dăruită, şi să ne izbăvească pe noi de robia patimilor şi de reaua ocară a diavolilor.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Sacul cel întunecat şi aspru al păcatului rupându-l, îmbracă-mă în mântuire şi încinge-mă cu adevărată bucurie, ca să te slăvesc pe tine, Curată, în veci.

Şi acum...

Adâncul milei cel fără de sfârşit, marea milostivirii cea nemăsurată, ajutorul cel gata al păcătoşilor, mântuieşte, Fecioară, pe robul tău cel fără folos.

Să lăudăm...Irmosul

«Din văpaie ai izvorât rouă Cuvioşilor şi jertfa dreptului cu apă ai mistuit-o, că toate le faci, Hristoase, numai cu voia. Pe Tine Te preaînălţăm întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putinţă oamenilor, spre Care nu cutează a căuta oştile îngereşti; iar prin tine, Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat; pe Care slăvindu-L cu oştile cereşti, pe tine te fericim».

Valul patimilor şi al plăcerilor mă tulbură şi mă scufundă în adânc, Preanevinovată, ceea ce ai născut pe Cârmaciul Hristos, întinde mie mână de ajutor, mântuieşte-mă, ceea ce eşti singură mântuire şi izbăvire a credincioşilor.

Cer acoperământul tău drept călăuzitor şi apărarea ta pururea să mă însoţească, Stăpână, şi mai cu seamă în ceasul judecăţii, când întunecata ceată a demonilor se va năpusti asupra mea.

Slavă...

Sloboade-mă din starea cea materialnică şi dă-mi mie ca ziua şi noaptea să te oglindesc curat cu nematerialnică minte pe tine, nădejdea mea, Născătoare de Dumnezeu, lumina, viaţa, dulceaţa mea şi bucuria.

Şi acum...

Luând bogăţie din harul Tău, Hristoase, ca un risipitor am cheltuit-o, şi lipindu-mă de răi tovarăşi, adică de iubiri de plăceri, de cuvinte şi fapte rele, am sărăcit, dar cu rugăciunile Maicii Tale, Milostive, mântuieşte-mă.

Prosomii. Glasul al 6-lea

A treia zi ai înviat

Bucură-te, vistieria vieţii, sfeşnic cu totul de aur; bucură-te, vas care porţi mana, pe Hristos, pe Împăratul tuturor; bucură-te, curată Fecioară; bucură-te, dezlegarea blestemului celui de demult.

Bucură-te, Cuvioasă, turnul neclintit al Bisericii; bucură-te, singură apărătoare a credincioşilor; bucură-te, slava lumii, Preabinecuvântată; bucură-te, scăparea muritorilor.

Bucură-te, măr cu strălucite roade, din care a crescut mărul cel dumnezeiesc şi înmiresmat; bucură-te, izvor; bucură-te, dulceaţă, Fecioară; bucură-te, acoperământul sufletelor noastre.

Nu mă trece cu vederea, Născătoare de Dumnezeu, pe mine, robul tău, cel împresurat de primejdii şi de necazuri, ci îndură-te şi mă mântuieşte, nădejdea celor fără de nădejde şi din chinuri mă sloboade.

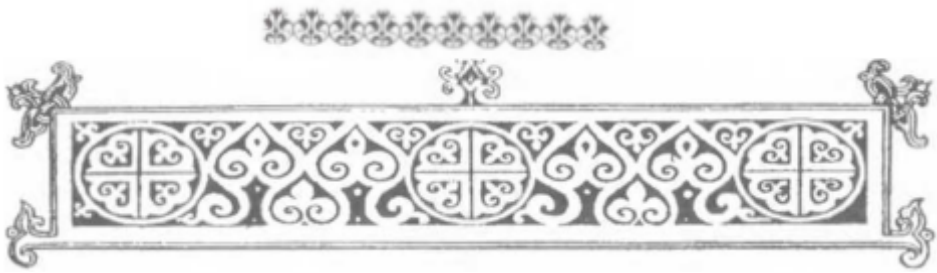

Vineri seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Ioan Damaschinul

Cântarea 1. Glasul al 6-lea

Irmosul:

«Ajutător şi acoperitor S-a făcut mie spre mântuire; Acesta este Dumnezeul meu şi-L voi slăvi pe El, Dumnezeul Părintelui meu, şi-L voi înălţa pe El, căci cu slavă S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi!

Umple smerită inima mea, Buno, cu harul tău, ca să-ţi strig ţie cu glas de bucurie: Bucură-te, Fecioară nenuntită; bucură-te, Maica vieţii; bucură-te, lauda îngerilor.

Bucură-te, uşă înţelegătoare; bucură-te, stâlpul fecioriei; bucură-te, ceea ce ne-ai izvorât nouă lumina cea negrăită, Fecioară, celor ce te ştiu pe tine adevărată Născătoare de Dumnezeu.

Slavă...

Bucură-te, pod care treci pe cei muritori la viaţa dumnezeiască; bucură-te, nădejdea şi bucuria credincioşilor, Prealăudată Fecioară; bucură-te, tron al lui Dumnezeu; bucură-te, cununa mucenicilor.

Şi acum...

Nu mă trece cu vederea, ceea ce eşti bună, pe mine, cel stricat în fărădelegi, cel spurcat cu totul de amare plăceri, ci tu, Fecioară, spală-mă de toată întinăciunea şi mă mântuieşte.

Cântarea a 3-a.

Irmosul:

«Pe piatra poruncilor Tale întăreşte, Doamne, inima mea care se clatină, că Tu eşti singur sfânt şi Domn».

Bucură-te, cămară neprădată a vieţii, singură binecuvântată; bucură-te, diademă de preţ a împăraţilor; bucură-te, lauda lumii.

Bucură-te, vasul cel neprihănit al bucuriei, singură Născătoare de Dumnezeu; bucură-te, cuvioasă laudă a preoților; bucură-te, propovăduirea Apostolilor.

Slavă...

Bucură-te, sălaș de aur al lui Dumnezeu Cuvântul, Slăvită; bucură-te, lauda a toată lumea; bucură-te, auzirea și cinstita glăsuire a credincioșilor.

Și acum...

Ai născut, fără prihană Fecioară, pe Ziditorul tuturor și pe Binefăcătorul pe Care Îl fă milostiv, Preanevinovată, ca să dobândesc și eu slava cea de dincolo și strălucirea.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-a prorocul de venirea Ta, Doamne, și s-a temut că aveai să Te naști din Fecioară și să Te arăți oamenilor, și a zis: Auzit-am glasul Tău și m-am temut. Slavă puterii Tale, Doamne!».

Bucură-te, munte gras întru care S-a sălășluit Ziditorul tuturor; bucură-te, ceea ce ai născut lumina din lumină care a luminat toată lumea; bucură-te, fără pată Fecioară, zidul cel nesurpat al Împărăției.

Locașul negrăitei bucurii, bucură-te, Curată, cu totul luminoasă și binecuvântată; bucură-te, scăparea lumii; bucură-te, jertfelnicul iertării păcatelor, Stăpâna tuturor; bucură-te, Marie, turnul cel neclintit al Bisericii.

Slavă...

Sfeșnic cu șapte făclii care ai purtat focul cunoștinței de Dumnezeu te-a văzut pe tine odinioară prorocul luminând celor primejduiți în întunericul necunoștinței. Pentru aceea strig ție: Luminează-mă și pe mine, robul tău!

Și acum...

Mântuiește, Născătoare de Dumnezeu, turma ta care acum se primejduiește căci ai voința și puterea ca ceea ce ai născut pe Stăpânul tuturor și izbăvește ca o bună pe robii tăi de oamenii stricători de suflet și răuvoitori.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Din noapte alergând la Tine, Iubitorule de oameni, luminează-mă, rogu-mă, și mă îndreaptă și pe mine întru poruncile Tale și mă învață să fac voia Ta, Mântuitorule».

Bucură-te, Stăpâna întregii făpturi; bucură-te, Preanevinovată; bucură-te, nădejdea tuturor celor ce aleargă la tine; bucură-te, izvor curat cu nesecată

curgere.

Bucură-te, palatul cel prealuminos al Celui ce ţine toate cu mâna în chip de negrăit, fără prihană Stăpână; bucură-te, veşmântul cuvioşilor şi slava mucenicilor.

Slavă...

Bucură-te, stâlp de foc care duci pe Israel cel înţelegător la dumnezeiasca odihnă; bucură-te, norul luminii neapuse, Născătoare de Dumnezeu.

Şi acum...

Mântuieşte-mă pe mine, cel slăbănogit, Preanevinovată, de biciuiri cumplite şi stăpânit cu totul de felurite nenorociri şi nu mă lăsa, Curată, să mă primejduiesc până în sfârşit.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Strigat-am cu toată inima mea către milostivul Dumnezeu şi m-a auzit din iadul cel mai de jos şi a scos din stricăciune viaţa mea».

Bucură-te, izvor cu apă vie; bucură-te, nor luminos; bucură-te, dumnezeiesc acoperământ al celor ce te cinstesc pe tine cu credinţă; bucură-te, cinstită cântare a celor fără de trup.

Bucură-te, semnul strălucit al harului; bucură-te, raiul desfătării; bucură-te, ceea ce ai născut pe Dumnezeu întrupat; bucură-te, dătătoarea mântuirii noastre.

Slavă...

Bucură-te, răscumpărare a întregii lumi; bucură-te, îndrăznire a muritorilor către Dumnezeu, singură Fecioară Născătoare de Dumnezeu; bucură-te, vas cu totul de aur al Celui Preaînalt.

Şi acum...

În ispite te cunosc pe tine ocrotitoare, în boli, doctor, în întreitele valuri, liman lin şi în necazuri bucurie şi veselie.

Sedealna. Acelaşi glas

Începutul mântuirii s-a făcut vorbirea lui Gavriil către Fecioara, căci a auzit, bucură-te, şi nu s-a ferit de această închinare, nici nu s-a îndoit ca Sarra în cort, ci aşa a zis: „Iată roaba Domnului, fie mie după cuvântul tău”.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Greşit-am, făcut-am fărădelege, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, nici nu

am păzit, nici nu am făcut precum ne-ai poruncit nouă. Ci nu ne da pe noi până în sfârşit, Dumnezeul părinţilor».

Bucură-te, biserică de Dumnezeu împodobită; bucură-te, templu însufleţit al Împăratului, Fecioară de Dumnezeu slăvită; bucură-te, ancoră a credinţei, fără prihană; bucură-te, frumuseţe mult dorită, Prealăudată; bucură-te, nădejdea tuturor.

Bucură-te, podoaba credincioşilor, Preabinecuvântată Născătoare de Dumnezeu; bucură-te, minune vestită şi preaslăvită a îngerilor şi puternică întărire a credincioşilor, nenuntită; bucură-te, bucuria tuturor.

Slavă...

Bucură-te, zori care ai răsărit soarele întregii lumi; bucură-te, sălaşul strălucit şi străin al firii celei necuprinse; bucură-te, masă însufleţită care ai purtat pâinea vieţii, Preacurată.

Şi acum...

Minunate fă milele tale rugătorului tău, Născătoare de Dumnezeu, acoperă-mă cu acoperământul dumnezeieştei tale rugăciuni şi păzeşte-mă ca pe lumina ochilor şi mă izbăveşte din cursele vrăjmaşilor pe mine, cel ce am crezut în tine.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Cel pe Care Îl slăvesc oştile cereşti... ».

Cu cele mai sfinte glasuri te cinstim pe tine, fără prihană Fecioară, noi, credincioşii, strigând fără tăcere împreună cu Gavriil, bucură-te, Maica Domnului; bucură-te, apărătoarea celor osteniţi.

Cu adevărat mai înaltă decât toate făpturile eşti, Cuvioasă, ca una care ai născut pe Făcătorul lor, pentru aceea, bucurându-ne strigăm neîncetat: Bucură-te, Binecuvântată!

Binecuvântăm pe Tatăl...

Din toate nenorocirile şi necazurile, din toată ispita, boala şi mânia izbăveşte pe cel ce caută cu căldură dumnezeiescul tău acoperământ, Fecioară, ca să te laud pe tine cu mulţumire.

Şi acum...

Norul multelor mele păcate a înconjurat sufletul meu, dar tu, Nepătată, ca o bună, mântuieşte-mă pe mine, ceea ce ai născut pe Dumnezeu şi Mântuitorul, şi din osânda veşnică izbăveşte-mă.

Să lăudăm... Irmosul:

«Pe Cel pe Care Îl slăvesc oştile cereşti şi de Care se cutremură Heruvimii şi Serafimii, toată suflarea şi zidirea, lăudaţi-L, binecuvântaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Naşterea zămislirii celei fără de sământă este neînţeleasă, rodul Maicii celei fără de bărbat este nestricat că naşterea lui Dumnezeu înnoieşte firile. Pentru aceasta pe Tine toate neamurile, ca pe o Maică Mireasă a lui Dumnezeu, cu dreaptă credinţă te mărim».

Înnoieşte-mă pe mine cel îmbătrânit în păcate, Născătoare de Dumnezeu, ca să-ţi spun ţie cuvânt de bucurie, Stăpână, cu Arhanghelul: Bucură-te, dezlegarea blestemului; bucură-te, ocrotitoarea tuturor celor ce te cinstesc pe tine, cu totul lăudată.

Ceea ce în chip dumnezeiesc ai călcat cuptorul înşelăciunii, bucură-te, Fecioară, prin care cele cereşti se bucură cu cele pământeşti; bucură-te, uşa templului cea pecetluită care ne-ai deschis nouă Edenul; bucură-te, veselia şi lauda întregii lumi.

Slavă...

Netezeşte valul ispitelor, usucă adâncul păcatelor celor ce acum mă împresoară şi mă trag în adâncul pierzaniei, ceea ce eşti bună, căci alt ajutor afară de tine nu am eu, nenorocitul.

Şi acum...

Mireasa lui Dumnezeu, Stăpână, bucuria îngerilor, slava sfinţilor, roagă-te împreună cu ei să aflăm noi mare milă şi dezlegare datoriilor şi ne întăreşte pe noi pe toţi ca bine să săvârşim alergarea vieţii noastre, înfăptuind cele dumnezeieşti.

Prosomii. Glasul al 6-lea

Toată nădejdea punându-şi

Bucură-te, vasul Atotputernicului Dumnezeu, Fecioară; bucură-te, stea neapusă; bucură-te, cea cu multe nume numită; bucură-te, Preacuvioasă, ceea ce ai născut lumina care a luminat pe toate cele de pe pământ; bucură-te, Preanevinovată, palat însufleţit al Stăpânului tuturor; bucură-te, izbăvirea Evei şi îndreptarea celui întâi zidit; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, tăria r acoperământul credincioşilor; bucură-te, chemarea muritorilor; bucură-te, Nenuntită.

Bucură-te, pururea Fecioară; bucură-te, lună preastrălucită, care primeşti lumina de la soare, Preacurată, care prin tine luminează înţelegător toată făptura şi care alungă întunericul; bucură-te, ceea ce ne-ai amestecat nouă, prin

mijlocirea ta, înălţimea dreptăţii cu fierbinţeala dragostei, precum zodia Fecioarei cu jugul Leului, potolind mânia lui Dumnezeu Atotţiitorul.

Bucură-te, podoabă mai înaltă decât toată frumuseţea; bucură-te, dar sfânt, mai înalt decât toată cinstea; bucură-te, vasul dumnezeirii celei de nerăbdat, mântuirea mea, Prealăudată, vorbirea mea, viaţa mea, lumina, nădejdea şi bucuria mea, suflarea mea, ocrotitoarea mea, mijlocitoarea mea cea lină şi lauda mea şi bucuria, hrana şi sprijinul meu şi luminarea, sfinţirea şi strălucirea mea, slava şi cercetarea mea.

Opreşte, cu totul fără prihană Fecioară, râurile patimilor mele, conteneşte pâraiele păcatelor mele şi usucă şuvoaiele patimilor, căci te rog pe tine şi cad la tine, şi strig ţie: Zdrobeşte, Stăpână, inima mea cea împietrită, dăruindu-mi izvoare de pocăinţă şi ploaie de lacrimi pentru ca mâinile mele şi tot trupul meu cel spurcat spălându-le cu ele să îmi atrag mila lui Dumnezeu.

Glasul al 7-lea

Sâmbătă seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Ioan al Evhaitelor

Cântarea 1. Glasul al 7-lea

Irmosul:

«Cu voia Ta, Doamne, întru învârtoşarea pământului s-a schimbat firea apelor cea mai lesne curgătoare; pentru aceasta, neudat trecând Israel cu picioarele, cântă Ţie cântare de biruinţă».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi!

Prihană nu este întru tine, Preanevinovată Fecioară. Frumoasă şi cu totul fără nicio pată eşti, Stăpână, precum a zis oarecând Solomon, cântându-te în Cântarea Cântărilor, cea aproape de Făcătorul tău.

Ca un trandafir cu bună mireasmă, ca un crin preacurat în mijlocul văilor lumii aflându-te pe tine Cuvântul Care a făcut lumea, întru tine S-a sălăşluit, Născătoare de Dumnezeu.

Slavă...

A fost cufundat în porfira preacuratelor tale sângiuri veşmântul cel ţesut de Dumnezeu şi porfira cea împărătească – trupul însufleţit, prin Cuvântul, Stăpânul tuturor, Marie Prealăudată.

Tu, ceea ce ai primit în pântecele tău pe Făcătorul, fără stricăciune L-ai născut pe Dumnezeu Care S-a făcut prunc. Minune străină, roaba Maică s-a făcut Stăpânului, Nenuntită.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai întărit din început cerurile cu cuvântul Tău cel atotputernic, Mântuitorule Doamne, şi cu Duhul cel atoatelucrător şi dumnezeiesc, toată puterea lor, întăreşte-mă pe piatra cea neclintită a mărturisirii Tale».

Grăitorul de Dumnezeu pe tine carte însufleţită mai dinainte te-a văzut

întru care a fost scris Cuvântul cu degetul Tatălui, pentru aceea, te rog, Fecioară, în cartea vieții să fiu scris, rupând zapisul fărădelegilor mele.

Pe tine, minunatul Daniil munte te-a văzut din care S-a tăiat piatra, Hristos, Care a zdrobit, Curată, capiștile demonilor. Pentru aceasta te lăudăm pe tine, ca pricina tuturor bunătăților, noi, cei mântuiți prin nașterea ta.

Slavă...

Porfira trupului țesând-o Împăratul a toate din preacuratele tale sângiuri și pe aceasta fără stricăciune purtând-o, cu firea Dumnezeu și muritor fiind, din pântecele tău a ieșit, Fecioară, având Împărăția veșnică.

Și acum...

Ceea ce fără dureri ai născut pe Dumnezeu și nepătimaș, chinurile pătimașei mele inimi cercetează-le, rogu-mă, cu cercetarea ta cea dumnezeiască, căci tu ești lumii cercetare, Stăpână, acoperământ și apărare.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-am taina rânduielii Tale, Hristoase Dumnezeule, Cel ce nu ai părăsit sânurile părintești, și pe pământ Te-ai pogorât, și Te-ai preaslăvit, Unule Iubitorule de oameni».

Ca Fiu iubit șezând în sânurile cele înțelegătoare ale Tatălui, în sânurile tale Se așază, ca Fiu al tău, Preacurată, Cel Unul născut și întâi născut.

Pajiște cu multe flori te-ai arătat, grădină înmiresmată și Rai înflorit suflând cu suflările dulci și îmbătătoare ale harurilor tale și alungând mirosul cel rău al lumii.

Slavă...

Din neam și rădăcină împărătească, din ruda împărătească a lui David ca o frumoasă floare crescând, Stăpână, ai înflorit, Împărătească, pe Împăratul Hristos.

Și acum...

Cântare davidicească îți strigăm ție, Cuvioasă, cu bucurie: Bucură-te, munte gras și sfânt, chivot de aur al sfințirii celei înțelegătoare.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Doamne Dumnezeul meu, dis-de-dimineață sculându-mă, mă rog Ție: Dă-mi iertare de greșelile mele și către lumina poruncilor Tale îndreaptă căile mele».

Isaia te-a văzut pe tine, Fecioară, lege scrisă de degetul lui Dumnezeu

Celui fără de început care poartă pe Dumnezeu Cuvântul Cel fără de început, Care ne scrie pe noi în cartea vieții.

Toiag care neudat ai odrăslit floarea nestricăciunii, pe Hristos, curată, Preacurată, inima mea care odrăslește gânduri rele și stricătoare de suflet.

Slavă...

Ușa cea însuflețită prin care a trecut Dumnezeu, dă-mi mie să străbat cu lărgime de inimă și cu bucurie ușa pocăinței cea strâmtă și calea cea îngustă.

Și acum...

Ridică-mă pe mine, cel adormit în patul păcatului, Stăpână, și adoarme mișcările patimilor mele cu rugăciunea ta cea neadormită și trezește-mă din somnul cel greu.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Înotând în valul grijilor lumești și înecat fiind de păcatele cele înotătoare împreună cu mine, și la fiara cea pierzătoare de suflet aruncat fiind, ca Iona strig Ție, Hristoase: Scoate-mă din adâncul cel purtător de moarte».

Nu poate gura cea ritoricească a tâlcui în cuvinte minunea nașterii tale, Născătoare de Dumnezeu, căci singură zămislind în chip de negrăit pe Cel necuprins de Puterile cele de sus, ai născut de la Duhul Sfânt, Preacurată.

Ca pe singura frumoasă, singura minunată între femei, cu totul neîntinată și sfântă, cinstită și nepătată și mai curată decât toată făptură aflându-te pe tine Făcătorul, întru tine S-a sălășluit.

Slavă...

Râuri de vindecări izvorăști, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, și oprești bolile și dai veselie celor ce te laudă pe tine cu credință, pentru aceea vindecă sufletul meu cel bolnav de păcate, ceea ce ești bună, și mă mântuiește.

Și acum...

Privind la mulțimea milei tale, Fecioară, cad la tine cu lacrimi și strig: Viața mea toată îndreptând-o, la slobozirea mea din cortul acesta, fii mie odihnă și izbăvire.

Sedealna. Glasul al 7-lea

Doamne, noi suntem

Stăpână, mâniatu-S-a Fiul tău pe robii cei păcătoși căci mila Lui noi am întors-o în mânie, dar tu trimite-ne nouă untdelemnul Lui, Curată. Îndură-te, Maica lui Dumnezeu, milostiv fă-L pe Cel Milostiv cu rugăciunile tale ca iarăși să îi izbăvească pe cei robiți.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Cuptorul cel ce ardea cu foc de demult, tinerii l-au arătat izvorâtor de rouă, lăudând pe Unul Dumnezeu şi zicând: Cel preaînălţat, Dumnezeul părinţilor şi preaslăvit».

O, taină înfricoşată şi străină! O, străină auzire! Că Dumnezeu Fiu al Fecioarei S-a făcut nu în chip, ci în adevăr ca pe mine fiu al lui Dumnezeu să mă facă.

Cine a văzut vreodată sau cine a auzit ca o fecioară să ia în pântece, fără bărbat zămislind şi născând prunc? Întru tine singură, Stăpână, s-au auzit şi s-au făcut cele neauzite.

Slavă...

Sus şi jos, în lung şi în lat, în toată făptură văzută, minunea naşterii tale, Stăpână, covârşeşte toate, căci mai presus de cuvânt pe Făcătorul L-ai născut cu trup.

Şi acum...

Munte mare între munţii sfinţi, covârşeşti prin sfinţenie puterile cereşti cele nematerialnice, din muntele cel înşelat al pierzaniei, caută-mă, Curată, şi mă mântuieşte.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Rugul cel nears împreunându-se cu focul... ».

Cer nou te-ai arătat, Născătoare de Dumnezeu, şi rai cuvântător, templu însufleţit, curat şi sfânt, palat curat al Împăratului Iisus, biserică preaslăvită, căci pe Hristos în pântecele tău fără de strâmtorare cuprinzându-L, mai cuprinzătoare decât cerurile te-ai arătat, Fecioară.

Vedeţi neamuri şi minunaţi-vă cu dreptate şi vestiţi toate faptele minunate cu adevărat ale lui Dumnezeu căci în mâinile Fecioarei Cel pe care cerul nu Îl ţine este ţinut prunc, lucrarea mâinilor Sale, vrând să îi smulgă pe muritori cu mână atotputernică din mâna cea tiranică.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Chivot curat şi alabastru cu mir, sfinţirea cea înţelegătoare, aleasă şi preacinstită ai cuprins cu vrednicie mirul cel pregătit nu prin iscusinţă şi măiestrie omenească, Preasfântă, ci numai prin voinţa Tatălui şi venirea Duhului Sfânt.

Şi acum...

Focul cel nemistuit născându-L, Fecioară prealăudată, ai fost păzită, pentru aceea roagă-L pe Cel ce L-ai născut să mântuiască împreună cu cetele cele netrupeşti şi cu sfinţii pe credincioşii care cântă: Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Să lăudăm... Irmosul:

«Rugul cel nears, împreunându-se cu focul în Sinai, pe Dumnezeu L-a făcut cunoscut lui Moise celui zăbavnic la limbă şi gângav; iar pe cei trei tineri iubirea de Dumnezeu i-a arătat cântăreţi nebiruiţi de foc. Toate lucrurile Domnului lăudaţi pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Ceea ce nu prin ispitirea stricăciunii ai purtat în pântece şi Cuvântului cel întru tot înţelept trup I-ai împrumutat, Maică neispitită de bărbat, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, locaş al Celui neîncăput, încăpere a Făcătorului tău cel nemărginit, pe tine te mărim».

Acum minunate fă cu mine milele tale, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce mântuieşti pe cei ce nădăjduiesc în tine şi păzeşte-mă ca pe lumina ochilor de demonii cei potrivnici şi de patimile mele, acoperindu-mă cu acoperământul aripilor tale.

Ceea ce ai născut pe Cuvântul care poartă toate cu voia, Născătoare de Dumnezeu, dă-mi şi mie să mă supun voilor Lui, eu care m-am plecat la cele de jos şi sunt aplecat spre patimile trupului şi care mă supun viclenelor voiri ale celui viclean.

Slavă...

Nimeni din cei ce aleargă la acoperământul tău, de Dumnezeu slăvită, nu pleacă ruşinat şi întristat, pentru aceea şi pe mine, cel ce alerg la milele tale, miluieşte-mă, Fecioară, nădejdea mea, ca să te slăvesc pe tine pururea cu dor.

Şi acum...

Plecându-se spre nesfârşită milă, Cel ce voieşte mila nu ne-a trecut pe noi cu vederea, cei ce am căzut în prăpastia iadului celui mai de jos, căci din tine, Curată, întrupându-Se cu iubire de oameni, pe noi cei lepădaţi ne-a chemat iarăşi.

Prosomii. Glasul al 7-lea

Nu vom mai fi opriţi

Bucură-te, scară dumnezeiască, pe care S-a coborât Cel Preasfânt şi i-a izbăvit pe oameni din căderea cea de demult.

Bucură-te, raiul desfătării, Maica lui Dumnezeu, ceea ce ai odrăslit în mijloc, fără prihană Fecioară, pomul vieții în chip de negrăit.

Bucură-te, Maica Iubitorului de oameni Dumnezeu! Trimite asupra mea iubirea ta de oameni și milele tale, Fecioară.

Tulburat de multe nenorociri, eu, robul tău, la tine cad, Născătoare de Dumnezeu, vino și mă mântuiește.

Duminică seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Andrei Criteanul

Al căruia acrostih este:

«Cum voi trece cu vederea al şaptelea plâns?»

Cântarea 1. Glasul al 7-lea

Irmosul:

«Cu voia Ta, Doamne, întru învârtoşarea pământului s-a schimbat firea apelor cea mai lesne curgătoare; pentru aceasta, neudat trecând Israel cu picioarele, cântă Ţie cântare de biruinţă».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi!

Mă cutremur de osânda hotărârii, Fecioară, căci mai înainte de pedeapsă faptele mele amarnic mă osândesc, pentru aceasta mai înainte de a primi cercarea cercetării ce mă aşteaptă, mântuieşte-mă.

Golindu-şi toată tolba răutăţii, vrăjmaşul m-a rănit cu săgeţile, pentru aceea, nesuferind muncile, la mântuirea ta scap, Mireasa lui Dumnezeu.

Slavă...

Cel ce pe Adam l-a plăsmuit, Preanevinovată, prunc nou din tine a fost văzut ca să înnoiască toată firea îmbătrânită în păcat şi la strălucirea de la început să o aducă.

Şi acum...

Ridică-mă pe mine, cel căzut în adâncul nenorocirilor, Marie fără de prihană, şi mă scoală degrabă pe mine, cel ce zac în boală, ceea ce singură eşti ajutorul grabnic al celor năpăstuiţi.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai întărit din început cerurile cu cuvântul Tău cel atotputernic, Mântuitorule Doamne, şi cu Duhul cel atoatelucrător şi dumnezeiesc, toată puterea lor, întăreşte-mă pe piatra cea neclintită a mărturisirii Tale».

Îngreunat de cumplita povară a păcatului, precum mai înainte femeia gârbovă plecată la pământ, și eu la tine cad, Preanevinovată, pentru ca, așa cum Fiul tău a dezlegat-o pe aceea din legăturile cele de mulți ani, așa și tu dezleagă-mă din păcatele mele.

Lacrimile, topirea trupului, suspinul, florile pocăinței, nicidecum, Fecioară, nu au arătat în mine rod pururea înfloritor, pentru aceea, furtuna deznădejdii, căzând asupra lor cu putere, le-a veștejit, Mireasa lui Dumnezeu.

Slavă...

Iosif, biruind oarecând pe stăpâna cea desfrânată a plăcerilor nelegiuite, a ajuns împărat strălucit al Egiptului, dar eu, cedând în chip fără de minte patimilor trupești celor multe, sunt stăpânit de păcat.

Și acum...

Nu înceta, ceea ce ești bună, a te ruga pentru lume, ca să izbăvești pe toți cei ce te cinstesc pe tine de toată amenințarea și răutatea care acum se întâmplă, și de năvălirea barbarilor, de prădăciune și robie și din chinuri de tot felul.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-am taina rânduielii Tale, Hristoase Dumnezeule, Cel ce nu ai părăsit sânurile părintești, și pe pământ Te-ai pogorât, și Te-ai preaslăvit, Unule, Iubitorule de oameni».

Om făcându-Se asemenea nouă, Fecioară Maică, Fiul cel necuprins al Tatălui a iubit ieftinătatea noastră, pe Care nu înceta a-L ruga, Prealăudată, ca și noi să ne asemuim Lui.

Legi noi dând pe pământ Făcătorul, a început cu fericirile zicând că fericiți sunt cei săraci, cei ce plâng, fără de prihană Fecioară, pe care roagă-te să le împlinim și noi.

Slavă...

Născându-L pe Dumnezeu muritorilor, Curată, întrupat din preacuratele tale sângiuri, roagă-L să mă izbăvească pe mine de patimi, de păcate și de toată întristarea.

Și acum...

Izbăvește-ne pe noi de toată amenințarea, Născătoare de Dumnezeu, și de înfricoșătoarea osândă și de focul cel veșnic care sunt gătite celor ce calcă poruncile lui Hristos.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Doamne Dumnezeul meu, dis-de-dimineață sculându-mă, mă rog Ție: Dă-mi iertare de greșelile mele și către lumina poruncilor Tale îndreaptă căile mele».

Am auzit pe Prorocul zicând că în fiecare noapte voi uda așternutul meu cu lacrimi și m-am înspăimântat, Preacurată, pentru aceea strig ție cu credință: Dă-mi mie râuri de lacrimi ca să mă mântuiesc.

Rogu-mă, Fecioară, mintea și sufletul și trupul, pe care le-am omorât prin păcat, înviază-le, mintea, spre pocăință, trupul, spre osteneli vrednice, ca bucurându-mă, să te măresc pe tine.

Slavă...

Varsă-mi picăturile milei, Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, și curăță păcatele mele cele multe și semnele rănilor și urmele lor până în sfârșit le șterge.

Și acum...

Curg șuvoaiele cugetelor necurate din ticăloasa mea inimă, Născătoare de Dumnezeu, și trimit minții mirosul cel rău, dar pe acestea usucă-le, rogu-te.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Înotând în valul grijilor lumești, înecat fiind de păcatele cele înotătoare împreună cu mine și la fiara cea pierzătoare de suflet fiind aruncat, ca Iona strig Ție, Hristoase: Scoate-mă din adâncul cel purtător de moarte!».

Rob păcatului, din voia mea liberă, m-am făcut în chip nenorocit, Născătoare de Dumnezeu, dar către tine, Doamna mea, ridicând ochii sufletului cei înțelegători, mă rog să mă izbăvești din robia patimilor.

Am stins sfeșnicul și candela curăției cu faptele întunericului și ale desfrânării, dar întorcându-mă către tine, cea Preacurată, mă rog cu lacrimi și cu suspine, iarăși aprinde-o pe ea.

Slavă...

Râu de haruri și locaș al luminii celei nematerialnice fiind, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, umple de har mișcările minții mele și, izbăvindu-mă de noroiul întunecat al lumii, luminează-mă și strălucește-mă.

Și acum...

O, chip străin! Cum prin trup se zădărnicește dumnezeiescul chip al Stăpânului și prin același cu trudă iarăși se strălucește! Această taină, Fecioară, este darul Celui născut din tine!

Sedealna. Glasul al 7-lea

Cel ce pentru mine ai răbdat

Pe Cel Atotmilostiv, pe Domnul, roagă-L pentru noi să izbăvească sufletele noastre din toată capcana șarpelui.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Cuptorul cel ce ardea cu foc de demult, tinerii l-au arătat izvorâtor de rouă, lăudând pe Unul Dumnezeu și zicând: Cel preaînălțat, Dumnezeul părinților și preaslăvit».

Ca să mântuiască lumea, Stăpânul pentru milă din tine a venit, pentru aceea nu înceta nicicând a te ruga pentru noi toți cei ce te lăudăm pe tine.

Fapta cea mai bună și plină de virtute este cea ascunsă și neștiută, pe care Dumnezeu în chip nevăzut o primește, învrednicește-mă și pe mine acesteia să mă fac părtaș, Preabinecuvântată.

Slavă...

Greul păcatelor mele și povara ușurează-mi-le, Fecioară, mie celui ce strig bunului tău Fiu: Dumnezeul părinților noștri, preaînălțat și preaslăvit ești!

Și acum...

Orice suflet cu post se întărește și cu untdelemn se îngrașă și cu lacrimile se adapă, Curată, pentru aceea te rog prin acestea luminează sufletul meu.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Rugul cel nears împreunându-se cu focul... ».

Nimeni dintre oameni nu este fără prihană, Născătoare de Dumnezeu, chiar dacă viața lui ar fi numai o zi, iar eu, îmbătrânind în păcate, nicidecum nu am urât toată răutatea. Pentru aceea miluiește-mă și înțelepțește-mă prin pocăință și mă mântuiește.

Dă-mi lacrimi de pocăință, Fecioară, ca un ghimpe de aur în ticălosul meu suflet, pe care să îl am în amintire neîncetat și ca o nevoință pentru cuvinte și fapte rele, căci tu ești limanul celor înviforați, nădejdea și ajutorul celor deznădăjduiți.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Izbăvește-mă de vrăjmașii cei văzuți și cei nevăzuți pe mine, ticălosul și nenorocitul tău rugător, Curată, din primejdii și nenorociri și ispite de tot felul

și de boli, pe mine cel ce cânt: Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Și acum...

Cum va usca pocăința, Născătoare de Dumnezeu, adâncul patimilor mele, dacă Hristos nu va arunca în mine focul cel înțelegător, pe care numai El, Fiul tău, știe să îl arunce în suflete pururea, pe Acesta roagă-L să învrednicească de partea celor mântuiți și smeritul meu suflet.

Să lăudăm... Irmosul:

«Rugul cel nears împreunându-se cu focul în Sinai pe Dumnezeu L-a făcut cunoscut lui Moise celui zăbavnic la limbă și gângav, iar pe cei trei tineri, iubirea de Dumnezeu i-a arătat cântăreți nebiruiți de foc. Toate lucrurile Domnului lăudați pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Ceea ce nu prin ispitirea stricăciunii ai purtat în pântece și Cuvântului cel întru tot înțelept trup l-ai împrumutat, Maică neispitită de bărbat, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, locaș al Celui neîncăput, încăpere a Făcătorului tău cel nemărginit, pe tine te mărim».

Nepăzind nevătămat chipul pe care l-am primit de la Ziditorul meu din iubirea Lui de oameni, m-am făcut plin de toată răutatea, ceea ce singură prin cuvânt ai primit pe Ziditorul și fără stricăciune L-ai născut, mântuiește-mă.

O, sfat vrăjmășesc! O, îndemn al vrăjmașului împotriva căruia a stat Născătoarea de Dumnezeu! O, nemăsuratele mele răutăți, cărora le-am urmat în chip fără de minte și m-am supus plăcerilor trupului și am ajuns la pierzanie!

Slavă...

O, ce frică și cutremur va fi, Curată, când Ziditorul va ședea să judece toate! O, cum voi vedea faptele mele rele amarnic osândindu-mi ticălosul meu suflet! Mai înainte de a ajunge la sfârșit, Fecioară, mântuiește-mă!

Și acum...

Ca dintr-un somn și din multă beție trezește-te din nepăsare, suflete al meu, lepădând lenea și trândăvia și scuturându-te de toată greaua șovăială chiar dacă te vei îmbunătăți cu întârziere.

Prosomii. Glasul al 7-lea

Astăzi se gândește Iuda

Bucură-te, cer mai cinstit decât orice loc din lume prin strălucirea virtuților și a harurilor dumnezeiești, Fecioară, fiind împodobit cu stele, pe care

ne-a răsărit nouă soarele dreptății și care, prin lumina-i, a lucrat ziua cea neapusă spre mântuirea tuturor oamenilor, de Dumnezeu dăruită.

Bucură-te, Maică, singură fără de bărbat, care între maici ai păzit fecioria și ai arătat cele ale maicilor, dar având firea fecioarelor, iar aceasta este cea mai străină minune dintre toate minunile. Bucură-te, Fecioară, singură nestricată, ceea ce în feciorie ai născut, purtând cele ale fecioarelor, dar după firea maicilor, cea mai înfricoșată grăire a toate minunile.

Bucură-te, mirul cel mai înmiresmat; bucură-te, mirodenie de mult preț; bucură-te, ceea ce pururea picuri tămâie din raiul cel înțelegător; bucură-te, nard dumnezeiesc; bucură-te, ceea ce ai născut din mireasma ta mirul cel de mult preț, pe Hristos, prin Care se unge preoția cea împărătească.

Pleacă urechea ta cea iubitoare de bine spre mine, cel ce mă rog, Preanevinovată, și nu mă lepăda de la fața ta, nici nu amâna ajutorul tău, căci cu vicleșug vicleanul grăbește să mă piardă, mișcând inima mea spre patimi dobitocești, dar tu păzește-mă cu totul nepărtaș vătămării lui.

Luni seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a lui Clement

Cum se vede în următoarele tropare ale Născătoarei

Cântarea 1. Glasul al 7-lea

Irmosul:

«Lui Dumnezeu Celui ce a ajutat lui Moise în Egipt de a scos pe Israel şi a scufundat pe Faraon în Marea Roşie, cântare de biruinţă să-I cântăm că S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi!

Pe cel căzut în stricăciune prin neascultare, pe strămoşul Adam înnoindu-l, ai născut pe Dumnezeu, Fecioară fără prihană.

Mintea mea cea omorâtă, înviaz-o prin energia vieţii celei întrupate din tine cu adevărat, Maică fără de prihană.

Slavă...

Cei ce te binecuvântează pe tine cu credinţă sunt binecuvântaţi de Dumnezeu în chip vădit, căci tu singură ai rodit, Mireasa lui Dumnezeu, roada binecuvântării.

Şi acum...

Pleacă urechea ta cea iubitoare de bine către mine, cel ce mă rog ţie, Prealăudată, şi dăruieşte-mi izbăvire din ispite şi din nenorociri.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Întăritu-s-a în credinţă Biserica lui Hristos, pentru că neîncetat cu laude strigă cântând: Sfânt eşti, Doamne, şi pe Tine Te laudă duhul meu!».

Pe tine, Fecioară, cort al mărturiei mai înainte Dumnezeu te-a arătat în chip dătătorului de lege în munte, căci te-ai făcut cort al Celui ce pe toţi îi sfinţeşte.

A fost văzută venirea lui Dumnezeu celui nevăzut întru tine, Fecioară, în chip de negrăit, Curată, a Celui întrupat. Căci tu tron ai fost al Împăratului a toate.

Slavă...

Pământ curat şi sfânt te cunoaştem pe tine, Fecioară, care ne-ai odrăslit nouă fără de sământă spicul cel minunat, care îi hrăneşte pe cei ce te fericesc pe tine cu credinţă şi cu dor.

Şi acum...

Dezlegare datoriilor dă-ne nouă, Curată Fecioară, cu rugăciunile tale de maică, ceea ce ai născut pe Dumnezeu Cuvântul, Cel ce izbăveşte lumea din osândă.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-am glasul Tău şi m-am temut, înţeles-am lucrurile Tale şi m-am înspăimântat, Doamne».

Auzitu-te-a pe tine Avacum, fără de prihană Fecioară, munte al Duhului strălucind în umbre, căci din tine Dumnezeu a fost văzut întrupat.

Minunată aflându-te pe tine Mirele, strălucind de frumuseţe, întru tine S-a sălăşluit şi te-a făcut pe tine Născătoare de Dumnezeu, Preacurată.

Slavă...

Poate poporul ortodocşilor să te laude pe tine, cea cu totul fără prihană, ca Maică a lui Dumnezeu, strigând împreună cu îngerul: Bucură-te!

Şi acum...

Ai schimbat, Stăpână, în binecuvântare blestemul lui Adam, născând nouă pe Hristos, către Care strigăm: Slavă puterii Tale, Doamne!

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«De noapte mânecă duhul meu către Tine, Dumnezeule, pentru că lumină eşti şi poruncile Tale s-au făcut vindecări robilor Tăi, Iubitorule de oameni».

Templu sfinţit al Atotţiitorului te-ai arătat, căci aflând pântecele tău mai curat decât cerurile, Stăpânul întru tine S-a sălăşluit, Curată Maica lui Dumnezeu.

Îndrăgostit de bună cuviinţa ta, Doamnă, de strălucirea fecioriei tale, de plăcuta şi dulcea ta frumuseţe, Stăpânul întru tine, Fecioară, S-a sălăşluit.

Slavă...

Cei ce te mărturisesc pe tine Născătoare de Dumnezeu, Maică Fecioară, să fie învredniciţi prin tine să dobândească desfătarea şi Împărăţia cea veşnică, Preasfântă.

Şi acum...

Binecuvântată, slăvită Maică, nenuntită, sufletul meu cel omorât de păcate şi îngropat de neînfrânările patimilor înviază-l.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Iona din pântecele iadului striga: Scoate din stricăciune viaţa mea! Iar noi strigăm ţie: Atotputernice Mântuitorule, miluieşte-ne pe noi!».

Frumuseţea sfinţilor îngeri, bucuria tuturor oamenilor, tu eşti, fără prihană Fecioară, ca ceea ce L-ai născut pe Dumnezeu, Cel mai înainte de veci.

Chivotul care a primit tablele legii te-a preînchipuit pe tine Născătoare de Dumnezeu, ca una care ai primit în pântecele tău pe Cuvântul lui Dumnezeu Care S-a întrupat pentru noi.

Slavă...

Pe Emanuel cel după fire îndoit, Născătoare de Dumnezeu, tu L-ai născut pe Cuvântul Cel mai presus de desăvârşire, pe Dumnezeu întrupat Care ne dăruieşte nouă izbăvire.

Şi acum...

Cu pâraiele cele duhovniceşti adapi pe toţi, ceea ce verşi ca un izvor milă, pururea Fecioară, pentru aceea îndură-te şi de mine şi mă miluieşte.

Sedealna. Glasul al 7-lea

Covârşit-a puterile

Ocrotitoarea creştinilor tu eşti şi izbăveşti din ispite pe cei ce aleargă la tine, Născătoare de Dumnezeu, pentru aceasta ţie strigăm: Nu îi trece cu vederea pe cei ce te laudă pe tine.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Cuvioşii tineri în cuptorul cel cu foc aruncaţi fiind, focul în rouă l-au prefăcut prin cântare astfel strigând: Bine eşti cuvântat Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri!».

Pe tinerii cei din cuptorul cel cu foc naşterea ta i-a mântuit oarecând, iar acum mântuieşte-ne şi pe noi, Preanevinovată, prin venirea Lui cea mai presus de cuvânt, pe noi, cei ce strigăm: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri!

Pe Adam cel osândit şi de moarte stăpânit, al doilea Adam, Preacurată, miluindu-l prin tine, iarăşi l-a chemat, pe cel ce strigă: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri!

Slavă...

David, strămoşul lui Dumnezeu, scrie slava ta, Fecioară, şi proroceşte că tu eşti împărăteasa făpturilor stând de-a dreapta Dumnezeului părinţilor noştri, cu

totul fără de prihană.

Și acum...

Naşterea ta cea necuprinsă, Fecioară, o slăvim, prin care din moarte ne-am izbăvit, născându-ne prin ea întru nestricăciune, noi cei ce strigăm: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri!

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Împăratul slavei, Cel Unul fără de început... ».

Cuptorul patimilor mă arde, Fecioară, şi cu focul plăcerilor mă mistuie, dar venind tu, cu rouă milei tale stinge-l, dând sufletului meu răcorire.

Împodobită fiind cu felurite virtuţi, templu strălucit al Celui Preaînalt te ştim pe tine, Preasfântă Fecioară, cu evlavie lăudându-te şi preaînălţându-te întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl...

În două firi, pe Unul din Sfânta Treime, în chip cuvenit lui Dumnezeu, fără sămânţă bărbătească, L-ai născut, Maica lui Dumnezeu, pe Mântuitorul lumii, pentru aceea noi, credincioşii, cu dor te preaînălţăm întru toţi vecii.

Și acum...

Stăpânul cel necuprins al tuturor pe Care cerurile nu Îl cuprind, Maica lui Dumnezeu, a fost cuprins în pântecele tău, Fecioară. Pentru aceea pe tine noi, credincioşii, cu dor te preaînălţăm întru toţi vecii

Să lăudăm ... Irmosul:

«Pe Împăratul slavei, Cel Unul fără de început, pe Care Îl binecuvântează puterile cerurilor şi de Care se cutremură cetele îngerilor, preoţi lăudaţi-L, popoare preaînălţaţi-L întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Prealăudată, cea mai înaltă decât cerurile, care fără sămânţă ai zămislit pe Cuvântul cel fără de început, şi ai născut oamenilor pe Dumnezeu întrupat, pe tine, toţi credincioşii cu cântări pururea te mărim».

Naşterea ta cea mai presus de fire, Născătoare de Dumnezeu, îi uimeşte pe îngeri şi îi înspăimântă pe oameni, căci tuturor este negrăită şi necuprinsă, pe care, lăudând-o cu evlavie, o slăvim.

Se miluieşte acum prin tine toată firea omenească cea cu adevărat unită după ipostas cu Cuvântul şi făcându-se dumnezeu prin dar, Fecioară, pentru

aceea toți pururea pe tine te mărim.

Slavă...

Tunicile morții și ale stricăciunii le-ai îndepărtat, Fecioară, născând oamenilor tunica mântuirii, pe Dumnezeu întrupat, pentru aceea toți pe tine pururea te mărim.

Și acum...

Tu ai fost, Născătoare de Dumnezeu, în chip mai presus de fire sălaș cu adevărat al Împăratului a toate și chivot de aur al legii, având-L înlăuntru pe Dătătorul de lege, pe Dumnezeu cel întrupat.

Prosomii. Glasul al 7-lea

Nu vom mai fi opriți

Bucură-te, zori care ai adus în lume pe soarele cel mare care îi luminează pe cei ce șed în întuneric, Curată.

Bucură-te, juncă, ceea ce ai născut pe vițelul cel fără prihană Care a unit cele cerești cu cele pământești.

Bucură-te, templu, de Dumnezeu împodobit, al lui Hristos Dumnezeu; bucură-te, ancora credinței; bucură-te, frumusețe mult dorită.

Mulțime multă de nenorociri înviorează sufletul meu, din toate, Născătoare de Dumnezeu, arată-mă pe mine slobod.

Marți seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Mitrofan al Smirnei

Al căruia acrostih este:

«Pe Stăpâna tuturor o binecuvântez acum de șapte ori»

Cântarea 1. Glasul al 7-lea

Irmosul:

«Cu voia Ta, Doamne, întru învârtoșarea pământului s-a schimbat firea apelor cea mai lesne curgătoare; pentru aceasta, neudat trecând Israel cu picioarele, cântă Ție cântare de biruință».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Cetele îngerilor te cinstesc pe tine cu adevărat, Preacurată, Maică a Dumnezeului tuturor, dar și acum primește din buzele mele de lut cântare de laudă.

Pe Soarele cel din Soare, pe Cuvântul cel necuprins care strălucește fără de ani, sub ani L-ai răsărit, cu ale Cărui raze, Fecioară, luminează sufletele noastre și le înțelepțește.

Slavă...

Omoară răutatea trupului meu cea încă vie, ceea ce ai născut viața cea adevărată, cu totul fără prihană Fecioară, și dăruiește, Curată, robului tău izbăvirea de patimi și de păcate.

Și acum...

Se cuvine ție, Născătoare de Dumnezeu, cuvânt de laudă pururea, dar noi te rugăm pe tine: Mântuiește din tot necazul vieții pe noi, cei ce alergăm la tine, Curată, cu credință.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai întărit din început cerurile cu cuvântul Tău cel atotputernic, Mântuitorule Doamne, și cu Duhul cel atoatelucrător și dumnezeiesc, toată puterea lor, întărește-mă pe piatra cea neclintită a mărturisirii Tale».

Plătindu-mi tu datoriile cu harurile tale, Stăpână, cu recunoștință, așa cum se cuvine unui rob, te laud pe tine cu căldură, Maică fără prihană a Cuvântului,

Izbăvitorul tuturor, dar şi acum scoate-mă pe mine din nenorocirile vieţii.

Pe Adam, cel omorât oarecând din neascultare, de o viaţă mai bună l-ai învrednicit, Preasfântă, născând pe Începătorul vieţii, pe Cuvântul, Stăpână, dar şi acum pe mine din moartea păcatului sloboade-mă.

Slavă....

Trufindu-mă, legea trupului cea pătimaşă acum o asupreşte pe cea a duhului şi către cumplite pofte trage mintea mea, Preasfântă, dar dăruieşte-mi mie degrabă pacea nepătimirii cu rugăciunile tale.

Şi acum...

În chip netâlcuit în pântecele tău zămislind pe Cel ce ţine toate, Preacurată, pe Hristos, ai dezlegat firea pământenilor din stăpânirea iadului, dar şi acum rupe laţul cel încâlcit al celor ce mă pizmuiesc.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-am taina rânduielii Tale, Hristoase Dumnezeule, Cel ce nu ai părăsit sânurile părinteşti, şi pe pământ Te-ai pogorât, şi Te-ai preaslăvit, Unule Iubitorule de oameni».

Lupt noaptea cu întunericul chinurilor, înnegrit fiind la cuget, o, uşa luminii, luminează-mă cu strălucirile tale şi scoate-mă degrabă din greutatea necazurilor.

Fiind cuprins de mulţimea păcatelor şi de lanţurile ispitelor fiind legat cu putere, chemând acum ajutorul tău, Stăpână, aş fi izbăvit de toată răutatea.

Slavă...

Adunările şi sfaturile oamenilor răi şi cumpliţi, vicleni şi pizmaşi risipeşte-le, Prealăudată, şi izbăveşte-mă de toată nenorocirea şi necazul vieţii.

Şi acum...

Nodurile cugetelor celor mincinoase şi uneltirile cele împotriva mea, cu sabia rugăciunilor tale taie-le, Stăpână, şi degrabă le dezleagă şi izbăveşte-mă din tot necazul.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Noapte neluminoasă eşti necredincioşilor, Hristoase, iar credincioşilor Luminare întru desfătarea dumnezeieştilor Tale cuvinte, pentru aceasta către Tine mânec şi laud dumnezeirea Ta».

Zid nebiruit fiind credincioşilor, acoperământ fii robului tău şi din toată răutatea şi întristarea izbăveşte-mă cu tărie, Fecioară.

Bolnav fiind foarte şi vătămat cumplit din ambele părţi, Preasfântă, aş primi de la tine, cu rugăciunile tale, întărire sufletului şi trupului.

Slavă...

La noianul milelor tale, Fecioară, alergând acum, eu, robul tău, aş fi izbăvit de răutatea şi de sfatul celui nedrept care mă stăpâneşte.

Şi acum...

Faima covârşitoare a rugăciunilor tale pretutindeni zboară, Maică Fecioară, pentru care acum şi pe mine izbăveşte-mă din toată strâmtorarea vieţii.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Înotând în valul grijilor lumeşti, înecat fiind de păcatele cele înotătoare împreună cu mine şi la fiara cea pierzătoare de suflet fiind aruncat, ca Iona strig Ţie, Hristoase: Scoate-mă din adâncul cel purtător de moarte».

Grăirile şi cuvintele tuturor credincioşilor pe tine te laudă ca o datorie comună tuturor oamenilor răsplătind naşterii tale, dar şi acum pe cel ce te laudă pe tine, primeşte-l şi îl izbăveşte din ispite şi din necazuri.

Pe mine, cel chinuit şi înţepat de spinii patimilor şi păcatelor şi care caut la tine vindecare, cu totul fără de prihană Fecioară, izbăveşte-mă de toată durerea şi întristarea şi ridică-mă din ispite şi necazuri.

Slavă...

Firea pământenilor la cer ai dus-o, Născătoare de Dumnezeu, în chip vădit, fiind palat Împăratului slavei, pentru aceea ridică-mă din adâncul multor păcate, ispite şi patimi.

Şi acum...

Pe Cuvântul cel întrupat mai presus de minte şi de cuvânt, Fecioară curată, L-ai născut prin cuvânt Care ne-a izbăvit pe noi din necuvântare, pentru aceea cu dumnezeieşti cuvinte neîncetat te lăudăm şi cu credinţă te slăvim.

Sedealna. Acelaşi glas

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară neîntinată, roagă pe Fiul tău, împreună cu puterile cele de sus, să îmi dăruiască mai înainte de sfârşit, iertare de păcate mie, celui ce cu credinţă te slăvesc pe tine.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Cuvioşii tineri, în cuptorul cel cu foc aruncaţi fiind, focul în rouă l-au prefăcut prin cântare astfel strigând: Bine eşti cuvântat Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri!».

Împodobită cu ciucurii curăţiei, fără prihană Fecioară, schimbă acum ruşinea răutăţii sufletului meu în dumnezeiască frumuseţe, binecuvântată Stăpână, ocrotitoarea neamului nostru.

Se întărâtă şi acum răzbunătorii demoni şi focul patimilor îl aprind mie, ci mai vârtos, cu strălucirile milelor tale, pe aceştia până în sfârşit arde-i, ocrotitoarea neamului nostru.

Slavă...

Nu înceta a-L ruga pentru noi pe Fiul tău, fără prihană Maică a lui Dumnezeu, cu rugăciunile tale, scoţând din necazurile cele omeneşti şi din chinuri pe cei ce se roagă ţie.

Şi acum...

Din patimile tiranului izbăveşte-ne pe noi pe toţi, Curată, pentru ca, mântuiţi fiind, să cântăm Fiului şi Dumnezeului tău, Fecioară Maică, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri!

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Cel ce este cu adevărat Dumnezeu... ».

Turme de patimi cu adevărat şi de multe feluri de chinuri înconjoară, Stăpână, pe rugătorul tău, dar izbăveşte-mă de toată ocara lor.

Să vină acum peste noi mâna ta cea puternică, Stăpână, şi să ne izbăvească pe noi din întristarea omenească la care ne aşteptam.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Cursele oamenilor răuvoitori şi vicleni zdrobeşte-le, curată Născătoare de Dumnezeu, şi izbăveşte pe rugătorul tău din tot felul de chinuri.

Şi acum...

Singur liman dumnezeiesc fiind credincioşilor, Marie Preacurată, te rog pe tine să mă izbăveşti de furtuna amară de pe marea vieţii.

Să lăudăm... Irmosul:

«Pe cel ce este cu adevărat Dumnezeu şi pricina firii tuturor, pe Hristos să-L preaînălţăm şi să-L slăvim întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Pe ceea ce este mai presus de fire Maică și după fire fecioară, pe cea singură între femei binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, cu cântări de taină credincioșii o mărim».

Săltând ca un mânz, cu frâul poruncilor Stăpânului și al rugăciunilor tale sunt tras, Preasfântă, spre căile râvnei celei ostenitoare.

Mă tânguiesc tare, alunecând fără voie către faptele cele rele ale păcatului, izbăvește-mă, Născătoare de Dumnezeu, de schimbarea în mai rău.

Slavă...

Tămăduire omenești firi te-ai arătat mai înainte, ai vindecat zdrobirea lui Adam și a Evei, vindecă-mă și pe mine, Născătoare de Dumnezeu, cu rugăciunile tale.

Și acum...

Minte înfrânată dăruiește-mi și inimă curată și voință atentă, ca să păzesc, Stăpână, curatele porunci ale Dumnezeului nostru.

Prosomii. Glasul al 7-lea

Nu vom mai fi opriți

Bucură-te, ceea ce în chip de negrăit ai născut pe Dumnezeu, Cel ce a îndumnezeit pe om, prin pogorârea Lui, Fecioară.

Bucură-te, scăparea slăvită a întregii lumi, și străină auzire oamenilor și îngerilor.

Bucură-te, lumina lumii, Maică Fecioară, binecuvântată, care ai născut cu trup pe Dumnezeu mai presus de cuget și în chip de negrăit.

Fiindcă alt ajutor afară de tine nu am eu, rugătorul tău, la tine cad, Născătoare de Dumnezeu, în dar mântuiește-mă.

Miercuri seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu.
Facere a Sfântului Andrei Criteanul

Cântarea 1. Glasul al 7-lea

Irmosul:

«Cu voia Ta, Doamne, întru învârtoşarea pământului s-a schimbat firea apelor cea mai lesne curgătoare; pentru aceasta, neudat trecând Israel cu picioarele, cântă Ţie cântare de biruinţă».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi!

Cu cea dintâi dintre patimi îmbolnăvindu-se întru cele înalte demonul, părerea de sine, a căzut, din mândrie. Aşadar, tu, Prealăudată Fecioară, de aceasta izbăveşte-ne pe noi, păzindu-ne în smerenie.

Cuvinte de hulă şi cugete necurate izvorăsc, Preacurată, numai din părerea de sine, dar tu, cu roua milei tale, răcoreşte curgerile răutăţilor mele, ceea ce eşti bună.

Slavă...

Mare este comoara neprădată a neagonisirii, fiindcă aşa cum Hristos a fost sărac şi străin, la fel şi noi suntem învăţaţi de El, Fecioară, să ne îndreptăm viaţa.

Şi acum...

Cu apele Iordanului înnoind firea, Mireasa lui Dumnezeu, Hristos ne-a dăruit nouă botezul, pe care întinându-l, vai, mie!, ne curăţăm din nou prin botezul lacrimilor.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai întărit din început cerurile cu cuvântul Tău cel atotputernic, Mântuitorule Doamne, şi cu Duhul cel atoatelucrător şi dumnezeiesc, toată puterea lor, întăreşte-mă pe piatra cea neclintită a mărturisirii Tale».

Prin pocăinţă, orice rău şi orice păcat se şterge, Născătoare de Dumnezeu, nădejdea tuturor, aşadar, în căile pocăinţei îndreaptă-ne pe noi pentru ca şi noi, imitând cu dreaptă socoteală pe cei ce au pocăinţa, să dobândim prin ea dezlegarea păcatelor.

Prin pocăinţă, tâlharul, prin suspine, vameşul, prin lacrimi, femeia cea

păcătoasă pe Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu, L-au milostivit, dar eu chem în ajutor numai nădejdea întru tine prin care voi fi izbăvit de chin.

Slavă...

Scara pe care a văzut-o Iacob, tu însăţi eşti, Fecioară, căci ai preînchipuit rânduiala, înfăptuirea şi treptele virtuţilor, pe care dă-ne să urcăm şi noi, curăţându-ne simţurile prin a cincea treaptă.

Şi acum...

Mai înainte istorisind Ghedeon taina ta, Fecioară, pe lână a atras oarecând cereasca rouă, dar tu roagă-te ca şi mie să îmi fie trimisă de la Dumnezeu roua lacrimilor, ca să umplu lâna Duhului.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-am taina rânduielii Tale, Hristoase Dumnezeule, Cel ce nu ai părăsit sânurile părinteşti, şi pe pământ Te-ai pogorât, şi Te-ai preaslăvit, Unule Iubitorule de oameni».

Ceea ce eşti cu totul strălucită şi aducătoare de bucurie şi curăţitoare a întinăciunilor, fără de prihană Fecioară, ceea ce eşti lucrătoare veselă având chemarea plânsului, fii mic păzitoare.

Lacrima pocăinţei alungă cu putere, Preacurată, toată amărăciunea mâniei, roagă-te, dar, ca şi eu să fiu îmbrăcat cu pocăinţa ca şi cu un veşmânt.

Slavă...

Cuvintele înţelepţilor spun limpede că de nimic altceva nu Se bucură Dumnezeu decât de îndreptarea omului păcătos, pentru aceasta, îndreaptă-mă şi pe mine.

Şi acum...

Căzând în multe păcate, mă întreb pe care dintre ele îl voi plânge primul, dar uitându-le pe toate, Mireasa lui Dumnezeu, către tine alerg, apărătoare caldă.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Doamne Dumnezeul meu, dis-de-dimineaţă sculându-mă, mă rog Ţie: Dă-mi iertare de greşelile mele şi către lumina poruncilor Tale îndreaptă căile mele».

A spus gura cea dumnezeiască, adică, Adevărul Însuşi, că mincinos este numai diavolul. Aşadar, să fugim de minciună, pentru ca prin rugăciunile

Preacuratei, să devenim fii ai adevărului.

A zis Hristos lui Petru de șaptezeci de ori câte șapte să dăm iertare greșelilor, roagă-te, Mireasa lui Dumnezeu, să îmi ierte și mie când voi sta înaintea Judecătorului.

Slavă...

Propriu bunătății Stăpânului este mila și milostivirea, căci miluiește ca un milostiv și iartă păcatele și ca un bun poartă de grijă să ne mântuiască pe toți, Mireasa lui Dumnezeu.

Și acum...

Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, ceea ce ai născut cu trup pe Făcătorul și Ziditorul meu, nu mă părăsi pe mine și nu mă trimite pe mine departe de apărarea ta, rogu-mă.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Înotând în valul grijilor lumești, înecat fiind de păcatele cele înotătoare împreună cu mine și la fiara cea pierzătoare de suflet fiind aruncat, ca Iona strig Ție, Hristoase: Scoate-mă din adâncul cel purtător de moarte!».

Mulțimea îngerilor, a Heruvimilor și a Tronurilor, și orice rânduială înțelegătoare, Maica lui Dumnezeu, te măresc pe tine ca mai înaltă decât ele, dar noi, cei pământești și josnici, cerem de la tine iertare greșelilor.

Mai lată decât cerurile și decât tot pământul ești și mai sfântă decât toate făpturile și cine va putea să te laude după vrednicie? Totuși, primește voia mea cea bună și dă-mi iertare de greșeli, Curată.

Slavă...

Ochiul împrăștiat și risipit în cele văzute nu lasă mintea să înainteze către mișcările înalte ale vederii dumnezeiești, ci este atras, Născătoare de Dumnezeu, către multe feluri de patimi ale trupului.

Și acum...

Solomon mai înainte a scris în *Cântarea Cântărilor* povestea mirelui și a miresei arătând unirea sufletului cu Dumnezeu. Astfel roagă-te Celui ce a ieșit din tine întrupat fără de sământă, să mă unească și pe mine cu El, Preacurată.

Sedealna. Glasul al 7-lea

Rodul pântecelui tău

Nicăieri altundeva nu nădăjduim să aflăm mântuire, Preanevinovată, afară numai dacă nu dobândim ajutor grabnic de la tine. Pentru aceasta, pe tine te mărim.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Cuptorul cel ce ardea cu foc de demult, tinerii l-au arătat izvorâtor de rouă, lăudând pe Unul Dumnezeu şi zicând: Cel preaînălţat, Dumnezeul părinţilor şi preaslăvit».

Gura mişcându-şi spre laudă Prorocul, şi-a umplut-o de Duhul, precum este scris. Iar eu, deschizând-o, vărs deşertăciuni, Preacurată. Dar tu înţelepţeşte-mă cu dorul tău.

Noaptea adâncă a păcatelor mă cuprinde şi nu-mi pot aţinti ochii spre lumina pocăinţei, Mireasa lui Dumnezeu, dar tu ridică-mă spre pocăinţă cu rugăciunea ta fierbinte.

Slavă...

Smochin neroditor am fost văzut, Maica lui Dumnezeu, şi mă tem de hotărârea tăierii, ci tu mijloceşte pentru mine, ca să vărs lacrimi pentru spurcăciunile mele.

Şi acum...

O, cum voi răbda focul gheenei? O, cum voi răbda viermele! Şi scrâşnirea dinţilor, Prealăudată! Dar tu izbăveşte-mă cu rugăciunea ta cea fierbinte către Cel Preaînalt!

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Rugul cel nears împreunându-se cu focul... ».

Suspină, suflete, şi din adâncul inimii trimite glas de tânguire şi de jale către Maica lui Dumnezeu. Miluieşte-mă, Curată, pe mine, cel ce am păcătuit mai presus decât toţi muritorii. Izbăveşte-mă de gheena şi de întunericul veşnic şi fă-mă şezător de-a dreapta.

Dă-mi inimă priveghetoare şi ochi al minţii treaz care să privegheze şi să-L primească în ceasul în care nu mă aştept, târziu în noapte, pe Dumnezeu Care vine să mă învrednicească pe mine de cămara dumnezeiască, de voi avea aprinsă candela virtuţilor.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Fii mie ajutor, Preasfântă Fecioară, celui ce alerg la tine şi strig cu credinţă: Miluieşte-mă, Bună, şi, mai înainte de sfârşit, dăruieşte-mi mie iertare păcatelor şi în ceasul sfârşitului meu dă-mi mântuire şi după sfârşit, odihnă desăvârşită.

Şi acum...

Puterea Unicei Thearhii una este, nedespărţit împărţită şi fără amestecare unită: Tatăl, izvorul pricinuitor al celor ce au ieşit din El, Fiul şi Duhul. Pe

aceasta într-un glas noi credincioşii o lăudăm şi o slăvim întru toţi vecii.

Să lăudăm... Irmosul:

«Rugul cel nears, împreunându-se cu focul în Sinai, pe Dumnezeu L-a făcut cunoscut lui Moise celui zăbavnic la limbă şi gângav; iar pe cei trei tineri, iubirea de Dumnezeu i-a arătat cântăreţi nebiruiţi de foc. Toate lucrurile Domnului lăudaţi pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Ceea ce nu prin ispitirea stricăciunii ai purtat în pântece şi Cuvântului cel întru tot înţelept trup I-ai împrumutat, Maică neispitită de bărbat, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, locaş al Celui neîncăput, încăpere a Făcătorului tău cel nemărginit, pe tine te mărim».

Cuvintele dumnezeieştilor părinţi, Curată, învaţă că lepădarea răutăţii este pocăinţă, apoi şi reaua pătimire, postul, privegherea şi zdrobirea inimii şi plânsul curăţitor, pe care şi mie dăruieşte-le, Maică Fecioară.

Înfricoşătoarea zi a Stăpânului s-a apropiat, şi tu dormi, suflete al meu? O, vai nebuniei tale! Grăbeşte-te, scoală-te şi plângi stăruitor şi strigă Fecioarei: Ceea ce ai născut pe Hristos, Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-mă!

Slavă...

Suflete al meu, noaptea vieţii înaintează, iar înfricoşătoarea zi a cercetării celor făptuite de tine se apropie, iată vine. Teme-te de Scaunul acela înaintea căruia urmează să te înfăţişezi, pentru aceea strigă: Miluieşte-mă, Stăpână!

Şi acum...

Tu eşti apărătoarea mea şi scăparea, Fecioară, tu eşti veselia mea şi dumnezeiască laudă. Aşadar, tu izbăveşte-mă de tot păcatul şi mânia aducătoare de moarte, de toată vătămarea şi primejdiile şi de viitoarea înfricoşătoarea osândă.

Prosomii. Glasul al 7-lea

Astăzi se gândeşte Iuda

Bucură-te, grădină de trandafiri cu bună mireasmă, care din muguri ai odrăslit trandafirul cel roşu şi înmiresmat al fecioriei; bucură-te, crin dumnezeiesc din care Cel ce îmbracă felurit crinii câmpului Şi-a încins veşmântul cel netors al trupului care ascunde porfira lui Solomon; bucură-te, floare mai colorată decât orice culoare.

Bucură-te, Împărăteasa împărăteselor care ai născut pe Împăratul împăraţilor a Cărui Împărăţie este Împărăţia tuturor veacurilor; bucură-te, ceea

ce ai biruit împărăția morții și ai născut pe Dătătorul Împărăției vieții pe care o cinstesc împărații; bucură-te, Marie, Împărăteasa tuturor.

Bucură-te, nor ușor, ceea ce ai îmbogățit pământul și greutatea cortului tău din înălțimile curăției făcându-l mai ușor decât aerul cel mai străveziu, întru care Hristos șezând, precum a zis Isaia, S-a pogorât în Egipt și i-a zdrobit idolii cei făcuți de mână și l-a întors la cunoștința cea dumnezeiască.

Umple inima mea, Fecioară, de pocăință, rogu-mă, dăruiește și sufletului meu plâns mântuitor, mânia mea întoarce-o împotriva demonilor, toată năzuința mea îndreapt-o spre Domnul, întărește-mă ca pururea să mă îndeletnicesc cu rugăciunile, ca prin tine viață să dobândesc și strălucire dumnezeiască.

Joi seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Ioan al Evhaitelor

Cântarea 1. Glasul al 7-lea

Irmosul:

«Cu voia Ta, Doamne, întru învârtoşarea pământului s-a schimbat firea apelor cea mai lesne curgătoare; pentru aceasta, neudat trecând Israel cu picioarele, cântă Ţie cântare de biruinţă».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi!

Pe mine, cel ce zac în patul lenevirii, Fecioară, din tot felul de păcate, tu însuţi mă ridică, dăruindu-mi dumnezeiască întărire, ca să slăvesc minunile tale, Preacurată, ca ceea ce eşti cu adevărat preaslăvită.

Vindecă zdrobirea sufletului meu, Născătoare de Dumnezeu, pe care vrăjmaşul a pricinuit-o prin momeala plăcerilor, folosindu-te de dumnezeieştile leacuri ale milei şi puterii tale, Curată.

Slavă...

Opreşte cursele plăcerilor şi patimilor mele prin adierea dumnezeieştei tale rugăciuni, Preanevinovată, ca să slăvesc cu inimă lină nemăsurata ta putere.

Şi acum...

Slava lumii, Fecioară slăvită, ceea ce ai născut în chip slăvit pe Dumnezeu Cel preaslăvit, învredniceşte-i de dumnezeiasca slavă pe cei ce pururea te slăvesc pe tine ca Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai întărit din început cerurile cu cuvântul Tău cel atotputernic, Mântuitorule Doamne, şi cu Duhul cel atoatelucrător şi dumnezeiesc, toată puterea lor, întăreşte-mă pe piatra cea neclintită a mărturisirii Tale».

Iosif, biruind oarecând pe stăpâna cea desfrânată a plăcerilor nelegiuite, a

ajuns împărat strălucit al Egiptului, dar eu, cedând în chip fără de minte patimilor trupeşti celor multe, sunt stăpânit de păcat.

Născătoare de Dumnezeu, Marie, smulge-mă pe mine din Egiptul cel înţelegător şi din robia celui rău, tu, ceea ce despici mările cugetelor mele rele, ducându-mă în muntele pocăinţei şi mântuindu-mă.

Slavă...

Fugind de dumnezeieştile porunci, m-am făcut nebun la minte şi am devenit rob plăcerilor prin care am stins frumuseţea sufletului şi m-am înnegrit, ceea ce eşti bună, dar tu, arătându-te mie mijlocitoare, cercetează pe robul tău.

Şi acum...

Întinat cu plăcerile, pe tine, Fecioară neîntinată, te rog: Izbăveşte-mă din toată întinăciunea trupului şi dăruieşte-mi mie plâns curăţitor şi lacrimă neîncetată care să stingă văpaia gheenei.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-am taina rânduielii Tale, Hristoase Dumnezeule, Cel ce nu ai părăsit sânurile părinteşti, şi pe pământ Te-ai pogorât, şi Te-ai preaslăvit, Unule Iubitorule de oameni».

Pe ceea ce singură este aleasă de Dumnezeu dintre toate neamurile mai înainte de toată făptura, podoaba întregii firi, floarea cea de mult preţ, pe Fecioara să o lăudăm.

Luminarea şi dulceaţa celor ce se încred în tine, Prealăudată, umple de bucurie mult îndurerata mea inimă, împlinind cererile ei.

Slavă...

Arată ajutorul tău, Preabună, robului tău care din suflet nădăjduieşte întru tine, Preanevinovată, şi te cheamă pe tine, nădejdea tuturor şi lauda.

Şi acum...

Mireasa lui Dumnezeu, primeşte rugăciunile mele şi izbăveşte-mă din tot necazul, batjocura şi răutatea şi din toate primejdiile pe mine, cei ce laud cu dor naşterea ta.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Doamne Dumnezeul meu, dis-de-dimineaţă sculându-mă, mă rog Ţie: Dă-mi iertare de greşelile mele şi către lumina poruncilor Tale îndreaptă căile mele».

Adună mintea mea cea împrăştiată, Născătoare de Dumnezeu, şi fă-mă să

îmi văd propriile răni, să plâng și să mă tânguiesc pentru ele și de cele străine să mă depărtez.

Picură-mi picăturile milei, Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, și curăță-mi păcatele mele cele multe, șterge urmele și semnele rănilor, ceea ce ai născut pe Doctorul sufletelor.

Slavă...

Nor ușor care ai născut pe soarele dreptății, risipește norii trândăviei mele și spre pocăința cea luminoasă prin râvnă mă îndreaptă.

Și acum...

Către tine am ridicat ochiul minții mele și strig: Miluiește, Stăpână, sufletul care caută la tine și care nădăjduiește la mare mila ta.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Înotând în valul grijilor lumești, înecat fiind de păcatele cele înotătoare împreună cu mine și la fiara cea pierzătoare de suflet fiind aruncat, ca Iona strig Ție, Hristoase: Scoate-mă din adâncul cel purtător de moarte».

Naufragiind în mijlocul mării vieții, mi-am scufundat corabia sufletului, Curată, și am pierdut toată încărcătura cea bună, dar din adâncul pierzaniei mă ridică.

Din fiara cea înțelegătoare, din chitul cel pierzător de suflet, scoate-mă, rogu-mă, Fecioară, auzind strigătul meu din pântecele iadului, Stăpână, să ajungă rugăciunea mea înaintea ta; toate câte am cerut, Preabună, dăruiește-mi mie.

Slavă...

Prin atacurile păcatelor și prin năvălirile valurilor vieții, suflarea potrivnică a vânturilor celor schimbătoare mă învârtejește și mă înviforează, dar tu izbăvește, Maica lui Dumnezeu, sufletul meu din valul cel aducător de moarte.

Și acum...

Ținutul cel întunecat și înnegurat al iadului, ținutul întunericului veșnic, precum este scris, și neluminos întru care nu este a vedea lumină, nici nu este a vedea acolo viață muritorilor, Stăpână, eu, nădăjduind în tine, să nu ajung să-l văd.

Sedealna. Același glas.

Fără de sămânță ai zămislit în pântecele tău, Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, pe Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu și al Tatălui, pe Care neîncetat roagă-L pentru sufletele noastre.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Cuptorul cel ce ardea cu foc de demult, tinerii l-au arătat izvorâtor de rouă, lăudând pe Unul Dumnezeu şi zicând: Cel preaînălţat, Dumnezeul părinţilor şi preaslăvit».

Cu ploile lacrimilor adapă, Fecioară, inima mea cea stearpă şi brazdele sufletului meu le îmbată prin pocăinţă, înmulţind roadele virtuţilor.

Ca o noapte mi-am trecut viaţa, faptele nopţii lucrând, eu, cel întunecat la suflet, dar luminează-mă cu lumina rugăciunilor tale, ceea ce ai născut dumnezeiasca lumină, Prealăudată.

Slavă...

Tras pururea de poftele cele nestăpânite spre păcat, ca un rob împlinesc porunca trupului, cu totul fără prihană, Fecioară, din amarnica tiranie a acestuia izbăveşte-mă.

Şi acum...

În multe feluri, vicleanul şarpe pururea unelteşte împotriva mea, cu plăceri şi cu amărăciuni tulburându-mă, dar tu pe piatra nepătimirii întăreşte-mă, Curată.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Rugul cel nears împreunându-se cu focul... ».

Pe tine, palatul cel curat şi strălucit şi de lumină purtător al lui Iisus şi cortul cel cuvântător al Cuvântului, chivotul cel însufleţit, pe tine, cea mai lată decât cerurile şi mai înaltă decât pământul, preacinstită Fecioară, Preacurată Marie, te rog, mântuieşte smeritul meu suflet.

Ceea ce ai fost dată în dar de la noi Stăpânului, ca o pârgă a întregii firi, primeşte rugăciunile noastre, Preacurată, daruri desfătate, dându-ne nouă în schimb ajutorul tău, ca să ne închinăm cu credinţă şi cu dor ţie şi Fiului tău întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Plecându-Se ca un bun sub iubirea Lui de oameni, Fiul tău, Născătoare de Dumnezeu, pe tine te-a dat ajutor împotriva vrăjmaşilor şi tămăduire patimilor pentru cei ce cu credinţă strigă: Toate lucrurile lăudaţi-L pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum...

Arată-te acum mie în primejdii ocrotitoare, alinare în nenorociri, ajutor în necazuri, în bolile cele de multe feluri izvor tămăduitor şi vindecare patimilor, alungând de la mine toată vătămarea, Născătoare de Dumnezeu, ca să te slăvesc pe tine întru toţi vecii.

Să lăudăm... Irmosul:

«Rugul cel nears împreunându-se cu focul în Sinai pe Dumnezeu L-a făcut cunoscut lui Moise celui zăbavnic la limbă şi gângav, iar pe cei trei tineri, iubirea de Dumnezeu i-a arătat cântăreţi nebiruiţi de foc. Toate lucrurile Domnului lăudaţi pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Ceea ce nu prin ispitirea stricăciunii ai purtat în pântece şi Cuvântului cel întru tot înţelept trup l-ai împrumutat, Maică neispitită de bărbat, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, locaş al Celui neîncăput, încăpere a Făcătorului tău cel nemărginit, pe tine te mărim».

Nefiind prădată de bogăţia fecioriei tale, Maică după trup te-ai arătat Atotţiitorului, Mireasă fără de bărbat, Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, hrănind ca pe un prunc pe Cel ce hrăneşte şi sfinţeşte întreaga lume ca un Ziditor a toate.

Răsăritul cel prealuminos al soarelui celui neapus al slavei prin care toţi suntem luminaţi cu lumina cunoştinţei adevărului celui dumnezeiesc, Fecioară cu nume de Doamnă, lumina ochilor mei, nu mă trece cu vederea pe mine, rugătorul tău.

Slavă...

Iubitor de păcat fiind, mă cutremur şi mă înspăimânt ca nu cumva pe neaşteptate să mă ajungă sfârşitul vieţii, fără prihană Stăpână, ocrotitoarea tuturor celor asupriţi, roagă-te acum să mă îmbunătăţească prin chipurile pocăinţei.

Şi acum...

Îngheţat de răceala păcatelor, încălzeşte-mă cu fierbinţeala milostivirii tale, Stăpână, şi ridică-mă spre dragostea cea fierbinte a Fiului tău, ca dintr-o fierbinte pornire să te măresc pe tine cu căldură, eu, robul tău.

Prosomii. Glasul al 7-lea

Nu vom mai fi opriţi

Bucură-te, dumnezeiesc acoperământ şi ocrotitoarea celor ce te cinstesc pe tine ca Maică a Celui Preaînalt; bucură-te, cu totul nepătată.

Bucură-te, cea prin care iadul s-a omorât și moartea s-a nimicit, Născătoare de Dumnezeu, și Adam s-a mântuit.

Bucură-te, lauda credincioșilor, Preasfântă; bucură-te, Stăpână care ai întrupat pe Dumnezeu, născându-L cu trup.

Primește-mă ca o milostivă pe mine cel ce suspin și miluiește-mă ca pe vameșul cu rugăciunile tale de Maică.

Vineri seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Ioan Damaschinul

Cântarea I. Glasul al 7-lea

Irmosul:

«Lui Dumnezeu, Cel ce a ajutat lui Moise în Egipt de a scos pe Israel şi a scufundat pe Faraon în marea Roşie, cântare de biruinţă să-I cântăm că S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi!

Cu dumnezeiască lumina ta, Preabună, luminează cugetele mele, ca să strig ţie cu credinţă cântare de mulţumire, Marie mult lăudată.

Ceea ce ai făcut cer firea cea pământească, bucură-te, cu totul nepătată, Curată, Doamnă şi Stăpâna lumii, bucură-te, Nevinovată.

Slavă...

Bucură-te, uşa lui Dumnezeu; bucură-te, fără prihană Maică; bucură-te, nor luminos, scăparea muritorilor, Fecioară; bucură-te, Preacuvioasă.

Şi acum...

Bucură-te, raiul desfătării care ai purtat în mijloc pomul din care împărtăşindu-se muritorii, în chip vădit trec la viaţa cea nepieritoare.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Întăritu-s-a în credinţă Biserica lui Hristos, pentru că neîncetat cu laude strigă cântând: Sfânt eşti, Doamne, şi pe Tine Te laudă duhul meu!».

Bucură-te, stea de dimineaţă care ai arătat în lume soarele cel veşnic, bucură-te, zidul cel nesurpat al celor ce strigă cu credinţă: Sfânt eşti, Hristoase, şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Bucură-te, cămară de nuntă purtătoare de lumină a singurului Împărat, bucură-te, acoperământul celor ce cu dor strigă, Fecioară: Sfânt eşti, Doamne, Cel ce mântuieşti sufletele noastre.

Slavă...

Stinge întunericul patimilor mele, Curată, Născătoare de Dumnezeu, şi luminează-mă cu lumina ta pe mine cel ce cânt cu credinţă: Bucură-te, podul lumii şi mare jertfelnic de împăcare.

Şi acum...

Întăritu-m-am, cunoscând dumnezeiasca ta naştere şi mă îmbogăţesc cu ocrotirea ta, Fecioară, strigând ţie: Bucură-te, mult lăudată Marie, Stăpâna tuturor.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-am glasul Tău şi m-am temut, înţeles-am lucrurile Tale şi m-am înspăimântat, Doamne».

Cortul cel slăvit şi dătător de lumină să-l lăudăm, popoare, cu cântări de mulţumire: Bucură-te, slava lumii şi mântuirea!

Palatul cel prealuminos al lui Iisus să-l lăudăm, credincioşilor, strigând cu glas limpede: Bucură-te, Fecioară, podoaba tuturor.

Slavă...

Bucură-te, iatac însufleţit al Împăratului, lauda credincioşilor şi pecetea proorocilor; bucură-te, veselia îngerilor.

Şi acum...

Poate poporul ortodocşilor să te laude pe tine, cea cu totul fără prihană, ca Maica lui Dumnezeu, împreună cu îngerul strigând ţie: Bucură-te!

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Cei ce de noapte alergăm la slava şi lauda Ta, Cuvântule, neîncetat lăudăm chipul Crucii Tale, pe care ne-ai dat-o nouă armă de ajutor».

Bucură-te, preafrumoasă mireasă a Tatălui Celui fără de început; bucură-te, Maică nestricată a Fiului Celui împreună fără de început; bucură-te, vas curat al Duhului Sfânt.

Bucură-te, acoperământul lumii, mai lat decât norul; bucură-te, stâlp de foc, care luminezi pe cei din întuneric; bucură-te, vas de aur care ţii mana.

Slavă...

Bucură-te, gura apostolilor cea fără de tăcere; bucură-te, curajul neclintit al luptătorilor; bucură-te, dumnezeiasca veselie a nevoitorilor.

Şi acum...

Înviforat de talazul valurilor vieţii, povăţuieşte-mă la limanul bucuriei, Fecioară, ceea ce ai născut lumii Bucuria cea neîncetată.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Iona din pântecele iadului striga: Scoate din stricăciune viaţa mea! Iar noi strigăm Ţie: Atotputernice Mântuitorule, miluieşte-ne pe noi!».

Bucură-te, zori de taină ai dumnezeieştei zile, Prealăudată; bucură-te, desfătarea lumii; bucură-te, locaşul luminii; bucură-te, zidul credincioşilor şi armă nezdrobită.

Bucură-te, Cuvioasă, nădejdea bunătăţilor celor veşnice, scaun însufleţit al Stăpânului, puterea conducătorilor; bucură-te, turn trainic, ajutorul lumii.

Slavă...

Mă învăluie întreitul val al gândurilor, dar tu, Fecioară, spre ţărmul adevăratei pocăinţe cârmuieşte-mă, păzind în pace inima mea.

Şi acum...

Înalţă fruntea credincioşilor, Născătoare de Dumnezeu, şi doboară sprânceana şi îndrăzneala vrăjmaşilor, ca ceea ce eşti singură ocrotitoare a credincioşilor.

Sedealna. Glasul al 7-lea

Cel ce pentru mine ai răbdat

Pe Domnul Cel atotmilostiv pentru noi roagă-L să izbăvească sufletele noastre din toată cursa şarpelui.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Cuptorul cel ce ardea cu foc de demult, tinerii l-au arătat izvorâtor de rouă, lăudând pe Unul Dumnezeu şi zicând: Cel preaînălţat, Dumnezeul părinţilor şi preaslăvit».

Bucură-te, palatul cel desfătat al Împăratului; bucură-te, ajutorul celor ce cântă, fără prihană Fecioară: Bine eşti cuvântat în veci, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri!

Bucură-te, turnul cel tare al evlaviei; bucură-te, îndreptarea celor ce strigă cu credinţă: Bine eşti cuvântat în veci, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri!

Slavă...

Bucură-te, fulgerul luminii celei strălucite, bucuria şi veselia celor ce cu dor cântă: Bine eşti cuvântat în veci, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri!

Şi acum...

Ridică-mă pe mine cel căzut în prăpastia nenorocirilor, întinde mâna ta, Stăpână, rugătorului tău celui ce strigă: Bine eşti cuvântat în veci, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri!

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Împăratul slavei Cel Unul fără de început... ».

Mai sfântă decât cetele cele cereşti cunoscându-te pe tine, noi, credincioşii, ţie îţi strigăm: Prealăudată, bucură-te, acoperământul lumii, palat de aur al Împăratului a toate; bucură-te, Binecuvântată. Pentru aceea, noi credincioşii, după datorie, te slăvim.

Cu adevărat toate tainele înfricoşătoarei tale naşteri, fără pată Fecioară, sunt nespuse şi negrăite şi străine foarte şi oamenilor, şi îngerilor, Prealăudată Născătoare de Dumnezeu, Marie.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Alt ajutor în necazuri nu am, nici grabnic izbăvitor în primejdii, nici ocrotire sigură, cu totul fără prihană, nici doctor în boli, nici altă bucurie şi veselie, în felurite întristări, afară numai de tine, Fecioară.

Şi acum...

Încordează, fără prihană Fecioară, tăria sufletului meu cea omorâtă de multe păcate şi luminează-mă cu lumina pocăinţei cu dumnezeieştile tale rugăciuni, ca să te slăvesc pe tine întru toţi vecii.

Să lăudăm... Irmosul:

«Pe Împăratul slavei Cel Unul fără de început pe Care Îl binecuvântează puterile cerurilor şi de Care se cutremură cetele îngerilor, preoţi lăudaţi-L, popoare preaînălţaţi-L întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Pe ceea ce este mai presus de fire Maică şi după fire fecioară, pe cea singură între femei binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, cu cântări de taină credincioşii o mărim».

Biserică şi uşă eşti şi tronul cel mai curat al Făcătorului a toate, Binecuvântată, pentru aceea noi, credincioşii, după datorie te slăvim.

Ţarina cea nearată care netâlcuit a înflorit pe pământ spicul cel ceresc cu cântări de taină după vrednicie este slăvită.

Slavă...

Stinge văpaia patimilor mele şi cu rugăciunile tale de maică, risipeşte năvălirile nenorocirilor, ca să te măresc pe tine cu bucurie, fără de prihană Fecioară.

Şi acum...

De Dumnezeu dăruită, Fecioară, ocrotitoarea lumii, doboară înălţările vrăjmaşilor mântuind poporul şi păzind nevătămată turma ta.

Prosomii. Glasul al 7-lea

Astăzi se gândeşte Iuda

Bucură-te, lâna cea mai albă şi toarsă, Preanevinovată, care ai tors în minte adâncul înţelesurilor Duhului Sfânt din care, mai presus de cuget, s-a ţesut lui Hristos, Sfinţitorul şi Desăvârşitorul puterilor celor de sus, efodul de porfiră cu fir de aur al întrupării.

Bucură-te, Curată, cu dar dăruită, numele cel plin de har şi făptuirea bucuriei veşnice, Născătoare de Dumnezeu, locaş sfinţit, nimicirea blestemului strămoşilor, ceea ce ai născut pricina bucuriei, Fecioară, dăruind bucurie tuturor celor ce te laudă pe tine, cea prin care cerul şi pământul se bucură.

Bucură-te, mângâierea cea mai veselă a sufletului meu nemângâiat; bucură-te, dulceaţa şi rouă dimineţii; bucură-te, duhul blând şi senin, adierea zefirului; bucură-te, cu totul fără prihană Fecioară, subţire şi plăcută glăsuire şi şoaptă, suflare care răcoreşti pe cei ce ard în focul necazurilor.

Numele evlaviei, Fecioară, punându-l afară din mine, jucăria curviei m-am făcut şi râs slavei deşarte m-am văzut, căci acestor două fiare care se luptă între ele m-am predat din nebăgare de seamă, pentru aceea, izbăveşte-mă, căci tu eşti veselia sufletului meu şi încredinţarea.

Glasul al 8-lea

Sâmbătă seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Cuviosului Nicolae Cataschepinul

Cum se vede la următoarele tropare ale Născătoarei

Cântarea I. Glasul al 8-lea

Irmosul:

«Pe Faraon cel ce era purtat în carele de război, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, lovind în chipul Crucii şi despărţind marea. Şi pe Israel cel fugărit, care mergea pe picioare, l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi!

Prin dumnezeiasca pronie fiind adus la fiinţă şi după chipul cel înţelegător al lui Dumnezeu fiind făcut, vai, mie!, mi-am întinat sufletul cu aplecările cele spre rău, dar tu, Fecioară, izbăveşte-mă de gheenă şi mă mântuieşte, ca să te slăvesc pe tine cu mulţumire.

Port o conştiinţă întinată cu spurcate patimi şi ca pomul cel neroditor mă împovărez cu păcate, Stăpână, dă-mi să fiu un pom răsădit lângă izvoarele lacrimilor mele şi să aduc roadă de pocăinţă.

Slavă...

Împodobeşte sufletul meu cu multe feluri de fapte bune, frumuseţea lui Iacob, întru care S-a sălăşluit Dumnezeu Cuvântul, iubind-o ca minunată şi neprihănită, şi prin nepătimire, dezbracă-mă de tunica cea urâtă la chip a patimilor.

Şi acum...

Arată-mă templu al Duhului Sfânt, curată şi adevărată Maică a lui Dumnezeu, cea cu totul minunată, căci pe tine ocrotitoare te-am dobândit şi apărătoare şi ajutătoare în toate nenorocirile vieţii şi către Dumnezeu rugătoare treză.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai întărit din început cerurile cu priceperea şi ai întemeiat pământul peste ape, întăreşte-mă pe piatra poruncilor Tale, Hristoase; că nu este Sfânt afară de Tine, Unule Iubitorule de oameni».

Ceea ce mai presus de fire în pântece fără de sământă ai zămislit şi pe Cuvântul mai presus de cuvânt L-ai născut, primeşte-mă pe mine, cel ce în

multe păcate împotriva firii am păcătuit şi miluieşte-mă pe mine, cel ce dobitoacelor celor fără de minte m-am asemuit.

Tu singură ai covârşit, Curată, pe toţi pământenii în curăţie, iar eu am covârşit firea prin desfrânare, pentru aceea tu te-ai făcut mai cinstită decât îngerii, iar eu mai rău decât demonii, dar tu mântuieşte-mă pe mine, risipitorul.

Slavă...

Chiar dacă am ajuns, Cuvioasă, în groapa nenorocirii şi în prăpastia deznădejdii, dar ştiind multa şi nemăsurată mila ta, întinde-mi mâna ta şi miluindu-mă, mântuieşte-mă.

Şi acum...

Ca să te slăvesc cu evlavie şi să mă închin ţie cu dreaptă cinstire, scoate-mă pe mine, netrebnicul robul tău, din tot felul de ispite, din primejdii şi necazuri, din boli şi din viitoarea osândă.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu şi puterea mea, Tu, Dumnezeul meu, Tu, bucuria mea, Cel ce n-ai părăsit sânurile părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu Prorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni!».

Tu eşti veselia inimii mele, Născătoare de Dumnezeu, tu, întărirea mea, tu, lauda mea şi lumina, tu, bucuria mea, tu, slava mea şi podoaba, viaţa, suflarea, dulceaţa, plăcerea, desfătarea mea, voioşia, bucuria, mângâierea mea.

Primeşte laudă din necuratele mele buze, Sfântă Fecioară şi Prealăudată, fii mie, osânditului, scăpare nemincinoasă şi împăcare şi izbăveşte-mă de iad, de amara osândă, cu rugăciunile tale, de Dumnezeu dăruită.

Slavă...

Ceea ce singură eşti ajutătoare gata, întinde-ne nouă mână de ajutor şi ne rugăm: Apără neputinţa noastră în vreme de război, ca în glas de mulţumiri neîncetat să lăudăm apărarea ta cea fierbinte.

Şi acum...

Ascultător fiind în a face fapte rele, de la a le face am ajuns la obicei, de la obicei, la simpla aplecare spre rău, apoi de la aplecare am ajuns la deprindere, iar deprinderea, fiind ca o a doua fire, cere obiceiul ca pe o datorie.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti lumină neapusă? Că m-a

acoperit întunericul cel vrăjmaş pe mine, ticălosul. Ci, Te rog, întoarce-mă şi la lumina poruncilor Tale îndreaptă căile mele».

Îngreunat de toropeala nepăsării şi de somnul trândăviei sunt cu totul nesimţitor şi mă târăsc în întunericul patimilor, dar tu luminează-mi ochii, uşa luminii, ca să nu adorm întru moarte.

La tine cad şi strig: Omoară, Preanevinovată, păcatul cel viu care împărăţeşte întru mine din pricina slăbirii minţii şi fă-mă părtaş vieţii dumnezeieşti, Fecioară, pe mine, cel omorât de cugetul trupului.

Slavă...

Asemenea celor trei tineri nearşi dănţuind în cuptorul cel aprins şi călcând în picioare cuptorul cel clocotitor al patimilor arată şi cele trei părţi ale sufletului meu, ceea ce ai născut pe Unul din Sfânta Treime.

Şi acum...

Nor aducător de ploaie care picură apa cunoştinţei, răcorind pe cei părăsiţi şi topiţi de văpaia necunoştinţei şi cu rouă rourându-i, te cunoaştem pe tine, Fecioară prealăudată.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Iartă-mi mie, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, şi Te rog, ridică-mă din adâncul răutăţilor, căci către Tine am strigat: Auzi-mă, Dumnezeul mântuirii mele!».

Zdrobeşte, Stăpână, săgeţile agarenilor celor fără de Dumnezeu şi toată uneltirea demonilor fă-o deşartă, acoperind şi păzind pe poporul cel cu numele lui Hristos numit, ca să te slăvim pe tine cu dor.

Marie, sălaşul cel curat şi cu totul cuvios al Făcătorului a toate, curăţitor al sufletului, dă-mi mie lacrimă de pocăinţă şi ascultă rugăciunea mea, Preanevinovată.

Slavă...

Palat înţelegător al Împăratului eşti, pentru aceea te rog: Arată-mă şi pe mine casă a Sfintei Treimi, Stăpână, alungând întunericul patimilor sufletului meu.

Şi acum...

Strălucească acum asupra mea negrăită milostivirea ta, slobozindu-mă, Fecioară, din adâncul păcatelor şi al deznădejdii şi ducându-mă la limanul pocăinţei.

Sedealna. Glasul al 8-lea

Întărirea credinţei cea neclintită

Pe cinstirea cea cerească a puterilor celor de sus şi înălţarea cea

împodobită a sufletelor noastre, pe Maica Fecioară să o lăudăm credincioşii: Bucură-te, ceea ce ai purtat în pântece pe Făcătorul îngerilor; bucură-te, împăcarea păcătoşilor, care ai întrupat pe Dumnezeu Cuvântul; bucură-te, Mireasă nenuntită.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Tinerii cei ce merseseră de demult din Iudeea în Babilon, prin credinţa în Treime, văpaia cuptorului au înfruntat-o, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat!».

Născătoare de Dumnezeu, rodul curatului tău pântece ne-a înviat pe noi, cei omorâţi odinioară prin roada pomului, pentru aceea lăudându-te după datorie, strigăm: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat!

Mai presus de fire şi de cuvânt, ai născut pe Stăpânul a toate şi ai hrănit la sânul tău pe Cel ce tuturor gătește masă la bună vreme, pe Care roagă-L, Bună, pentru noi cu stăruinţă.

Slavă...

Minte de prunc, gând nesigur şi cuget nedesăvârşit având, Fecioară, ca un prunc, nu deosebesc binele de rău, dar tu dă-mi mie să cuget cu bărbăţie ceea ce este de folos.

Şi acum...

Pururea Fecioară Marie, ceea ce ne-ai născut nouă pe Dumnezeu întrupat, mântuieşte sufletul meu cel stăpânit de multe păcate străine, Binecuvântată Curată, ca să te fericesc.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«De şapte ori nebunește a încins tiranul haldeilor cuptorul... ».

Genunchiul oarecând neplecându-l cinstirii celei fără de lege, tinerii au fost aruncaţi în focul cel înălţat şi au rămas nearşi, dar eu, biruit fiind de plăceri, voi fi aruncat în focul cel veşnic, voi plânge şi mă voi tângui, dar tu cruţă-mă, Fecioară, dându-mi întoarcere cu dumnezeieştile tale rugăciuni.

Plăcerile trupului, mişcările cele neorânduite şi schimbările trupeştii alcătuiri, cele săvârşite în chip nenorocit trimit viermelui celui neadormit pe cei ce rămân desăvârşit în acestea şi nu se pocăiesc. Ce voi face eu, ticălosul? La tine alerg, miluieşte-mă, Fecioară.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Ceea ce ai primit, fără de prihană, focul cel dumnezeiesc în pântecele tău, arde toată materia patimilor mele, rogu-mă, luminează mintea mea şi inima o

strălucește și izbăvește-mă de toată vătămarea pe mine, cel ce strig: Tineri, binecuvântați-L, preoți, lăudați-L, popoare, preaînălțați-L întru toți vecii.

Și acum...

Domnul, Cel ce S-a sălășluit în neîntinat pântecele tău, alt cer pe pământ te-a arătat, Marie Prealăudată, pentru aceea cu credință strig ție: Izbăvește-mă pe mine din toate ispitele cele pământești și din primejdii, de toată năvălirea demonilor, de boli și de păcate, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu.

Să lăudăm... Irmosul:

«De șapte ori nebunește a încins tiranul haldeilor cuptorul pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceștia mântuiți printr-o putere mai mare, a strigat: Pe Făcătorul și Mântuitorul, tineri, binecuvântați-L, preoți, lăudați-L, popoare, preaînălțați-L întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Înspăimântatu-s-a de aceasta cerul și marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor în trup și pântecele tău s-a făcut mai cuprinzător decât cerurile. Pentru aceea, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngerești și omenești te măresc».

În toată viața mea apărându-mă, Fecioară curată, încălzește smeritul și mult păcătosul meu suflet și mai cu seamă în vremea despărțirii și tăierii de nenorocitul și trecătorul trup care se împrăștie ca cenușa.

Arată-mi atunci, Maica lui Dumnezeu, fața apărării tale, iar fața întunecată și urâtă a vrăjmașilor care vor să mă apuce și să mă sfâșie ca niște fiare, umple-o de rușine, povățuitoarea mea, ceea ce mă povățuiești în calea celor mântuiți.

Slavă...

Fii mie ocrotitoare în ispite, în ziua mâniei, turn nebiruit, Curată, singur ajutor împotriva uneltirilor, în nenorociri, sprijin, având putere, Preabună, căci poți, ca Maică a Celui Preaînalt, fără împiedicare, toate câte voiești, Mireasa lui Dumnezeu.

Și acum...

Înălțatu-s-a, slăvitu-s-a neamul muritorilor și a fost învrednicit de o cinste mai bună prin înrudirea ta, Fecioară, și a dobândit dumnezeiasca înfiere prin mijlocirea ta, căci Dumnezeu a fost văzut purtător de trup din tine în chip negrăit, rămânând neschimbat cu dumnezeirea.

Prosomii. Glasul al 8-lea

O, preaslăvită minune...

Bucură-te, templu preasfânt al Împăratului Hristos; bucură-te, adânc nemăsurat; bucură-te, înălțime nespusă și îngerilor necunoscută; bucură-te, cununa împăraților și lauda cinstită a preoților; bucură-te, prealuminată; bucură-te, cu totul nepătată; bucură-te, sprijin nesurpat al credincioșilor; bucură-te, turn neclintit.

Bucură-te, nume mult dorit; bucură-te, chivot de aur; bucură-te, încetarea lacrimilor și trezirea bucuriei, Născătoare de Dumnezeu, Prealăudată; bucură-te, prinosul lacrimilor, bucură-te, intrarea bucuriei în lume; bucură-te, cea fără de bărbat; bucură-te, Maică nenuntită, scăparea tuturor și apărarea celor ce aleargă la tine.

Bucură-te, lauda întregii lumi, bucură-te, sfeșnic de aur, luminos și preastrălucit; bucură-te, pod dumnezeiesc, care duci la viață pe cei omorâți de păcate și care au alunecat în patimi; bucură-te, neîntinată; bucură-te, râul vieții cel nedeșertat; bucură-te, izvor nesecat; bucură-te, preaminunată.

Trup luând din sângiurile tale, Dumnezeu Cel mai înainte de veci pe tine ocrotitoare oamenilor te-a arătat, fără prihană Fecioară. Pentru aceea, izbăvește pe robii tăi din toată nevoia și necazul și din cursele vrăjmașului și învrednicește-i să se împărtășească de luminarea celor aleși pe toți cei ce te slăvesc și se închină ție cu credință.

Duminică seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Teofan al Niceei, Graptul

Cum se vede în următoarele tropare ale Născătoarei

Cântarea 1. Glasul al 8-lea

Irmosul:

«Pe Faraon, cel ce era purtat în carele de război, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, lovind în chipul Crucii şi despărţind marea. Şi pe Israel cel fugărit, care mergea pe picioare, l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu».

Din buze necurate, primeşte laudă, Preanevinovată, cum a primit mai înainte Fiul tău şi Domnul Dumnezeul meu cei doi bani ai văduvei şi dezlegare datoriilor dă-mi mie, ca după datorie să te cinstesc pe tine.

Ai născut pe Cuvântul cel întrupat, pe Cel ce, mai înainte fără de trup fiind, S-a unit cu lumea dumnezeu-omeneşte în chip mai presus de fire, Preanevinovată, de Dumnezeu Născătoare Marie, pentru aceasta toţi te cinstim pe tine şi după datorie te fericim.

Slavă...

A te propovădui pe tine drept Născătoare de Dumnezeu aduce înlăturarea ereziei, căci ai născut pe Cel prin fire mai presus de fire, pe Cuvântul lui Dumnezeu cel veşnic Care fără de schimbare trup S-a făcut, Născătoare de Dumnezeu.

Şi acum...

Născătoare de Dumnezeu, Marie, smerita şi trecătoarea fire a muritorilor a dobândit prin tine îndumnezeirea, căci Dumnezeul meu, nuntindu-Se întru tine, a luminat trupul după ipostas şi la ceruri l-a ridicat.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai întărit din început cerurile cu priceperea şi ai întemeiat pământul peste ape, întăreşte-mă pe piatra poruncilor Tale, Hristoase; că nu este Sfânt afară de Tine, Unule Iubitorule de oameni».

Uşă înţelegătoare te-ai arătat, arătându-se pe pământ răsăritul cel din înălţime, Fecioară, căci prin tine a venit la noi Cuvântul, ca să-i mântuiască pe toţi din nebunie, cu totul fără prihană.

Toiag care ai odrăslit pe Hristos, floarea nestricăciunii şi cădelniţă de aur toţi te cunoaştem pe tine, Curată, purtând în braţele tale, Fecioară, cărbunele dumnezeieştei firi, de Dumnezeu dăruită.

Slavă...

Uşă luminoasă a iconomiei Cuvântului celei mântuitoare pentru noi tu ai fost cunoscută, Maică Fecioară, cu adevărat, căci tu ne-ai adus nouă raza înţelegătoare a dumnezeirii mai presus de dumnezeire.

Şi acum...

În pântecele tău cel fără de prihană, ca ploaia pe lână, aşa S-a pogorât Dumnezeul meu, Fecioară, şi ne-a rourat pe noi, cei topiţi de arşiţa păcatului, cu rouă şi harul iubirii Sale de oameni.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu şi puterea mea, Tu, Dumnezeul meu, Tu, bucuria mea, Cel ce n-ai părăsit sânurile părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu Prorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni!».

Cu adevărat, tu singură eşti temeiul mântuirii, Maica lui Dumnezeu, trup împrumutând din neprihănitele tale sângiuri Făcătorului şi Ziditorului prin Care porţile morţii se zdrobesc şi viaţă oamenilor se dăruieşte.

Raiul nemuririi cel pururea înfloritor şi minunat cu adevărat, ai arătat întru tine sădit pomul vieţii, purtând în pântece şi născând dumnezeieşte pe Dumnezeu Care tuturor picură nădejdile cele dătătoare de viaţă celor ce cu credinţă te cugetă pe tine Născătoare de Dumnezeu.

Slavă....

Odrăslită din neamul împărătesc al lui David, ai născut, Fecioară, în chip de negrăit şi mai presus de minte pe Împăratul a toate, pe Cel mai înainte de veci din Tatăl, pe Cuvântul Care luminează, pentru aceea noi, credincioşii, cu dumnezeiască înţelepciune, Născătoare de Dumnezeu te vestim.

Şi acum...

Făcătorul pe tine din veac te-a aflat crin preacurat în valea lumii, strălucind de virtuţi, Cuvioasă, prin adâncul curăţiei şi cu lărgimea cuvioşiei şi te-a înălţat pe tine în neamul oamenilor, pentru aceea, ca Maica Ziditorului te slăvim.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti lumină neapusă? Că m-a acoperit întunericul cel vrăjmaş pe mine, ticălosul.

Ci, Te rog, întoarce-mă şi la lumina poruncilor Tale îndreaptă căile mele».

Oştirile puterilor celor de sus, Preacurată, pe tine te fericesc, iar neamurile oamenilor toate după vrednicie te slăvesc, căci cei de pe pământ, numai prin tine singură uniţi fiind cu cele cereşti, lăudăm naşterea ta.

Firea cea muritoare a întrecut în sfinţenie firea cea nemuritoare, şi Fecioara covârşeşte îngerii cei netrupeşti, ca ceea ce a născut pe Dumnezeu, Împăratul îngerilor, la Care le este cu neputinţă acelora să privească.

Slavă...

Ocrotitoarea credincioşilor, zidul cel nesurpat al celor ce te laudă pe tine, ceea ce te-ai arătat mântuitoare întregului neam al oamenilor, ca ceea ce ai născut pe Dumnezeu, pe Cel ce S-a arătat în trup, mântuieşte sufletul meu, Preacurată.

Şi acum...

Nor luminos care ai purtat Soarele cel neapus, Stăpână, muritorii ştiindute pe tine, te lăudăm şi te cinstim pe tine cu dor, căci urâţenia care a întunecat oarecând chipul lui Adam iarăşi ai preschimbat-o cu dumnezeieştile străluciri.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Iartă-mi mie, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, şi Te rog, ridică-mă din adâncul răutăţilor, căci către Tine am strigat: Auzi-mă, Dumnezeul mântuirii mele!».

Tronul lui Dumnezeu cel mai înalt decât Heruvimii, norul luminii, Preasfântă, luminează ochii sufletului meu şi curăţă inima mea de negura patimilor.

Maica Izbăvitorului şi Împărăteasa făpturilor, izbăveşte-mă pe mine, cel prins în înfricoşata robie, Marie preanevinovată, şi de Împărăţia Fiului tău învredniceşte-mă.

Slavă...

Chemarea ta cu adevărat este curăţitoare a sufletelor şi îndepărtare a cugetelor spurcate şi izgonitoare a duhurilor rele, Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară.

Și acum...

Cântarea Cântărilor tu eşti, de Dumnezeu dăruită, Stăpână, frumuseţea îngerilor, înnoirea muritorilor, căci ai născut pe Dumnezeu întrupat, pe Cel ce a schimbat firile.

Sedealna. Glasul al 8-lea

Pe Înțelepciunea și Cuvântul

Veniţi toate neamurile, pe Maica Făcătorului tuturor să o lăudăm cu dumnezeiască cuviinţă zicând: Bucură-te, scaun în chipul focului al Stăpânului tuturor, al lui Hristos Domnul; bucură-te, singură Doamnă a toată făptura; bucură-te, vas al Sfintei Treimi, al Tatălui şi al Fiului şi al Duhului Sfânt, strălucit şi fără de pată; Marie, de Dumnezeu slăvită, roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu să dăruiască iertare de păcate celor ce aleargă la tine cu credinţă şi cu dor te laudă pe tine.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«De pogorârea lui Dumnezeu, focul s-a ruşinat odinioară în Babilon. Pentru aceasta, tinerii în cuptor, ca într-o grădină verde dănţuind, cu bucurie cântau: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri!».

Acum toate se împlinesc prin dumnezeiască lumina ta, Preacurată, căci tu uşă te-ai arătat prin care Dumnezeu lumii a cuvântat, luminează pe cei ce strigă cu credinţă: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri!

Zămislit-ai, fără prihană, pe Dumnezeul tuturor şi Domnul, pe Cel ce a binevoit să mântuiască neamul oamenilor din stricăciunea morţii, pe Care cu vrednicie lăudându-L strigăm: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri!

Slavă...

Palat însufleţit al Împăratului Hristos, Prealăudată, bucură-te, vas care ai purtat mana în pântecele tău cel sfânt care hrăneşte pe cei ce strigă cu dor: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri!

Și acum...

Cămară de nuntă cu totul fără prihană a dumnezeieştei întrupări celei mai presus de cuvânt şi pat de nuntă şi tron pe tine te numim, drept cugetând, şi bucurându-ne de naşterea ta cântăm: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri!

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«De şapte ori nebuneşte a încins tiranul haldeilor cuptorul...».

Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, întărirea credincioşilor, cu rugăciunile tale de Maică la Fiul tău, milostiveşte-L pe El, Cel cu adevărat milostiv. Şi zapisul

păcatelor mele rupe-l și pe mine arată-mă, Preasfântă, de partea celor mântuiți, ca să te măresc pe tine întru toți vecii.

Ceea ce izbăvești în necazuri și ocrotești cu căldură pe toți cei aflați în întristări, Preasfântă Stăpână, milostivește-te, mântuiește-mă și ridică-mă pe mine, cel căzut, mai înainte de sfârșit întinzându-mi mână de ajutor, ca nu cumva noaptea morții să mă apuce pe mine, cel ce dorm, ca după datorie să te slăvesc pe tine întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Alt ajutor afară de tine, Stăpână, nu știu și altă împăcare cu Dumnezeu, afară de tine nu am dobândit. Miluiește-mă, fără prihană Fecioară, pe mine, cel pierdut pentru faptele mele cele nelegiuite pe care încă din copilărie le-am săvârșit. Și mântuiește-mă pe mine, cel ce strig: Binecuvântată ești, Slăvită, întru toți vecii!

Și acum...

Scară până la cer, înțelegătoare, te cunoaștem pe tine pe care pogorându-Se cu trupul Cel Preaînalt, cu oamenii a vorbit și pe cei smeriți i-a înălțat la petrecerea cea înaltă din ceruri, pentru aceasta pe tine, Fecioară, te propovăduim mai înaltă decât cerurile și decât îngerii și decât toate făpturile.

Să lăudăm... Irmosul

«De șapte ori nebunește a încins tiranul haldeilor cuptorul pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceștia mântuiți printr-o putere mai mare, a strigat: Pe Făcătorul și Mântuitorul, tineri, binecuvântați-L, preoți, lăudați-L, popoare, preaînălțați-L întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Înspăimântatu-s-a de aceasta cerul și marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor în trup și pântecele tău s-a făcut mai cuprinzător decât cerurile. Pentru aceea, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngerești și omenești te măresc».

Pe tronul Stăpânului cel înalt, pe scaunul cel preaslăvit al lui Hristos, pe cămara cea strălucită, pe templul cel cu totul de aur, pe locașul cel primitor de Dumnezeu, pe Împărăteasa tuturor, pe Maria, slava îngerilor, mântuirea muritorilor, toți credincioșii să o lăudăm.

Zămislind pe Împăratul tuturor, Fecioară, pe Făcătorul L-ai născut și acum iată, ca o împărătească șezi de-a dreapta Lui, Curată. Pentru aceea te rog: Izbăvește-mă pe mine de partea cea de-a stânga în ceasul judecății și cu oile cele de-a dreapta rânduiește-mă.

Slavă...

Culegând florile cântărilor din pajiştile cele nematerialnice ale sufletului şi amestecându-le cu curgerea lacrimilor mele în focul aprins în inima mea, Stăpână, am pregătit mirul, adică lauda, şi cu acesta, ca desfrânata, am udat preacuratele tale picioare, strigând mântuieşte-mă.

Şi acum...

Fii mie turn de mântuire care să ţină departe de mine taberele demonilor şi să depărteze mulţimea ispitelor şi a primejdiilor şi năvălirea patimilor departe să o alunge, dându-mi desăvârşită slobozire şi belşug de haruri dumnezeieşti.

Prosomii. Glasul al 8-lea

O, preaslăvită minune

Bucură-te, izvor care izvorăşti viaţa; bucură-te, cleşte înţelegător, care ai purtat în pântece cărbunele cel dumnezeiesc şi nestins pe Care L-a văzut Isaia, Născătoare de Dumnezeu, şi Care a curăţat păcatele a toată lumea; bucură-te, slăvită auzire şi grăire; bucură-te, Cuvioasă; bucură-te, sălaş dumnezeiesc şi munte sfânt.

Bucură-te, Fecioară, Preanevinovată; bucură-te, vistieria vieţii; bucură-te, munte umbrit; bucură-te, stâlp de foc şi nor prealuminos; bucură-te, curăţirea a toată întinăciunea; bucură-te, înnoirea lumii; bucură-te, nenuntită; bucură-te, Maică fără prihană; bucură-te, ceea ce ai stins văpaia cu naşterea ta; bucură-te, nădejdea tuturor.

Bucură-te, vistieria curăţiei; bucură-te, sălaş curat şi strălucit al luminii; bucură-te, vas cu totul de aur; bucură-te, palat însufleţit al Împăratului, tron în chipul focului, Binecuvântată; bucură-te, cea fără de bărbat; bucură-te, cu totul nepătată; bucură-te, scăpare; bucură-te, Curată; bucură-te, de Dumnezeu slăvită; bucură-te, bucuria tuturor.

Trupul, sufletul şi duhul meu le-am întinat cu fapte cumplite, eu, ticălosul, trupul, predându-l patimilor celor de ruşine, sufletul, cu tot felul de îndeletniciri rele, în care am trăit, iar duhul cu obiceiurile cele mândre şi cugetele cele strâmbe din care izbăveşte-mă, Stăpână.

Luni seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Andrei Criteanul

Al căreia acrostih este:

«Plânsul este pentru muritori har de la Dumnezeu»

Cântarea 1. Glasul al 8-lea

Irmosul:

«Apa trecând-o ca pe uscat Israel, şi din robia Egiptului scăpând, striga: Mântuitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi!

Maica lui Dumnezeu, dă-mi viaţă de tânguire, strâmtă şi amară şi plină de lacrimi, ca să îmi spăl întinăciunea mea şi să mă înfăţişez curat înaintea Judecătorului.

Având însoţire trecătoare, pământească şi întinată, nu m-am ruşinat de frumuseţea strălucitoare a sufletului, Maica lui Dumnezeu, ci prin plăceri mi-am făcut trupul fără de folos.

Slavă...

Uşă a dumnezeiescului răsărit, deschide-mi mie uşile pocăinţei şi izbăveşte-mă pe mine, Stăpână, cu mijlocirea ta de uşile păcatului celui aducător de moarte.

Şi acum...

Prin post, lacrimi şi plâns Dumnezeu Se face milostiv, Născătoare de Dumnezeu, celor care, ca mine, în chip fără de minte L-au amărât, pe Acesta, Stăpână, fă-L şi mie milostiv mai înainte de sfârşit.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Doamne Cel ce ai făcut acoperământul bolţii cereşti şi ai întemeiat Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, Cel ce eşti marginea doririlor şi întărirea credincioşilor, Unule Iubitorule de oameni».

Duhurile slujitoare ale îngerilor cereşti au plâns cu amar la căderea mea,

iar duhurile cele întunecate ale demonilor din văzduhuri au râs, Născătoare de Dumnezeu.

Prin dreapta socoteală a ostenelilor se lucrează în cei smeriţi mierea cea preaminunată a virtuţilor, fără prihană Fecioară, pentru aceea întăreşte nenorocitul meu suflet să petreacă pururea în cuget smerit.

Slavă...

Fiica împăratului şi cu adevărat, Stăpână, fiind Maică a Împăratului tuturor, alungă departe de mine păcatul care acum mă asupreşte, ca o robie de necinste.

Şi acum...

Cu curgerile lacrimilor mele curăţă, Stăpână, urâtul chip al păcatelor şi spală putreziciunea mea şi rănile vii şi sănătate dăruieşte robului tău, rogu-mă.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-am, Doamne, glasul Tău şi m-am temut, că Dumnezeu veşnic fiind, prin rânduială negrăită întrupându-Te, ai ieşit din Fecioară. Slavă pogorârii Tale, Hristoase! Slavă puterii Tale!».

Cei căzuţi, ridicaţi-vă! Hristos porunceşte să nu stăruim în răutate, ci mai degrabă să primim mila Maicii Lui.

Cine l-a mântuit pe Petru? Numai pocăinţa, Mireasa lui Dumnezeu şi pe tâlhar, pe desfrânata şi pe fiul cel risipitor; pe aceştia învredniceşte-mă şi pe mine să-i urmez.

Slavă...

Cel ce este tuturor necuprins, Preacurată, este cuprins în pântecele tău, din bunătate mântuindu-mă pe mine, cel afundat în adâncul păcatelor.

Şi acum...

Te rog pe tine, Stăpână, nu mă părăsi pe mine în ceasul întristării, ci arată-te mie milostivă şi izbăveşte-mă de rănirea demonilor.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Din noapte sculându-ne, strigăm Ţie, Doamne: Mântuieşte-ne pe noi, că Tu eşti Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu ştim».

Eu, cel ce am făcut nefolositoare haina botezului, am trebuinţă de multe lacrimi ca să o curăţ.

Rătăcindu-mi mintea cu amăgirea lumii, tu, Fecioară, întoarce-o prin frica

de osândă, Stăpână.

Slavă...

Caută, Stăpână şi auzi, rogu-mă, glasul meu şi şterge toate păcatele mele, Preacurată.

Şi acum...

Luminează cu lumina feţei tale pe robul tău cel întunecat de patimi, Mireasă în chipul soarelui.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Dă-mi mie haină luminoasă, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, mult milostive, Hristoase, Dumnezeul nostru».

Datori suntem, Fecioară, a-L lăuda neîncetat pe Dumnezeu cu inima şi cu gura, dar noi de lenevire suntem stăpâniţi.

Din primejdii întortocheate şi cumplite nenorociri care acum mă necăjesc scoate-l pe nenorocitul tău rob, Preacurată.

Slavă...

În ceasul morţii mele, Cuvioasă, arată-mi-te ajutătoare şi izbăveşte-mă de demonii cei răi care caută să mă apuce.

Şi acum...

Să postim cât avem vreme, să plângem şi să ne tânguim, ca să dănţuim şi să ne desfătăm dincolo de cele veşnice.

Sedealna. Glasul al 8-lea.

Înviat-ai din morţi

Cuvântul Tatălui în lume a venit şi înger de lumină strigă Fecioarei: Bucură-te, Binecuvântată, ceea ce singură ai păzit fecioria; bucură-te, ceea ce ai zămislit pe Dumnezeu Cel mai înainte de veci şi Domnul, ca să izbăvească din înşelare, ca un Dumnezeu, neamul oamenilor.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Tinerii cei ce merseseră de demult din Iudeea în Babilon, prin credinţa în Treime, văpaia cuptorului au înfruntat-o, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat!».

După iarnă vine primăvara, şi după furtună, seninul, iar după întunericul păcatelor, prin pocăinţă, vine lumina nepătimirii, aşadar, noi, cei pătimaşi, avem îndrăznire, pocăindu-ne.

Fecioară cu nume de Doamnă, ceea ce pe Dumnezeu întrupat nouă ni L-ai

născut, izbăveşte sufletul meu cel stăpânit de multe păcate grele, Binecuvântată, Curată, ca să te fericesc pe tine.

Slavă...

Tron de foc ai fost văzută şi palat dumnezeiesc al Atotţiitorului, mântuirea lumii, şi acoperământ celor ce strigă Fiului tău, Preanevinovată, Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Şi acum...

Din sudori şi trude, din suspinele inimii, Născătoare de Dumnezeu, se naşte simţirea, din aceasta nepătimirea, la care învredniceşte-mă să ajung repede, eu, cel ce am căzut mai presus de toţi.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Împăratul... ».

Împăratul cerurilor voieşte ca toţi să Îi umplem Împărăţia, dar noi, Fecioară, tânjim după gheenă.

Mai presus de zidirea întregii lumi, Maica lui Dumnezeu, Ziditorul a toate doreşte mântuirea oamenilor păcătoşi.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Fiindcă Hristos a pătimit pentru noi, suntem şi noi datori a pătimi pentru El şi să omorâm patimile cele stricătoare de suflet.

Şi acum...

Curată Fecioară, ocrotitoarea creştinilor, scoate-ne pe noi din toată nevoia, ca să te lăudăm pe tine întru toţi vecii.

Să lăudăm... Irmosul

«Pe Împăratul cerurilor pe Care Îl laudă oştirile îngerilor, lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine, Fecioară curată, noi, cei izbăviţi prin tine, slăvindu-te cu cetele cele fără de trup».

Picăturile milei tale picură-mi-le mie, Maica lui Dumnezeu, şi alungă întunericul necunoştinţei, căci tu singură ai născut izbăvirea muritorilor.

De noroiul patimilor sunt acoperit şi de tina plăcerilor sunt pătat, însă tu, ca o bună ocrotitoare a mea, curăţă-mă, Stăpână.

Slavă...

Cu arma crucii păzește credința cârmuitorilor celor iubitori de Hristos, Iubitorule de oameni, cu rugăciunile celei ce Te-a născut pe Tine, ca un mult milostiv.

Și acum...

De Dumnezeu dăruită, izbăvește turma ta, care te cinstește pe tine, de cutremur, de foamete, de foc, de năvălirea altor neamuri și de războiul cel dintre noi.

Prosomii. Glasul al 8-lea

Ce vă vom numi pe voi, sfinților

Bucură-te, pururea Fecioară, Stăpână, cea bună, care ai imitat pe Cel bun cu firea, îmbogățindu-te ca o Maică în bunătate, cea dintâi și mai aleasă dintre însușirile Lui, pentru aceea îi și îmbunătățești pe cei ce te laudă pe tine ca o milostivă și iubitoare de bine și îi călăuzești pe ei la bucurarea de bunătățile cele veșnice.

Bucură-te, cort fericit al lui Dumnezeu, palat înalt și strălucit al Împăratului, Curată, cămară de nuntă nefăcută de mână, pat îmbrăcat în aur și porfiră, iatacul cel înmiresmat și preacinstit, palatul cel însuflețit bătut cu pietre scumpe; bucură-te, tron cu totul de aur, clește însuflețit purtător de cărbuni al focului celui nematerialnic.

Bucură-te, Marie, cu nume de Doamnă, fiind Doamna întregii lumi, Cuvioasă, ca ceea ce ai născut pe Domnul domnilor, pe Hristos, cu adevărat fiind pururea Fecioară, care te-ai îmbogățit prin dobândirea mai presus de desăvârșire a curăției minții, sufletului și trupului, prin care toate ți s-au făcut roabe ca unei Doamne.

Dă-mi să îmi desăvârșesc viața mea prin toate cuvioasele fericiri ale Fiului tău, să fiu sărac cu duhul, să plâng, să fiu blând, să flămânzesc, să însetez de dreptate, să fiu curat cu inima și milostiv, să fiu făcător de pace, să fiu prigonit pentru Dumnezeu, Preanevinovată, și să mă bucur, veselindu-mă de acestea toate.

Marți seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Mitrofan al Smirnei

Al căreia acrostih este

«Acum a opta cântare cânt ție, a lui Mitrofan»

Cântarea 1. Glasul al 8-lea

Irmosul:

«Apa trecând-o ca pe uscat Israel, și din robia Egiptului scăpând, striga: Mântuitorului și Dumnezeului nostru să-I cântăm».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Izvor de rugăciuni cunoscându-te toți, izvorând credincioșilor întărire sufletelor și trupurilor, Născătoare de Dumnezeu, neîncetat te slăvim.

Mai presus de fire pe Cuvântul cel dumnezeiesc L-ai născut, Fecioară, și firea din stricăciune ai izbăvit-o, pentru aceea și pe mine sloboade-mă din patimile cele dobitocești și împotriva firii.

Slavă...

Turme de patimi trupești acum mă înconjoară și cumplit mă împresoară, cercetează grabnic pe robul tău și izbăvește-l de cei ce îi fac rău, Fecioară.

Și acum...

Cel ce cârmuiește toată făptura și o ține și o mântuiește S-a arătat circumscris în brațele tale și neamul oamenilor din nou l-a plăsmuit.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Tu ești întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu ești lumina celor întunecați, și pe Tine Te laudă duhul meu».

Adoarme tulburarea ce mă cuprinde, Stăpână, și acum mă sloboade din cumplita boală, din căderi și din patimi.

Grăbește și cercetează pe robul tău cel cuprins de boală, fără prihană Fecioară, și din durerile cele cumplite izbăvește-mă și din tot necazul.

Slavă...

Negrăit este noianul milelor tale, fără prihană, prin care şi pe mine mă scoate din păcate şi din boli.

Şi acum...

Întăreşte mila şi apărarea rugăciunilor tale asupra mea, Fecioară, şi izbăveşte-mă de ispite şi de necazuri.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-am taina rânduielii Tale, Doamne, înţeles-am lucrurile Tale şi am preaslăvit Dumnezeirea Ta».

Arată pururea inima mea jertfelnic de gânduri sfinte şi curăţitor de păcate, cu totul fără prihană Fecioară.

Mântuire dăruieşte-mi mie, a trupului şi a sufletului, Preanevinovată, dă celui bolnav vindecare şi izbăvire de dureri şi de chinuri.

Slavă...

Meşteşugirile preaviclenilor demoni nimiceşte-le şi dăruieşte ridicare din patimi şi celor neputincioşi întărire.

Şi acum...

Din pântecele tău, Preacurată, soarele dreptăţii a strălucit şi lumea a luminat-o, cu ale Cărui străluciri şi pe mine mă luminează.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti lumină neapusă? Că m-a acoperit întunericul cel vrăjmaş pe mine, ticălosul. Ci, Te rog, întoarce-mă şi la lumina poruncilor Tale îndreaptă căile mele».

Se dezleagă prin naşterea ta legăturile morţii şi se alungă puterea stricăciunii, Preasfântă Fecioară Prealăudată, pentru aceea rupe degrabă şi lanţul păcatelor mele şi greutăţile necazurilor.

Izbăveşte-mă, Stăpână, de răutatea demonilor şi de viclenia oamenilor şi boala sufletului şi a trupului degrabă o tămăduieşte, ceea ce singură ai născut pe doctorul a tot trupul şi al sufletelor, pe Mântuitorul şi Domnul.

Slavă...

Ca pe cleştele dumnezeiescului cărbune, cu totul fără prihană Fecioară, te rog pe tine să arzi toată aplecarea pătimaşă a robului tău şi neputinţele cele cumplite şi greu de nerăbdat şi să usuci şuvoaiele necazurilor.

Şi acum...

Mântuire a dat tuturor Fiul tău, Preacurată Stăpână, celor ce cred în El şi Îl vestesc pe El Dumnezeu întrupat din tine, pentru aceea, mântuieşte-mă pe mine din felurite primejdii şi necazuri.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Iartă-mi mie, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, şi Te rog, ridică-mă din adâncul răutăţilor, căci către Tine am strigat: Auzi-mă, Dumnezeul mântuirii mele!».

Caută spre mine cu ochi milostiv, Stăpână, şi din bolile cele cumplite izbăveşte-mă degrabă şi din toată răutatea care acum mă pândeşte, din toată cursa şi căderea.

Izbăveşte-mă de sfatul cel de-a stânga şi de patima trupească şi de pizma duşmanilor şi de toată viclenia, Preasfântă Stăpână, şi de răutatea vieţii, cu rugăciunile tale.

Slavă....

Cel ce ne-a plăsmuit pe noi S-a plăsmuit întru tine, Fecioară, izbăvind din stricăciune firea muritorilor, aşadar, şi pe mine mă izbăveşte cu rugăciunile tale din ispitele ce mă împresoară.

Şi acum...

Cer învăpăiat şi tron cu adevărat în chipul focului şi rai însufleţit al lui Hristos, fără prihană Fecioară, vasul cu totul de aur, care ai cuprins mana vieţii, de viaţa cea dumnezeiască învredniceşte-mă.

Sedealna. Glasul al 8-lea

Porunca cea cu taină

Pe muntele cel netăiat şi dumnezeiesc, credincioşilor, pe palatul cel preacurat al Cuvântului, pe tronul cel în chipul focului al Împăratului tuturor, pe masa şi sfeşnicul cel aurit, podul care duce la viaţă, pe scara cea cerească, pe Născătoarea de Dumnezeu, Maria, să o lăudăm strigând: Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Tinerii cei ce merseseră de demult din Iudeea în Babilon, prin credinţa în Treime, văpaia cuptorului au înfruntat-o, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat!».

Vasul cel neînsufleţit de demult pe tine te-a arătat, vasul cel însufleţit, Stăpână, căci porţi mana vieţii, pe Hristos, dulceaţa cea adevărată şi luminarea

lumii, Cel ce a tocit amărăciunea morții.

Să nu apuce ca un leu vrăjmașul cel cu chip de fiară sufletul meu, nefiind izbăvit și mântuit, Fecioară, căci pe tine te-am aflat izbăvitoare ceea ce ai născut pe Mântuitorul Hristos și Izbăvitorul.

Slavă...

Fericită Fecioară, scăparea tuturor credincioșilor celor întristați, izbăvește-mă din toată batjocura, întristarea și răutatea celor ce mă pizmuiesc pe mine și din multe căderi și din felurite boli.

Și acum...

Ceea ce ai născut strugurele vieții cel nelucrat, Născătoare de Dumnezeu, învrednicește-mă și pe mine să aduc roade de pocăință, strigând Fiului tău: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat!

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«De șapte ori nebunește a încins tiranul haldeilor cuptorul... ».

Mărețiile feluritelor tale minuni, Preacurată, toți le trâmbițăm, cei ce cu credință alergăm la ajutorul tău și acum mă sloboade și pe mine din cumplita boală și din durerile sufletești și trupești și arată-mă puternic și la trup, și la suflet, ca să-L slăvesc pe Fiul tău, Hristos, întru toți vecii.

Vânturi pizmașe suflă împotriva mea cu furie, râuri dușmane izbesc cu tărie în casa mea cea înțelegătoare, Fecioară curată, dar, ca pe o mare tulburată de valuri, zdrobește puterea tuturor celor ce mă necăjesc și dă-mi mie liniște cu rugăciunile tale în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Cel ce a plăsmuit din lut pe om, punând apoi în el și suflet nemuritor, întru tine Se plăsmuiește și iarăși îl plăsmuiește pe el, pe Acela arată-L și mie binevoitor și ușor de împăcat, Fecioară, cu rugăciunile tale și dăruiește putere și izbăvire tuturor celor necăjiți și întristați.

Și acum...

Strălucești pururea lumina cea neînserată care a răsărit din pântecele tău, cea cu totul fără de prihană, celor ce te slăvesc și îi slobozi din frica de noapte, din uneltirea cea diavolească și întunecată pe robii tăi, pentru aceea izbăvește-mă și mă mântuiește și pe mine, cu rugăciunile tale, din chinurile ce mă cuprind.

Să lăudăm... Irmosul

«De şapte ori nebunește a încins tiranul haldeilor cuptorul pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceştia mântuiți printr-o putere mai mare, a strigat: Pe Făcătorul şi Mântuitorul, tineri, binecuvântati-L, preoți, lăudați-L, popoare, preaînălțați-L întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine Fecioară curată, noi, cei izbăviți prin tine, slăvindu-te cu cetele cele fără de trup».

Ridică fruntea Bisericii şi dăruieşte putere credincioşilor împotriva neamurilor şi întăreşte, Curată, sceptrele împăraților celor binecredincioşi.

Arată zăbavnice, neputincioase şi înfrânte armatele celor de alt neam care voiesc acum degrabă războaie, Fecioară curată.

Slavă...

Singură ajutătoare a creştinilor ortodocşi, a celor ce te cinstesc pe tine, cu rugăciunile tale, pe agarenii cei purtători de arme degrabă îi ruşinează.

Şi acum...

Dă pricepere, Fecioară, cetelor credincioşilor, călătorind împotriva duşmanilor văzuți şi nevăzuți şi ne mântuieşte din tot necazul.

Prosomii. Glasul al 8-lea

O, preaslăvită minune

Bucură-te, căruță în chipul focului; bucură-te, zori de taină care în lume ai născut soarele cel strălucit, neapus şi neînserat; bucură-te, scoică, ceea ce din sângiurile tale ai țesut porfiră Împăratului a toate; bucură-te, cea cu totul fără prihană; bucură-te, păzitoare a tuturor credincioşilor care te cheamă pe tine în ajutor cu credință în suflet.

Bucură-te, îndreptarea celor căzuți; bucură-te, hrana celor flămânzi; bucură-te, comoară neprădată şi vistierie nedeşertată a săracilor; bucură-te, cercetarea celor bolnavi; bucură-te, mângâierea celor necăjiți; bucură-te, ajutorul celor ce te cheamă pe tine, armă nezdrobită şi întăritură şi zid nesurpat.

Bucură-te, rai de taină, care ai purtat în pântecele tău pe Hristos, Pomul vieții şi L-ai născut, Nestricată, spre învierea noastră, a celor omorâți prin gustarea din pom oarecând, şi rău supuşi morții; bucură-te, mult dorită şi pururea pomenită; bucură-te, ceea ce dai muritorilor dumnezeiasca veselie.

Mântuieşte-mă, Preacurată Stăpână, ceea ce în chip negrăit ai născut pe Mântuitorul Hristos, căci pe tine singură te-am dobândit ocrotire eu, robul tău,

zid şi acoperământ, veselie şi dumnezeiască mângâiere sufletului meu, tu, aşadar, izbăveşte-mă de viermele cel neadormit şi de focul cel veşnic, Maica lui Hristos Dumnezeu.

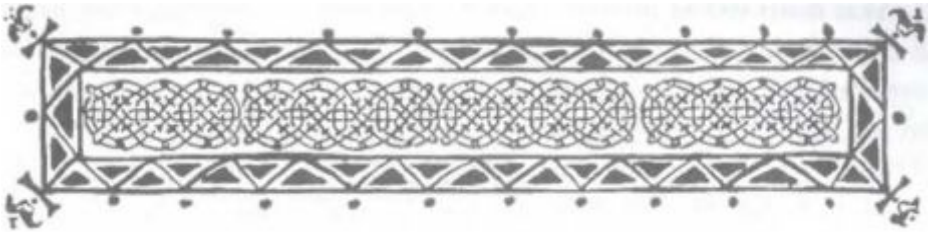

Miercuri seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a lui Calinic al Iracliei

Al cărei acrostih:

«La Preacurata şi Pururea Fecioara alerg»

Cântarea 1. Glasul al 8-lea

Irmosul:

«Pe Faraon cel ce era purtat în carele de război, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, lovind în chipul Crucii şi despărţind marea. Şi pe Israel cel fugărit, care mergea pe picioare, l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi!

Usucă putreziciunea sufletului meu şi urmele rănilor cu leacul puternic al Fiului tău, Preacurată, căci întru tine îmi pun toată nădejdea mea şi pe tine te aduc mijlocitoare înaintea Fiului tău şi Dumnezeul nostru.

Fără de grijă şi în trândăvie, Stăpână, întreaga mea viaţă eu am cheltuit-o, fiind risipitor cu mine însumi, dar la acoperământul tău alerg şi cu credinţă strig ţie: Mântuieşte-mă cu rugăciunile tale, Preacurată!

Slavă...

Mai mult decât nisipul sunt fărădelegile mele şi păcatele mele pe care fără de ruşine le-am făcut şi cu care m-am întinat, disprețuind, eu, ticălosul, chipul lui Dumnezeu din mine, Preanevinovată, dar tu, ca o mult milostivă, mântuieşte-mă.

Şi acum...

Pe cel ce aleargă acum la tine cu lacrimi şi cu mult suspin şi întristare a inimii nu îl trece cu vederea, rogu-mă, ci prin mijlocirea ta, în ziua judecăţii, roagă-L pe Fiul tău ca să fiu izbăvit de osândă.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai întărit din început cerurile cu priceperea şi ai întemeiat pământul peste ape, întăreşte-mă pe piatra poruncilor Tale, Hristoase; că nu este Sfânt afară de Tine, Unule Iubitorule de oameni».

Picăturile lacrimilor mele şi suspinele inimii şi ridicarea mâinilor mele celor întinse, văzându-le cu milostivire, miluieşte pe robul tău, căci alt ajutor afară de tine nu am, Stăpână.

Cunoscând firea mea cea căzută, Născătoare de Dumnezeu, care, în fiecare zi, nestăpânit alunecă, vai, mie!, spre mai rău, apără-mă şi mă mântuieşte, căci nu am alt ajutor afară de tine, Stăpână.

Slavă...

Cercetându-mă pe mine însumi aflu că am întrecut pe toţi oamenii în răutăţi şi unde voi fugi eu, ticălosul, dacă nu la tine, cea milostivă, că nu am alt ajutor afară de tine, Stăpână.

Şi acum...

Gol şi sărac sunt şi lipsit de toate bunătăţile de care am fost prădat, eu, nenorocitul, prin sfătuirea cea rea, pentru aceea, la tine am scăpat, căci nu am alt ajutor afară de tine, Stăpână.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu şi puterea mea, Tu, Dumnezeul meu, Tu, bucuria mea, Cel ce n-ai părăsit sânurile părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu Prorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni!».

Suspinele şi lacrimile ninivitenilor, Fiul tău primindu-le oarecând, toată datoria păcatelor lor a iertat-o Cel mult milostiv, pentru aceea, rogu-mă, milosteveşte-L pe El să îmi treacă şi mie cu vederea păcatele.

O, vătămarea minţii mele, Prealăudată, căci vrând să mă amestec cu cele rele şi neîngrijindu-mă deloc de cele nepătimitoare, m-am făcut cu totul deşert prin pofte închipuite, pentru aceea, povăţuieşte-mă în calea pocăinţei, întorcându-mă şi înţelepţindu-mă.

Slavă...

Cu toată evlavia stau înaintea icoanei tale celei fără prihană, Preanevinovată, cucerindu-mă şi rugându-mă: Nu mă lepăda pe mine, nenorocitul, de la faţa ta, ci îndură-te şi mă mântuieşte din toată vătămarea şi primejdiile şi din toată răutatea.

Şi acum...

Dăruieşte-mi întărire sufletului şi putere trupului, ca să fac voia Fiului tău

cu frică şi bucurie căci fiind Maica Făcătorului tău, poţi şi faci toate câte voieşti celor ce aleargă, Fecioară, cu credinţă şi cu dor la Biserica ta.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti lumină neapusă? Că m-a acoperit întunericul cel vrăjmaş pe mine, ticălosul.

Ci, Te rog, întoarce-mă şi la lumina poruncilor Tale îndreaptă căile mele».

Cu totul m-am făcut sălaş întinat şi cu adevărat de ruşine, vai, mie!, cu faptele cele fărădelege şi cu nelegiuirile, Fecioară, urât fiind oamenilor şi îngerilor, dar spală-mă cu lacrimile mele.

Prins fiind de multe ispite, cu totul fără prihană, şi de nenorociri din toate părţile, vai, mie!, bătut de furtuni şi necazuri, păzeşte-mă sub acoperământul tău cel dumnezeiesc izbăvindu-mă şi mântuindu-mă pururea.

Slavă..

Folosindu-te de rugăciunea ta fierbinte către Fiul tău, Preacurată, pentru robul tău cel fără de folos şi căzut în multe păcate, pe Mântuitorul roagă-L, mai înainte de cercetare, ca să aflu dezlegare păcatelor mele.

Şi acum...

Nu înceta să mă izbăveşti pe mine, cel ce îmi mărturisesc păcatele şi fărădelegile mele, cu care eu, ticălosul, am nelegiuit, pentru aceea strig rugându-te cu suspine nu lepăda pe robul tău, Stăpână.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Iartă-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, şi Te rog, ridică-mă din adâncul răutăţilor, căci către Tine am strigat: Auzi-mă, Dumnezeul mântuirii mele!».

Ca o sarcină grea care apasă peste mine, cum spune Psalmistul, Stăpână, s-au făcut fărădelegile mele şi rănile sufletului meu de la faţa nebuniei mele s-au împuţit şi au putrezit, Stăpână.

După datorie, la sfântă biserica ta am alergat şi ca un jalnic rugător stau înaintea ta, Stăpână, primeşte lacrimile mele, precum a primit Hristos Domnul cei doi bani ai văduvei.

Slavă...

„O, cum mă rabdă pământul pe mine, cel de mine însumi osândit, cel ce mai presus de toţi muritorii ca un risipitor am trăit! O, cum nu mă înghite!”, mă

întreb și mă cutremur, dar tu ești, Fecioară, ceea ce mântuiești.

Și acum...

Stinge, ceea ce ești bună, cu roua milei tale, săgețile cele aprinse și îndreptate cu vicleșug împotriva mea, ziua și noaptea, de vrăjmașul, cel ce mă luptă pe mine.

Sedealna

Pe Înțelepciunea și Cuvântul

Căruța lui Dumnezeu cea mult luminoasă, sfeșnic de aur strălucind cu dumnezeiasca lumină, Nepătată, Neîntinată, Preanevinovată Stăpână, sufletul meu cel întunecat, orbit de patimi, luminează-l, rogu-mă, cu strălucirea nepătimirii și spală inima mea cea întinată cu râurile căinței și cu lacrimile pocăinței, ca să strig ție cu dor: Roagă-te Fiului tău și Dumnezeu să-mi dea iertare de păcate, căci pe tine singură nădejde te am, eu, robul tău.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Tinerii cei ce merseseră de demult din Iudeea în Babilon, prin credința în Treime, văpaia cuptorului au înfruntat-o, cântând: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat!».

Ridic spre tine ochiul nenorocitului și ticălosului meu suflet și strig cu credință Fiului tău și Mântuitorului și Ziditorului meu: Pentru rugăciunile Maicii Tale, Hristoase, miluiește-mă.

Noian de vindecări având, Fecioară, ca ceea ce ai născut pe Hristos, varsă din belșug picăturile tale și mie, rugătorului tău celui neputincios și rănit cumplit din toate părțile.

Slavă...

Preasfântă Fecioară, umple de pocăință smeritul meu suflet, ca să ud cu curgerile lacrimilor mele dumnezeiască biserica ta, Născătoare de Dumnezeu, și să spăl, Curată, întinăciunea patimilor mele.

Și acum...

Mireasă nenuntită, păzește-i pe toți cei ce aleargă la tine, căci dacă nu vei păzi tu pe robii tăi, Fecioară, toți pierim și ne facem hrană demonilor.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Dumnezeu, Cel ce în muntele cel sfânt... ».

Izbăvește, Marie, Născătoare de Dumnezeu, pe robii tăi atunci când Fiul

tău va veni să judece neamul oamenilor şi să ne despartă unii de alţii, vai, mie!, pe drepţi de nedrepţi.

Minune mare, cum alăptezi Fecioară! Şi Fecioară te-ai arătat după naştere! Cu adevărat, preaslăvite sunt tainele tale, pentru aceea ne închinăm şi preaînălţăm negrăita ta naştere.

Binecuvântăm pe Tatăl...

M-am depărtat de tine şi m-am spurcat cu răutăţile mele, pentru aceea m-am făcut dispreţ şi batjocură celor din jurul meu, dar nu trece cu vederea până în sfârşit, rogu-mă, Fecioară, pe robul tău.

Şi acum...

Omorât de muşcăturile amăgitorului, înviază-mă ceea ce ai născut viaţa tuturor şi nu lăsa pe acesta încă să se întărească împotriva mea, deznădăjduitul şi smeritul.

Să lăudăm... Irmosul:

«Pe Dumnezeu, Cel ce S-a preaslăvit în muntele cel sfânt şi în rug prin foc lui Moise i-a făcut cunoscută taina pururea Fecioarei, pe Domnul lăudaţi-L şi preaînălţaţi-L întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Înfricoşatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorâre, cum Cel Preaînalt de voie S-a pogorât până şi la trup din pântece fecioresc făcându-Se om. Pentru aceea, pe Preacurata Născătoare de Dumnezeu credincioşii o mărim».

A fost ridicată fruntea dreptmăritorilor când a fost înălţat pe lemn Fiul tău şi Dumnezeu întru Care s-a rupt zapisul şi s-a nimicit până în sfârşit vrăjmaşul şi a căzut; pentru aceea, fără prihană Fecioară, pe tine te slăvim ca pricina tuturor acestora.

Văzând cu compătimire curgerea lacrimilor mele, milostiveşte-te spre mine, Stăpână; miluieşte cu mila ta smeritul meu suflet, alinându-l pururea, păzindu-l şi acoperindu-l, sfinţindu-l şi smulgându-l din mâinile demonilor.

Slavă...

Puterea stăpânitorilor celor evlavioşi, lauda profeţilor şi apostolilor, frumuseţea ierarhilor, podoaba mucenicilor, Fecioară, şi bucuria cuvioşilor, desfătarea drepţilor şi bucuria necăjiţilor, nu trece cu vederea cererile robilor tăi.

Şi acum...

Popoare şi limbi şi neamuri, tinerii cu fecioarele, să venim toţi slujitorii în cuget curat ortodox să-i strigăm cu căldură Fecioarei şi curatei Maici a Dumnezeului nostru: Preasfântă Stăpână, mântuieşte-ne pe toţi cu rugăciunile

tale.

Prosomii. Glasul al 8-lea

O, preaslăvită minune

Bucură-te, Fecioară, Mireasa lui Dumnezeu; bucură-te, nădejdea credincioşilor; bucură-te, curăţirea lumii; bucură-te, ceea ce pe robii tăi îi izbăveşti de toată întristarea; bucură-te, dezlegarea morţii; bucură-te, rai purtător de viaţă; bucură-te, apărarea celor ce te cheamă pe tine în ajutor; bucură-te, sălaş dumnezeiesc al lui Dumnezeu şi munte sfânt.

Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, Preacurată; bucură-te, izvorul vieţii; bucură-te, scară cerească; bucură-te, Stăpâna şi Doamna întregii făpturi; bucură-te, Preanevinovată, slăvită; bucură-te, Neîntinată, bucură-te, Prealăudată; bucură-te, cort dumnezeiesc; bucură-te, Cuvioasă; bucură-te, Maică Fecioară, Mireasă nenuntită.

Bucură-te, Maica lui Dumnezeu, Stăpână; bucură-te, singură nădejde a muritorilor şi apărare; bucură-te, scăpare; bucură-te, sfeşnic de lumină; bucură-te, palat strălucit; bucură-te, candelă luminoasă; bucură-te, lauda fecioriei celei neîntinate; bucură-te, izvor care verşi tămăduiri celor ce se apropie de tine.

Primeşte această rugăciune a mea şi nu trece cu vederea plânsul şi lacrimile, Curată, nici nu mă lepăda pe mine, cel primejduit de chinuri, căci doar în tine mi-am pus toată nădejdea mea; arată-mă slobod de toţi cei ce mă necăjesc pe mine, Curată, şi bucurie dăruieşte-mi, ca ceea ce ai născut bucuria.

Joi seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Cuviosului Părintelui nostru Pavel, Episcop de Amorio

Al căruia acrostih este:

«Până în sfârşit mântuieşte pe nevrednicul Pavel, Fecioară».

Cântarea 1. Glasul al 8-lea

Irmosul:

«Pe Faraon, cel ce era purtat în carele de război, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, lovind în chipul Crucii şi despărţind marea. Şi pe Israel cel fugărit, care mergea pe picioare, l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi!

Cum voi putea lăuda harul covârşitor al milei tale faţă de mine, Stăpână fără prihană, sau cum voi slăvi înălţimea purtării tale de grijă, că de atâtea ori m-ai izbăvit din moarte pe mine, cel deseori vrednic de ea?

Cu totul prins în fărădelegi, eu, ticălosul, sunt plin de păcate, neştiind ce altceva să fac; numai eu m-am făcut vas cu totul fără folos Celui ce cu iubire de oameni m-a zidit, Stăpâna lumii, ajută-mă.

Slavă...

Risipeşte negura patimilor mele, Preacurată, cu lumina naşterii tale, alungând departe de mine norii întunecoşi ai închipuirilor gândirii mele şi fă să răsară robului tău lumina curată a nepătimirii.

Şi acum...

Vai obiceiului meu celui rău, Stăpână, care mă ţine rob! Vai, mie, celui ce singur între muritori am alunecat în prăpastia pierzaniei, răbdând şi rămânând în duhoarea patimilor, plata focului lor.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai întărit din început cerurile cu priceperea şi ai întemeiat pământul peste ape, întăreşte-mă pe piatra poruncilor Talc, Hristoase; că nu

este Sfânt afară de Tine, Unule Iubitorule de oameni».

Cu adevărat, părtaş naşterii trupului meu am faptul de a fi supus patimilor lui şi de a sluji în chip fără de minte faptelor acestora. Vai, mie, ticălosului! Stăpâna tuturor, ajută-mă!

O singură zi mă pocăiesc lui Dumnezeu, iar în toate celelalte zile întărât milostivirea Lui, nesimţitorul de mine şi învârtoşatul cu inima, ci roagă-L, cu totul fără prihană Fecioară, îndelung să mă mai rabde.

Slavă...

M-am nenorocit cumplit şi până în sfârşit m-am gârbovit cu totul sub sarcina grea a răutăţilor mele cărora din copilărie m-am supus de voie, eu, cel fără de minte, dar nu mă trece cu vederea pe mine, Curată, cel pierdut de acestea.

Şi acum...

Fiind întinat cu trupul, duhul şi sufletul am ajuns să stric aerul şi cu faptele mele să spurc pământul, eu, ticălosul, dar tu îmbunătăţeşte-mă, Fecioară, cu chipurile schimbării.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu eşti puterea mea, Tu, Dumnezeul meu, Tu, bucuria mea, Cel ce n-ai părăsit sânurile părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu Prorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni!».

Ca noaptea, eu singur între toţi mă duc să fac fapte vrednice de întuneric şi să mă ascund de ochii muritorilor, nesocotind deloc că de Dumnezeu nu mă pot ascunde, de Care, la dreapta judecată, voi fi dat întunericului, dar tu, Curată, încă de aici miluieşte-mă.

Suspin cu amar din adâncul inimii mele, gândindu-mă la mulţimea nesfârşită a răutăţilor mele, care cu adevărat covârşeşte la număr nisipul mării, pentru aceea, Născătoare de Dumnezeu, cu rugăciunile tale întorcându-mă mai înainte de sfârşit, mântuieşte pe robul tău.

Slavă...

Nu poate neamul muritorilor, rugându-se, să Îl milostivească pe Dumnezeu pentru cele ce am păcătuit pe pământ, eu singur umplându-mi sufletul de patimile cele urât mirositoare ale ruşinii, dacă nu Îl vei milostivi tu, Născătoare dc Dumnezeu şi Maica Lui şi dacă nu îl vei mântui tu pe robul tău.

Şi acum...

Acum pentru mine suspină întreg pământul, căci am rănit peste măsură îndelunga răbdare a Ziditorului pentru multele mele căderi pierzătoare, căci

întreaga făptură s-a cutremurat, Fecioară, înspăimântându-se toată de păcatele mele.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti lumină neapusă? Că m-a acoperit întunericul cel vrăjmaş pe mine, ticălosul. Ci, Te rog, întoarce-mă şi la lumina poruncilor Tale îndreaptă căile mele».

Nu trebuia, Fecioară, să urmez firea celor dobitoceşti, nu trebuia, eu, ticălosul, să mă las înduplecat să râvnesc acestora, călcând legile firii şi trăind contra firii, pentru aceea miluieşte-mă.

Întâistătătorii întunericului m-au pus să slujesc faptelor lor şi prin ele m-au pus şi altora învăţător nelegiuit, vai, mie! Ce voi face, eu, care am prins pe mulţi în cursa răutăţilor mele, cu totul fără prihană, Fecioară, mântuieşte-mă.

Slavă...

Socotit fiind de toţi cei ce mă cunosc că am murit lumii, Preacurată, am ajuns, la o stare potrivnică părerii lor, abătându-mă din cale, eu, ticălosul, dar cu adevărat, vai, mie!, dacă nu mă întorci, Fecioară, grabnic pe cale.

Şi acum...

La păcate adaug mereu alte păcate eu, ticălosul, şi adun în nenorocitul meu suflet focul gheenei cel de nerăbdat, de care izbăveşte-mă, Preanevinovată, mai înainte de cercarea aceea.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Iartă-mi mie, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, şi Te rog, ridică-mă din adâncul răutăţilor căci către Tine am strigat; auzi-mă, Dumnezeul mântuirii mele».

Mort fiind pentru toată fapta bună şi cu totul nefolositor, numai în fapte stricătoare de suflet petrecând, nu mă ruşinez trăind şi bucurându-mă. O, cum nu mă ruşinez, vrednicia sufletului meu!

De la toată porunca m-am abătut eu, ticălosul, şi am fost adus degrabă la grozava prăpastie a răutăţii prin lenevire, dar întoarce-mă pe mine, Stăpână.

Slavă...

Pământ uscat şi neroditor, lipsit de roadele Duhului m-am făcut, odrăslind, Fecioară, numai lemn bun de ars în focul ce va să vină, dar tu schimbă-mă.

Şi acum...

Iată, toată marea răutăţii m-a înconjurat şi râuri de patimi au ridicat glasurile lor asupra mea, cu totul fără prihană Fecioară, de a căror furtună şi

năvălire dezlănțuită izbăvește-mă.

Sedealna

Pe Înțelepciunea și Cuvântul

Pe tine, nor luminos și cuvântător, cu adevărat rouă cea dumnezeiască și de taină, apa care sare la viața veșnică, ploaia mântuirii, te rog, Stăpână, cunoscând bunătatea ta, varsă peste capul meu apa pocăinței, izvorul care izvorăște lacrimi ca pâraiele, ca să mă spele pe mine de întinăciunea păcatelor mele și să mă arate mai alb ca zăpada căci întru tine am nădăjduit, rugătorul tău cel fără folos.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«De pogorârea lui Dumnezeu, focul s-a rușinat odinioară în Babilon. Pentru aceasta, tinerii în cuptor, ca într-o grădină verde dănțuind, cu bucurie cântau: Binecuvântat este Dumnezeul părinților noștri!».

Nu am pocăință, nici smerenie în inima mea, nici priveghere, nici rugăciune, nici înfrânare, nici lucrarea vreunui alt bine, pentru aceea strig: Stăpână, în dar mântuiește-mă!

Din întunecarea minții n-am dobândit deplin pocăința, nici cugetarea la moarte, nici înfrânare, nici înțelepciune, dar nici bărbăție și nici dreptate, pentru aceea strig: În dar mântuiește-mă, Stăpână!

Slavă...

Zăcând în patimi și înflorind în toate păcatele nu am luat aminte la frica de Dumnezeu și râvna față de Dumnezeu am trecut-o cu vederea, precum și toată dragostea, nădejdea și credința. Pentru aceea strig: În dar, Stăpână, mântuiește-mă!

Și acum...

Nu este cineva pe pământ care să fi păcătuit mai mult decât mine, cu totul fără prihană Fecioară, nici nu este cineva care să-L fi mâniat așa pe Făcătorul, trăind ca un risipitor, precum eu, ticălosul. Pentru aceea strig: În dar, Stăpână, mântuiește-mă!

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«De șapte ori tiranul haldeilor... ».

Izbăvește-mă de toată obișnuința răutăților, ceea ce ești fără prihană, dă-

mi mie, Curată, întoarcere către Domnul şi agonisirea curăţiei; fă-mi viaţa mea înţeleaptă prin cele mai înalte frumuseţi, Fecioară, şi dăruieşte-mi mie împărtăşire de toate bunătăţile, ca să te slăvesc întru toţi vecii.

Ceea ce ai răsărit muritorilor lumina lui Dumnezeu cea negrăită, luminează simţirile sufletului meu, rogu-mă, alungând întunericul cumplitei mele nepăsări, aprinde în inima mea, Fecioară, focul dorului de Fiul tău şi umple-mă de veselie şi de dulceaţa Lui întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Împodobeşte-mă, Stăpână, cu toată fapta bună; umple pe robul tău de bucurie duhovnicească; încununează-l cu cununa virtuţilor, Preanevinovată; umple-mă de împărtăşirea tuturor darurilor şi părtaş arată-mă Împărăţiei cerurilor, chiar dacă cererea mea este mai presus de vrednicie.

Şi acum...

Cu voie neabătută, cu putere neclintită, călăuzeşte-mă să mă îndrept fără împiedicare spre virtute şi să tind mereu spre cele dinainte, uitând pe toate cele din urma mea. Şi dăruieşte-mi mie, Fecioară, fierbinţeala pocăinţei şi a rugăciunilor, ca să te laud pe tine cu dor întru toţi vecii.

Să lăudăm... Irmosul:

«De şapte ori nebuneşte a încins tiranul haldeilor cuptorul pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceştia mântuiţi printr-o putere mai mare, a strigat: Pe Făcătorul şi Mântuitorul, tineri, binecuvântaţi-L, preoţi, lăudaţi-L, popoare, preaînălţaţi-L întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Înspăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor în trup şi pântecele tău s-a făcut mai cuprinzător decât cerurile. Pentru aceea pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngereşti şi omeneşti te măresc».

Cum voi putea lăuda pe cea Curată, eu, cel necurat la suflet şi la inimă, cum o voi lăuda numai cu cuvintele pe cea Curată, eu, spurcatul? Cum voi îndrăzni eu, atât de rău fiind, să privesc la icoana ei, când cetele îngerilor sunt oprite să o privească? Pentru aceea, Stăpână, miluieşte-mă.

Luându-mă pe mine de mâna mea cea dreaptă, Fecioară, împacă-mă cu Împăratul cel nemuritor, cu Fiul tău, cerând să îmi dea dumnezeiasca iertare rătăcirilor mele şi desăvârşită îndreptare vieţii, căci pe tine te am ocrotitoare, nădejde şi acoperământ şi dacă trăiesc, şi dacă mor.

Slavă...

Cuvântul pe care l-am grăit acum către tine nu a mărturisit toate răutăţile mele, nici nu a descoperit faptele cele de ruşine săvârşite în ascuns, ci, ruşinându-se de cunoştinţa oamenilor, pe cele mai multe le-a ascuns, micşorându-le, dar tu, primind intenţia mea cea bună, Fecioară, dă-mi mie desăvârşită dezlegare de acestea.

Şi acum..

Învredniceşte-mă să dobândesc cămara de nuntă cea veşnică şi desfătarea raiului, pe mine, cel ce pe pământ numai pe tine te am nădejde după Dumnezeu, singură solire, singură ocrotire, singură tărie, pentru aceasta îndrăznesc să spun acestea din inimă: Stăpână, mântuieşte-mă pe mine, robul tău.

Prosomii. Glasul al 8-lea

Doamne, deşi ai stat la judecată

Bucură-te, ceea ce din porfira sângiuirilor tale ai născut mărgăritarul cel cu albă strălucire şi sclipitor şi de mult preţ, pe Cel ce a luminat cu dulcile Lui raze întunericul a toată lumea, Prealăudată.

Bucură-te, ceea ce ai purtat ca pe un prunc în braţele tale, Fecioară, pe Cel ce şade ca Dumnezeu pe tronul cel înalt al slavei, ţinându-L adormit la pieptul tău pe Cel ce are ochi neadormit care vede toate.

Bucură-te, ceea ce mai mult decât îndulceşte mierea gâtul cel simţitor şi mai mult decât îndulceşte fagurele limba tuturor, cu numele tău cel dulce, îndulceşti inimile celor ce te laudă pe tine. Dezbracă-mi haina de jale şi îmbracă-mă în haina mântuirii şi a dumnezeieştei veselii şi bucurii, ca să nu fiu aruncat afară din cămara de nuntă a Fiului tău, neavând haină de nuntă, de Dumnezeu dăruită Stăpână.

Vineri seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Fotie

Al căruia acrostih este

«Acesteia se cuvine şi a opta rugăciune a lui Fotie»

Cântarea a 1. Glasul al 8-lea

Irmosul:

«Apa trecând-o ca pe uscat Israel, şi din robia Egiptului scăpând, striga: Mântuitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi!

Gura mea umple-o de dulceaţa ta dumnezeiască, Fecioară, şi luminează-mi mintea mea, ca să laud şi să măresc noianul cel nesfârşit al milelor tale.

Slăbind de patimi cumplite, inima mea cea mult împătimită, vrednică de milă şi greu îndurerată, tămăduieşte-o, Fecioară, ceea ce ai născut pe doctorul sufletelor.

Slavă...

Arată-mă mai înalt decât plăcerile cele trupeşti şi decât grijile cele lumeşti, ceea ce eşti mai înaltă decât cetele cele de sus şi mai strălucitoare decât soarele, Mireasa lui Dumnezeu.

Şi acum...

Ceea ce eşti binecuvântată între femei şi slăvită, te rog pe tine să asculţi glasul binecuvântat al Fiului tău şi să mă învredniceşti de slava Lui.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Doamne, Cel ce ai făcut acoperământul bolţii cereşti şi ai întemeiat Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, Cel ce eşti marginea doririlor şi întărirea credincioşilor, Unule Iubitorule de oameni».

Cetatea cea preaslăvită şi cuvântătoare, Stăpână, a Împăratului, roagă-L, de Dumnezeu dăruită, să fiu şi eu locuitor al cetăţii de sus şi nu mă ruşina pe mine în nădejdea mea.

Scăparea lumii, lauda creştinilor, acoperământul şi apărarea tuturor celor

ce nădăjduiesc întru tine, nu mă trece cu vederea pe mine cel ce cred în tine, ci cu mila ta, Stăpână, mântuieşte-mă pe mine.

Slavă...

Nedumerire şi întuneric şi bezna gândurilor îi acoperă pe cei ce tâlcuiesc netâlcuită naşterea ta, Stăpână, căci pe Cel pe Care Moise mai înainte L-a văzut ascuns în întuneric, pe Acesta tu L-ai născut.

Şi acum...

Departe de raiul cel sfânt şi de locaşul vieţii, amăgindu-mă cu vicleşugul mâncării, vicleanul şarpe m-a surghiunit şi din pizmă m-a înşelat să schimb Raiul cu locaşul stricăciunii.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-am taina rânduielii Tale, Doamne, înţeles-am lucrurile Tale şi am preaslăvit Dumnezeirea Ta».

Pântecele tău, ceea ce eşti fără prihană, mai larg decât cerurile s-a făcut, cuprinzându-L pe Cel necuprins, pe Care roagă-L să îi mântuiască pe cei ce te laudă pe tine.

În dar miluieşte-mă şi din toată boala, Fecioară, sloboade-mă şi smulge-mă din osânda cea veşnică, scăparea şi ocrotitoarea mea.

Slavă...

Întru tine îmi pun toată nădejdea mântuirii mele şi cârmuirea vieţii, ceea ce eşti cu dar dăruită, pururea Fecioară.

Şi acum...

Nădejdea mea şi lauda, scăparea vieţii şi apărarea, sprijinul şi mângâierea mea tu eşti, preacucernică Fecioară.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Din noapte sculându-ne, strigăm Ţie, Doamne: Mântuieşte-ne pe noi, că Tu eşti Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu ştim!».

Ceea ce ai născut pe Mântuitorul şi pe Domnul cel iubitor de oameni prin iubirea ta de oameni, fă-mi mie cunoscută calea mântuirii.

Cu ochiul tău cel milostiv, Stăpână de Dumnezeu Născătoare, vezi smerenia mea şi mă mântuieşte.

Slavă...

Încununează, cu arma bunăvoirii tale, capul meu, păzindu-mă pe mine cu sfânt acoperământul tău.

Și acum...

Cel Preaînalt Se întrupează în pântecele tău și Se naște, fără prihană Născătoare de Dumnezeu, și înnoiește firea omenească.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Dă-mi mie haină luminoasă, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, mult milostive, Hristoase, Dumnezeul nostru».

Ceea ce ai născut pe Hristos, pricina liniștii, mă rog ție: îmblânzește valul cel sălbăticit al patimilor mele.

Lărgește inima mea cea strâmtorată de patimi să alerge în calea poruncilor lui Dumnezeu, ceea ce ești mai cuprinzătoare decât cerurile.

Slavă...

Nu am dobândit râuri de lacrimi, ca să spăl păcatele mele cele nesfârșite, dar tu, Curată, izbăvește-mă de acestea cu rugăciunile tale.

Și acum...

Maica celui Preaînalt, primește-mă în pocăință pe mine din multele ape ale patimilor, trimițând din înălțime harul tău.

Sedealna. Glasul al 8-lea

Pe Înțelepciunea și Cuvântul

Norul soarelui celui înțelegător, risipește norii cei întunecați ai minții mele, Stăpână, cu lumina feței tale și luminează-mi cu lumina pocăinței ochii cei întunecați de negreala patimilor întunecatului meu suflet și orbiți cu totul de revărsările cele înnoroiate ale faptelor mele celor rele, ca să strig ție cu dor: Mijlocește la Hristos Dumnezeu să îmi dea mie iertare păcatelor, căci pe tine te am nădejde, eu nevrednicul robul tău.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Tinerii evrei în cuptor au călcat văpaia cu îndrăzneală, și în rouă focul l-au prefăcut strigând: Bine ești cuvântat în veci, Doamne Dumnezeule!».

Cu credință și cu dor la tine alerg, legat fiind de lanțul păcatelor mele, pentru mila milostivirii tale, dezleagă-mă pe mine, cel ce strig: Binecuvântat este, Preacurată, rodul pântecelui tău!

Izvorăște curgerea tămăduirii tale și stinge, Fecioară, cuptorul plăcerilor și al patimilor, al păcatelor și al bolilor, căci tu ești izvorul care izvorăști curgerea

dulce a vieţii dumnezeieşti.

Slavă...

Cerb rănit de săgeţi veninoase, însetez să beau picăturile milei tale, Preanevinovată, ca să scot afară veninul cel aducător de moarte.

Şi acum...

Toată nădejdea vieţii mele spre tine o pun, Fecioară, nu mă trece cu vederea, ci miluieşte-mă şi mă mântuieşte şi izbăveşte-mă de osânda veşnică de dincolo.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Împăratul cerurilor... ».

În pântecele tău zămislindu-L pe Cel mai înainte de tine, Maică dumnezeiască, fără prihană Marie, L-ai născut în chip negrăit pe Hristos Împăratul.

Ca să slăvesc şi să mă închin cu frică preacuratului tău nume, Fecioară, izbăveşte-mă pe mine din toată întristarea şi vătămarea.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Porţi ca pe un prunc în sfintele tale mâini pe Cel ce poartă toate cu cuvântul, pentru aceea împreună cu El te lăudăm întru toţi vecii.

Şi acum...

Având-te pe tine singură nădejde tare, te rog, fără prihană Marie, din păcate şi primejdii să mă izbăveşti degrabă.

Să lăudăm... Irmosul:

«Pe Împăratul cerurilor pe Care Îl laudă oştirile, îngerilor, lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine, Fecioară curată, noi, cei izbăviţi prin tine, slăvindu-te cu cetele cele fără de trup».

Pe jalnicii tăi rugători miluieşte-i, Fecioară, şi sloboade-i din toată tulburarea, potolind atacurile care vin unele după altele.

Iartă, Mântuitorul meu, tuturor celor ce cinstesc pe Maica Ta, cea cu adevărat preaslăvită, şi arată-ne pe noi locuitori ai raiului slavei.

Slavă...

În calea răutăţii am alergat cu stăruinţă, iar calea virtuţilor am ocolit-o.

Tu, Fecioară, fă-mi cunoscută calea în care voi merge.

Și acum...

Lauda desăvârșită a arhanghelului, cea dintâi și de la mijloc, îți aduc ție „bucură-te”, Cuvioasă, căci altă laudă pe potrivă nu pot afla.

Prosomii. Glasul al 8-lea

O, preaslăvită minune

Bucură-te, nimicirea morții, Maică Fecioară, Curată; bucură-te, omorârea iadului, ridicarea lui Adam și izbăvirea Evei; bucură-te, tăria neclintită a mucenicilor; bucură-te, veșmântul cuvioșilor de la Dumnezeu primit; bucură-te, mântuirea lumii, Preanevinovată; bucură-te, bucuria tuturor celor ținuți în necazuri, Cuvioasă.

Bucură-te, floarea credinței; bucură-te, nădejdea muritorilor; bucură-te, zid neclintit; bucură-te, cetate însuflețită a Stăpânului făpturii; bucură-te, podoaba maicilor și frumusețea multdorită a fecioarelor; bucură-te, lauda preaminunată a întregii lumi; bucură-te, sălaș sfânt al lui Dumnezeu; bucură-te, Mireasa lui Dumnezeu.

Bucură-te, epilogul tuturor cuvântărilor, Fecioară cuvioasă, împlinirea a toată Scriptura, celei vechi și celei noi; bucură-te, încheierea cântărilor, temeiul ascuns al tuturor scrierilor, Alfa și Omega, începutul și sfârșitul, după nașterea ta, tu ești, Stăpână, fiindcă prin puterea ta cântările acestea s-au săvârșit.

Primește această osteneală a mea ieftină, ceea ce ești bună, pe care eu ți-o aduc din slăbiciunea trupului, și stăpânit fiind de dorul tău, dor care covârșește slăbiciunea, învrednicește-mă de mântuire, ca să strig ție întâi, la mijloc și pe urmă lauda îngerului: Bucură-te, Maica lui Dumnezeu!

Pentru sfârșitul celor bune, mulțumire lui Dumnezeu!

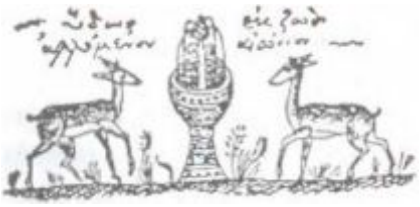

Canon de bucurie
către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu
cântat în Sâmbăta Imnului Acatist.
Facere a Sfântului Iosif Imnograful

Al căreia acrostih este:

«Vasul bucuriei, ţie uneia se cuvine: Bucură-te»

Cântarea 1. Glasul al 4-lea

Irmosul:

«Deschide-voi gura mea şi se va umple de Duh, şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maici şi mă voi arăta luminat prăznuind, şi voi cânta minunile ei, bucurându-mă».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi!

Carte însufleţită a lui Hristos, pecetluită în Duhul, pe tine marele Arhanghel văzându-te, Curată, strigă ţie: Bucură-te, vasul bucuriei prin care blestemul strămoaşei este dezlegat!

Îndreptarea lui Adam, bucură-te, Fecioară, Mireasa lui Dumnezeu, omorârea iadului, Preanevinovată, palatul singurului Împărat; bucură-te, tron de foc al Atotţiitorului.

Slavă...

Bucură-te, ceea ce singură ai odrăslit trandafirul cel neveştejit, mărul cel înmiresmat; bucură-te, ceea ce ai născut buchetul Împăratului tuturor; bucură-te, nenuntită mântuirea lumii.

Şi acum...

Vistieria curăţiei, bucură-te, ceea prin care ne-am ridicat din căderea noastră; bucură-te, crin plăcut mirositor, Stăpână, ceea ce îi umpli de bună mireasmă pe cei credincioşi, tămâiere înmiresmată şi mir de mult preţ.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Pe ai tăi cântăreți, Născătoare de Dumnezeu, izvorul cel viu și îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească, întărește-i întru dumnezeiască mărirea ta, cununilor măririi învrednicindu-i».

Ceea ce ai odrăslit spicul cel dumnezeiesc, ca o țarină nearată, bucură-te, masă însuflețită care porți pâinea vieții; bucură-te, izvor nedeșertat al apei vieții, Stăpână.

Juncă ce ai născut credincioșilor vițelul cel fără prihană, bucură-te, mielușea care ai născut pe mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridică păcatele a toată lumea; bucură-te, jertfelnic cald.

Slavă...

Dreaptă strălucire, bucură-te, ceea ce singură ai purtat pe soarele Hristos, locașul luminii; bucură-te, ceea ce ai risipit întunericul și pe întunecații demoni desăvârșit i-ai nimicit.

Și acum...

Bucură-te, singură ușă prin care a umblat singur Cuvântul, ceea ce ai zdrobit încuietorile și ușile iadului cu nașterea ta, Stăpână; bucură-te, dumnezeiască intrare a celor mântuiți, Prealăudată.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Cel ce șade întru slavă pe scaunul Dumnezeirii, pe norul cel ușor a venit Iisus, cel cu totul dumnezeiesc, prin Preacurata Fecioară și a mântuit pe cei ce strigă: Slavă puterii Tale, Hristoase!».

În glasuri de cântări, cu credință ție îți strigăm, Prealăudată: Bucură-te, munte gras și închegat cu Duhul; bucură-te, sfeșnic și vas care ai purtat mana cea dulce.

Împăcarea lumii, bucură-te, fără prihană Stăpână; bucură-te, scară care pe toți îi înalți de pe pământ cu harul; bucură-te pod care cu adevărat îi treci pe toți cei ce te laudă pe tine de la moarte la viață.

Mai înaltă decât cerurile, bucură-te, ceea ce ai purtat în pântecele tău fără osteneală temelia pământului; bucură-te, scoică, care din sângiurile tale ai țesut porfiră Împăratului Puterilor.

Slavă...

Bucură-te, Stăpână, ceea ce ai născut cu adevărat pe Dătătorul de lege, pe Cel ce șterge în dar fărădelegile tuturor, adânc nepătruns, înălțime negrăită, prin care noi am fost îndumnezeiți.

Și acum...

Pe tine, ceea ce ai împletit lumii cunună neîmpletită de mână, te lăudăm,

strigându-ţi ţie, Fecioară: Bucură-te, păzirea tuturor şi îngrădirea, întărire şi scăpare sfântă.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Înspăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta; că tu, Fecioară, neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu, Cel peste toate şi ai născut pe Fiul Cel fără de ani, Cel ce dăruieşte pace tuturor celor ce te laudă pe tine».

Ceea ce ai născut calea vieţii, bucură-te, Preanevinovată, ceea ce ai mântuit lumea din potopul păcatului; bucură-te, Mireasa lui Dumnezeu, auzire şi grăire înfricoşată; bucură-te, sălaşul Stăpânului făpturii.

Tărie şi putere a oamenilor, bucură-te, fără prihană, locaşul sfinţirii slavei, omorârea iadului, cămară de nuntă cu totul luminoasă; bucură-te, bucuria îngerilor; bucură-te, ajutorul celor ce se roagă ţie cu credinţă.

Căruţă în chipul focului a Cuvântului, bucură-te, Stăpână, rai însufleţit care ai în mijloc pomul vieţii, pe Domnul a Cărui dulceaţă înviază pe cei ce se împărtăşesc cu credinţă şi pe cei ce sunt supuşi stricăciunii.

Slavă...

Întăriţi cu puterea ta, strigăm ţie cu credinţă: Bucură-te, cetatea Împăratului a toate, slăvită şi vrednică de auzire, despre care au vorbit limpede prorocii, munte netăiat; bucură-te, adânc nemăsurat.

Şi acum...

Cort larg al Cuvântului, bucură-te, fără prihană, scoică ce ai adus mărgăritarul cel dumnezeiesc; bucură-te, Preaminunată, împăcarea cu Dumnezeu a tuturor celor ce te fericesc pe tine pururea, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Înţelepţii lui Dumnezeu, care faceţi acest praznic dumnezeiesc şi cu totul cinstit, al Maicii lui Dumnezeu, veniţi să batem din palme, slăvind pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintr-însa».

Pat de nuntă al Cuvântului, Nepătată, pricina îndumnezeirii tuturor, bucură-te, cu totul fără de prihană, răsunarea prorocilor; bucură-te, podoaba Apostolilor.

Din tine a picurat rouă care a stins văpaia cinstirii zeilor, pentru aceasta strigăm ţie: Bucură-te, lâna cea rourată, pe care mai dinainte a văzut-o Ghedeon.

Slavă...

Iată, ţie strigăm: Fii nouă liman celor înviăluiţi şi port pe marea întristărilor şi a tuturor smintelilor vrăjmaşului.

Și acum...

Pricina bucuriei umple de har cugetul nostru, ca să strigăm ție: Bucură-te, rugul cel nears, nor cu totul luminos, ceea ce fără de încetare îi umbrești pe credincioși.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«N-au slujit făpturii cugetătorii de Dumnezeu, fără numai Făcătorului; ci groaza focului bărbătește înfruntând-o se bucurau, cântând: Prealăudate Dumnezeul părinților noștri și Doamne, binecuvântat ești!».

Te lăudăm pe tine strigând: Bucură-te, căruță a soarelui celui înțelegător, viața cea adevărată care ai lucrat strugurele cel copt care picură vinul ce veselește sufletele celor ce cu credință te slăvesc pe tine.

Ceea ce ai născut pe doctorul oamenilor, bucură-te, Mireasa lui Dumnezeu, toiagul cel tainic care ai înflorit floarea cea nevestejită; bucură-te, Stăpână, prin care ne umplem de bucurie și moștenim viața.

Nu poate, Stăpână, limba cea ritoricească să te laude pe tine, căci înălțându-te mai presus de Serafimi ai născut pe Împăratul Hristos pe Care roagă-L să ne izbăvească acum de toată vătămarea pe cei ce cu credință se închină ție.

Slavă...

Te laudă pe tine toate marginile și strigă ție: Bucură-te, cartea întru care este scris Cuvântul cu degetul Tatălui, Curată, pe Care roagă-L să scrie în cartea vieții pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu.

Și acum...

Te rugăm noi, robii tăi și plecăm genunchiul inimii noastre: Pleacă urechea ta, Curată, și mântuiește-ne pe noi cei cufundați în necazuri și păzește turma ta de toată năvălirea vrăjmașilor, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe tinerii cei binecredincioși... ».

Ai primit în pântecele tău pe Cuvântul și ai purtat pe Cel ce poartă toate, cu lapte L-ai hrănit pe Cel ce hrănește cu voia toată lumea, Curată, Căruia Îi strigăm: Pe Domnul toate lucrurile lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Moise a văzut în rug marea taină a nașterii tale, tinerii mai dinainte au închipuit-o lămurit stând în mijlocul focului și fiind nearși, fără de pată Sfântă Fecioară, pentru aceasta te lăudăm întru toți vecii.

Cei ce mai înainte am fost dezbrăcați de înșelare, veșmântul nestricăciunii

l-am îmbrăcat prin naşterea ta şi cei ce şedeam în întunericul păcatelor lumină am văzut, pe tine, locaşul luminii, Fecioară, pentru aceea te lăudăm întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Fecioară, mântuirea muritorilor, morţii prin tine înviază, căci ai născut viaţa cea ipostatică, cei ce mai înainte erau muţi, acum bine grăiesc, leproşii se curăţă, bolile se alungă, mulţimea duhurilor celor din văzduhuri se biruieşte.

Şi acum...

Ceea ce ai născut mântuirea lumii prin care de pe pământ la cer suntem înălţaţi, bucură-te, cu totul Binecuvântată, acoperământ şi întărire, zid şi cetate a celor ce cântă, Curată: Pe Domnul toate lucrurile lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii!

Să lăudam... Irmosul

«Pe tinerii cei binecredincioşi, în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum plinită; pe toată lumea ridică să-ţi cânte ţie: Pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi pe Dânsul întru toţi vecii!».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Tot neamul omenesc să salte cu duhul, fiind luminat; şi să prăznuiască firea minţilor celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu şi să strige: Bucură-te, Preafericită Născătoare de Dumnezeu, Curată, pururea Fecioară».

Ca să-ţi strigăm ţie credincioşii, cei ce prin tine ne-am făcut părtaşi bucuriei celei veşnice, izbăveşte-ne pe noi din ispită, de năvălirea barbarilor, şi de orice altă plagă adusă asupra muritorilor păcătoşi pentru mulţimea fărădelegilor, Fecioară.

Ai fost văzută luminarea noastră şi întărirea pentru aceea strigăm ţie: Bucură-te, stea neapusă, care ai adus lumii pe marele soare. Bucură-te, ceea ce ai deschis raiul cel încuiat, Curată; bucură-te, stâlp de foc care ai dus neamul omenesc la viaţa cea de sus.

Să stăm cu evlavie în casa Dumnezeului nostru şi să strigăm: Bucură-te, Stăpâna lumii, bucură-te, Marie, Doamna noastră a tuturor; bucură-te, ceea ce singură eşti fără prihană între femei şi frumoasă; bucură-te, vas care ai primit deşertându-Se întru tine mirul cel nedeşertat.

Slavă...

Porumbiţa care ai născut pe Cel milostiv, bucură-te, pururea Fecioară; bucură-te, lauda tuturor cuvioşilor; bucură-te, încununarea nevoitorilor; bucură-te, dumnezeiască podoabă a tuturor drepţilor şi mântuirea noastră, a

credincioşilor.

Şi acum...

Cruţă Dumnezeu moştenirea ta, trecând acum cu vederea toate păcatele noastre, spre aceasta avându-te pe tine rugătoare, ceea ce L-ai născut pe pământ fără de sămânţă pe Cel ce a voit pentru mare mila Lui să fie plăsmuit ceea ce era străin.

Cuprins

Cuvânt introductiv 5

Prefața Sfântului Nicodim la ediția a doua a *Theotokarion*-ului 8

Glasul 1 11

Sâmbătă seara 11

Duminică seara 17

Luni seara 23

Marți seara 29

Miercuri seara 35

Joi seara 41

Vineri seara 46

Glasul al 2-lea 52

Sâmbătă seara 52

Duminică seara 58

Luni seara 64

Marți seara 69

Miercuri seara 74

Joi seara 80

Vineri seara 86

Glasul al 3-lea 92

Sâmbătă seara 92

Duminică seara 98

Luni seara 104

Marți seara 109

Miercuri seara 115

Joi seara 121

Vineri seara 126

Glasul al 4-lea 132

Sâmbătă seara 132
Duminică seara 138
Luni seara 144
Marţi seara 149
Miercuri seara 155
Joi seara 160
Vineri seara 166
Glasul al 5-lea 173
Sâmbătă seara 173
Duminică seara 179
Luni seara 185
Marţi seara 191
Miercuri seara 197
Joi seara 203
Vineri seara 209
Glasul al 6-lea 214
Sâmbătă seara 214
Duminica seara 220
Luni seara 225
Marţi seara 231
Miercuri seara 236
Joi seara 242
Vineri seara 247
Glasul al 7-lea 254
Sâmbătă seara 254
Duminică seara 261
Luni seara 267
Marţi seara 272

Miercuri seara 277
Joi seara 283
Vineri seara 289
Glasul al 8-lea 294
Sâmbătă seara 294
Duminică seara 300
Luni seara 306
Marți seara 311
Miercuri seara 317
Joi seara 323
Vineri seara 329

ISBN 978-606-8278-49-0